

სახარებად მათეს თავისად

1

- წიგნი შობისა იესუ ქრისტესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი.
- აბრაჰამ შვა ისაკ; ისაკ შვა იაკობ; იაკობ შვა იუდა და ძმანი მისნი; 3. ხოლო იუდა შვა ფარეზ და ზარა თამარისგან; და ფარეზ შვა ესრომ; ესრომ შვა არამ; 4. არამ შვა ამინადაბ; ამინადაბ შვა ნაასონ; ნაასონ შვა სალმონ; 5. სალმონ შვა ბოლს რექაბისგან; ბოლს შვა იობედ რუთისგან; იობედ შვა იესე; 6. იესე შვა დავით მეფე; დავით მეფემან შვა სოლომონ ურიაჲს ცოლისაგან; 7. სოლომონ შვა რობოამ; რობოამ შვა აბია; აბია შვა ასა; 8. ასა შვა იოსაფატ; იოსაფატ შვა იორამ; იორამ შვა ოზია; ოზია შვა იოათამ; 9. იოათამ შვა აქაზ; აქაზ შვა ეზეკია; 10. ეზეკია შვა მანასე; მანასე შვა ამონ; ამონ შვა იოსია; 11. იოსია შვა იექონია და ძმანი მისნი ტყუეობასა მას ბაბილოვნელთასა. 12. შემდგომად ტყუეობისა მის ბაბილოვნისა იექონია შვა სალათიელ; სალათიელ შვა ზორობაბელ; ზორობაბელ შვა აბიუდ; 13. აბიუდ შვა ელიაკიმ; ალიაკიმ შვა აზორ; 14. აზორ შვა სადუკ; სადუკ შვა აქიმ; აქიმ შვა ალიუდ; 15. ელიუდ შვა ელეაზარ; ელეაზარ შვა მატთან; მატთან შვა იაკობ; 16. იაკობ შვა იოსებ, ქმარი მარიამისი, რომლისაგან იშვა იესუ, რომელსა ჰრქვან ქრისტე.
- ყოველი ნათესავი აბრაჰამისითგან ვიდრე დავითისამდე ნათესავი ათოთხმეტ; და დავითისითგან ვიდრე ტყუენვამდე ბაბილოვნისა ნათესავი ათოთხმეტ; და ტყუენვითგან ბაბილოვნისაჲთ ვიდრე ქრისტესამდე ნათესავი ათოთხმეტ.

18. ხოლო იესუ ქრისტეს შობად ესრეთ იყო, რამეთუ: თხოვილ იყო დედად მისი მარიამ იოსებისა და ვიდრე შერთვადმდე მათა იპოვა იგი მიდგომილ სულისაგან წმიდისა. 19. ხოლო იოსებ, ქმარი ამისი, მართალი იყო და არა უნდა განმზილებად მისი, იზრახა ფარულად განტევებად მისი. 20. და ვითარ იგი ამას განიზრახვიდა ოდენ, აჰა ანგელოზი უფლისად ჩუენებით გამოუჩნდა მას და ჰრქუა: იოსებ, ძეო დავითისო, ნუ გეშინინ მიყვანებად მარიამისა, ცოლისა შენისა, რამეთუ რომელი-იგი მისგან იშვეს, სულისაგან წმიდისა არს. 21. შვეს ძე, და უწოდიან სახელი მისი იესუ, რამეთუ მან იკსნეს ერი თჳსი ცოდვათა მათთაგან. 22. ესე ყოველი იქმნა, რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი უფლისად პირითა წინასწარმეტყუელისადათა თქუმული: 23. აჰა ქალწული მოუდგეს და შვეს ძე, და უწოდიან სახელი მისი ემმანუელ, რომელ არს თარგმანებით: ჩუენ თანა ღმერთი. 24. განიღუძა იოსებ ძილისა მისგან და ყო ეგრე, ვითარცა უბრძანა მას ანგელოზმან უფლისამან, და წარიყვანა ცოლი თჳსი. 25. და არა იცოდა იგი, ვიდრემდე შვა ძე იგი მისი პირშოდ და უწოდა სახელი მისი იესუ.

2

1. ხოლო იესუდს შობასა ბეთლემს ჰურიასტანისასა, დღეთა ჰეროდე მეფისათა, აჰა მოგუნი აღმოსავალით მოვიდეს იერუსალჴმდ და იტყოდეს: 2. სადა არს, რომელი-იგი იშვა მეუფე ჰურიათად? რამეთუ ვიხილეთ ვარსკულავი მისი აღმოსავალით და მოვედით თაყუანის-ცემად მისა. 3. ვითარცა ესმა ესე ჰეროდეს მეფესა, შეძრწუნდა, და ყოველი იერუსალჴმი მის თანა. 4. და შეკრიბნა ყოველნი მღდელთმოდღუარნი და მწიგნობარნი ერისანი და იკითხვიდა მათგან: სადა უკუე შობად არს ქრისტე? 5. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ბეთლემს ჰურიასტანისასა, რამეთუ ესრეთ წერილ არს წინასწარმეტყუელისა მიერ: 6. და შენ, ბეთლემ, ქუეყანად ეგე იუდაისი, არასადა უმრწემეს ხარ მთავართა შორის იუდაისთა, რამეთუ შენგან გამოვიდეს წინამძღუარი, რომელმან დამწყოსს ერი ჩემი ისრაჴლი. 7. მაშინ ჰეროდე იდუმალ მოუწოდა მოგუთა მათ და გამოიკითხა მათგან ჟამი იგი გამოჩინებულისა მის ვარსკულავისად. 8. და წარავლინნა იგინი ბეთლემდ და ჰრქუა: მოვედით და გამოიკითხეთ ჭეშმარიტად ყრმისა მისთჳს და რაჟამს ჰპოოთ იგი, მითხართ მე, რადთა მეცა მივიდე და თაყუანის-ვსცე მას. 9. ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე მეფისა მისგან, წარვიდეს. და აჰა ვარსკულავი იგი, რომელი იხილეს აღმოსავალით, წინა-უძლოდა მათ, ვიდრემდე მოვიდა და დაადგრა ადგილსა მას, რომელსა იყო ყრმად იგი. 10. ხოლო მათ ვითარცა იხილეს ვარსკულავი იგი, განიხარეს სიხარულითა დიდითა ფრიად. 11. და ვითარცა შევიდეს სახლსა მას, იხილეს ყრმად იგი მარიამის თანა, დედისა თჳსისა, და დავარდეს და თაყუანის-სცეს მას; და აღაღეს საუნჯეთა მათთა და შეწირეს მისა ძღუენი: ოქროდ, გუნდრუკი და მური. 12. და მოიღეს ბრძანებად ჩუენებით, რადთა არა მიაქციონ ჰეროდესა, არამედ სხუთ გზით წარვიდენ სოფლად თჳსა.

13. და ვითარცა განეშორნეს იგინი, აჰა ანგელოზი უფლისად გამოუჩნდა ჩუენებით იოსებს და ჰრქუა: აღდეგ და წარიყვანე ყრმად ეგე და დედად მაგისი და ივლტოდე ეგუპტედ და იყავ მუნ, ვიდრემდე გრქუა შენ, რამეთუ ეგულების ჰეროდეს მოძიებად ყრმისა მაგის და წარწყმედად ეგე. 14. ხოლო იგი აღდგა და წარიყვანა ყრმად იგი და დედად მისი ღამე და წარვიდა ეგუპტედ და იყო მუნ, ვიდრე აღსრულებადმდე ჰეროდესა. 15. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი უფლისად, თქუმული წინადსწარმეტყუელისა მიერ: ეგვიპტით უწოდე ძესა ჩემსა. 16. მაშინ ვითარცა იხილა ჰეროდე, რამეთუ მოიკიცხა მოგუთა მათგან, განრისხნა ფრიად, წარავლინნა და მოსწყდა ყოველი ყრმები, რომელნი

იყვნეს ბეთლემს და ყოველთა საზღვართა მისთა ორით წლითგანი და უდარესი, მსგავსად მის ჟამისა, ვითარცა გამოიკითხა მოგუთა მათგან. 17. მაშინ აღესრულა თქუმიული იგი იერემია წინასწარმეტყუელისად, რომელსა იტყვს: 18. ჳმად ჰრამადთ ისმა გოდებისა და ტირილისა და ტყებისად მრავალი; რაქელ სტიროდა შვილთა თჳსთა და არა უნდა ნუგეშინის-ცემის, რამეთუ არა არიან. 19. ხოლო რაჟამს აღესრულა ჰეროდე, აჰა ანგელოზი უფლისად გამოეცხადა ჩუენებით იოსებს ეგჳპტეს 20. და ჰრქუა: აღდეგ და წარიყვანე ყრმად ეგე და დედად მაგისი და წარვედ ქუეყანად ისრაჳლისა, რამეთუ მოსწყდეს, რომელნი ეძიებდეს სულსა მაგის ყრმისასა. 21. ხოლო იგი აღდგა და წარმოიყვანა ყრმად იგი და დედად მისი და მოვიდა ქუეყანად ისრაჳლისა. 22. და ვითარცა ესმა, რამეთუ არქელაოს მეფობს ჰურიასტანს ჰეროდეს წილ, მამისა თჳსისა, შეეშინა მისლვად მუნ და ბრძანებად მოიღო ჩუენებით და წარვიდა კერძოთა გალილეადსათა. 23. და მივიდა და დაემენა ქალაქსა შინა, რომელსა ჰრქვან ნაზარეთ, რადთა აღესრულოს თქუმიული წინასწარმეტყუელისა მიერ, ვითარმედ: ნაზარეველ ეწოდოს.

3

1. მათ დღეთა შინა მოვიდა იოვანე ნათლის-მცემელი ქადაგებად უდაბნოსა მას ჰურიასტანისასა 2. და იტყოდა: შეინანეთ, რამეთუ მოახლებულ არს სასუფეველი ცათად. 3. რამეთუ ესე არს, რომელ-იგი თქუმიულ არს ესაია წინასწარმეტყუელისა მიერ და იტყვს: ჳმად ღალადებისად უდაბნოსა ზედა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ ყვენით ალაგნი მისნი. 4. ხოლო თავადსა იოვანეს ემოსა სამოსლად მისა თმისაგან აქლემისა და სარტყელი ტყავისად წელთა მისთა; ხოლო საზრდელად მისა იყო მკალი და თაფლი ველური. 5. მაშინ განვიდოდა მისა იერუსალიმი და ყოველი ჰურიასტანი და გარემო სოფლები იორდანისად. 6. და ნათელს-იღებდეს იორდანესა შინა მისგან და აღუვარებდეს ცოდვათა მათთა. 7. და ვითარცა იხილნა მრავალნი ფარისევლნი და სადუკეველნი, მომავალნი ნათლის-ღებად მისგან, ჰრქუა მათ: ნაშობნო იქედნეთანო: ვინ გიჩუენა თქუენ სივლტოლად მერმისა მისგან რისხვისა? 8. ყავთ უკუე ნაყოფი, ღირსი სინანულისად, 9. და ნუ ჰგონებთ და იტყვთ თავით თჳსით: მამად გჳვის ჩუენ აბრაჰამი. რამეთუ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: შემძლებელ არს ღმერთი აღდგინებად ქვათა ამათგან შვილად აბრაჰამისა. 10. რამეთუ აწვე ესერა ცული ძირთა თანა ხეთასა ძეს. ყოველმან ხემან რომელმან არა გამოიღოს ნაყოფი კეთილი, მოეკუეთოს და ცეცხლსა დაედვას. 11. მე უკუე ნათელ-გცემ თქუენ წყლითა სინანულად. ხოლო რომელი შემდგომად ჩემსა მოვალს, უძლიერეს ჩემსა არს, რომლისა ვერ შემძლებელ ვარ ჳამლთა მისთა ტვრთვად. მან ნათელ-გცეს თქუენ სულითა წმიდითა და ცეცხლითა. 12. რომლისა ნიჩაბი ჳელთა მისთა, განწმიდოს კალოდ თჳსი და შეკრიბოს იფქლი საუნჯესა, ხოლო ბზე დაწუას ცეცხლითა მით უშრეტითა.

13. მაშინ მოვიდა იესუ გალილეადთ იორდანედ იოვანესა ნათლის-ღებად მისგან. 14. ხოლო იოვანე აყენებდა მას და ეტყოდა: მე მიჳმს შენ მიერ ნათლისღებად, და შენ ჩემდა მოხუალა? 15. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: აცადე აწ, რამეთუ ესრეთ შუენის ჩუენდა აღსრულებად ყოველი სიმართლე. მაშინ მიუშუა მას. 16. და ნათელ-იღო იესუ. და მეყსეულად აღმოვიდა რად წყლისა მისგან, და აჰა განეხუნეს მას ცანი, და იხილა სული ღმრთისად, გარდამომავალი, ვითარცა ტრედი, მოვიდა და დაადგრა მას ზედა. 17. და ჳმად იყო ზეცით და თქუა: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, რომელი მე სათნო-ვიყავ.

1. მაშინ იესუ აღმოიყვანა უდაბნოდ სულისაგან გამოცდად ეშმაკისაგან. 2. და იმარხა ორმეოცი დღე და ორმეოცი ღამე და მერმე შეემშია. 3. მოუჭდა მას გამომცდელი იგი და ჰრქუა: უკუეთუ შენ ხარ ძე ღმრთისად, თქუ, რადთა ქვანი ესე პურ იქმნენ. 4. ხოლო იესუ მიუვო და ჰრქუა: წერილ არს, რამეთუ: არა პურითა ხოლო ცხოვნდების კაცი, არამედ ყოვლითა სიტყუთა, რომელი გამოვალს პირისაგან ღმრთისა. 5. მაშინ წარიყვანა იგი ეშმაკმან მან წმიდასა ქალაქსა და დაადგინა იგი სართულსა მას ზედა ტაძრისასა 6. და ჰრქუა მას: უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისად, გარდაიგდე თავი შენი ამიერ ქუეყანად, რამეთუ წერილ არს, ვითარმედ: ანგელოზთა მისთადა უბრძანებებს შენთვს, და კვლთა მათთა ზედა აღგიპყრან შენ, ნუსადა წარსცე ქვასა ფერკი შენი. 7. ჰრქუა მას იესუ: კუალად წერილ არს: არა განსცადო უფალი ღმერთი შენი. 8. კუალად წარიყვანა იგი ეშმაკმან მთასა ფრიად მაღალსა და უჩუენნა მას ყოველნი სუფევანი სოფლისანი და დიდებად მათი 9. და ჰრქუა მას: ესე ყოველი მიგცე შენ, უკუეთუ დაჰვარდე და თაყუანის-მცე მე. 10. მაშინ ჰრქუა მას იესუ: წარვედ ჩემგან მართლუკუნ, სატანა, რამეთუ წერილ არს: უფალსა ღმერთსა შენსა თაყუანის-სცე და მას მხოლოსა ჰმსახურებდე. 11. მაშინ დაუტევა იგი ეშმაკმან მან, და ანგელოზნი მოვიდეს და ჰმსახურებდეს მას.

12. ხოლო ესმა რად იესუს, ვითარმედ იოვანე მიეცა, განემორა და წარვიდა გალილეად. 13. და დაუტევა ნაზარეთი და მოვიდა და დაემკვდრა კაპერნაუმს, საზღვართა ზაბულონისთა და ნეფთალემისთა, 14. რადთა აღესრულოს თქუმული იგი ესაია წინასწარმეტყუელისად, რომელსა იტყვს: 15. ქუეყანად ზაბულონისი და ქუეყანად ნეფთალემისი, გზად ზღვსად წიად-იორდანესა, გალილეად წარმართთად. 16. ერი რომელი სხდა ბნელსა, იხილა ნათელი დიდი, და რომელი სხდეს სოფელსა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, ნათელი აღმოუბრწყინდა მათ. 17. მიერთგან იწყო იესუ ქადაგებად და სიტყუად: შეინანეთ, რამეთუ მოახლებულ არს სასუფეველი ცათად.

18. და იქცეოდა რად იესუ ზღვსკიდესა მას გალილეადსასა, იხილნა ორნი ძმანი: სიმონ, რომელსა ეწოდა პეტრე, და ანდრეა, ძმად მისი, ითხვევლიდეს რად სათხვევლითა ზღუასა მას, რამეთუ იყვნეს მესათხვევლე. 19. და ჰრქუა მათ: მოვედით და შემომიდეგით მე, და გყვნე თქუენ მესათხვევლე კაცთა. 20. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევეს ბადე მათი და შეუდგეს მას. 21. და წარმოვიდა მიერ და იხილნა სხუანი ორნი ძმანი: იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმად მისი, ნავსა შინა ზებედეს თანა, მამისა მათისა, გან-რად-ავდებდეს ბადეთა მათთა, და უწოდა მათ. 22. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევეს ნავი იგი და მამად მათი და მისდევდეს მას.

23. და მოჰვლიდა იესუ ყოველსა გალილეასა და ასწავებდა შესაკრებელთა შორის მათთა და ქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისასა და განჰკურნებდა ყოველსა სენსა და ყოველსა უძლურებასა ერსა შორის. 24. და განითქუა ჰამბავი მისი ყოველსა ქუეყანასა ასურასტანისასა. და მოჰგურიდეს მას ყოველთა ბოროტად სნეულთა თითო-სახეთაგან სენთა და გუემითა შეპყრობილთა და ეშმაკეულთა და ცისად-ცისად გუემულთა და განრღუეულთა, და განკურნა იგინი. 25. და მისდევდა მას ერი მრავალი გალილეადთ და ათქალაქით და იერუსალჴმით და ჰურიასტანით და წიად-იორდანით.

1. და ვითარცა იხილა იესუ ერი იგი, აღვიდა მთასა და დაჯდა იგი მუნ. და მოუწდეს მას მოწაფენი მისნი. 2. და აღალო პირი თვისი, ასწავებდა მათ და ეტყოდა: 3. ნეტარ იყვნენ გლახაკნი სულითა, რამეთუ მათი არს სასუფეველი ცათად. 4. ნეტარ იყვნენ მგლოვარენი გულითა, რამეთუ იგინი ნუგეშინის-ცემულ იქმნენ. 5. ნეტარ იყვნენ მშუდნი, რამეთუ მათ დაიმკვდრონ ქუეყანად. 6. ნეტარ იყვნენ, რომელთა ჰშიოდის და სწყუროდის სიმართლისათვის, რამეთუ იგინი განძდენ. 7. ნეტარ იყვნენ მოწყალენი, რამეთუ იგინი შეიწყალნენ. 8. ნეტარ იყვნენ წმიდანი გულითა, რამეთუ მათ ღმერთი იხილონ. 9. ნეტარ იყვნენ მშუდობის-მყოფელნი, რამეთუ იგინი ძედ ღმრთისად იწოდნენ. 10. ნეტარ იყვნენ დევნულნი სიმართლისათვის, რამეთუ მათი არს სასუფეველი ცათად. 11. ნეტარ იყვნეთ თქუენ, რაჟამს გყუედრიდენ და გდევნიდენ და თქუან ყოველი სიტყვად ბოროტი თქუნდა მომართ სიცრუევით ჩემთვის. 12. გიხაროდენ და მხიარულ იყვნით, რამეთუ სასყიდელი თქუენი ფრიად არს ცათა შინა, რამეთუ ეგრეთვე დევნეს წინასწარმეტყუელნი უწინარეს თქუენსა.

13. თქუენ ხართ მარილნი ქუეყანისანი. უკუეთუ მარილი იგი განქარდეს, რადთა-მე დაიმარილოს? არღარა შემძლებელნ არნ მერმე, არამედ განგდებად გარე და დათრგუნვად კაცთა მიერ. 14. თქუენ ხართ ნათელნი სოფლისანი. ვერ კელ-ეწიფების ქალაქსა დაფარვად, მთასა ზედა დაშენებულსა. 15. არცა აღანთიან სანთელი და დადგიან ქუეშე კვძირსა, არამედ სასანთლესა ზედა, და ჰნათობნ იგი ყოველთა, რომელნი იყვნიან სახლსა შინა. 16. ეგრეთ ბრწყინევდინ ნათელი თქუენი წინაშე კაცთა, რადთა იხილონ საქმენი თქუენნი კეთილნი და ადიდებდენ მამასა თქუენსა ზეცათასა.

17. ნუ ჰკონებთმ ვითარმედ მოვედ დაქსნად სჯულისა გინა წინასწარმეტყუელთა; არა მოვედ დაქსნად, არამედ აღსრულებად. 18. ამენ გეტყვ თქუენ: ვიდრემდე წარკდეს ცად და ქუეყანად, იოტად ერთი გინა რქად ერთი არა წარკდეს სჯულისაგან და წინასწარმეტყუელთა, ვიდრემდის ყოველივე იქმნეს. 19. უკუეთუ ვინმე დაჰქსნეს ერთი მცნებათა ამათგანი უმცირესთად და ასწავოს ესრეთ კაცთა, უმცირეს ეწოდოს მას სასუფეველსა ცათასა; ხოლო რომელმან ყოს და ასწავოს, ამას დიდ ერქუას სასუფეველსა ცათასა. 20. ხოლო გეტყვ თქუენ: უკუეთუ არა აღემატოს სიმართლე თქუენი უფროდს მწიგნობართა და ფარისეველთა, ვერ შეხვდეთ სასუფეველსა ცათასა. 21. გესმა, რამეთუ ითქუა პირველთა მათ მიმართ: არა კაც-ჰკლა; ხოლო რომელმან მოკლას, თანა-მდებ არს სასჯელისა. 22. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ რომელი განურისხნეს ძმასა თვისსა ცუდად, თანა-მდებ არს სასჯელისა; და რომელმან ჰრქუას ძმასა თვისსა რაკა, თანა-მდებ არს იგი კრებულისაგან განსლვად; და რომელმან ჰრქუას ძმასა თვისსა ცოფ, თანა-მდებ არს იგი გეჰენიასა მას ცეცხლისასა. 23. უკუეთუ შესწირვიდე შესაწირავსა საკურთხეველსა ზედა და მუნ მოგეკსენოს შენ, ვითარმედ ძმა შენი გულ-ძვრ რადმე არს შენთვის, 24. დაუტევე შესაწირავი იგი წინაშე საკურთხეველსა მას და მივედ და დაეგე პირველად ძმასა შენსა და მაშინ მოვედ და შეწირე შესაწირავი შენი. 25. იყავ კეთილად მცნობელ წინამოსაჯულისა მის შენისა ადრე, ვიდრემდე ხარ მის თანა გზასა ზედა, ნუუკუე მიგცეს შენ წინამოსაჯულმან მან შენმან მსაჯულსა და მსაჯულმან – მსახურსა, და საპყრობილედ შეჰვარდე. 26. ამენ გეტყვ შენ: ვერ გამოხვდე მიერ, ვიდრე არა მისცე უკუანადსენელი კოდრატი. 27. გესმა, რამეთუ ითქუა: არა იმრუშო. 28. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველი რომელი ხედვიდეს დედაკაცსა გულის-თქუმად მას, მუნვე იმრუშა მის თანა გულსა შინა თვისსა. 29. უკუეთუ თუალი შენი მარჯუენე

გაცთუნებდეს შენ, აღმოიღე იგი და განაგდე შენგან, რამეთუ უმჯობეს არს შენდა, რადთა წარწყმდეს ერთი ასოთა შენთაგანი, ვიდრე არა ყოველი გუამი შენი შთავრდომად გეჰენიასა. 30. და უკუეთუ მარჯუენე ჰელი შენი გაცთუნებდეს შენ, მოიკუეთე იგი და განაგდე შენგან, რამეთუ უმჯობეს არს შენდა, რადთა წარწყმდეს ერთი ასოთა შენთაგანი, და არა ყოველი გუამი შენი შთავარდეს გეჰენიასა. 31. თქუმულ არს, რამეთუ რომელმან განუტეოს ცოლი თვისი, მიეცინ მას განსატევებელი. 32. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველმან რომელმან განუტეოს ცოლი თვისი თვნიერ სიტყვსა სიძვისა, მან ამრუშა იგი; და რომელმან განტევებული შეირთოს, მანცა იმრუშა. 33. კუალად გესმა, რამეთუ ითქუა პირველთა მათ მიმართ: არა ცილი ჰფუცო, არამედ მისცე უფალსა ფიცი შენი. 34. ხოლო მე გეტყვ თქუენ არა ფუცად ყოვლადვე ნუცა ცასა, რამეთუ საყდარი არს ღმრთისად; 35. ნუცა ქუეყანასა, რამეთუ კუარცხლბეკი არს ფერკთა მისთად; ნუცა იერუსალჴმსა, რამეთუ ქალაქი არს მეუფისა დიდისად. 36. ნუცა თავსა შენსა ჰფუცავ, რამეთუ ვერ ძალ-გიც ერთისაცა თმისა განსპეტაკებად გინა დაშავებად. 37. არამედ იყავნ სიტყუად თქუენი ჰჴე ჰე და არად არა. ხოლო უმეტესი ამათსა უკეთურისაგან არს. 38. გესმა, რამეთუ თქუმულ არს: თუალი თუალისა წილ და კბილი კბილისა წილ. 39. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: არა წინა-აღდგომად ბოროტისა, არამედ რომელმან გცეს შენ ყურიმალსა შენსა მარჯუენესა, მიუპყარ მას ერთკერძოდცა. 40. და რომელსა უნდეს სასჯელად და მიღებად კუართი შენი, მიუტევე მას სამოსელიცა შენი. 41. და რომელი წარგიქცევდეს შენ მილიონ ერთ, მივლე მის თანა ორიცა. 42. და რომელი გთხოვდეს შენ, მიეც; და რომელსა უნდეს სესხებად შენგან, ნუ გარე-მიიქცევი. 43. გესმა, რამეთუ თქუმულ არს: შეიყუარო მოყუასი შენი და მოიძულო მტერი შენი. 44. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: გიყუარდედ მტერნი თქუენნი და აკურთხევდით მწყევართა თქუენთა და კეთილსა უყოფდით მოძულეთა თქუენთა და ულოცევდით მათ, რომელნი გმძლავრობდენ თქუენ და გდევნიდენ თქუენ. 45. რადთა იყვნეთ თქუენ შვილ მამისა თქუენისა ზეცათაღსა, რამეთუ მზე მისი აღმოვალს ბოროტთა ზედა და კეთილთა, და წჴმს მართალთა ზედა და ცრუთა. 46. უკუეთუ გიყუარდენ მოყუარენი ხოლო თქუენნი, რად სასყიდელი გაქუს? რამეთუ მეზუერეთაცა ეგრეთვე ყვიან. 47. და უკუეთუ მოიკითხვიდეთ მეგობართა ხოლო თქუენთა, რასა უმეტეს იქმთ? ანუ არა მეზუერეთაცა ეგრეთვე ყვიანა? 48. იყვენით თქუენ სრულ, ვითარცა მამად თქუენი ზეცათაღ სრულ არს.

6

1. ეკრძალენით ქველის-საქმესა თქუენსა, რადთა არა ჰყოთ წინაშე კაცთა სახილველად მათა; უკუეთუ არა, სასყიდელი არა გაქუნდეს მამისა თქუენისაგან ზეცათაღსა. 2. ხოლო რაჟამს იქმოდი ქველის-საქმესა, ნუ ჰქადაგებ წინაშე შენსა, ვითარცა-იგი ორგულთა ყვიან შესაკრებელთა მათთა და უბანთა ზედა, რადთა იდიდნენ კაცთაგან. ამენ გეტყვ თქუენ: მიუღებიეს სასყიდელი მათი. 3. ხოლო შენ რაჟამს ჰყოფდე ქველის-საქმესა, ნუ სცნობნ მარცხენად შენი, რასა იქმოდის მარჯუენად შენი. 4. რადთა იყოს ქველის-საქმე შენი ფარულად; და მამამან შენმან, რომელი ჰხედავს დაფარულთა, მოგაგოს შენ ცხადად. 5. და რაჟამს ილოცვიდე, არა იყო ეგრე, ვითარცა-იგი ორგულნი, რამეთუ უყუარნ შესაკრებელთა შორის და უბანთა ზედა დგომად და ლოცვად, რადთა უჩუენონ კაცთა. ამენ გეტყვ თქუენ: მიუღებიეს სასყიდელი მათი. 6. ხოლო შენ რაჟამს ილოცვიდე, შევედ საუნჯესა შენსა და დაჰკაშ კარი შენი და ილოცე მამისა შენისა მიმართ ფარულად; და მამად შენი რომელი ჰხედავს დაფარულთა, მოგაგოს შენ ცხადად. 7. და რაჟამს ილოცვიდეთ, ნუ მრავალსა

იტყვით, ვითარცა-იგი წარმართთაგანი, რამეთუ ჰგონებედ, ვითარმედ მრავლის-მეტყუელებითა მათითა ისმინოს მათი. 8. ხოლო თქუენ ნუ ემსგავსებით მათ, რამეთუ იცის მამამან თქუენმან, რად-იგი გიჰმს თქუენ, ვიდრე თხოვადმდე თქუენდა მისგან. 9. ხოლო თქუენ ესრეთ ილოცევდით: მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, 10. მოვედინ სუფევად შენი, იყავნ ნებად შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქუეყანასა ზედა. 11. პური ჩუენი არსობისად მომეც ჩუენ დღეს 12. და მომიტევენ ჩუენ თანა-ნადებნი ჩუენნი, ვითარცა ჩუენ მიუტევებთ თანამდებთა მათ ჩუენთა, 13. და ნუ შემიყვანებ ჩუენ განსაცდელსა, არამედ მიჰსნენ ჩუენ ბოროტისაგან, რამეთუ შენი არს სუფევად და ძალი და დიდებად საუკუნეთა მიმართ. ამენ. 14. რამეთუ უკუეთუ მიუტევნეთ თქუენ კაცთა შეცოდებანი მათნი, მოგიტევნეს თქუენცა მამამან თქუენმან ზეცათამან. 15. ხოლო უკუეთუ არა მიუტევნეთ კაცთა შეცოდებანი მათნი, არცა მამამან თქუენმან მოგიტევნეს თქუენ შეცოდებანი თქუენნი.

16. და რაჟამს იმარხვიდეთ, ნუ იყოფით, ვითარცა-იგი ორგულნი, მწუხარე, რამეთუ განირყუნნიან პირნი მათნი, რადთა ეჩუენნენ კაცთა მმარხველად. ამენ გეტყვ თქუენ: მიუღებთეს სასყიდელი მათი. 17. ხოლო შენ რაჟამს იმარხვიდე, იცხე თავი შენი და დაიბანე პირი შენი, 18. რადთა არა ეჩუენო კაცთა მმარხველად, არამედ მამასა შენსა დაფარულად; და მამამან შენმან, რომელი ხედავს დაფარულთა, მოგაგოს შენ.

19. ნუ იუნჯებთ თქუენ საუნჯეთა ქუეყანასა ზედა, სადა მღილმან და მჭამელმან განრყუნის, და სადა მპარავთა დათხარიან და განიპარიან. 20. ხოლო თქუენ იუნჯებდით საუნჯეთა ცათა შინა, სადა არცა მღილმან, არცა მჭამელმან განრყუნის, და სადა არცა მპარავთა დათხარიან და განიპარიან. 21. რამეთუ სადაცა არნ საუნჯე თქუენი, მუნცა იყოს გული თქუენი. 22. სანთელი გუამისად არს თუალი. უკუეთუ თუალი შენი განმარტებულ იყოს, ყოველი გუამი შენი ნათელ იყოს. 23. უკუეთუ თუალი შენი ბოროტ იყოს, ყოველი გუამი შენი ბნელ იყოს. უკუეთუ ნათელი იგი შენ შორის ბნელ არს, ბნელი იგი რაოდენ-მე? 24. ვერვის ჯელ-ეწიფების ორთა უფალთა მონებად: ანუ ერთი იგი მოიძულოს და სხუად იგი შეიყუაროს, ანუ ერთისად მის თავს-იდვას და ერთი იგი შეურაცხ-ყოს. ვერ ჯელ-ეწიფების ღმრთისა მონებად და მამონადსა. 25. ამისთვის გეტყვ თქუენ: ნუ ჰზრუნავთ სულისა თქუენისათვს, რად სჭამოთ და რად ჰსუათ; ნუცა ჯორცთა თქუენთათვს, რად შეიმოსოთ. ანუ არა სული უფროდს არს საზრდელისა და გუამი – სამოსლისა? 26. მიჰხედენით მფრინველთა ცისათა, რამეთუ არა სთესვენ, არცა მკიან, არცა შეიკრებენ საუნჯეთა, და მამად თქუენი ზეცათად ზრდის მათ. არა-მე უფროდს თქუენ უმჯობეს ხართა მფრინველთა? 27. ანუ ვინ-მე თქუენგანი ზრუნვიდეს და შეუძლოს შეძინებად ჰასაკსა თვსსა წყრთა ერთ? 28. და სამოსლისათვს რადსა ჰზრუნავთ? განიცადენით შრომანი ველისანი, ვითარ-იგი აღორძინდის! არა შურებინ, არცა სთავნ. 29. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ არცაღა სოლომონ ყოველსა მას დიდებასა მისსა შეიმოსა, ვითარცა ერთი ამათგანი. 30. უკუეთუ თივად იგი ველისად, რომელი დღეს არს და ხვალე თორნესა შთაეგზნის, ღმერთმან ესრეთ შემოსის, არა-მე უფროდს თქუენა, მცირედ-მორწმუნენო? 31. ნუ ჰზრუნავთ და იტყვთ, რად ვჭამოთ, ანუ რად ვსუათ, ანუ რად შევიმოსოთ? 32. რამეთუ ამას ყოველსა წარმართნი ეძიებენ, რამეთუ იცის მამამან თქუენმან, რად გიჰმს ამათ ყოველთაგანი. 33. ხოლო თქუენ ეძიებდით პირველად სასუფეველსა ღმრთისასა და სიმართლესა მისსა, და ესე ყოველი შეგეძინოს თქუენ. 34. ნუ ჰზრუნავთ ხვალისათვს, რამეთუ ხვალემან იზრუნოს თავისა თვსისა. კმა არს დღისა მის სიბოროტე თვსი.

1. ნუ განიკითხავთ, რადთა არა განიკითხნეთ, 2. რამეთუ რომლითა განკითხვითა განიკითხვიდეთ, განიკითხნეთ, და რომლითა საწყაულითა მიუწყოთ, მოგეწყოს თქვენ. 3. ანუ რადსა ხედავ წეულსა თუალსა შინა ძმისა შენისასა და დვრესა თუალსა შინა შენსა არა განიცდი? 4. ანუ ვითარ ჰრქუა ძმასა შენსა: მაცადე, და აღმოგიღო წუელი თუალისაგან შენისა, და აჰა ეგერა დვრე თუალსა შინა შენსა! 5. ორგულო, აღმოიღე პირველად დვრე თუალისაგან შენისა და მაშინ იხილო აღმოღებად წუელი თუალისაგან ძმისა შენისა. 6. ნუ მისცემთ სიწმიდესა ძალთა, ნუცა დაუფენთ მარგალიტსა თქვენსა წინაშე ღოთა, ნუუკუე დათრგუნონ იგი ფერკითა მათითა და მოიქცენ და განგხეთქნენ თქვენ. 7. ითხოვდით, და მოგეცეს თქვენ; ეძიებდით და ჰპოვოთ; ირეკდით, და განგეღოს თქვენ. 8. რამეთუ ყოველი რომელი ითხოვდეს, მოიღოს; და რომელი ეძიებდეს, პოვოს; და რომელი ირეკდეს, განეღოს. 9. ანუ ვინ არს თქვენგანი ვაცი, რომელსა სთხოვდეს ძე თვისი პურსა, ნუ ქვად მისცესა მას? 10. გინა თუ თევზსა სთხოვდეს, ნუ გუელი მისცეს მას? 11. უკუეთუ თქვენ, უკეთურთა, იცით მისაცემელი კეთილი მიცემად შვილთა თქუნთა, რაოდენ უფროდსლა მამამან თქუნმან ზეცათამან მოსცეს კეთილი, რომელნი სთხოვდენ მას! 12. ყოველი რომელი გინდეს თქვენ, რადთა გიყონ ვაცთა, ეგრეცა თქვენ ჰყავით მათა მიმართ, რამეთუ ესრეთ არს სჯული და წინასწარმეტყუელი.

13. შევედით იწროდსაგან ბჭისა, რამეთუ ვრცელ არს ბჭე და ფართო არს გზად, რომელსა მიჰყავს წარსაწყმედელად, და მრავალნი ვლენან მას ზედა. 14. ვითარ-იგი იწრო არს ბჭე და საჭირველ გზად, რომელი მიიყვანებს ცხორებასა, და მცირედნი არიან, რომელნი ჰპოებენ მას. 15. ეკრძალებით ცრუ-წინასწარმეტყუელთაგან, რომელნი მოვიდოდნენ თქუნდა სამოსლითა ცხოვართადთა, ხოლო შინაგან იყვნენ მგელ მტაცებელ. 16. ნაყოფთა მათთაგან იცნნეთ იგინი. ნუუკუე შეკრიბიან ეკალთაგან ყურძენი ანუ კუროდსთავთაგან ლელუ? 17. ესრეთ ყოველმან ხემან კეთილმან ნაყოფი კეთილი გამოიღოს, ხოლო ხემან ხენემან ნაყოფი ხენეში გამოიღოს. 18. ვერ კელ-ეწიფების ხესა კეთილსა ნაყოფისა ხენეშია გამოღებად და არცა ხესა ხენეშსა ნაყოფი კეთილი ყოფად. 19. ყოველმან ხემან რომელმან არა ყოს ნაყოფი კეთილი, მოეკუეთოს და ცეცხლსა დაედვას. 20. ნაყოფსა სამე მათთაგან იცნნეთ იგინი.

21. არა ყოველმან რომელმან მრქუას მე: უფალო, უფალო, და შევიდეს იგი სასუფეველსა ცათასა, არამედ რომელმან ყოს ნებად მამისა ჩემისა ზეცათადსად. 22. მრავალთა მრქუან მე მას დღესა შინა: უფალო, უფალო, არა სახელითა შენითა ვწინასწარმეტყუელებდითა და სახელითა შენითა ეშმაკნი განვასხენით და სახელითა შენითა ძალნი მრავალნი ვქმნენით? 23. მას ჟამსა ვჰრქუა მათ, ვითარმედ: არა გიცნი თქვენ, გამნემორენით ჩემგან ყოველნი მოქმედნი უსჯულოებისანი. 24. ყოველმან რომელმან ისმინნეს სიტყუანი ესე ჩემნი და ყვნეს იგინი, ვამსგავსო იგი ვაცსა გონიერსა, რომელმან აღაშენა სახლი თვისი კლდესა ზედა. 25. და გარდამოკდა წუმად, მოვიდეს მდინარენი, ქროდეს ქარნი და ეკუეთნეს სახლსა მას, და არა დაეცა, რამეთუ დაფუძნებულ იყო კლდესა ზედა. 26. და ყოველმან რომელმან ისმინნეს სიტყუანი ესე ჩემნი და არა ყვნეს იგინი, ემსგავსოს იგი ვაცსა ცოფსა, რომელმან აღაშენა სახლი თვისი ქვშასა ზედა. 27. და გარდამოკდა წუმად, მოვიდეს მდინარენი, ქროდეს ქარნი და ეკუეთნეს სახლსა მას, და დაეცა. და იყო დაცემად იგი მისი დიდ ფრიად.

28. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ სიტყუანი ესე, განუკვრდებოდა ერსა მას

მოძღვრებად იგი მისი, 29. რამეთუ იყო სწავლად იგი მისი მათა მიმართ, ვითარცა-იგი ვის კელმწიფებად აქუნ, და არა ვითარ-იგი მწიგნობარნი მათნი და ფარისევლნი.

სახარებად მათეს თავისად

8

1. და გარდამოვიდოდა რად იგი მიერ მთით, მოსდევდა მას ერი მრავალი. 2. და აჰა ესერა კეთროვანი ვინმე მოუჭდა, თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალგიც განწმედად ჩემი. 3. და მიყო კელი თჳსი იესუ, შეახო მას და ჰრქუა: მნებავს, განწმიდენი! და მეყსეულად განწმიდნა იგი კეთროვნებისა მისგან. 4. და ჰრქუა მას იესუ: იხილე, ნუვის უთხრობ, არამედ წარვედ და უჩუენე თავი შენი მღდელსა და შეწირე შესაწირავი შენი, რომელი ბრძანა მოსე საწამებელად მათა.

5. და შე-რად-ვიდა იგი კაპერნაუმდ, მოუჭდა მას ასისთავი, ევედრებოდა მას 6. და ეტყოდა: უფალო, მონად ჩემი დაცემულ არს სახლსა შინა ჩემსა განრღვეული და ფრიად იგუემების. 7. ჰრქუა მას იესუ: მე მოვიდე და განვკურნო იგი. 8. მიუგო ასისთავმან მან და ჰრქუა: უფალო, არა ღირს ვარ მე, რადთამცა სართულსა ჩემსა ქუეშე შემოხუედ. არამედ სიტყვთ ხოლო თქუ, და განიკურნოს მონად იგი ჩემი. 9. რამეთუ მეცა ვაცი ვარ კელმწიფებასა ქუეშე და მქონან ჩემ ქუეშე ერისაგანნი; და ვჰრქუ მას: წარვედ! და წარვიდის; და სხუასა: მოვედ! და მოვიდის; და მონასა ჩემსა: ქმენ ესე! და ქმნის. 10. ესმა რად ესე იესუს, დაუკვრდა და ჰრქუა ერსა მას, რომელნი მისდევდეს მას: ამენ გეტყვ თქუენ: არცაღა ისრაჳლსა შორის ესოდენი სარწმუნოებად ვპოვე. 11. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: მრავალნი მზისა-აღმოსავალით და დასავალით მოვიდოდნან და ინაჳ-იდგმიდენ აბრაჳამის თანა და ისაკის თანა და იაკობის თანა სასუფეველსა ცათასა. 12. ხოლო ძენი იგი სასუფეველისანი განითხინენ ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად. 13. და ჰრქუა იესუ ასისთავსა მას: წარვედ და, ვითარცა გრწმენა, გეყავნ შენ და განიკურნა მონად იგი მისი მას ჟამსა შინა.

14. და მოვიდა იესუ სახლსა პეტრესსა და იხილა სიდედრი იგი მისი, დავრდომილი მჭურვალეებითა. 15. და შეახო კელსა მისსა, და დაუტევა იგი მჭურვალეებამან, აღდგა და ჰმსახურებდა მას. 16. და ვითარცა შემწუხრდა, მოჰგუარეს მას ეშმაკეულები მრავალი, და განასხა სულები იგი სიტყვთა და ყოველნი, რომელნი ბოროტად სნეულ იყვნეს, განკურნა. 17. რადთა აღესრულოს თქუმული იგი ესაია წინასწარმეტყუელისად, რომელ თქუა: მან უძღვრებანი ჩემნი მიიხუნა და სნეულებანი ჩუენნი იტვრთნა.

18. ვითარცა იხილა იესუ ერი მრავალი გარემო მისა, უბრძანა წიაღსლვად მიერ კერძო. 19. და მოუჭდა მას ერთი მწიგნობარი და ჰრქუა: მოძღუარ, მიგდევდე შენ, ვიდრეცა ხვდოდნი. 20. ჰრქუა მას იესუ: მელთა ჳურელი უჩნს და მფრინველთა ცისათა საყოფელი, ხოლო ძესა კაცისასა არა აქუს, სადა თავი მიიდრიკოს. 21. და სხუამან მოწაფეთა მისთაგანმან ჰრქუა მას: უფალო, მიბრძანე მე პირველად მისლვად და დაფლვად მამისა ჩემისა. 22. ხოლო

8

1. და გარდამოვიდოდა რად იგი მიერ მთით, მოსდევდა მას ერი მრავალი. 2. და აჰა ესერა კეთროვანი ვინმე მოუჭდა, თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალგიც განწმედად ჩემი. 3. და მიყო ჳელი თჳსი იესუ, შეახო მას და ჰრქუა: მნებავს, განწმიდენი! და მეყსეულად განწმიდნა იგი კეთროვნებისა მისგან. 4. და ჰრქუა მას იესუ: იხილე, ნუვის უთხრობ, არამედ წარვედ და უჩუენე თავი შენი მდდელსა და შეწირე შესაწირავი შენი, რომელი ბრძანა მოსე საწამებელად მათა.

5. და შე-რაგ-ვიდა იგი ვაპერნაუმდ, მოუჭდა მას ასისთავი, ევედრებოდა მას 6. და ეტყოდა: უფალო, მონად ჩემი დაცემულ არს სახლსა შინა ჩემსა განრღვეული და ფრიად იგუემების. 7. ჰრქუა მას იესუ: მე მოვიდე და განვკურნო იგი. 8. მიუგო ასისთავმან მან და ჰრქუა: უფალო, არა ღირს ვარ მე, რადთამცა სართულსა ჩემსა ქუეშე შემოხუედ. არამედ სიტყვთ ხოლო თქუ, და განიკურნოს მონად იგი ჩემი. 9. რამეთუ მეცა ვაცი ვარ ჳელმწიფებასა ქუეშე და მქონან ჩემ ქუეშე ერისაგანნი; და ვჰრქუ მას: წარვედ! და წარვიდის; და სხუასა: მოვედ! და მოვიდის; და მონასა ჩემსა: ქმენ ესე! და ქმნის. 10. ესმა რად ესე იესუს, დაუკვრდა და ჰრქუა ერსა მას, რომელნი მისდევდეს მას: ამენ გეტყვ თქუენ: არცაღა ისრაჳლსა შორის ესოდენი სარწმუნობად ვპოვე. 11. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: მრავალნი მზისა-აღმოსავალით და დასავალით მოვიდოდნან და ინაგ-იდგმიდენ აბრაჳამის თანა და ისაკის თანა და იაკობის თანა სასუფეველსა ცათასა. 12. ხოლო ძენი იგი სასუფეველისანი განითხინენ ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად. 13. და ჰრქუა იესუ ასისთავსა მას: წარვედ და, ვითარცა გრწმენა, გეყავნ შენ და განიკურნა მონად იგი მისი მას ჟამსა შინა.

14. და მოვიდა იესუ სახლსა პეტრესსა და იხილა სიდედრი იგი მისი, დაგრდომილი მჭურვალეებითა. 15. და შეახო ჳელსა მისსა, და დაუტევა იგი მჭურვალეებამან, აღდგა და ჰმსახურებდა მას. 16. და ვითარცა შემწუხრდა, მოჰგუარეს მას ეშმაკეულები მრავალი, და განასხა სულები იგი სიტყვთა და ყოველნი, რომელნი ბოროტად სნეულ იყვნეს, განკურნა. 17. რადთა აღესრულოს თქუმული იგი ესაია წინასწარმეტყუელისად, რომელ თქუა: მან უძღურებანი ჩემნი მიიხუნა და სნეულებანი ჩუენნი იტვრთნა.

18. ვითარცა იხილა იესუ ერი მრავალი გარემო მისა, უბრძანა წიაღსლვად მიერ კერძო. 19. და მოუჭდა მას ერთი მწიგნობარი და ჰრქუა: მოძღუარ, მიგდევდე შენ, ვიდრეცა ხვდოდნი. 20. ჰრქუა მას იესუ: მელთა ჳურელი უჩნს და მფრინველთა ცისათა საყოფელი, ხოლო ძესა ვაცისასა არა აქუს, სადა თავი მიიდრიკოს. 21. და სხუამან მოწაფეთა მისთაგანმან ჰრქუა მას: უფალო, მიბრძანე მე პირველად მისლვად და დაფლვად მამისა ჩემისა. 22. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: შენ მომდევდი მე და აცადენ მკუდარნი დაფლვად თჳსთა მკუდართა.

23. და აღვიდა იგი ნავსა, და მისდევდეს მოწაფენი მისნი. 24. და აჰა ესერა აღძრვად იყო დიდი ზღუასა შინა, ვიდრე დაფარვადმდე ნავისა ღელვათაგან. ხოლო თავადსა ეძინა. 25. და მოუჭდეს მას მოწაფენი მისნი და აღადგინეს იგი და ეტყოდეს: უფალო, მიჳსნენ ჩუენ, რამეთუ წარვწყმდებით. 26. და თავადმან ჰრქუა მათ: რადსა შეშინდით, მცირედ-მორწმუნენო? მაშინ აღდგა და შეჰრისხნა ქართა მათ და ზღუასა. და იქმნა მეყსეულად დაყუდება დიდ. 27.

ხოლო ვაცთა მათ უკვრდა და იტყოდეს: რაბამ ვინმე არს ესე, რამეთუ ქარნიცა და ზღუად ერჩიან მას?

28. და ვითარცა მოვიდა იგი მიერ კერძო სოფელსა მას გერგესეველთასა, შეემთხვნეს მას ორნი ეშმაკეულნი, რომელნი გამოვიდოდეს საფლავებისაგან, ფრიად ბოროტნი, ვიდრელა ვერვის კელ-ეწიფებოდა წარსლვად მიერ გზით. 29. და ღაღად-ყვეს და იტყოდეს: რად ძეს ჩუენი და შენი, იესუ, ძეო ღმრთისაო? რამეთუ მოხუედ აქა უწინარეს ჟამისა ტანჯვად ჩეუნდა. 30. და იყო შორს მათგან კოლტი ღორთად მძოვარი. 31. ხოლო ეშმაკნი იგი ევედრებოდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ განგუასხამ ჩუენ, მიბრძანე ჩუენ მისლვად კოლტსა იმას ღორთასა. 32. და ჰრქუა მათ: მივედით! ხოლო იგინი განვიდეს ვაცთა მათგან და მიიმართეს კოლტსა მას ღორთასა. და მიიმართა ყოველმან მან კოლტმან ღორთამან კბოდესა მას ზღვასა და მოსწყდეს იგინი წყალთა მათ შინა. 33. ხოლო მწყემსნი იგი ივლტოდეს და წარვიდეს ქალაქად და უთხრეს ყოველივე ეშმაკეულთა მათთვის. 34. მაშინ ყოველი იგი ქალაქი გამოვიდა შემთხუევად იესურსა. და იხილეს იგი და ევედრებოდეს, რადთა წარვიდეს საზღუართა მათთაგან.

9

1. და შევიდა ნავსა და წიაღჳდა და მოვიდა თვსად ქალაქად. 2. მაშინ მოართუეს მას განრღვეული ცხედარსა ზედა მდებარე და იხილა იესუ სარწმუნოებად მათი და ჰრქუა განრღვეულსა მას: ნუ გეშინინ, შვილო, მიგეტვენენ შენ ცოდვანი შენნი. 3. და აჰა ესერა მწიგნობართაგანთა ვიეთმე თქუეს გულთა შინა მათთა, ვითარმედ: ესე გმობს. 4. იცნოდა იესუ ზრახვანი მათნი და ჰრქუა მათ: რადსა თქუენ ბოროტსა ჰზრახავთ გულთა შინა თქუენთა? 5. რად უადვილეს არს სიტყუად: მიგეტვენენ შენ ცოდვანი შენნი, ანუ სიტყუად: აღდეგ და ვიდოდე? 6. ხოლო რადთა უწყოდით, რამეთუ კელმწიფებად აქუს ძესა ვაცისასა ქუეყანასა ზედა მიტევებად ცოდვათა, მაშინ ჰრქუა განრღვეულსა მას: აღდეგ, აღილე ცხედარი შენი და წარვედ სახედ შენდა! 7. და იგი მეყსეულად აღდგა და წარვიდა სახედ თვსა. 8. იხილა რად ესე ერმან მან, დაუკვრდა და ადიდებდეს ღმერთსა, რომელმან მოსცა ესევითარი კელმწიფებად ვაცთა. 9. და წარვიდოდა მიერ იესუ, იხილა ვაცი, რომელი ჯდა საზუერესა, მატთეოს სახელი მისი, და ჰრქუა მას: მომდევდი მე. და აღდგა და მისდევდა მას. 10. და იყო ჯდა რად იგი ინაკით სახლსა შინა, და მრავალნი მეზუერენი და ცოდვილნი თანა-სხდეს ინაკით იესურს თანა და მოწაფეთა მისთა თანა. 11. და ვითარცა იხილეს ფარისეველთა მათ, ჰრქუეს მოწაფეთა მისთა: რადსათვს მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა ჭამს მოძღუარი თქუენი? 12. ხოლო იესუს ვითარცა ესმა, ჰრქუა მას: არა უკმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სნეულთა. 13. ხოლო თქუენ წარვედით და ისწავეთ, რად არს: წყალობად მნებავს და არა მსხუერპლი. რამეთუ არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა. 14. მაშინ მოუკდეს მას მოწაფენი იოვანესნი და ეტყოდეს: რადსათვს ჩუენ და ფარისეველნი ვიმარხავთ ფრიად, ხოლო მოწაფენი შენნი არა იმარხვენ? 15. ჰრქუა მათ იესუ: კელ-მე-ეწიფებისა ძეთა სიძისათა გლოვად, ვიდრემდე მათ თანა არს სიძე? მოვლენან დღენი, რაჟამს ამაღლდეს მათგან სიძე იგი, და მაშინ იმარხვიდენ. 16. არავინ დაადგის სადგმელი უმურკნველი სამოსელსა ძუელსა, რამეთუ აღიღის სავსებად სამოსლისა მისგან, და უფროდსი განხეთქილებად იქმნის. 17. არცა შთაასხიან ღვინოდ ახალი თხიერთა ძუელთა, რადთა არა განსთქდენ თხიერნი, და ღვინოდ დაითხიოს, და თხიერნი წარწყმდენ. არამედ შთაასხიან ღვინოდ ახალი თხიერთა ახალთა, და ორნივე

დაიძარხნებენ.

18. და ვითარცა იგი ამას ეტყოდა მათ, მაშინ მოუჭდა მას მთავარი ერთი, თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა, ვითარმედ: ასული ჩემი აწლა აღესრულა; არამედ მოვედ და დასდევ წელი შენი მას ზედა, და ცხოვნდეს. 19. და აღდგა იესუ და შეუდგა მას, და მოწაფენი მისნი მის თანა. 20. და აჰა ესერა დედაკაცი ვინმე, რომელი იყო სისხლისა დინებასა ათორმეტ წელ, მოუჭდა ზურგით და შეახო ფესუსა სამოსლისა მისისასა. 21. რამეთუ იტყოდა გულსა თვისსა, ვითარმედ: შე-ხოლო თუ-ვახო სამოსელსა მისსა, ვცხოვნდე. 22. ხოლო იესუ მიექცა, იხილა იგი და ჰრქუა მას: ნუ გეშინინ, ასულო, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. და განიკურნა დედაკაცი იგი მიერ ჟამითგან. 23. და მოვიდა იესუ სახლსა მის მთავრისასა და იხილა მუნ მგოსნები და ერი კრებული და მფოთი 24. და ჰრქუა მათ: განემორენით, რამეთუ არა მომკუდარ არს ეგე, არამედ სძინავს. ხოლო იგინი ევიცხვედეს მას. 25. და რაჟამს გამოასხა ერი იგი, შევიდა და უპყრა წელი მისი და აღადგინა ქალი იგი. 26. განჰდა ჰამბავი მისი ყოველსა მას ქუეყანასა.

27. და წარმო-რაგ-ვიდოდა მიერ იესუ, მოსდევდეს მას ორნი ბრმანი, დაღადებდეს და იტყოდეს: შემიწყალენ ჩუენ, ძეო დავითისო! 28. და ვითარცა შევიდა იესუ სახლსა, მოუჭდეს მას ბრმანი იგი, და ჰრქუა მათ იესუ: გრწამსა, ვითარმედ ძალ-მიც ესე ყოფად? ჰრქუეს მას: ჰე, უფალო. 29. მაშინ შეახო თუალთა მათთა და ჰრქუა მათ: სარწმუნოებისა თქუენისაებრ გეყავნ თქუენ! 30. და მეყსეულად აღეხუნეს თუალნი მათნი. და შეჰრისხნა მათ იესუ და ჰრქუა: იხილეთ, ნუმცა ვინ უწყის. 31. ხოლო იგინი გამოვიდეს და მიმოდადვეს იგი ყოველსა მას ქუეყანასა. 32. და ვითარცა-იგი გამო-ოდენ-ვიდეს, მოჰკუარეს მას კაცი ყრუდ და ეშმაკეული. 33. და ვითარცა განჰდა ეშმაკი იგი, იტყოდა ყრუდ იგი. და დაუკვრდებოდა ერსა მას და იტყოდეს: არასადა ისრაჴლსა შორის ესრეთ გამოჩნდა. 34. ხოლო ფარისეველნი იტყოდეს: მთავრითა ეშმაკთადთა განასხამს ეშმაკთა.

35. და მოჰვლიდა იესუ ქალაქებსა ყოველსა და დაბნებსა და ასწავებდა შესაკრებელთა შორის მათთა და ქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისასა და განჰკურნებდა ყოველთა სენთა და ყოველთა უძლურებათა ერსა შორის. 36. და ვითარცა იხილა ერი იგი, შეეწყალნეს იგინი, რამეთუ იყვნეს დამამურალ და დაცვვნებულ, ვითარცა ცხოვარნი, რომელთა არა აქუნ მწყემსი. 37. მაშინ ჰრქუა მოწფეთა თვსთა, ვითარმედ: სამკალი ფრიად არს, ხოლო მუშაკნი – მცირედ. 38. ევედრენით უფალსა სამკალისასა, რადთა გამოავლინნეს მოქმედნი სამკალსა თვისსა.

10

1. და მოუწოდა ათორმეტთა მოწაფეთა თვსთა და მისცა მათ ჳელმწიფებად სულთა ზედა არაწმიდათა, რადთა განასხმიდენ მათ და განჰკურნებდენ ყოველთა სენთა და ყოველთა უძლურებათა. 2. ხოლო ათორმეტთა მათ მოციქულთა სახელები ესე არს: პირველად სიმონ, რომელსა ეწოდა პეტრე, და ანდრეა, ძმა მისი, იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმა მისი, 3. ფილიპე და ბართლომე, თომა და მატთეოს მეზუერე, იაკობ ალფესი და ლებეოს, რომელსა ეწოდა თადეოს, 4. სიმონ კანანელი და იუდა ისკარიოტელი, რომელმანცა განსცა იგი. 5. ესე ათორმეტნი წარავლინნა იესუ, ამცნო მათ და ჰრქუა: გზასა წარმართთასა ნუ მიხუალთ და ქალაქსა სამარიტელთასა ნუ შეხუალთ, 6. არამედ მივედით უფროდს ხოლო ცხოვართა მათ წარწყმედულთა სახლისა

ისრაჲლისათა. 7. და მი-რაღ-ხვდეთ, ქადაგებდით და იტყოდეთ, ვითარმედ: მოახლებულ არს სასუფეველი ცათად. 8. უძლურთა განჰკურნებდით, მკუდართა აღადგინებდით, კეთროვანთა განსწმედდით, ეშმაკთა განასხემდით; უსასყიდლოდ მიგიღებდით, უსასყიდლოდ მისცემდით. 9. ნუ მოიგებთ ოქროსა, ნუცა ვეცხლსა, ნუცა რვალსა სარტყელთა თქუენთა, 10. ნუცა ვამკარანსა გზასა ზედა, ნუცა ორსა სამოსელსა, ნუცა ჯამლთა, ნუცა კეურთხსა, რამეთუ ღირს არს მუშაკი სასყიდლისა თჳსისა. 11. რომელსა ქალაქსა ანუ დაბასა შეხვდეთ, გამოიკითხეთ; ვინ ღირს იყოს, მუნ დაადგერით ვიდრე გამოსლვადმდე. 12. და შე-რაღ-ხვდოდით სახლსა მას, მოიკითხეთ იგი და თქუთ: მშვდობად სახლსა ამას! 13. და უკუეთუ სახლი იგი ღირს იყოს, მოვიდეს მშვდობად თქუენი მას ზედა; უკუეთუ არა ღირს იყოს, მშვდობად თქუენი თქუენდავე მოიქეცინ. 14. და უკუეთუ არავინ შეგიწყნარნეს თქუენ და არცა ისმინნეს სიტყუანი თქუენნი, გამო-რაღ-ხვდოდით მიერ სახლით გინა მიერ ქალაქით, განიყარეთ მტუერი ფერჯთა თქუენთად. 15. ამენ გეტყჳ თქუენ: უმოლხინეს იყოს ქუეყანად იგი სოდომისად და გომორისად დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე ქალაქი იგი. 16. აჰა მე მიგავლინებ თქუენ, ვითარცა ცხოვართა შორის მგელთა. იყვნით უკუე მეცნიერ, ვითარცა გუელნი, და უმანკო, ვითარცა ტრედნი. 17. ეკრძალებოდეთ ვაცთაგან, რამეთუ მიგცემდენ თქუენ კრებულსა და შორის შესაკრებელთა მათთა გტანჯვიდენ თქუენ. 18. და წინაშე მთავართა და მეფეთა მიგიყვანნენ თქუენ ჩემთჳს საწამებელად მათდა და წარმართთა. 19. და რაჟამს მიგცნენ თქუენ, ნუ ჰზრუნავთ, ვითარ ანუ რასა იტყოდით, რამეთუ მოგეცეს თქუენ მას ჟამსა შინა, რასა-იგი იტყოდით. 20. რამეთუ არა თქუენ იყვნეთ მეტყუელნი, არამედ სული მამისა თქუენისად, რომელი იტყოდის თქუენ შორის. 21. რამეთუ მისცეს ძმამან ძმად სიკუდილდ და მამამან – შვილი; და აღდგენ შვილნი მამა-დედათა ზედა და მოჰკლვიდენ მათ. 22. და იყვნეთ თქუენ მოძულეებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათჳს. ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვრდეს. 23. რაჟამს გდევნიდენ თქუენ ამიერ ქალაქით, მიივლტოდეთ სხუად. ამენ გეტყჳ თქუენ: ვერ დაასრულოთ ქალაქები ისრაჲლისად, ვიდრემდის ძე კაცისად მოვიდეს. 24. არა არს მოწაფე უფროდს მოძღურისა თჳსისა, არცა მონად უფროდს უფლისა თჳსისა. 25. კმა არს მოწაფისა მის, უკუეთუ იყოს, ვითარცა მოძღუარი თჳსი, და მონად იგი, ვითარცა უფალი თჳსი. უკუეთუ სახლისა უფალსა ბელზებულთა ჰხადოდეს, რაოდენ უფროდს სახლეულთა მისთა? 26. ნუუკუე გეშინინ მათგან, რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა გამოჩნდეს, და არცა საიდუმლოდ, რომელი არა გამოცხადნეს. 27. რომელი გარქუ თქუენ ბნელსა შინა, თქუენ თქუთ ნათელსა შინა; და რომელი ყურთა გესმა, ქადაგებდით ერდოთა ზედა. 28. და ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოსწყვდნენ ჯორცნი, ხოლო სულისა ვერ ჰვლ-ეწიფების მოკლვად. არამედ გეშინოდენ მისა უფროდს, რომელი შემძლებელ არს სულისა და ჯორცთა წარწყმედად გეჰენიასა შინა. 29. ანუ არა ორი სირი ასარის განისყიდებისა? და ერთიცა მათგანი არა დავარდების ქუეყანასა ზედა თჳნიერ მამისა თქუენისა. 30. ხოლო თქუენნი თავისა თმანიცა ყოველნი განრაცხილ არიან. 31. ნუ გეშინინ, რამეთუ მრავალთა სირთა უმჯობეს ხართ თქუენ. 32. ყოველმან რომელმან აღიაროს ჩემდამო წინაშე კაცთა, მეცა აღვიარო იგი წინაშე მამისა ჩემისა ზეცათადსა. 33. და რომელმან უვარ-მყოს მე წინაშე კაცთა, უვარ-ვყო იგი მეცა წინაშე მამისა ჩემისა ზეცათადსა. 34. ნუ ჰგონებთ, ვითარმედ მოვედ მე მიფენად მშვდობისა ქუეყანასა ზედა; არა მოვედ მიფენად მშვდობისა, არამედ მახვლისა. 35. რამეთუ მოვედ განყოფად კაცისა მამისაგან თჳსისა და ასული – დედისაგან თჳსისა და სძალი – დედამთილისაგან თჳსისა. 36. და მტერ იყვნენ კაცისა სახლეულნი თჳსნი. 37. რომელსა უყუარდეს მამად ანუ დედად უფროდს ჩემსა,

არა არს იგი ჩემდა ღირს; და რომელსა უყუარდეს ძე ანუ ასული უფროდს ჩემსა, იგი არა არს ჩემდა ღირს. 38. და რომელმან არა აღიღოს ჯუარი თვისი და შემომიდგეს მე, იგი არა არს ჩემდა ღირს. 39. რომელმან მოიპოოს სული თვისი, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თვისი ჩემთვის, მან პოოს იგი. 40. რომელმან შეგიწყნარნეს თქვენ, მე შემიწყნარა; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შეიწყნაროს მომავლინებელი ჩემი. 41. რომელმან შეიწყნაროს წინასწარმეტყუელი სახელად წინასწარმეტყუელისა, სასყიდელი წინასწარმეტყუელისაჲ მიიღოს; და რომელმან შეიწყნაროს მართალი სახელად მართლისა, სასყიდელი მართლისაჲ მიიღოს. 42. და რომელმან ასუას ერთსა მცირეთაგანსა სასუმელი ერთი წყალი გრილი სახელად მოწაფისა, ამენ გეტყვ თქვენ, არა წარუწყმდეს სასყიდელი მისი.

11

1. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ ბრძანებანი ესე ათორმეტთა მიმართ მოწაფეთა მისთა, წარვიდა მიერ ქადაგებად და სწავლად ქალაქებსა მათსა.

2. ხოლო იოვანეს რად ესმნეს საპყრობილესა შინა საქმენი ქრისტესნი, მიავლინნა ორნი მოწაფენი თვისნი 3. და ჰრქუა: შენ ხარა მომავალი იგი, ანუ სხუასა მოველოდით? 4. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მივედით და უთხართ იოვანეს, რომელი გესმის და ჰხედავთ: 5. ბრძანი აღიხილვენ, მკელობენი ვლენან, კეთროვანნი განწმდებიან, და ყრუთა ესმის, და მკუდარნი აღდგებიან და გლახაკთა ეხარების. 6. და ნეტარ არს, რომელი არა დაბრკოლდეს ჩემდა მომართ. 7. და ვითარცა ესენი წარვიდეს, იწყო იესუ სიტყუად ერსა მას იოვანესთვის: რადსა გამოხუედით უდაბნოდ ხილვად? ლერწმისა, ქარისაგან შერყეულისა? 8. არამედ რადსა გამოხუედით ხილვად? კაცისა, ჩხვლითა სამოსლითა შემოსილისა? აჰა ესერა რომელნი ჩხვლითა სამოსლითა შემოსილ არიან, სახლთა შინა სამეუფოთა არიან. 9. არამედ რადსა გამოხუედით ხილვად? წინაწარმეტყუელისა? ჰე, გეტყვ თქვენ, და უმეტეს წინაწარმეტყუელისა. 10. რამეთუ ესე არს, რომლისათვის წერილ არს: აჰა ესერა წარვაგლინო ანგელოზი ჩემი წინაშე შენსა, რომელმან განჰმზადეს გზანი შენნი წინაშე პირსა შენსა. 11. ამენ გეტყვ თქვენ: არა აღდგომილ არს ნაშობთაგანი დედათაჲ უფროდს იოვანეს ნათლის-მცემელისა; ხოლო უმცირესი სასუფეველსა ცათასა უფროდს მისა არს. 12. რამეთუ დღითგან იოვანე ნათლის-მცემლისაჲთ ვიდრე აქამომდე სასუფეველი ცათაჲ იიძულების; და რომელნი აიძულებდენ, მათ მიიტაცონ იგი. 13. რამეთუ ყოველნი წინაწარმეტყუელნი და სჯული ვიდრე იოვანესამდე წინაწარმეტყუელებდეს. 14. და უკუეთუ გნებავს შეწყნარების, იგი არს ელია, რომელი მოვალს. 15. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ! 16. აჰ ვის ვამსგავსო ნათესავი ესე? მსგავს არს ყრმათა, რომელნი სხენედ უბანთა და მოუწესედ მოყუასთა თვისთა 17. და ეტყვედ მათ: გისტვნევდით თქვენ, და არა ჰროკვედით, გიგოდებდით, და არა იტყებდით. 18. რამეთუ მოვიდა იოვანე, არცა ჭამდა, არცა სუმიდა, და იტყვან, ვითარმედ: ემზაკეულ არს. 19. მოვიდა ძე კაცისაჲ, ჭამს და სუამს, და იტყვან: აჰა კაცი მჭამელი და ღვნის-მსუმელი, მეგობარი მეზუერეთა და ცოდვილთაჲ. და განმართლდა სიბრძნე შვილთაგან თვისთა. 20. მაშინ იწყო იესუ ყუედრებად ქალაქებისა მის, სადა-იგი იქმნნეს უმრავლესნი ძალნი მისნი, რამეთუ არა შეინანეს: 21. ვად შენდა, ქორაზინ, და ვად შენდა, ბეთსაიდა! რამეთუ ტვროსს თუმცა და სიდონს იქმნნეს ძალნი მისნი, რომელნი იქმნნეს თქვენ შორის, მაშინვე სამემცა ძაძითა ნაცარსა ზედა მსხდომარეთა შეინანეს. 22. ხოლო გეტყვ თქვენ, რამეთუ ტვროსი და სიდონი

უმოლხინეს იყოს დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე თქუნ. 23. ხოლო შენ, კაპერნაუმ, ნუ ცადმდე აჰმაღლდები, არამედ ჯოჯოხეთადმდე შთაჰკდე, რამეთუ სოდომს თუმცა იქმნეს ძალნი, რომელნი იქმნეს შენ შორის, ჰგიანამცა დღენდელად დღედმდე. 24. ხოლო გეტყვ თქუნ, რამეთუ ქუეყანად იგი სოდომისად უმოლხინეს იყოს დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე შენ.

25. მას ჟამსა შინა იტყოდა იესუ და თქუა: აღვიარებ შენ, მამაო, უფალო ცისა და ქუეყანისაო, რამეთუ დაჰფარე ესე ბრძენთაგან და მეცნიერთა და გამოუცხადე ესე ჩიხლთა. 26. ჰე, მამაო, რამეთუ ესრეთ სათნო-იყო შენ წინაშე. 27. ყოველივე მომეცა მე მამისა ჩემისა მიერ; და არავინ იცის ძე, გარნა მამამან; არცა მამად ვინ იცის, გარნა ძემან, და რომლისად უნდეს ძესა გამოცხადების. 28. მოვედით ჩემდა ყოველნი მაშურალნი და ტვრთმძიმენი, და მე განგისუენო თქუნ. 29. აღიღეთ უღელი ჩემი თქუნ ზედა და ისწავეთ ჩემგან, რამეთუ მშუდ ვარ და მდაბალ გულითა, და ჰპოოთ განსუენებად სულთა თქუნთა. 30. რამეთუ უღელი ჩემი ტკბილ არს, და ტვრთი ჩემი სუბუქ არს.

12

1. მას ჟამსა შინა წარვიდოდა იესუ დღესა შაბათსა ყანობირსა მათსა. ხოლო მოწაფეთა მისთა შეემშია და იწყეს მუსრვად თავსა ჯუვილისასა და ჭამად. 2. ხოლო ფარისეველთა მათ იხილეს რად, ჰრქუეს მას: აჰა მოწაფენი შენნი იქმან, რომელი არა ჯერ-არს შაბათსა შინა საქმედ. 3. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: არა აღმოგიკითხავსა, რად-იგი ყო დავით, ოდეს-იგი შეემშია და მისთანათა მათ? 4. ვითარ-იგი შევიდა სახლსა ღმრთისასა და პურნი იგი შესაწირავთანი შეჭამნა, რომელთად არა ჯერ-იყო ჭამად მისა, არცა მისთანათა მათ, გარნა მდდელთა ხოლო? 5. ანუ არა აღმოგიკითხავსა შჯულსა, რამეთუ შაბათთა შინა მდდელთა ტაძარსა მას შინა შაბათი შეურაცხ-ყვიან და უბრალო იყვიან? 6. ხოლო გეტყვ თქუნ, ვითარმედ: ტაძრისა უფროდს არს აქა. 7. უკუეთუმცა გეცნა, რად არს: წყალობად მნებავს და არა მსხუერპლი, არამცა დასაჯენით უბრალონი. 8. უფალ არს ძე კაცისად შაბათისაცა.

9. და წარმოვიდა მიერ იესუ და მოვიდა შესაკრებელსა მათსა. 10. და იყო მუნ კაცი ერთი, რომელსა ჯელი განჰმელ ედგა. ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ ჯერ-არს შაბათსა კურნებად რადთამცა შეასმინეს იგი. 11. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ვინ არს თქუნგანი კაცი, რომელსა ედგას ცხოვარი ერთი და შთავარდეს იგი დღესა შაბათსა ჯურღმულსა, არა-მე უპყრასა და აღმოიქუას იგი? 12. რაოდენ უმჯობეს არს კაცი ცხოვრისა? ამისთვის ჯერ-არს შაბათსა შინა კეთლისა საქმე. 13. მაშინ ჰრქუა იესუ კაცსა მას: განირთხ ჯელი შენი! და მან განირთხა ჯელი, და კუალად მოეგო ცოცხალი, ვითარცა ერთი იგი. 14. ხოლო ფარისეველნი იგი გამოვიდეს და ზრახვა-ყვეს მისთვის, რადთა წარწყმიდონ იგი. ხოლო იესუ გულისჰმა-ყო და განემორა მიერ და წარვიდა. 15. და მისდევდა მას ერი მრავალი, და განკურნნა იგი ყოველნი. 16. და ამცნო მათ, რადთა არა გამოაცხადონ იგი. 17. რადთა აღესრულოს თქუმული იგი ესაია წინაწარმეტყუელისად, რომელსა იტყვს: 18. აჰა ესერა ძე ჩემი, რომელი მე სათნო-ვიყავ, საყუარელი ჩემი, რომელი სთნავს სულსა ჩემსა. დავდა სული ჩემი მის ზედა, და სამართალი წარმართთა მიუთხრას. 19. არა ჰკდებოდის, არცა ღაღადებდეს, არცა ესმეს ვის უბანთა ზედა ჰმად მისი. 20. ლერწამი შემუსრვილი არა განტეხოს და პატრუკი მბნდვზვარე არა დაშრიტოს, ვიდრემდე გამოიღოს ძლევად სასჯელი. 21. და სახელსა მისსა წარმართნი ესვიდენ.

22. მაშინ მოჰგუარეს მას ეშმაკეული ბრმად და ყრუდ, და განკურნა იგი, ვითარმედ ყრუდ და ბრმად ხედვიდა და იტყოდა. 23. და განუკურდებოდა ერსა მას და იტყოდეს: ნუუკუე ესე არს ძე დავითისი? 24. ხოლო ფარისეველთა მათ ვითარცა ესმა ესე, იტყოდეს: ესე არა განასხამს ეშმაკთა, გარნა ბელზებულითა, მთავრითა მით ეშმაკთადთა. 25. იცოდნა იესუ ზრახვანი იგი გულისა მათისანი და ჰრქუა მათ: ყოველი მეუფებად, რომელი განევლთის თავსა თვსსა, მოგწოდის; და ყოველი ქალაქი გინა სახლი, რომელი განევლთის თავსა თვსსა, ვერ დაემტკიცოს. 26. და უკუეთუ ეშმაკი ეშმაკსა განჰკდის, თავსა თვსსა განევლთა; ვითარ დამტკიცნეს მეუფებად მისი? 27. და უკუეთუ მე ბელზებულითა განვასხამ ეშმაკთა, ძენი თქუენნი რადთა განასხმენ? ამისთვის იგინივე მსაჯულ თქუენდა იყვნენ. 28. უკუეთუ მე სულითა ღმრთისადთა განვასხამ ეშმაკთა, მო-სამე-იწია თქუენ ზედა სასუფეველი ღმრთისად. 29. ანუ ვითარ ვის კელ-ეწიფების სახლსა ძლიერისასა შესლვად და ჭურჭელი მისი გამოტყუენვად, უკუეთუ არა პირველად შეკრას ძლიერი იგი და მაშინლა სახლი მისი იავარ-ყოს. 30. რომელი არა არს ჩემ თანა, იგი მტერი ჩემი არს; და რომელი არა შეჰკრებს ჩემ თანა, იგი განაბნევს. 31. ამისთვის გეტყვ თქუენ: ყოველი ცოდვად და გმობად მიეტეოს კაცთა, ხოლო სულისა წმიდისა გმობად არა მიეტეოს კაცთა. 32. და რომელმან თქუას სიტყუად ძისა კაცისათვს, მიეტეოს მას; ხოლო რომელმან თქუას სულისა წმიდისათვს, არა მიეტეოს მას არცა ამას სოფელსა, არცა მერმესა მას. 33. ანუ ყავთ ხე იგი კეთილ და ნაყოფიცა მისი კეთილ; ანუ ყავთ ხე იგი ხენემ და ნაყოფიცა მისი ხენემ; რამეთუ ნაყოფისაგან ხე იგი საცნაურ არს. 34. ნაშობნო იქედნეთანო, ვითარ კელ-გეწიფების კეთილისა სიტყუად, რამეთუ თქუენ უკეთურნი ხართ? რამეთუ ნამეტნავისაგან გულისა პირი იტყვნ. 35. კეთილმან კაცმან კეთილისაგან საუნჯისა გამოიღის კეთილი, და ბოროტმან კაცმან ბოროტისაგან საუნჯისა გამოიღის ბოროტი. 36. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ: ყოველი სიტყუად უქმი რომელსა იტყოდინ კაცნი, მისცენ სიტყუად მისთვის დღესა მას სასჯელისასა. 37. რამეთუ სიტყუათა შენთაგან განჰმართლდე და სიტყუათა შენთაგან დაისაჯო. 38. მაშინ მი-ვიეთმე-უგეს მწიგნობართაგან და ფარისეველთა და ჰრქუეს: მოძღუარ, გუნებავს შენგან სასწაულისა ხილვად. 39. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ნათესავი ბოროტი და მემრუმე სასწაულსა ეძიებს, და სასწაული არა ეცეს მას, გარნა სასწაული იგი იონა წინაწარმეტყუელისად. 40. რამეთუ ვითარცა-იგი იყო იონა მუცელსა ვეშაპისასა სამ დღე და სამ ღამე, ეგრეთ იყოს ძე კაცისად გულსა ქუეყანისასა სამ დღე და სამ ღამე. 41. კაცნი იგი ნინეველნი აღდგენ სასჯელსა მას ნათესავისა ამის თანა და დასჯიდენ მათ, რამეთუ შეინანეს ქადაგებასა მას იონადსსა; და აჰა ესერა უფროდს იონადსსა არს აქა. 42. დედოფალი იგი სამხრისად აღდგეს სასჯელსა მას ნათესავსა ამას თანა და დასაჯოს იგი, რამეთუ მოვიდა კიდით ქუეყანისადთ სმენად ამის თანა და დასაჯოს იგი, რამეთუ მოვიდა კიდით ქუეყანისადთ სმენად სიბრძნესა სოლომონისსა; და აჰა ესერა უფროდს სოლომონისსა არს აქა. 43. ხოლო რაჟამს სული იგი არაწმიდად განვიდის კაცისაგან, მიმოვალნ ურწყულთა ადგილთა და ეძიებნ განსუენებასა და არა პოვის. 44. მაშინ თქვს: მივიქცე სახედ ჩემდა, ვინადცა გამოვდე; და მი-რად-ვიდის, პოვის იგი მოცალე, განშუენებული და შემკული. 45. მაშინ წარვიდის და მოიყვანნის მის თანა სხუანი შვდნი სულნი, უბოროტესნი მისა, და მოვიდის და დაემკვდრის მუნ. და იქმნის უკუანადსკნელი კაცისად მის უძვრეს პირველისა. ესრეთ ეყოს ნათესავსა ამასცა უკუეთურსა.

46. და იყო ვიდრე იგი ეტყოდალა ერსა მას, აჰა ესერა დედად მისი და ძმანი მისნი დგეს გარე და ეძიებდეს მას სიტყუად. 47. მაშინ ჰრქუა ვინმე მას: აჰა

დედად შენი და ძმანი შენნი დგანან გარეშე და უნებს რადმე სიტყუად შენდა. 48. ხოლო იესუ მიუგო მეტყუელსა მას და ჰრქუა: ვინ არს დედად ჩემი, ანუ ვინ არიან ძმანი ჩემნი? 49. და მიყო ჳელი მისი მოწაფეთა მიმართ თჳსთა და თქუა: აჰა დედად ჩემი და ძმანი ჩემნი! 50. რამეთუ რომელმან ყოს ნებად მამისა ჩემისა ზეცათაჲსად, იგი არს ძმად და დად და დედად ჩემი.

13

1. მას დღესა შინა გამოვიდა იესუ სახლისა მისგან და დაჯდა იგი ზღჳს-კიდესა.
2. და შეკრბა მისა ერი მრავალი, ვიდრე შესლვადმდე მისა ნავად და დაჯდომად. და ყოველი იგი ერი ზღჳს-კიდესა დგა.
3. და ეტყოდა მათ მრავალსა იგავით და ჰრქუა: ესერა გამოვიდა მთესვარი თესვად.
4. და თესვასა მას მისსა რომელიმე დავარდა გზასა ზედა. და მოვიდეს მფრინველნი ცისანი და შეჭამეს იგი.
5. და სხუად დავარდა კლდოვანსა ზედა, სადა არა იყო მიწად ფრიად; და მესესულად აღმოსცენდა, და რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისად,
6. მზე რად აღმოჰჳდა, დასცხა, და რამეთუ ძირნი არა დაეხნეს, განჰმა.
7. და სხუად იგი დავარდა ეკალთა შორის, და აღმოსცენდეს ეკალნი და შეაშთვეს იგი.
8. და რომელიმე დავარდა ქუეყანასა კეთილსა და მოსცემდა ნაყოფსა: რომელიმე ასსა, რომელიმე სამეოცსა, რომელიმე ოც და ათსა.
9. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
10. და მოუწდეს მოწაფენი და ჰრქუეს მას: რადსათჳს იგავით ეტყჳ მათ?
11. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: თქუენდა მოცემულ არს ცნობად საიდუმლოდ სასუფეველისა ცათაჲსად, ხოლო მათდა არა მიცემულ არს.
12. რამეთუ რომელსა აქუნდეს, მიეცეს და მიემატოს; და რომელსა არა აქუნდეს, და რომელღა-იგი აქუს, მო-ვე-ელოს მას.
13. ამისთჳს იგავით ვეტყჳ მათ, რამეთუ ხედვენ და არა ხედვენ, ესმის და არა ესმის, არცა გულისჰმა-ყვიან.
14. და აღესრულებიბის მათ ზედა წინაწარმეტყუელებად იგი ესაიადსი: სმენით გესმოდის და არა გულისჰმა-ჰყოთ, ხედვით ხედვიდეთ და არა იხილოთ.
15. რამეთუ განზრქნა გული ერისად ამის, და ყურთა მძიმედ ისმინეს, და თუალნი მათნი დაიწუხნეს, ნუუკუე იხილონ თუალითა და ყურითა ისმინონ და გულითა გულისჰმა-ყონ და მოიქცენ, და მე განვკურნე იგინი.
16. ხოლო თუალნი თქუენნი ნეტარ არიან, რამეთუ ხედვენ, და ყურნი თქუენნი, რამეთუ ესმის.
17. ამენ ვეტყჳ თქუენ, რამეთუ მრავალთა წინაწარმეტყუელთა და მართალთა გული-უთქუმიდა ხილვად, რომელსა თქუენ ხედავთ, და არა იხილეს, და სმენად, რომელი თქუენ გესმის, და არა ესმა.
18. ხოლო თქუენ ისმინეთ იგავი ესე მთესვარისად.
19. ყოველსა რომელსა ესმეს სიტყუად სასუფეველისად და არა გულისჰმა-ყოს, მოვიდის უკეთური იგი და მისტაცის დათესული იგი გულისაგან მისისა: ესე არს, რომელი-იგი გზასა ზედა დაეთესა.
20. ხოლო რომელი-იგი კლდოვანსა ზედა დაეთესა, ესე არს: რომელმან სიტყუად იგი ისმინის და მესესულად სიხარულით მიიღის იგი.
21. ხოლო ძირი არა აქუნ გულსა თჳსსა, არამედ საწუთო არნ. და რაჟამს არნ ჳირი ანუ დევნად სიტყჳსა მისთჳს, მესესულად დაჰბრკოლდის იგი.
22. ხოლო რომელი-იგი ეკალთა შორის დაეთესა, ესე არს: რომელმან სიტყუად იგი ისმინის, და ზრუნვამან ამის სოფლისამან და საცთურმან სიმდიდრისამან შეაშთვის სიტყუად იგი, და უნაყოფო იქმნის.
23. ხოლო რომელი-იგი ქუეყანასა კეთილსა დაეთესა, ესე არს: რომელმან სიტყუად იგი ისმისა და გულისჰმა-ყო, რომელმან გამოიღო ნაყოფი და ყო რომელმანმე ასე, რომელმანმე სამეოცი და რომელმანმე ოც და ათი.
24. სხუად იგავი დაუდგა მათ და ჰრქუა: ემსგავსა სასუფეველი ღმრთისად კაცსა, რომელმან დასთესა თესლი კეთილი აგარაკსა თჳსსა.
25. და ვითარცა

დაიძინეს კაცთა მათ, მოვიდა მტერი მისი და დასთესა ღუარძლი შორის იფქლსა მას და წარვიდა. 26. და ოდეს აღმოსცენდა ჯეჯელი იგი და ნაყოფი გამოიღო, მაშინ გამოჩნდა ღუარძლი იგი. 27. მოვიდეს მონანი იგი და უთხრეს სახლისა უფალსა მას და ჰრქუეს: უფალო, ანუ არა თესლი კეთილი დასთესეა აგარაკსა შენსა? ვინად აღმოსცენდა ღუარძლი? 28. ხოლო მან ჰრქუა: მტერმან კაცმან ყო იგი. ხოლო მონათა მათ ჰრქუეს მას: გნებავსა, რადთა მივიდეთ და გამოვარჩიოთ იგი? 29. ხოლო მან ჰრქუა მათ: არა, ნუუკუე შეკრებასა ღუარძლისასა აღმოჰფხურათ იფქლიცა. 30. აცადეთ იგი თანა-აღორძინებად ურთიერთას, ვიდრე ჟამადმდე მკისა, და ჟამსა მკისასა უბრძანო მომკალთა მათ: შეკრიბეთ პირველად ღუარძლი იგი და შეკართ ძნეულად, რადთა დაიწუას იგი, ხოლო იფქლი იგი შეკრიბეთ საუნჯესა ჩემსა. 31. სხუასა იგავსა ეტყოდა მათ და ჰრქუა: მსგავს არს სასუფეველი ცათად მარცუალსა მდოგვსასა, რომელი მოილო კაცმან და დასთესა თვსსა მტილსა, 32. რომელი უმცირეს არს ყოველთა თესლთა, ხოლო რაჟამს აღორძინდის, უფროდს ყოველთა მხალთა არნ იგი, და იქმნის იგი ხე დიდ, ვიდრემდის მოვიდიან მფრინველნი ცისანი და დაადგრიან რტოთა მისთა. 33. მერმე სხუასა იგავსა ეტყოდა მათ და ჰრქუა: მსგავს არს სასუფეველი ცათად ცომსა, რომელი მოილო დედაკაცმან და შეჰრთო იგი ფქვილსა სამსა საწყაულსა, ვიდრემდის აღაფუვნა იგი ყოვლად.

34. ამას ყოველსა ეტყოდა იესუ იგავით ერსა მას და თჳნიერ იგავისა არარას ეტყოდა მათ. 35. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი წინაწარმეტყუელისა მიერ თქუმული: აღვადო იგავით პირი ჩემი და ვიტყოდი დაფარულთა დასაბამითგან სოფლისადთ.

36. მაშინ დაუტევა იესუ ერი იგი და მოვიდა სახლსა. და მოუკდეს მას მოწაფენი მისნი და ჰრქუეს: გამოგვთარგმანე ჩუენ იგავი იგი ღუარძლისად და აგარაკისად. 37. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელი სთესავს თესლსა კეთილსა, ძე კაცისად არს; 38. ხოლო აგარაკი იგი ესე სოფელი არს; ხოლო თესლნი იგი კეთილნი ესე არიან ძენი სასუფეველისანი, და ღუარძლნი იგი არიან ძენი უკეთურისანი. 39. ხოლო მტერი იგი, რომელმან დათესა იგი, ეშმაკი არს; და მკად იგი არს აღსასრული ამის სოფლისად. და მომკალნი იგი არიან ანგელოზნი. 40. ვითარცა იგი შეკრიბიან ღუარძლი და ცეცხლითა დაწჳან, ეგრეთ იყოს აღსასრული ამის სოფლისად. 41. რამეთუ მოავლინნეს ძემან კაცისამან ანგელოზნი თვსნი, და შეკრიბნენ სუფევისაგან მისისა ყოველნი საცთურნი და მოქმედნი უსჯულოებისანი 42. და შესთხინენ იგინი საწუმელსა მას ცეცხლისასა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად. 43. მაშინ მართალნი გამობრწყინდენ ვითარცა მზე, სასუფეველსა მამისა მათისასა. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!

44. კუალად მსგავს არს სასუფეველი ცათად საუნჯესა დაფარულსა ყანასა შინა, რომელი პოვა კაცმან და დამალა და სიხარულითა მით მისთვს წარვიდა და განყიდა ყოველი, რადცა აქუნდა, და მოიყიდა აგარაკი იგი. 45. მერმე მსგავს არს სასუფეველი ცათად კაცსა ვაჭარსა, რომელი ეძიებნ კეთილთა მარგალიტთა. 46. და პოის რად ერთი მარგალიტი მრავალ-სასყიდლისად, წარვიდა და განყიდა ყოველივე, რადცა ედვა, და მოიყიდა იგი. 47. მერმე მსგავს არს სასუფეველი ცათად სათრომელსა ბადესა, რომელი დსვიან ზღუასა, რომელმან ყოველთაგან თევზთა შეკრიბის. 48. და ოდეს აღივსოს, გამოიღიან იგი ზღვს-კიდესა და დაასხიან და შეკრიბიან კეთილი იგი ჭურჭელსა, ხოლო ჯერკუალი იგი გარე განსთხიან. 49. ესრეთ იყოს აღსასრული ამის სოფლისად: რამეთუ გამოვიდენ ანგელოზნი და განაშორენ უკეთურნი და შორის მართალთა 50. და შესთხინენ იგინი შორის საწუმელსა მას ცეცხლისასა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად. 51. ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თვსთა:

გულიწმა-ჰყავთა ესე ყოველი? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ჰე, უფალო. 52. და ჰრქუა მათ: ამისთვის ყოველი მწიგნობარი, დამოწაფებული სასუფეველსა ცათასა, მსგავს არს იგი კაცსა სახლისა უფაღსა, რომელმან გამოიღის საუნჯისაგან თვისისა ძუელი და ახალი.

53. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ იგავნი ესე, წარვიდა მიერ. 54. და მოვიდა მამულად თვსად და ასწავებდა მათ შესაკრებელთა შორის მათთა, ვიდრემდის განუკვრდებოდა მათ და იტყოდეს: ვინად არს ამისა სიბრძნე ესე და ძალი? 55. ანუ არა ესე არს ხუროდსა მის ძე? ანუ არა დედასა მისსა ჰრქვან მარიამ? და ძმანი მისნი იაკობ და იოსებ და სიმონ და იუდა? 56. და დანი მისნი არა ყოველნი ჩუენ შორის არიანა? ვინად უკუე არს ამისა ესე ყოველი? 57. და დაჰბრკოლდებოდეს მისთვის. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა არს წინაწარმეტყუელი შეურაცხ, გარნა სოფელსა თვსსა და სახლსა შინა თვსსა. 58. და არა ქმნნა მუნ ძალნი მრავალნი ურწმუნოებისა მათისათვს.

14

1. მას ჟამსა შინა ესმა ჰეროდეს, ოთხთა მათ სამთავროთა მთავარსა, ჰამბავი იესურსი, 2. და ჰრქუა მონათა თვსთა: ესე არს იოვანე ნათლის-მცემელი, იგი აღდგომილ არს მკუდრეთით, და მისთვის იქმნებიან ძალნი ესე მის თანა. 3. რამეთუ ამან ჰეროდე შეიპყრა იოვანე და შებორკილა იგი და საპყრობილესა შეაყენა ჰეროდიადსთვის, ცოლისა ფილიპეს, ძმისა თვსისა. 4. რამეთუ ეტყოდა მას იოვანე, ვითარმედ: არა ჯერ-არს შენდა, ვითარმცა გესუა იგი ცოლად. 5. და უნდა ღათუ მისი მოკლვად, არამედ ეშინოდა ერისა მის, რამეთუ ვითარცა წინაწარმეტყუელი ეპყრა მათ იგი. 6. და ვითარცა შობისა დღენი იყვნეს ჰეროდესნი, როკვიდა ასული ჰეროდიადისი შორის, და სთნდა ჰეროდეს როკვად იგი მისი. 7. რომლისათვს ფიცით აღუთქუა მას მიცემად, რადცა ითხოვოს. 8. ხოლო იგი წინადსწარ ბირებულ იყო დედისაგან თვსისა და ჰრქუა: მომეც მე აქა ლანკნითა თავი იოვანესი, ნათლის-მცემელისა. 9. და შე-ღავე-წუხნა მეფე იგი, არამედ ფიცისა მისთვის და მის თანა შეინაჯეთა ბრძანა მიცემად იგი მას. 10. და მიავლინა იგი და მოჰკუეთა თავი იოვანესი საპყრობილესა შინა. 11. და მოართუეს თავი მისი ლანკნითა და მისცეს ქალსა მას, და მან მიაართუა დედასა თვსსა. 12. და მოვიდეს მოწაფენი მისნი და წარიღეს გუამი მისი და დაჰფლეს იგი და მოვიდეს და უთხრეს იესუს.

13. ესმა რად ესე იესუს, განეშორა მიერ ნავითა და წარვიდა უდაბნოსა ადგილსა თვსაგან. და ვითარცა ესმა ერსა მას, მისდევდეს მას მკვრცხლ ქალაქებისაგან. 14. და გამოვიდა იესუ და იხილა ერი მრავალი და შეეწყალნეს იგინი და განკურნა სნეულნი მათნი. 15. და ვითარცა შემწუხრდა, მოუკდეს მოწაფენი მისნი და ჰრქუეს მას: უდაბნო არს ადგილი ესე, და ჟამი გარდასრულ არს; განუტევე ერი ესე, რადთა წარვიდენ გარემო დაბნებსა და იყიდონ თავისა თვსისა საზრდელი. 16. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა უკმს მათ წარსლვად; თქუენ ეცით მაგათ ჭამადი. 17. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: არა გუაქუს აქა, გარნა ხუთი პური და ორი თევზი. 18. ჰრქუა მათ იესუ: მომართუთ მე იგი აქა! 19. და უბრძანა ერსა მას დასხდომად თივასა ზედა. და მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი, აღიხილნა ზეცად და აკურთხა და განტეხა და მისცნა პურნი იგი მოწაფეთა თვსთა, და მოწაფეთა მათ მისცეს ერსა მას. 20. და ჭამეს ყოველთა და განძღეს; და აღიღეს ნემჭი ნამუსრევი ათორმეტი გოდორი სავსე. 21. ხოლო იყვნეს, რომელთა-იგი ჭამეს, მამანი ხოლო ხუთ ათას, თვნიერ ყრმებისა და დედებისა.

22. და მეყსეულად აიძულა მოწაფეთა შესლვად ნავსა და წინა-წარძღუანვად მისა წიაღკერძო, ვიდრემდე განუტეოს ერი იგი. 23. და ვითარცა განუტევა ერი იგი, აღვიდა მთასა ლოცვად თვსაგან. და შე-რად-მწუხრდა, მარტოდ იყო მუნ. 24. ხოლო ნავი იგი განშორებულ იყო ქუეყანით მრავალ უტევან და იგუემებოდა ღელვათაგან, რამეთუ იყო ქარი იგი პირით კერძო. 25. და მეოთხესა საჭუმილავსა ღამისასა მოვიდა მათა იესუ სლვით ზღუასა მას ზედა. 26. ხოლო მოწაფეთა ვითარცა იხილეს, ვიდოდა რად ზღუასა მას ზედა, შეძრწუნდეს და თქუს: ვითარმედ: საოცარ რადმე არს, და შიშისაგან ღაღად-ყვეს. 27. მეყსეულად ეტყოდა მათ იესუ და ჰრქუა: კადნიერ იყვენით, მე ვარ, ნუ გეშინინ! 28. მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: უფალო, უკეთუ შენ ხარ, მიბრძანე მე მისლვად შენდა წყალთა ამათ ზედა. 29. ხოლო მან ჰრქუა: მოვედ! და გარდამოვიდა პეტრე ნავით და ვიდოდა წყალთა მათ ზედა და მოვიდოდა იესურსა. 30. და ვითარცა იხილა ქარი იგი ძლიერი, შეეშინა და იწყო დანთქმად, ღაღად-ყო და თქუა: უფალო მიწსენ მე! 31. და მეყსეულად განყო ჴელი იესუ და უპყრა მას და ჰრქუა: მცირედ-მორწმუნეო, რადსა შეორგულდი? 32. და ვითარცა აღვიდეს იგინი ნავსა მას შინა, დაცხრა ქარი იგი. 33. ხოლო რომელნი-იგი ნავსა მას შინა იყვნეს, მოუკდეს და თაყუანის-სცეს მას და ეტყოდეს: ჴემმარიტად ძე ღმრთისად ხარ შენ. 34. და განვიდეს და მივიდეს მიერ ქუეყანასა მას გენესარეთისასა. 35. და იცნეს იგი კაცთა მათ მის ადგილისათა და წარავლინნეს ყოველსა მას სანახებსა და მოართუეს მას ყოველი ბოროტად ვნებული. 36. და ევედრებოდეს მას, რადთა შე-ხოლო-ახონ ფესუსა სამოსლისა მისისასა. და რაოდენთა შეახეს, ცხონდეს

ჰრქუა მას: შენ მომდევდი მე და აცადენ მკუდარნი დაფლვად თვსთა მკუდართა.

23. და აღვიდა იგი ნავსა, და მისდევდეს მოწაფენი მისნი. 24. და აჰა ესერა აღძრვად იყო დიდი ზღუასა შინა, ვიდრე დაფარვადმდე ნავისა ღელვათაგან. ხოლო თავადსა ეძინა. 25. და მოუკდეს მას მოწაფენი მისნი და აღადგინეს იგი და ეტყოდეს: უფალო, მიწსენენ ჩუენ, რამეთუ წარვწყმდებით. 26. და თავადმან ჰრქუა მათ: რადსა შეშინდით, მცირედ-მორწმუნენო? მაშინ აღდგა და შეჰრისხნა ქართა მათ და ზღუასა. და იქმნა მეყსეულად დაყუდება დიდ. 27. ხოლო კაცთა მათ უკვრდა და იტყოდეს: რაბამ ვინმე არს ესე, რამეთუ ქარნიცა და ზღუად ერჩიან მას?

28. და ვითარცა მოვიდა იგი მიერ კერძო სოფელსა მას გერგესეველთასა, შეემთხვნეს მას ორნი ეშმაკეულნი, რომელნი გამოვიდოდეს საფლაგებისაგან, ფრიად ბოროტნი, ვიდრელა ვერვის კელ-ეწიფებოდა წარსლვად მიერ გზით. 29. და ღაღად-ყვეს და იტყოდეს: რად ძეს ჩუენი და შენი, იესუ, ძეო ღმრთისაო? რამეთუ მოხუედ აქა უწინარეს ჟამისა ტანჯვად ჩეუნდა. 30. და იყო შორს მათგან კოლტი ღორთად მძოვარი. 31. ხოლო ეშმაკნი იგი ევედრებოდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ განგუასხამ ჩუენ, მიბრძანე ჩუენ მისლვად კოლტსა იმას ღორთასა. 32. და ჰრქუა მათ: მივედით! ხოლო იგინი განვიდეს კაცთა მათგან და მიიმართეს კოლტსა მას ღორთასა. და მიიმართა ყოველმან მან კოლტმან ღორთამან კბოდესა მას ზღვსასა და მოსწყდეს იგინი წყალთა მათ შინა. 33. ხოლო მწყემსნი იგი ივლტოდეს და წარვიდეს ქალაქად და უთხრეს ყოველივე ეშმაკეულთა მათთვს. 34. მაშინ ყოველი იგი ქალაქი გამოვიდა შემთხუევად იესურსა. და იხილეს იგი და ევედრებოდეს, რადთა წარვიდეს საზღუართა მათთაგან.

სახარებად მათეს თავისად

15

1. მაშინ მოუხდეს იესუს იერუსალჴმით ფარისეველნი და მწიგნობარნი და ეტყოდეს: 2. რადსათჳს მოწაფენი შენნი გარდაჴვლენ მოძღურებასა ხუცესთასა? რამეთუ არა დაიბანნიან ჴელნი, რაჴამს პურსა ჴამედ. 3. ხოლო იესუ მიუგო და ჴრქუა მათ: და რადსათჳს თქუენცა გარდახუალთ მცნებასა ღმრთისასა მოძღურებითა თქუენითა? 4. რამეთუ ღმერთმან თქუა: პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა; და რომელმან თქუას ბოროტი მამისათჳს გინა დედისა, სიკუდილით მოკუედინ. 5. ხოლო თქუენ სთქუთ: რომელმან თქუას მამასა თჳსსა გინა დედასა თჳსსა: ნიჭი, რომელი ჩემგან სარგებელ გეყო, 6. და არა პატივ-სცეს მამასა ანუ დედასა თჳსსა, ესევეითართა დაუმტკიცებელ ჴყავთ მცნებად ღმრთისად მოძღურებითა თქუენითა. 7. ორგულნო, კეთილად წინაწარმეტყუელებდა თქუენთჳს ესაია და თქუა: 8. მახლობელ არს ჩემდა ერი ესე პირითა მათითა და ბავითა მათითა პატივ-მცემს მე, ხოლო გულნი მათნი შორს განშორებულ არიან ჩემგან; 9. ამაოდ მმსახურებენ მე, რამეთუ ასწავებენ მოძღურებასა და მცნებასა კაცთასა. 10. და მოუწოდა ერსა მას და ეტყოდა: ისმინეთ და გულისჴმა-ყავთ: 11. არა თუ პირით შემავალი შეაგინებს კაცსა, არამედ პირით გამომავალი შეაგინებს კაცსა. 12. მაშინ მოუჴდეს იესუს მოწაფენი მისნი და ჴრქუეს მას: უწყია, რამეთუ ფარისეველთა რად ესმა სიტყუად იგი, დაჴბრკოლდეს? 13. ხოლო თავადმან მიუგო და ჴრქუა მათ: ყოველი ნერგი, რომელი არა დანერგა მამამან ჩემმან ჴეცათამან, ძირითურთ აღიფხურას. 14. უტევენით ეგე, რამეთუ ბრმანი არიან და წინამძღუარნი ბრმათანი. ხოლო ბრმად ბრმასა თუ წინაუძღუნ, ორნივე მთხრებლსა შთაცვვიან. 15. მიუგო პეტრე და ჴრქუა მას: გამოგვთარგმანე ჩუენ იგავე ესე. 16. ხოლო იესუ ჴრქუა მას: თქუენცა უგულისჴმოვე ხართა? 17. და არა გიცნობიეს, რამეთუ ყოველი, რომელი შევალს პირით, მუცლად შევალს და განსავალით განვალს? 18. ხოლო გამომავალი პირით გულისაგან გამოვალს და იგი შეაგინებს კაცსა. 19. რამეთუ გულისაგან გამოვლენ გულის-სიტყუანი ბოროტნი, კაცის-კლვანი, მრუშებანი, სიძვანი, პარვანი, ცილის-წამებანი, გმობანი. 20. ესენი არიან, რომელნი შეაგინებენ კაცსა, ხოლო უბანელითა ჴელითა ჴამად არა შეაგინებს კაცსა.
21. და წარვიდა მიერ იესუ და მივიდა ადგილთა ტჳროსისა და სიდონისათა. 22. და აჴა ესერა დედაკაცი ქანანელი საზღვართა მათგან გამოვიდა, ღალადებდა და იტყოდა: შემიწყალე მე, უფალო, ძეო დავითისო, რამეთუ ასული ჩემი ბოროტად ეშმაკეულ არს. 23. ხოლო იესუ არა მიუგო მას სიტყუად. და მოუჴდეს მოწაფენი იესუს და ჴრქუეს მას: განუტევე ესე, რომელი ღალადებს და შეგჴდგს ჩუენ. 24. ჴრქუა მათ იესუ: არა ვიდრე მოვლინებულ ვარ, გარნა ცხოვართა მათ წარწყმედულთა სახლისა ისრაჴლისათა. 25. ხოლო იგი მოუჴდა და თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა: უფალო, შემიწყალე მე! 26. ხოლო თავადმან მიუგო და ჴრქუა მას: არა კეთილ არს მოღებად პური შვილთაგან და დაგებად ძაღლთა. 27. ხოლო მან ჴრქუა: ჴე, უფალო, რამეთუ ძაღლნიცა ჴამედ ნაბიჭევისაგან, რომელ გარდამოცჴვინ ტაბლისაგან უფალთა მათთადსა. 28. მაშინ მიუგო იესუ და ჴრქუა მას: ჴ დედაკაცო! დიდ არს სარწმუნოებად ეგე შენი; გეყავნ შენ, ვითარცა გნებავს. და განიკურნა ასული იგი მისი მიერ ჴამითგან.
29. და წარვიდა მიერ იესუ და მოვიდა ჴღჳს-ვიდესა მას გალილეადსასა და აღვიდა მთასა და დაჴდა მუნ. 30. და მოუჴდა მას ერი მრავალი, რომელთა ჴყვა

მათ თანა მკვლობლები, ბრძელები, ყრუნი, ქუეწარმძრომელნი და სხუანი მრავალნი თითო-სახეთაგან სენთა შეპყრობილნი. და დასხნეს იგინი ფერწთა თანა მისთა, და განკურნნა იგინი, 31. ვიდრე უკვრდაცა ერსა მას, ხედვიდეს რად, ვითარ-იგი ყრუნი იტყოდეს, და მკვლობელნი ვიდოდეს, და ღრეკილნი განიკურნებოდეს, და ბრძანი ხედვიდეს; და აღიდებდეს ღმერთსა ისრაჴლისასა. 32. ხოლო იესუ მოუწოდა მოწაფეთა თჳსთა და ჰრქუა მათ: მეწყალის ერი ესე, რამეთუ აჰა ესერა სამი დღე არს, და მელიან მე და არარად აქუს, რადმცა ჭამეს; და განტევებად მათი უზმთად არა მნებავს, ნუუკუე დაცვვენ გზასა ზედა. 33. ჰრქუეს მას მოწაფეთა მისთა: ვინად არს ჩუენდა უდაბნოსა ზედა პური ესოდენი, ვითარმცა განძა ერი ესოდენი? 34. ჰრქუა მათ იესუ: რაოდენი პური გაქუს? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: შჳდი პური და მცირედ თევზი. 35. და უბრძანა ერსა მას დასხდომად ქუეყანასა ზედა. 36. და მოიღო შჳდი იგი პური და თევზნი, ჰმადლობდა, განტეხა და მისცემდა მოწაფეთა, და მოწაფენი მისცემდეს ერსა მას. 37. ჭამეს ყოველთა და განძღეს; და აღიღეს ნემტი იგი ნამუსრევი შჳდი სფჳრიდი სავსე. 38. ხოლო რომელთა-იგი ჭამეს, იყვნეს ოთხ ათას მამანი ხოლო, თჳნიერ ყრმებისა და დედებისა. 39. და განუტევა ერი იგი და აღვიდა იესუ ნავსა და მოვიდა საზღვართა მაგდალოდსათა.

16

1. და მოუკდეს მას ფარისეველნი და სადუკეველნი, გამოსცდიდეს მას და ეტყოდეს, რადთა სასწაული ზეცით უჩუენოს მათ. 2. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: შე-რად-მწუხრდის, სთქუთ: ყუდრო იყოს, რამეთუ წითს ცაჲ. 3. და განთიად სთქუთ: ზამთარი იყოს, რამეთუ კსინავს მწუხარედ ცაჲ. ორგულნო, პირი სამე ცისად იცით ცნობად, ხოლო სასწაულნი ჟამთანი ვერ გიცნობიეს გულისკმის-ყოფად. 4. ნათესავი ბოროტი და მემრუშე სასწაულსა ეძიებს, და სასწაული არა ეცეს მას, გარნა სასწაული იონა წინაწარმეტყუელისად. და დაუტევნა იგინი და წარვიდა.

5. და მო-რად-ვიდეს მოწაფენი მისნი მიერ წიაღ, და დაავიწყდა მათ პური მიღებად. 6. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: იხილეთ და ეკრძალენით ცომისაგან ფარისეველთაჲსა და სადუკეველთაჲსა. 7. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს გულსა თჳსსა და იტყოდეს, ვითარმედ: პური არა მოვიღეთ. 8. გულისკმა-ყო იესუ და ჰრქუა მათ: რადსა ჰზრახავთ გულთა შინა თქუენთა, მცირედ-მორწმუნენო, რამეთუ პური არა მოიხუენით? 9. არა გიცნობიეს, არცა მოიწსენეთ ხუთთა მათ პურთად და ხუთ ათასთად მათ, და რაოდენი გოდორი აღიღეთ? 10. და არცა შჳდთა მათ პურთად და ოთხ ათასთად მათ, და რაოდენი სფჳრიდი აღიღეთ? 11. ვითარ არა გიცნობიეს, რამეთუ არა პურისათჳს გარქუ თქუენ: ეკრძალენით ცომისაგან ფარისეველთაჲსა და სადუკეველთაჲსა? 12. მაშინ გულისკმა-ყვეს, რამეთუ არა ჰრქუა მათ კრძალვად ცომისაგან პურისა, არამედ მოძღურებისაგან ფარისეველთაჲსა და სადუკეველთაჲსა.

13. მო-რად-ვიდა იესუ ადგილთა მათ კესარია ფილიპესთა, ჰკითხვიდა მოწაფეთა თჳსთა და ჰრქუა: რად თქჳან კაცთა ძისა კაცისა ყოფად? 14. ხოლო მათ ჰრქუეს: რომელთამე იოვანე ნათლის-მცემელი, რომელთამე ელია და სხუათა იერემია გინა ერთი წინაწარმეტყუელთაგანი. 15. ხოლო მან ჰრქუა მათ: თქუენ ვინ გგონიე მე ყოფად? 16. მიუგო სიმონ-პეტრე და ჰრქუა მას: შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოველისად. 17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ნეტარ ხარ შენ, სიმონ, ბარ იონა, რამეთუ ჳორცთა და სისხლთა არა გამოგიხცადეს, არამედ მამამან ჩემმან ზეცათამან. 18. და მე გეტყჳ შენ, რამეთუ შენ ხარ კლდე, და ამას კლდესა ზედა აღვაშენო ეკლესიად ჩემი, და ბჳენი ჯოჯოხეთისანი ვერ

ერეოდინ მას. 19. და მიგცნე შენ კლიტენი სასუფეველისა ცათაჲსანი; და რომელი შეჰკრა ქუეყანასა ზედა, კრულ იყოს იგი ცათა შინა; და რომელი განჰკისნა ქუეყანასა ზედა, კსნილ იყოს იგი ცათა შინა. 20. მაშინ ამცნო მოწაფეთა თჳსთა რადთა არავის უთხრან, ვითარმედ იგი არს იესუ ქრისტე.

21. მიერთგან იწყო იესუ უწყებად მოწაფეთა თჳსთა, ვითარმედ: ჯერ-არს მისა იერუსალჴმდ აღსლვად და ფრიად ვნებად მღდელთ-მოძღუართაგან და მწიგნობართა და მოხუცებულთა, და მოკლვად და მესამესა დღესა აღდგომად. 22. და მოუკდა მას პეტრე და იწყო ბრალობად მისა და ჰრქუა: შენდობა იყავნ შენდა, უფალო, არა იყოს ეგრე. 23. ხოლო თავადი მიექცა პეტრეს და ჰრქუა: წარვედ ჩემგან, სატანა, საცთურ ჩემდა ხარ, რამეთუ არა ჰზრახავ ღმრთისასა, არამედ ვაცთასა. 24. მაშინ ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თჳსთა: რომელსა ჰნებავს შემოდგომად ჩემდა, უარყავნ თავი თჳსი და აღიღენ ჯუარი თჳსი და შემომიდეგინ მე. 25. რამეთუ უკუეთუ ვისმე უნდეს სული თჳსი განრინებად, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თჳსი ჩემთჳს, მან პოოს იგი. 26. რამეთუ რად სარგებელ ეყოს კაცსა, უკუეთუ სოფელი ყოველი შეიძინოს და სული თჳსი იზღვიოს? ანუ რად მისცეს კაცმან ნაცვლად სულისა თჳსისა? 27. რამეთუ მოსლვად არს ძჴ კაცისად დიდებითა მამისა თჳსისადთა ანგელოზთა მისთა თანა, და მაშინ მიაგოს კაცად-კაცადსა საქმეთა მათთაებრ. 28. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ: არიან ვინმე აქა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოდ სიკუდილისად, ვიდრემდე იხილონ ძე კაცისად, მომავალი სუფევითა თჳსითა.

17

1. და შემდგომად ექუსისა დღისა წარიყვანნა იესუ პეტრე და იაკობ და იოვანე, ძმად მისი, და აღიყვანნა იგინი მთასა მაღალსა თჳსაგან. 2. და იცვალა მათ წინაშე სხუად ფერად, და განბრწყინდა პირი მისი ვითარცა მზე. ხოლო სამოსელი მისი იქმნა სპეტაკ, ვითარცა ნათელი. 3. და აჰა ეჩუენნეს მათ მოსე და ელია მის თანა, და თანა-ზრახვიდეს. 4. მიუგო პეტრე და ჰრქუა იესუს: უფალო, კეთილ არს ჩუენდა აქა ყოფად. და, თუ გნებავს, ვქმნეთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენდა და ერთი მოსესა და ერთი ელიაჲსა. 5. და ვიდრელა იგი ამას იტყოდა, აჰა ესერა ღრუბელი ნათლისად აგრილობდა მათ, და აჰა ჴმად იყო ღრუბლით გამო და თქუა: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, რომელი მე სათნო-ვიყავ; მაგისი ისმინეთ. 6. და ესმა რად ესე მოწაფეთა, დავარდეს პირსა ზედა თჳსსა და შეეშინა ფრიად. 7. და მოუკდა მათ იესუ, შეახო კელი და ჰრქუა: აღდეგით და ნუ გეშინინ! 8. და აღ-რად-იხილნეს თუალნი მათნი, არავინ იხილეს, გარნა იესუ ხოლო მარტოდ. 9. და გარდამო-რად-ვიდოდეს იგინი მიერ მთით, ამცნო მათ იესუ და ჰრქუა: ნუვის უთხრობთ ხილვასა ამას, ვიდრემდის ძე კაცისად მკუდრეთით აღდგეს. 10. და ჰკითხეს მას მოწაფეთა მისთა და ეტყოდეს: ვითარ უკუე იტყვან მწიგნობარნი, ვითარმედ: აღიადსი ჯერ-არს პირველად მოსლვად? 11. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: ელია მოვიდეს პირველად და კუალად-აგოს ყოველი. 12. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ ელია აწვე მოვიდა, და არა იცნეს იგი, არამედ უყვეს მას, რაოდენი უნდა. და ეგრეთვე ძესაცა კაცისასა ეგულების ვნებად მათგან. 13. მაშინ გულისჴმა-ყვეს მოწაფეთა, რამეთუ იოვანე ნათლისმცემელისათჳს ჰრქუა მათ.

14. და ვითარცა მოვიდეს იგინი ერისა მის, მოუკდა მას კაცი ერთი, მუკლნი დაიდგინა მის წინაშე და ეტყოდა: 15. უფალო, შეიწყალე ძე ჩემი, რამეთუ ცისად-ცისად ბოროტად იგუემების, რამეთუ მრავალ-გზის შთავარდის იგი ცეცხლსა და მრავალ-გზის წყალსა. 16. და მოვჴგუარე იგი მოწაფეთა შენთა, და

ვერ შეუძლეს განკურნებად მისა. 17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ჰ ნათესავი ურწმუნო და გულარძნილი, ვიდრემდის ვიყო თქვენ თანა? ვიდრემდის თავს-ვიდებდე თქვენსა? მომგუარეთ მე იგი აქა! 18. და ვითარცა მოგჰუარეს, შეჰრისხნა მას იესუ, და განვიდა მისგან ეშმაკი იგი. და განიკურნა ყრმა იგი მიერ ჟამითგან. 19. მაშინ მოუჰკდეს იესუს მოწაფენი თჳსაგან და ჰრქუეს მას: რადსათჳს ჩუენ ვერ შეუძლეთ განკდად მისა? 20. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ურწმუნოებისა თქუენისათჳს. ამენ გეტყჳ თქუენ: უკუეთუ გაქუნდეს სარწმუნოებად, ვითარცა მარცუალი მდოგჳსად, ჰრქუათ მთასა ამას: მიიცვალე ამიერ იქი, და მიიცვალოს, და არარად შეუძლებელ იყოს თქუენ მიერ. 21. ხოლო ესე ნათესავი არარადთ განვაღს, გარნა ლოცვითა და მარხვითა.

22. და ვითარცა იქცეოდეს იგინი გალილეას, ჰრქუა მათ იესუ, ვითარმედ: ეგულების ძესა კაცისასა მიცემად ჳელთა კაცთასა, 23. და მოკლან იგი, და მესამესა დღესა აღდგეს. ხოლო იგინი შეწუხნეს ფრიად.

24. და ვითარცა მოვიდეს იგინი კაპერნაუმდ, მოუჰკდეს მას, რომელნი-იგი დიდრაქმასა შეჰკრებდეს, და ჰრქუა პეტრეს: მოძღუარმან თქუენმან არა მოგუცესა ხარკი? 25. ხოლო მას ჰრქუა: ჰე. და ვითარცა შევიდა იგი სახიდ, უსწრო მას იესუ და ჰრქუა: რასა ჰგონებ შენ, სიმონ: მეფენი ქუეყანისანი ვიეთგან მიიღებენ ხარკსა ანუ ზუერსა: შვილთაგან ანუ უცხოთაგან? 26. ჰრქუა მას პეტრე: უცხოთაგან. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: აწ უკუე თავისუფალ სამე არიან შვილნი. 27. ხოლო რადთა არა დავაბრკოლნეთ იგინი, წარვედ ზღუად და მთააგდე სამჭედური, და რომელი პირველად აღმოჰკდეს თევზი, აღიღე და აღუღე პირი მისი და ჰპოო მის შორის სტატირი, მოიღე იგი და მიეც მათ შენტჳს და ჩემთჳს.

18

1. მას ჟამსა შინა მოუჰკდეს იესუს მოწაფენი და ეტყოდეს: ვინ-მე უფროდს იყოს სასუფეველსა ცათასა? 2. და მოუწოდა იესუ ყრმასა და დაადგინა შორის მათსა 3. და ჰრქუა: ამენ გეტყჳ თქუენ: უკუეთუ არა მოიქცეთ და იქმნნეთ, ვითარცა ყრმანი, ვერ შეხვდეთ სასუფეველსა ცათასა. 4. რამეთუ რომელმან დაიმდაბლოს თავი თჳსი, ვითარცა ყრმად ესე, იგი უფროდს იყოს სასუფეველსა ცათასა. 5. და რომელმან შეიწყნაროს ერთი ყრმად ესე ვითარი სახელითა ჩემითა, მე შემიწყნარებს. 6. და რომელმან დააბრკოლოს ერთი მცირეთა ამათგანი ჩემდა მომართ მორწმუნეთად, უმჯობეს არს მისა, დამო-თუ-იკიდოს წისქვილი ვირით საფქველი ქედსა და დაინთქას იგი უფსკრულსა ზღჳსასა. 7. ვად სოფლისა ამის საცთურთა მათგან, რამეთუ უნებლიადცა მომავალ არიან საცთურნი; ხოლო ვად მის კაცისა, რომლისაგან მოვიდეს საცთური. 8. უკუეთუ ჳელი შენი ანუ ფერკი შენი გაცთუნებდეს შენ, მოიკუეთენ იგი და განაგდენ შენგან: უმჯობეს არს შენდა შესლვად ცხორებასა მკვლობელისა გინა უწელოდსად, ვიდრე ორნი ჳელნი და ორნი ფერკნი თუ გესხნენ და შთაჰვარდე ცეცხლსა მას საუკუნესა. 9. და უკუეთუ თუალი შენი გაცთუნებდეს შენ, აღმოიღე იგი და განაგდე შენგან: უმჯობეს არს შენდა ერთ-თუალისად შესლვად ცხორებასა, ვიდრე ორთა თუალთა სხმასა და შთაგდებად გეჰენისასა. 10. ეგრძაღენით, ნუუკუე ვინმე შეურაცხ-ჰყოთ ერთი მცირეთა ამათგანი. გეტყჳ თქუენ, რამეთუ ანგელოზნი მათნი ცათა შინა მარადის ხედვენ პირსა მამისა ჩემისასა, რომელ არს ცათა შინა. 11. რამეთუ მოვიდა ძე კაცისად ცხორებად წარწყმედულისა. 12. ვითარ ჰგონებთ თქუენ: კაცსა თუ ვისმე ედგას ასი ცხოვარი და შეცსთეს ერთი მათგანი, არამე დაუტევნესა და ოთხმეოც და ათცხრამეტნი იგი მათათა ზედა და წარვიდეს და მოიძიოს შეცთომილი იგი? 13.

და რაჟამს პოლს იგი, ამენ გეტყვ თქუენ: უფროდს უხაროდის მის ზედა, ვიდრე ოთხმეოცდა ათცხრამეტთა მათ, რომელნი არა შეცთომილ იყვნეს. 14. ესრეთ არა არს ნებად მამისა თქუენისა ზეცათადსად, რადთა წარწყმდეს ერთი მცირეთა ამათგანი. 15. ხოლო უკუეთუ შეგცოდოს შენ ძმამან შენმან, მივედ და ამხილე მას, რაჟამს შენ და იგი ხოლო იყვნეთ მარტონი. უკუეთუ ისმინოს შენი, შეიძინე ძმად იგი შენი. 16. ხოლო უკუეთუ არა ისმინოს, მიიყვანე შენ თანა ერთი ანუ ორი სხუად, რადთა პირითა ორისა და სამისა მოწამისადთა დაემტკიცოს ყოველი სიტყუად. 17. ხოლო უკუეთუ მათიცა არა ისმინოს, უთხარ კრებულსა; ხოლო უკუეთუ კრებულისადცა არა ისმინოს, იყავნ იგი შენდა, ვითარცა მეზუერე და წარმართი. 18. ამენ გეტყვ თქუენ: რაოდენი შეჰკრათ ქუეყანასა ზედა, კრულ იყოს იგი ცათა შინა; და რაოდენი განჰჰსნათ ქუეყანასა ზედა, ჰსნილ იყოს იგი ცათა შინა. 19. კუალად ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ორნი თქუენგანნი შეითქუენ ქუეყანასა ზედა ყოვლისათჳსვე საქმისა, რომელიცა ითხოონ, ეყოს მათ მამისა ჩემისაგან ზეცათადსა. 20. რამეთუ სადაცა იყვნენ ორნი გინა სამნი შეკრებულ სახელისა ჩემისათჳს, მუნ ვარ მე შორის მათსა.

21. მაშინ მოუჰდა მას პეტრე და ჰრქუა: უფალო, რაოდენ-გზის შემცოდოს ძმამან ჩემმან, და მიუტეო მას? ვიდრე შუდ-გზისამდეა? 22. ჰრქუა მას იესუ: არ გეტყვ შენ ვიდრე შუდ-გზისამდე, არამედ ვიდრე სამეოც და ათ შუდ-გზის. 23. ამისთჳს ემსგავსა სასუფეველი ცათად კაცსა მეუფესა, რომელმან ინება სიტყვსა განგებად მონათა თჳსთა თანა. 24. და ვითარცა იწყო განგებად, წარმოუდგინეს მას ერთი თანა-მდები ბევრისა ტალანტისად. 25. და ვითარ არარად აქუნდა მას, რადმცა მისცა, უბრძანა უფალმან მისმან განსყიდად ცოლისა მისისად და შვილთა მისთად და რადცა აქუნდა მას, და გარდაჰდად იგი. 26. დაგარდა უკუე მონად იგი, თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა: სულგრძელ იქმენ ჩემ ზედა, უფალო, და ყოველივე მიგცე შენ. 27. შეეწყალა უფალსა მისსა მონად იგი და განუტევა იგი და თანა-ნადებიცა იგი მიუტევა მას. 28. და ვითარცა გამოვიდა მიერ მონად იგი, პოვა ერთი მის თანა მონად, რომელსა თანა-ედვა მისი ასი დრაჰკანი; შეიპყრა იგი და შეაშთობდა მას და ეტყოდა: მომეც, რადცა-იგი თანა-გაც. 29. შეუვრდა მას მოყუასი იგი მისი და ევედრებოდა მას და ეტყოდა: სულგრძელ იქმენ ჩემ ზედა, და ყოველივე მიგცე შენ. 30. ხოლო მან არა ისმინა მისი, არამედ წარვიდა და შეაგდო იგი საპყრობილესა, ვიდრემდე მისცეს მას თანა-ნადები იგი. 31. ხოლო იხილეს რად მის თანა მონათა მათ საქმე ესე, შეწუხნეს ფრიად; და მივიდეს და აუწყეს უფალსა მათსა ყოველივე იგი, რადცა იქმნა. 32. მაშინ მოუწოდა მას უფალმან მისმან და ჰრქუა მას: მონაო ბოროტო, ყოველივე თანანადები შენი მოგიტევე შენ, რამეთუ მევედრებოდე მე. 33. არა ჯერ-იყო შენდაცა, რადთამცა შეიწყალე შენ შენ თანა მონად იგი, ვითარცა მე შენ შეგიწყალე? 34. და განურისხნა უფალი იგი მისი და მისცა იგი ჰელთა მტანჯველთასა, ვიდრემდის გარდაიჰადოს ყოველი იგი თანა-ნადები მისი. 35. ეგრეთცა მამამან ჩემმან ზეცათამან გიყოს თქუენ, უკუეთუ არა მიუტევნეთ კაცად-კაცადმან ძმასა თჳსსა ყოვლითა გულითა თქუენითა ცთომანი მათნი.

19

1. და იყო ვითარცა დაასრულნა იესუ სიტყუანი ესე, წარვიდა გალილეადთ და მივიდა საზღვართა ჰურიასტანისათა, წიალ-იოდანესა. 2. და მისდევდა მას ერი მრავალი, და განკურნნა იგინი მუნ. 3. მაშინ მოუჰდეს მას ფარისეველნი, გამოსცდიდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ ჯერ-არს კაცისა განტევებად ცოლისა თჳსისად ყოვლისათჳს ბრალისა? 4. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: არა

აღმოგვიკითხავსა, რამეთუ რომელმან დაჰბადა დასაბამსა, მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა იგინი? 5. და თქუა: ამისთვის დაუტეოს კაცმან მამად თვისი და დედად თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა, და იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჳორც, 6. ვითარმედ არღარა არიან ორ, არამედ ერთ ჳორც. აწ უკუე რომელნი-იგი ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი ნუ განაშორებს. 7. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რადსათვის უკუე მოსე ამცნო წიგნი განტევებისად მიცემად და განტევებად? 8. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ, რამეთუ: მოსე გულ-ფიცხელობისა თქუენისათვის გიბრძანა განტევებად ცოლთა თქუენთად, ხოლო დასაბამსა არა ეგრე იყო. 9. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ: რომელმან განუტეოს ცოლი თვისი თუნიერ სიძვისა და სხუად შეირთოს, იმრუშებს; და რომელმან განტევებული შეირთოს, იგიცა იმრუშებს. 10. ჰრქუეს მას მოწაფეთა მისთა: უკუეთუ ესოდენი ბრალი არს კაცისად დედაკაცისა თანა, არა შეჰგავს ქორწინებად. 11. ჰრქუა მათ იესუ: არა ყოველთა დაიტიონ სიტყუად ეგე, არამედ რომელთადა მიცემულ არს. 12. რამეთუ არიან საჭურისნი, რომელნი მუცლითგან დედისა თვისისადთ საჭურისნი იშვნეს; და არიან საჭურისნი, რომელნი კაცთაგან გამოისაჭურისნეს; და არიან საჭურისნი, რომელთა გამოისაჭურისნეს თავნი თვისნი სასუფეველისათვის ცათადსა. რომელი შემძლებელ არს დატევნად, დაიტიენ.

13. მაშინ მოჰგუარეს მას ყრმები, რადთამცა ჳელი დასდვა მათ ზედა და აკურთხნა იგინი, ხოლო მოწაფენი ჰრისხვდეს მათ. 14. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსლვად ჩემდა და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგევითართად არს სასუფეველი ცათად. 15. და დაასხნა მათ ზედა ჳელნი. და ვითარცა წარვიდა მიერ.

16. აჰა მო-ვინმე-უჳდა მას და ჰრქუა: მოძღვარო სახიერო, რად კეთილი ვქმნე, რადთა მაქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ? 17. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: რადსა მეტყვ მე სახიერით? არავინ არს სახიერი, გარნა მხოლოდ ღმერთი. ხოლო უკუეთუ გნებაგს ცხორებასა შესლვად, დაიმარხენ მცნებანი. 18. ჰრქუა მას: რომელნი? ხოლო იესუ ჰრქუა მას, ვითარმედ: არა კაც-ჰკლა, არა იპარო, არა იმრუშო, არა ცილი სწამო; 19. პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა და შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი. 20. ჰრქუა მას ჭაბუკმან მან: ესე ყოველი დამიმარხავს სიყრმით ჩემითგან. რადღა მაკლს მე? 21. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ გნებაგს, რადთა სრულ იყო, წარვედ და განყიდე მონაგები შენი და მიეც გლახაკთა და გაქუნდეს საუნჯე ცათა შინა და მოვედ და შემომიდეგ მე. 22. და ვითარცა ესმა სიტყუად ესე ჭაბუკსა მას, წარვიდა მწუხარე, რამეთუ იყო იგი მდიდარ ფრიად. 23. ხოლო იესუ ჰრქუა მოწაფეთა თვისთა: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მდიდარი ძნიად შევიდეს სასუფეველსა ცათასა. 24. და მერმე გეტყვ თქუენ: უადვილეს არს აქლემი განსლვად ჳურელსა ნემისისა, ვიდრე მდიდარი შესლვად სასუფეველსა ცათასა. 25. ვითარცა ესმა ესე მოწაფეთა მისთა, განუკვრდებოდა ფრიად და იტყოდეს: და ვის-მე ჳელ-ეწიფების ცხოვნებად? 26. მიჰხედა იესუ და ჰრქუა მათ: კაცთაგან შეუძლებელ არს ესე, ხოლო ღმრთისა მიერ ყოველივე შესაძლებელ არს. 27. მაშინ მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: აჰა ესერა ჩუენ ყოველი დაუტევეთ და შეგიდევით შენ; რად-მე იყოს ჩუენდა? 28. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ თქუენ, რომელნი-ეგე შემომიდეგით მე, მერმესა მას შობასა, რაჟამს დაჯდეს ძე კაცისად საყდართა დიდებისა თვისისათა, დასხდეთ თქუენცა ათორმეტთა საყდართა განსჯად ათორმეტთა ტომთა ისრაჳლისათა. 29. და ყოველმან, რომელმან დაუტევა სახლი გინა ძმანი ანუ დანი ანუ მამად ანუ დედად ანუ ცოლი ანუ შვილნი ანუ აგარაკნი სახელისა ჩემისათვის, ას წილად მიიღოს და ცხორებად საუკუნოდ დაიმკვდროს. 30. ხოლო მრავალნი იყვნენ პირველნი უკანა, და უკუანანი წინა.

1. რამეთუ მსგავს არს სასუფეველი ცათად ვაცსა სახლისა უფალსა, რომელი განვიდა განთიად დადგინებად მუშაკთა ვენაჴსა თჳსსა. 2. და აღუთქუა მათ სასყიდელი თითოეულსა დრაჴკანი დღესა შინა და წარავლინნა იგინი ვენაჴსა თჳსსა. 3. და განვიდა იგი მესამესა ჟამსა და პოვნა სხუანი, მდგომარენი უბანთა ზედა უქმად, 4. და ჰრქუა მათ: წარვედით თქუენცა ვენაჴსა ჩემსა და, რად-იგი იყოს სამართალი, მიგცე თქუენ. 5. ხოლო იგინი წარვიდეს. და მერმე განვიდა მეექუსესა და მეცხრესა ჟამსა და ყო ეგრეთვე. 6. ხოლო მათერთმეტესა ჟამსა განვიდა და პოვნა სხუანი მდგომარენი და ჰრქუა მათ: რადსა სდევით თქუენ აქა დღე ყოველ უქმად? 7. ხოლო მათ ჰრქუეს მას, ვითარმედ: არავინ დამიდგინნა ჩუენ. ჰრქუა მათ: წარვედით თქუენცა ვენაჴსა ჩემსა და, რად-იგი იყოს სამართალი, მიიღოთ. 8. და ვითარცა შემწუხრდა, ჰრქუა უფალმან სავენაჴისამან ეზოდს-მოდღუარსა თჳსსა: მოუწოდე მუშაკთა მათ და მიიღეს თითოდ დრაჴკანი. 10. მოვიდეს პირველისანიცა იგი და ჰკონებდეს, ვითარმედ უფროდსი მიიღონ, და მიიღეს მათცა თითოდ დრაჴკანი. 11. ხოლო მი-რად-იღეს, დრტუნვიდეს სახლისა უფლისა მისთჳს 12. და იტყოდეს, ვითარმედ: უკუანადსკნელთა მათ ერთი ხოლო ჟამი დაყვეს, და სწორ ჩუენდა ჰყუენ იგინი, რომელთა ვიტჯრთეთ სიმძიმე დღისად და სიცხე. 13. ხოლო მან მიუგო ერთსა მათგანსა და ჰრქუა: მოყუასო, არარას გავნებ შენ, ანუ არა ერთი დრაჴკანი აღვითქუ შენ? 14. მიიღე შენი და ვიდოდე. ხოლო მე მნებაავს უკუანადსკნელსა ამას მიცემად, ვითარცა შენ. 15. ანუ არა ჯერ-არსა ჩემდა, რადცა მინდეს, ყოფად ჩემსა ზედა? არამედ თუალი შენი ვიდრემე ბოროტ არს, ხოლო მე სახიერ ვარ. 16. ესრეთ იყვნენ წინანი უკანა, და უკანანი წინა, რამეთუ მრავალნი არიან ჩინებულ, და მცირედნი რჩეულ.
17. და ვითარცა აღვიდოდა იესუ იერუსალჴმდ, წარიყვანნა ათორმეტნი იგი მოწაფენი თჳსაგან და მგზავრ ეტყოდა მათ: 18. აჴა ესერა აღვალთ იერუსალჴმდ, და ძე ვაცისად მიეცეს მღდელთ-მოდღუართა და მწიგნობართა, და დასაჯონ იგი სიკუდილად. 19. და მისცენ იგი წარმართთა კიცხევად და ტანჯვად და ჟუარ-ცუმად, და მესამესა დღესა აღდგეს.
20. მაშინ მოუჴდა იესუს დედად ძეთა ზებედესთად ძეთა მისთა თანა, თაყუანის-სცემდა მას და ითხოვდა რასმე მისგან. 21. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: რად გნებაავს? ჰრქუა მას: თქუ, რადთა დასხდენ ორნი ესე ძენი ჩემნი ერთი მარჯუენით შენსა და ერთი მარცხენით შენსა სასუფეველსა შენსა. 22. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა იცით რასა ითხოვთ. ძალ-გიცა შესუმად სასუმელი, რომელი მე მეგულების შესუმად, ანუ ნათლის-ღებად, რომელი მე ნათელ-ვილო ნათლის-ღებად? ხოლო მათ ჰრქუეს: ძალ-გვც. 23. ჰრქუა მათ იესუ: სასუმელი სამე ჩემი შესუათ და ნათლის-ღებად, რომელი მე ნათელ-ვილო, ნათელ-ილოთ, ხოლო დაჯდომად მარჯუენით ჩემსა და მარცხენით არა არს ჩემი მიცემად, არამედ ვიეთდა განმზადებულ არს მამისა მიერ ჩემისა. 24. ვითარცა ესმა ესე ათთა მათ, განრისხნეს ორთა მათ ძმათათჳს. 25. ხოლო იესუ მოუწოდა მათ და ჰრქუა: უწყითა, რამეთუ მთავარნი წარმართთანი უფლებენ მათ ზედა, და დიდ-დიდნი კელმწიფებენ მათ ზედა? 26. ხოლო თქუენ შორის არა ეგრეთ იყოს, არამედ რომელსა უნებს თქუენ შორის დიდ ყოფად, იყავნ თქუენდა მსახურ; 27. და რომელსა უნებს თქუენ შორის წინა ყოფად, იყოს იგი თქუენდა მონა. 28. ვითარცა ძე ვაცისად არა მოვიდა, რადთამცა იმსახურა, არამედ მსახურებად და მიცემად სული თჳსი საკსრად მრავალთათჳს.
29. და ვითარცა გამოვიდოდეს იგინი იერიქოთ, მისდევდა მას ერი მრავალი. 30. და აჴა ესერა ორნი ბრმანი სხდეს გზასა ზედა. და ვითარცა ესმა, ვითარმედ

იესუ წარმოვალს, კმობდეს და იტყოდეს: შემიწყალენ ჩუენ, უფალო, ძეო დავითისო! 31. ხოლო ერი იგი ჰრისხვიდა მათ, რადთა დადუმნენ. ხოლო იგინი უფროდს ღალადებდეს: შემიწყალენ ჩუენ, უფალო, ძეო დავითისო! 32. და დადგა იესუ, მოუწოდა მათ და ჰრქუა: რად გნებავს, და გიყო თქუენ? 33. ჰრქუეს მას: უფალო, რადთა აღვიხილნეთ თუალნი ჩუენნი. 34. შეეწყალნეს იგინი იესუს და შეახო თუალთა მათთა, და მესესულად აღიხილნეს და შეუდგეს მას.

21

1. და ვითარცა მიეახლნეს იერუსალჴმდ და მოვიდეს ბეთბაგედ და ბეთანიად, მთასა მას ზეთისხილთასა, მაშინ წარავლინნა იესუ ორნი მოწაფეთა მისთაგანნი 2. და ჰრქუა მათ: წარვედით დაბასა მაგას, რომელ არს წინაშე თქუენსა, და მესესულად ჰპოოთ ვირი დაბმული და კიცჳ მის თანა; აჰსენით და მოძგუარეთ მე იგი. 3. და უკუეთუ ვინმე გრქუას რადმე თქუენ, არქუთ, ვითარმედ: უფალსა უნმან ეგე, და მესესულად მოავლინნეს იგინი. 4. ესე ყოველი იქმნა, რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი წინაწარმეტყუელისად, რომელ თქუა: 5. არქუთ ასულსა სიონისასა: აჰა ესერა მეუფე შენი მოვალს შენდა მშჳდი და ზე ზის იგი ვირსა და კიცჳსა, ნაშობსა კარაულისასა. 6. ხოლო მოწაფენი იგი წარვიდეს და ყვეს ეგრეთ, ვითარცა უბრძანა მათ იესუ. 7. და მოჰგუარეს ვირი იგი და კიცჳ მის თანა და დაასხეს მას ზედა სამოსელი, და დაჟდა მას ზედა. 8. ხოლო უმრავლესი იგი ერი დაუფენდა სამოსელსა მათსა გზასა ზედა, და სხუანი მოჰკაფდეს რტოებსა ხეთაგან და დაუფენდეს გზასა ზედა. 9. და ერი იგი, რომელი წინა-უვიდოდა და რომელი უკანა შეუდგა, ღალადებდეს და იტყოდეს: ოსანა ძესა დავითისსა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისადთა! გუაცხოვნენ ჩუენ, რომელი ხარ მაღალთა შინა! 10. და ვითარცა შევიდა იგი იერუსალჴმდ, შეიძრა ქალაქი იგი ყოველი და იტყოდეს: ვინ არს ესე? 11. ხოლო ერი იგი ეტყოდა: ესე არს წინაწარმეტყუელი იესუ ნაზარეთით გალილეადსადთ.

12. და შევიდა იესუ ტაძარსა მას ღმრთისასა და გამოასხა ყოველი იგი განმსყიდელი და ყოველი, რომელი იყიდდა ტაძარსა მას შინა, და ტაბლები იგი მეკერმეთად მათ დაამკუა და დასასხდომლები იგი ტრედის-მოფარდულთად მათ დაუქცია. 13. და ჰრქუა მათ: წერილ არს: სახლსა ჩემსა სახლ სალოცველ ეწოდოს, ხოლო თქუენ გიყოფიეს იგი ქუაბ ავაზაკთა. 14. და მოუკდეს მას ბრძანი და მკელობელნი ტაძარსა მას შინა, და განკურნნა იგინი. 15. და ვითარცა იხილეს მღდელთ-მოდღუართა მათ და მწიგნობართა, რომელ-იგი ქმნნა სასწაულნი, და ყრმები იგი, რომელ ღალადებდეს ტაძარსა მას შინა და იტყოდეს: ოსანა ძესა დავითისსა, 16. განრისხნეს და ჰრქუეს მას: გესმისა, რასა-ესე იტყვან? ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ჰე; არასადა აღმოგიკითხავსა, ვითარმედ: პირითა ყრმათა ჩიჳლთა მწოვართადთა დაამტკიცე ქებად? 17. დაუტეგნა იგინი და განვიდა გარე ქალაქით ბეთანიად და იქცეოდა მუნ.

18. და განთიად, მო-რად-ვიდოდა ქალაქად, შეემშია. 19. და იხილა ლელჳ ერთი გზასა ზედა და მოვიდა მისა და არარად პოვა მას შინა, გარნა ფურცელი ხოლო. და ჰრქუა მას: ნულარა იყოფინ ნაყოფი შენგან საუკუნოდ! და განკმა ლელჳ იგი მესესულად. 20. ვითარცა იხილეს მოწაფეთა მათ, დაუკვრდა და იტყოდეს: ვითარ მესესულად განკმა ლელჳ იგი! 21. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყჳ თქუენ: უკუეთუ გაქუნდეს სარწმუნობად და არა შეორგულდეთ, არა ხოლო ლელჳსად ამის ჰყოთ, არამედ ჰრქუათ-თუ მთასა ამას: აღიფხუერ ამიერ და შთავარდი ზღუასა! – იყოს ეგრე. 22. და ყოველსა რაოდენსა ითხოვდეთ ლოცვასა შინა სარწმუნობით, გეყოდ თქუენ.

23. და მო-რად-ვიდა იგი ტაძრად, მოუკდეს მას მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მოხუცებულნი ერისანი, ვითარ-იგი ასწავებდა ერსა, და ჰრქუეს მას: რომლითა კელმწიფებითა ამას იქმ, და ვინ მოგცა შენ კელმწიფებად ესე? 24. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: გკითხო მეცა თქვენ სიტყუად ერთი, რომელი უკუეთუ მითხრათ მე, მეცა გითხრა თქვენ, რომლითა კელმწიფებითა ვიქმ ამას. 25. ნათლის-ცემად იოვანესი ვინად იყო: ზეცით ანუ კაცთაგან? ხოლო იგინი განიზრახვიდეს თვსაგან და იტყოდეს: უკუეთუ ვთქუათ: ზეცით იყო, გურქუას ჩუენ: რადსათვს უკუე არა გრწმენა მისი? 26. და უკუეთუ ვთქუათ: კაცთაგან, გუეშინის ერისა ამის, რამეთუ ყოველთავე ვითარცა წინაწარმეტყუელი უპყრიეს იოვანე. 27. და მიუგეს იესუს და ჰრქუეს: არა უწყით. ჰრქუა მათ მანცა: არცა მე გითხრა თქვენ, რომლითა კელმწიფებითა ვიქმ ამას. 28. აწ ვითარ ჰგონებთ თქვენ? კაცსა ვისმე ესხნეს ორ ძე; მოვიდა პირველისა მის და ჰრქუა: შვილო, წარვედ დღეს და იქმოდე ვენაჴსა ჩემსა. 29. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: არა მნებავს. ხოლო უკუანადსკნელ შეინანა და წარვიდა. 30. და მოუკდა მეორესა მას და ჰრქუა ეგრეთვე. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: წარვიდე, უფალო; და არა წარვიდა. 31. ვინ ორთა ამათგანმან ყო ნებად მამისა თვსისად? ჰრქუეს მას: პირველმან მან. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ გეტყვ თქვენ, რამეთუ მეზუერენი და მეძავნი წინა-გიძლოდიან თქვენ სასუფეველსა ღმრთისასა. 32. რამეთუ მოვიდა თქუენდა იოვანე გზითა სიმართლისადთა, და არა გრწმენა მისი, ხოლო მეზუერეთა და მეძავთა ჰრწმენა მისი; ხოლო თქვენ იხილეთ და არა შეინანეთ უკუანადსკნელ, რადთამცა გრწმენა მისი.

33. სხუად იგავი ისმინეთ: კაცი ვინმე იყო სახლისა უფალი, რომელმან დაასხა ვენაჴი და ზღუდე გარე-მოსდვა მას და ქმნა მას შინა საწნეხელი და ალაშენა გოდოლი და მისცა იგი მოქმედთა საქმედ და წარვიდა. 34. და რაჴამს მოიწია ჟამი ნაყოფთად, მოავლინნა მონანი მისნი მოქმედთა მათ მოღებად ნაყოფისა მისისა. 35. და შეიპყრნეს მოქმედთა მათ მონანი იგი მისნი, რომელთამე სცეს, რომელნიმე მოსწყვდეს და რომელთამე ქვად დაჰკრიბეს. 36. კუალად წარავლინნა სხუანი მონანი, უმრავლესნი პირველთასა, და მათცა ეგრეთვე უყვეს. 37. ხოლო უკუანადსკნელ მიუვლინა მათ ძე თვსი და თქუა: შე-ხოლო თუ-იკდიმონ ძისაგან ჩემისა. 38. ხოლო ქუეყანის მოქმედთა მათ ვითარცა იხილეს ძე იგი მისი, და თქუეს გულსა მათსა: ესე არს მკვდრი, მოვედით და მოვკლათ იგი და დავიპყრათ სამკვდრებელი მისი. 39. და შეიპყრეს იგი და განიყვანეს გარეშე სავენახისა მის და მოკლეს. 40. რაჴამს უკუე მოვიდეს უფალი სავენახისად მის, რად-მე უყოს ქუეყანის-მოქმედთა მათ? 41. ჰრქუეს მას: ბოროტნი იგი ბოროტად წარწყმიდნეს და ვენაჴი იგი მისცეს სხუათა ქუეყანის-მოქმედთა, რომელთა მოსცენ მას ნაყოფი ჟამსა თვსსა. 42. ჰრქუა მათ იესუ არასადა აღმოგიკითხავსა წიგნთა შინა: ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა. უფლისა მიერ იყო ესე და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუენტა. 43. ამისთვს გეტყვ თქვენ, ვითარმედ: მიგელოს თქუენგან სასუფეველი ღმრთისად და მიეცეს ნათესავსა, რომელნი ჰყოფდენ ნაყოფსა მისსა. 44. და რომელი დაეცეს ლოდსა მას ზედა, შეიმუსროს; და რომელსა ზედა დაეცეს, განანქრიოს იგი. 45. და ესმნეს რად მღდელთ-მოძღუართა მათ და ფარისეველთა იგავნი ესე მისნი, ცნეს, რამეთუ მათთვს თქუნა. 46. და ეძიებდეს მას შეპყრობად და ეშინოდა მისგან, რამეთუ ვითარცა წინაწარმეტყუელი აქუნდა მათ იგი.

სახარებად მათეს თავისად

22

1. და მერმე მიუგო მათ იესუ იგავით და ჰრქუა: 2. ემსგავსა სასუფეველი ცათად კაცსა მეუფესა, რომელმან ყო ქორწილი ძისა თვისისად. 3. და წარავლინნა მონანი თვისნი მოწოდებად ჩინებულთა მათ ქორწილსა მას, და არა ინებეს მოსლვად. 4. კუალად წარავლინნა სხუანი მონანი და ჰრქუა: არქუთ ჩინებულთა მათ: აჰა ესერა პური ჩემი მზა-მიყოფიეს, ზუარაკები და უსხები ჩემი დაკლულ არიან, და ყოველივე მზა არს, მოვედით ქორწილსა ამას. 5. ხოლო მათ უდებ-ყვეს და წარვიდეს: რომელიმე თვისსა აგარაკსა, რომელიმე სავაჭროსა თვისსა. 6. ხოლო სხუათა შეიპყრეს მონანი იგი მისნი, აგინნეს და მოსწყდნეს. 7. ხოლო მეუფე იგი განრისხნა, ესმა რად ესე, და მიავლინა ერი თვისი და მოსრნა კაცის-მკლველნი იგი და ქალაქი იგი მათი მოწუა ცეცხლითა. 8. მაშინ ჰრქუა მონათა თვისთა: ქორწილი ესე მზა არს, ხოლო ჩინებულნი იგი არა ღირს იყვნეს. 9. წარვედით მეზობირთა გზათასა და რაოდენიცა ჰპოოთ, მოუწოდეთ ქორწილსა ამას. 10. და განვიდეს მონანი იგი მისნი გზათა ზედა და შეკრიბეს ყოველი, რაოდენი პოეს ბოროტი და კეთილი. და აღივსო ქორწილი იგი მენიანკითა. 11. ხოლო შე-რად-ვიდა მეუფე იგი ხილვად მენიანკითა მათ, იხილა მუნ კაცი, რომელსა არა ემოსა სამოსელი საქორწინე. 12. და ჰრქუა მას: მოყუასო, ვითარ შემოხუედ აქა, რამეთუ არა გმოსიეს სამოსელი საქორწინე? ხოლო იგი დუმნა. 13. მაშინ ჰრქუა მეუფემან მან მსახურთა თვისთა: შეუკრენით მაგას ჯელნი და ფერწნი და განაგდეთ ეგე ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად. 14. რამეთუ მრავალ არიან ჩინებულნი და მცირედ – რჩეულნი.

15. მაშინ წარვიდეს ფარისეველნი იგი და ზრახვა-ყვეს, რადთა სიტყვთა საფრწვე უგონ მას. 16. და მოუვლინნეს მოწაფენი მათნი ჰეროდთანთა თანა და ჰრქუეს: მოძღუარ, ვიცით, რამეთუ ჭემმარიტ ხარ შენ და გზასა ღმრთისასა ჭემმარიტად ასწავებ და არა ჰზრუნავ არავისთვის, რამეთუ არა თუალ-ალებ პირსა კაცისასა. 17. აწ მარქუ ჩუენ, რად გნებაგს შენ: ჯერ-არსა მიცემად ხარკისად კეისრისა ანუ არა? 18. გულისკმა-ყო იესუ უკეთურებად მათი და ჰრქუა: რადსა გამომცდით მე, ორგულნო? 19. მიჩუენეთ დრაჰკანი იგი ხარკისად! ხოლო მათ მოართუეს მას დრაჰკანი. 20. ჰრქუა მათ იესუ: ვისი არს ხატი ესე ანუ ზედაწერილი? 21. ჰრქუეს მას: კეისრისად. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: მიეცით კეისრისად კეისარსა და ღმრთისად ღმერთსა. 22. და ესმა რად ესე, დაუკვრდა და დაუტევეს იგი და წარვიდეს.

23. მას დღესა შინა მოუკდეს მას სადუკვეველნი, რომელნი იტყოდეს, ვითარმედ: არა არს აღდგომად. ჰკითხეს მას 24. და ეტყოდეს: მოძღუარ, მოსე ესრეთ თქუა: უკუეთუ ვინმე მოკუდეს და არა ესუას შვილი, ესიძენ ძმად მისი ცოლსა მისსა და აღუდგინენ თესლი ძმასა თვისსა. 25. იყვნეს უკუე ჩუენ შორის შუდნი ძმანი. და პირველმან მან შეირთო და მოკუდა, და არა დაშთა თესლი, და დაუტევა ცოლი თვისი ძმასა თვისსა. 26. ეგრეთვე მეორემან და მესამემან ვიდრე მეშუდედმდე. 27. ხოლო უკუანადსკნელ ყოველთასა მოკუდა დედაკაციცა იგი. 28. აწ უკუე აღდგომასა მას ვისა შუდთა მათგანისა იყოს იგი ცოლად, რამეთუ ყოველთა ესუა იგი? 29. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: სცთებით, რამეთუ არა იცნით წიგნნი, არცა ძალი ღმრთისად, 30. რამეთუ აღდგომასა მას არცა იქორწინებოდნან, არცა განჰქორწინებდენ, არამედ, ვითარცა ანგელოზნი ღმრთისანი, იყვნენ ცათა შინა. 31. ხოლო აღდგომისათვის მკუდართასა არა

აღმოგვიკითხავსა თქუმული იგი ღმრთისამიერი, რომელსა იტყვს: 32. მე ვარ ღმერთი აბრაჰამისი და ღმერთი ისაკისი და ღმერთი იაკობისი? არა არს ღმერთი – ღმერთი მკუდართად, არამედ ცხოველთად. 33. და ესმა რად ესე ერსა მას, დაუკვრდებოდა მოძღურებად იგი მისი.

34. ხოლო ფარისეველთა რად ესმა, რამეთუ დაუყო პირი სადუკეველთა მათ, შეკრბეს ერთად. 35. და ჰკითხა ერთმან მათგანმან სჯულის-მოძღუარმან, გამოსცდიდა მას და ეტყოდა: 36. მოძღუარ, რომელი მცნებად უფროდს არს სჯულსა შინა? 37. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოვლითა გულითა შენითა და ყოვლითა სულითა შენითა და ყოვლითა გონებითა შენითა. 38. ესე არს დიდი და პირველი მცნებად. 39. და მეორე, მსგავსი ამისი: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი. 40. ამათ ორთა მცნებათა ყოველი სჯული და წინაწარმეტყუელნი დამოკიდებულ არიან. 41. შეკრებულ რად იყვნეს ფარისეველნი იგი, ჰკითხა მათ იესუ 42. და ჰრქუა: ვითარ ჰგონებთ თქუენ ქრისტესთვის, ვისი ძე არს? ხოლო მათ ჰრქუეს: დავითისი. 43. ჰრქუა მათ იესუ: ვითარ უკუე დავით სულითა ჰხადის მას უფლად და იტყვს: 44. ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერკთა შენთა? 45. უკუეთუ დავით სულითა უფლად ხადის მას, ვითარ ძე მისი არს? 46. და ვერვის ეძლო სიტყვს-მიგებად მისა, არცაღა ვინ იკადრა მიერ დღითგან კითხვად მისა არღარად.

23

1. მაშინ ეტყოდა იესუ ერსა მას და მოწაფეთა თვსთა 2. და ჰრქუა: საყდართა მოსესთა დასხდეს მწიგნობარნი და ფარისეველნი. 3. ყოველსა უკუე რაოდენსა გეტყოდიან თქუენ დამარხვად, დაიმარხეთ და ყავთ, ხოლო საქმეთა მათთაებრ ნუ იქმთ, რამეთუ თქვან და არა ყვიან. 4. რამეთუ შეკრიან ტვრთი მძიმე და ძნიად სატვრთავი და დასდვიან მკართა ზედა კაცთასა, ხოლო მათ თითითაცა მათითა არა უნებნ შეძრვად იგი. 5. და ყოველსა საქმესა მათსა იქმან საჩვენებელად კაცთა; განივრცნიან საცონი მათნი და განიდიდნიან ფესუნი სამოსელთა მათთანი. 6. უყუარს ზემოჯდომად სერსა ზედა და პირველდაჯდომად შესაკრებელსა შორის 7. და მოკითხვად უბანთა ზედა, და რადთა ხადოდიან კაცნი: რაბი, რაბი! 8. ხოლო თქუენ ნუ იწოდებით რაბბი, რამეთუ ერთი არს მოძღუარი თქუენი – ქრისტე, ხოლო თქუენ ყოველნი ძმანი ხართ. 9. და მამით ნუვის ხადით ქუეყანასა ზედა, რამეთუ ერთი არს მამად თქუენი, რომელ არს ცათა შინა. 10. ნუცა გერქუმინ თქუენ წინამძღუარ, რამეთუ ერთი არს წინამძღუარი თქუენი – ქრისტე. 11. ხოლო უდიდესი თქუენი იყავნ თქუენდა მსახურ. 12. ხოლო რომელმან აღიმაღლოს თავი თვისი, დამდაბლდეს; და რომელმან დაიმდაბლოს თავი თვისი, იგი ამაღლდეს. 13. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ შესჭამთ სახლებსა ქურივთასა და მიზეზით განგრძობილად ილოცევდით. ამისთვის მიიღოთ უმეტესი სასჯელი. 14. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ დაჰკშავთ სასუფეველსა ცათასა წინაშე კაცთა; თქუენ შე-არა-ხუალთ და შემაგალთა უტევებთ არა შესლვად. 15. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ მიმოხუალთ ზღუასა ზედა და კმელსა, რადთა ჰყოთ ერთი ვინმე მწირ; და რაჟამს არნ, ჰყვით იგი ნაშობ გეჰენისა ორ წილ თქუენსა. 16. ვად თქუენდა, წინამძღუარნო ბრმანო, რომელთა სთქუთ, ვითარმედ: რომელმან ფუცოს ტაძარსა ამას, არარად არს; ხოლო რომელმან ფუცოს ოქროსა მას ტაძრისასა, ჯერ-არს. 17. ცოფნო და

ბრძანო, რომელი უფროდ არს: ოქროდ ანუ ტაძარი, რომელი განსწმედს ოქროსა მას? 18. და სთქუათ: რომელმან ფუცოს საკურთხეველსა, არარად არს; ხოლო რომელმან ფუცოს შესაწირავსა მას, რომელ არს საკურთხეველსა ზედა, ჯერ-არს. 19. ცოფნო და ბრძანო, რომელი უდიდეს არს: შესაწირავი ანუ საკურთხეველი, რომელი განსწმედს შესაწირავსა მას? 20. რამეთუ რომელმან ფუცოს საკურთხეველსა, ფუცავს მას და ყოველსა, რომელი არს მას ზედა. 21. და რომელმან ფუცოს ტაძარსა, ფუცავს მას და რომელი დამკვდრებულ არს მას შინა. 22. და რომელმან ფუცოს ცასა, ფუცავს საყდარსა ღმრთისასა და რომელი ზის მას ზედა. 23. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ ათეულსა მიიღებთ პიტნაკისასა და ცერეცოფისასა და ძირაკისასა და დაგიტევებიეს უმძიმესი მჯულისად: სამართალი და წყალობად და სარწმუნოებად. ესე ჯერ-იყო საქმედ და იგი არა დატევებად. 24. წინამძღუარნო ბრძანო, რომელი დასწურავთ ბურნაკსა, ხოლო აქლემსა შთანსთქამთ! 25. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ განსწმედთ გარეშესა სასუმელისასა და პაროფსიდისასა, ხოლო შინაგან სავსე არიან ნატაცებითა და არაწმიდებითა. 26. ფარისეველო ბრძანო, განწმიდე პირველად შინაგანი იგი სასუმელისად და პაროფსიდისად, რადთა იყოს გარეშეცა იგი მისი წმიდა. 27. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ მიმსგავსებულ ხართ საფლავთა განგოზილთა, რომელნი ჩანედ გარეშე შუენიერ, ხოლო შინაგან სავსე არიედ ძუალებითა მკუდართადათა და ყოვლითა არაწმიდებითა. 28. ეგრეცა თქუენ გარეშე სჩანთ წინაშე კაცთა მართალ, ხოლო შინაგან სავსე ხართ ორგულეებითა და უსჯულოებითა. 29. ვად თქუენდა მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ აშენებთ საფლავთა წინაწარმეტყუელთასა და შეამკობთ სამარებსა მართალთასა, 30. და იტყუთ: უკუეთუმცა ვიყვენით დღეთა მათ მამათა ჩეუნთასა, არამცა ვიყვენით მათ თანა ზიარ სისხლსა მას წინაწარმეტყუელთასა. 31. ვინაიცა ეწამებით თავთა თვსთა, რამეთუ ნაშობნი ხართ მკლველთა წინაწარმეტყუელთანი. 32. და აწ თქუენცა აღავსეთ საწყაული მამათა თქუენთად. 33. გუელნო, ნაშობნო იქედნეთანო, ვითარ-მე განერნეთ სასჯელსა მას გეჰენისასა? 34. ამისთვის აჰა ესერა მე მოვავლინებ თქუენდა წინაწარმეტყუელნი, ბრძენნი და მწიგნობარნი, და მათგანნი მოსწყვიდნეთ, და მათგანნი მოსწყვიდნეთ და ჯუარს-აცუნეთ, და მათგანნი სტანჯეთ შესაკრებელთა შორის თქუენთა და სდევნიდეთ ქალაქითი ქალაქად, 35. რადთა მოიწიოს თქუენ ზედა ყოველი სისხლი მართალი, დათხეული ქუეყანასა ზედა, სისხლითგან აბელ მართლისადთ, ვიდრე სისხლადმდე ზაქარიადსა, ძისა ბარუქისა, რომელი მოჰკალთ შორის ტაძრისა და საკურთხეველისა. 36. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მოიწიოს ესე ყოველი ნათესავსა ამას ზედა. 37. იერუსალჴმ, იერუსალჴმ, რომელმან მოსწყვდენ წინაწარმეტყუელნი და ქვად დაჰკრიბე მოვლინებულთა შენ ზედა, რაოდენ-გზის ვინებე შეკრებად შვილთა შენტად, ვითარცა სახედ შეიკრიბნის მფრინველმან მართეუნი თვსნი ქუეშე ფრთეთა თვსთა, და არა ინებეთ! 38. აჰა ესერა დაეტეოს თქუენგან სახლი თქუენი ოქრად. 39. რამეთუ გეტყვ თქუენ: არღარა მიხილოთ მე ამიერითგან, ვიდრემდე სთქუათ: კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისათა.

24

1. და გამოვიდა იესუ ტაძრისა მისგან და წარვიდოდა. და მოუკდეს მას მოწაფენი მისნი და უჩუენებდეს შენებულსა მას ტაძრისასა. 2. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა ჰხედავთ ამას ყოველსა? ამენ გეტყვ თქუენ: არა დათეოს აქა

ქვად ქვასა ზედა, რომელი არა დაირღუეს. 3. და ვითარცა დაჯდა იგი მთასა მას ზეთისხილთასა, მოუჯდეს მას მოწაფენი თვსაგან და ეტყოდეს: მითხარ ჩუენ, ოდეს იყოს ესე, და რად არს სასწაული იგი შენისა მის მოსლვისაჲ და აღსასრული ამის სოფლისაჲ? 4. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ეგრძალებით, ნუ ვინმე გაცთუნნეს თქუენ, 5. რამეთუ მრავალნი მოვიდოდნიან სახელითა ჩემითა და იტყოდნიან, ვითარმედ: მე ვარ ქრისტე, და მრავალთა აცთუნებდენ. 6. და გესმოდნიან ბრძოლანი და ჰამბავნი ბრძოლათანი, იხილეთ და ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე ყოველი ყოფად, არამედ არღა არს აღსასრული. 7. რამეთუ აღდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა და მეუფებაჲ მეუფებასა ზედა, და იყვნენ სიყმილნი და სრვანი და ძრვანი ადგილად-ადგილად. 8. ხოლო ესე ყოველი დასაბამი საღმობათაჲ არს. 9. მაშინ მიგცნენ თქუენ ჭირსა და მოგწყვდნენ თქუენ, და იყვნეთ თქუენ მოძულეებულ ყოველთაგან წარმართთა სახელისა ჩემისათჳს. 10. და მაშინ დაჰბრკოლდებოდნიან მრავალნი და ურთიერთას შინა-განსცემდენ და სძულობდენ ურთიერთას. 11. და მრავალნი ცრუ-წინაწარმეტყუელნი აღდგენ და აცთუნებდენ მრავალთა. 12. და განმრავლებითა უსჯულოებისაჲთა განკმეს სიყუარული მრავალთაჲ. 13. ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვნდეს. 14. და იქადაგოს სახარებაჲ ესე სასუფეველისაჲ ყოველსა სოფელსა საწამებელად ყოველთა წარმართთა, და მაშინ მოიწიოს აღსასრული. 15. რაჟამს იხილოთ საძაგელი იგი მოღვრებისაჲ, თქუმული დანიელ წინაწარმეტყუელისა მიერ, მდგომარე ადგილსა წმიდასა, რომელი აღმოიკითხვიდეს, გულისკმა-ყავნ. 16. მაშინ რომელნი ჰურიასტანს იყვნენ, ივლტოდედ მთად. 17. და რომელი ერდოსა ზედა იყოს, ნუ გარდამოვალნ აღებაჲ რასმე სახლისაგან თჳსისა. 18. და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ უკუნიქცევინ აღებაჲ სამოსლისა თჳსისა. 19. ხოლო ვად მიდგომილთა და რომელნი აწოებენ მათ დღეთა შინა! 20. არამედ ილოცევდით, რადთა არა იყოს სივლტოლად თქუენი ზამთარსა შინა გინა შაბათსა. 21. რამეთუ იყოს მაშინ ჭირი დიდი, რომელი არა იყო დასაბამითგან სოფლისაჲთ, ვიდრე აქამდე, არცაღა ყოფად არს. 22. და უკუეთუმცა არა შემოკლდეს დღენი იგი, არამცა განერა ყოველი კორციელი, ხოლო რჩეულთა მათთჳს შემოკლდენ დღენი იგი. 23. მაშინ უკუეთუ ვინმე გრქუას თქუენ: აჰა აქა არს ქრისტე გინა იქი, ნუ გრწამნ. 24. რამეთუ აღდგენ ქრისტე-მტყუვარნი და ცრუ-წინაწარმეტყუელნი და ჰყოფდენ სასწაულებსა დიდ-დიდსა და ნიშებსა, ვიდრე ცთუნებამდე, უკუეთუმცა ვითარ შეუძლეს, რჩეულთა მათცა. 25. აჰა ესერა წინაღწარ გარქუ თქუენ. 26. უკუეთუ გრქუან თქუენ: აჰა უდაბნოსა არს, ნუ განხუალთ; აჰა ესერა საუნჯეთა შინა არს, ნუ გრწამნ. 27. რამეთუ, ვითარცა ელვად რად გამობრწყინდის მზისა-აღმოსავალით და ჩანნ ვიდრე დასავალადმდე, ეგრეთ იყოს მოსლვად ძისა კაცისაჲ. 28. რამეთუ სადაცა იყოს მძორი, მუნცა შეკრბეს ორბები.

29. ხოლო მეყსეულად შემდგომად ჭირისა მის მათ დღეთაჲსა მზე დაბნელდეს, და მთოვარემან არა გამოსცეს ნათელი თჳსი, და ვარსკულავნი დამოცვვენ ზეცით, და ძალნი ცათანი შეიძრნენ. 30. და მაშინ გამოჩნდეს სასწაული ძისა კაცისაჲ ცათა შინა, და მაშინ იტყებდენ ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი და იხილონ ძე კაცისაჲ მომავალი ღრუბელთა ზედა ცისათა ძალითა და დიდებითა მრავლითა. 31. და წარავლინნეს ანგელოზნი თჳსნი საყვრითა კმისა დიდისაჲთა და შეკრიბნეს რჩეულნი მისნი ოთხთაგან ქართა კიდითგან ცისაჲთ, ვიდრე კიდედმდე მათა. 32. ხოლო ლელუსაგან ისწავეთ იგავი: ვითარცა-იგი რაჟამს ტრონი მისნი დაჩჩვან, და ფურცელი გამოვალნ, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული. 33. ეგრეცა თქუენ, ოდეს იხილოთ ესე

ყოველი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს, კართა ზედა. 34. ამენ გეტყვ თქუნენ: არა წარკდეს ნათესავი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იქმნეს. 35. ცანი და ქუეყანად წარკდენ, ხოლო სიტყუანი ჩემნი არა წარკდენ. 36. ხოლო დღისა მისთვის და ჟამისა არავინ იცის, არცა ანგელოზთა ცისათა, გარნა მამამან მხოლოდმან. 37. ვითარცა-იგი დღეთა მათ ნოვესთა, ეგრეთ იყოს მოსლვად ძისა კაცისად. 38. რამეთუ ვითარცა-იგი იყვნეს დღეთა მათ შინა პირველ წყლით-რღუნისათა: ჭამდეს და სუმიდეს, იქორწინებდეს და განჰქორწინებდეს მუნ დღემდე, ვიდრემდე მოიწია წყლით-რღუნად იგი და წარილო ყოველი. ესრეთ იყოს მოსლვადცა ძისა კაცისად. 40. მაშინ ორნი იყვნენ ველსა გარე: ერთი წარიყვანოს, და ერთი დაეტეოს. 41. ორნი ფქვიდენ ფქვილსა: ერთი წარიტაცოს, და ერთი დაეტეოს. 42. იღუძებდით უკუე, რამეთუ არა იცით, რომელსა ჟამსა უფალი თქუენი მოვიდეს. 43. ხოლო ესემცა იცით: უკუეთუმცა უწყოდა სახლისა უფალმან, რომელსა საკუმილავსა მპარავი მოსლვად არს, იღუძებდამცა და არა უტევა დათხრად სახლისა თვისისა. 44. ამისთვის თქუენცა იყვნით განმზადებულ, რამეთუ რომელსა ჟამსა არა ჰგონებდეთ, ძე კაცისად მოვიდეს. 45. ვინ-მე არს სარწმუნოდ იგი მონად და ბრძენი, რომელი დაადგინოს უფალმან თვსმან მონათა თვსთა ზედა მიცემად საზრდელი მათი ჟამსა თვსსა. 46. ნეტარ არს მონისა მის, რომლისად მოვიდეს უფალი მისი და პოოს იგი ესრეთ მოქმედი. 47. ამენ გეტყვ თქუნენ, ვითარმედ ყოველთა ზედა მონაგებთა მისთა დაადგინოს იგი. 48. ხოლო უკუეთუ თქუას ბოროტმან მან მონამან გულსა თვსსა: ჰყოვნის უფალი ჩემი მოსლვად, 49. და იწყოს გუემად მისთანათა მათ მონათა და ჭამდეს და სუმიდეს მომთრვალეთა თანა, 50. მოვიდეს უფალი იგი მონისად მის დღესა, რომელსა არა მოელოდის, და ჟამსა, რომელი არა უწყოდის, 51. და ორგან განკუეთოს იგი და ნაწილი მისი დადვას ორგულთა თანა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად.

25

1. მაშინ ემსგავსოს სასუფეველი ცათად ათთა ქალწულთა, რომელთა აღიხუნეს ლამპარნი თვსნი და განვიდეს მიგებებად სიძისა. 2. ხოლო ხუთნი მათგანნი იყვნეს ბრძენნი და ხუთნი – სულელნი. 3. მიიხუნეს სულელთა მათ ლამპარნი მათნი და არა მიიღეს მათ თანა ზეთი. 4. ხოლო ბრძენთა მათ მიიღეს მათ თანა ზეთი ჭურჭელთა მათთა ლამპართა მათთა თანა. 5. და დაყოვნებასა მას სიძისასა მიერულა ყოველთა და დაიძინეს. 6. ხოლო შუვა-ღამეს ოდენ დაღადებად იყო, ვითარმედ: აჰა ესერა სიძე მოვალს, გამოვედით მიგებებად მისა. 7. მაშინ აღდგეს ყოველნი იგი ქალწულნი და აღიგნეს ლამპარნი მათნი. 8. ხოლო სულელნი იგი ეტყოდეს ბრძენთა მათ: მეცით ჩუენ ზეთისაგან თქუენისა, რამეთუ ლამპარნი ჩუენნი დაშრტებიან. 9. მიუგეს ბრძენთა მათ და ჰრქუეს: ნუუკუე ვერ კმა-გუეყოს ჩუენ და თქუენ, არამედ უფროდსლა წარვედით სავაჭროდ და იყიდეთ თავისა თქუენისა. 10. და ვითარცა წარვიდეს იგინი სყიდად, მოვიდა სიძე იგი, და განმზადებულნი იგი შევიდეს სიძისა თანა ქორწილსა მას, და დაეკმა კარი. 11. შემდგომად მათსა მოვიდეს სხუანიცა იგი ქალწულნი და იტყოდეს: უფალო, უფალო, განგვლე ჩუენ! 12. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუნენ: არა გიცნი თქუნენ. 13. იღუძებდით უკუე, რამეთუ არა იცით დღე იგი, არცა ჟამი, რომელსა შინა ძე კაცისად მოვიდეს.

14. ვითარცა-იგი რაჟამს წარვალნ კაცი და მოუწესის მონათა თვსთა და მისცის მათ მონაგები თვსნი; 15. და რომელსამე მისცა ხუთი ქანქარი და რომელსამე ორი ქანქარი და რომელსამე ერთი, კაცად-კაცადსა მსგავსად ძალისა თვსისა, და მეყსეულად წარვიდა. 16. ხოლო წარვიდა, რომელმან-იგი ხუთი ქანქარი

მიიღო, აქმნია მას ზედა და შესძინა სხუადღა ხუთი ტალანტი. 17. ეგრეთვე, რომელმან-იგი ორი მიიღო, შესძინა სხუად ორი. 18. ხოლო რომელმან-იგი ერთი მიიღო, წარვიდა და მოთხარა და დაჰფლა ქუეყანასა ვეცხლი იგი უფლისა თვისისად. 19. შემდგომად მრავლისა ჟამისა მოვიდა უფალი იგი მათ მონათად და სიტყუად ყო მონათა მათ თანა. 20. და წამოდგა, რომელმან-იგი ხუთი ქანქარი მიიღო, და მოართუა მას სხუადღა ხუთი ქანქარი და ჰრქუა: უფალო, ხუთი ქანქარი მომეც მე, აჰა ესერა სხუადღა ხუთი ქანქარი შევსძინე. 21. ჰრქუა მას უფალმან მისმან: კეთილ, მონაო სახიერო და სარწმუნოო! მცირედსა ზედა სარწმუნო იქმენ, მრავალსა ზედა დაგადგინო შენ; შევედ სიხარულსა უფლისა შენისასა. 22. მოვიდა იგიცა, რომელსა ორი ქანქარი მიეღო, და ჰრქუა: უფალო, ორი ქანქარი მომეც მე, აჰა სხუად ორი ტალანტი შევსძინე. 23. ჰრქუა მას უფალმან მისმან: კეთილ, მონაო სახიერო და სარწმუნოო! მცირედსა ზედა სარწმუნო იქმენ, მრავალსა ზედა დაგადგინო შენ; შევედ სიხარულსა უფლისა შენისასა. 24. მოვიდა იგიცა, რომელსა ერთი ქანქარი მიეღო, და ჰრქუა: უფალო, უწყოდე, რამეთუ ფიცხელი კაცი ხარ შენ: მოიმკი, სადა არა დასთესი, და შეიკრიბი, სადა არა განგიბნევიდ. 25. და შემეშინა, წარვედ და დავმალე ქანქარი იგი შენი ქუეყანასა. აჰა ესერა შენი შენ თანა არს. 26. მიუგო უფალმან მისმან და ჰრქუა მას: ბოროტო მონაო და მედგარო! უწყოდე, რამეთუ მოვიმკი, სადა არა დავსთესი, და შევიკრიბი, სადა არა განმიბნევიდ. 27. ჯერ-იყო შენდა დადებად ვეცხლი ჩემი სავაჭროსა, და მომცა-ვედ და მოვიღე ჩემი იგი აღნადგინებითურთ. 28. მოუღეთ მაგას ქანქარი ეგე და მიეცით მას, რომელსა აქუს ათი ქანქარი. 29. რამეთუ ყოველსა, რომელსა აქუნდეს, მიეცეს და მიემატოს; და რომელსა არა აქუნდეს და რომელსა-იგი აქუნდეს, მო-ვე-ეღოს მისგან. და ამას რად იტყოდა, კმა-ყო: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ! 30. და უკმარი ეგე მონად განკადეთ ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად.

31. ხოლო რაჟამს მოვიდეს ძე კაცისად დიდებითა თვისითა, და ყოველნი ანგელოზნი მისნი მის თანა, მაშინ დაჯდეს საყდართა დიდებისა თვისისათა; 32. და შეკრბენ წინაშე მისა ყოველნი ნათესავნი, და განარჩინეს იგინი ურთიერთას, ვითარცა-იგი მწყემსმან რად განარჩინის ცხოვარნი თიკანთაგან, 33. და დაადგინნეს ცხოვარნი მარჯუენით მისა და თიკანნი – მარცხენით. 34. მაშინ ჰრქუას მეუფემან მარჯუენითთა მათ მისთა: მოვედით, კურთხეულნო მამისა ჩემისანო, და დაიმკვდრეთ განმზადებული თქუენტჳს სასუფეველი დასაბამითგან სოფლისადთ. 35. რამეთუ მშიოდა, და მეცით მე ჭამადი; მწყუროდა, და მასუთ მე; უცხო ვიყავ, და შემიწყნარეთ მე; 36. შიშუელ ვიყავ, და შემმოსეთ მე; სნეულ ვიყავ, და მომხედეთ მე; საპყრობილესა ვიყავ, და მოხუედით ჩემდა. 37. მაშინ მიუგონ მას მართალთა მათ და ჰრქუან: უფალო, ოდეს გიხილეთ შენ მშიერი და გამოგზარდეთ? ანუ წყურიელი და გასუთ შენ? 38. ოდეს გიხილეთ შენ უცხოდ და შეგიწყნარეთ? ანუ შიშუელი და შეგმოსეთ შენ? 39. ოდეს გიხილეთ შენ უძლური ანუ საპყრობილესა და მოვედით შენდა? 40. და მიუგოს მეუფემან მან და ჰრქუას მათ: ამენ გეტყვ თქუენ: რაოდენი უყავთ ერთსა ამას მცირეთაგანსა ძმათა ჩემთასა, იგი მე მიყავთ. 41. მაშინ ჰრქუას მარცხენითთა მათცა: წარვედით ჩემგან, წყეულნო, ცეცხლსა მას საუკუნესა, რომელი განმზადებულ არს ეშმაკისათჳს და ანგელოზთა მისთათჳს, 42. რამეთუ მშიოდა, და არა მეცით მე ჭამადი; მწყუროდა, და არა მასუთ მე; 43. უცხო ვიყავ, და არა შემიწყნარეთ მე; შიშუელ ვიყავ, და არა შემმოსეთ მე; უძლურ ვიყავ და საპყრობილესა, და არა მოხუედით ჩემდა. 44. მაშინ მიუგონ მათცა და ჰრქუან: უფალო, ოდეს გიხილეთ შენ მშიერი ანუ წყურიელი, ანუ უცხოებასა, ანუ შიშულობასა, ანუ უძლურებასა, ანუ

საპყრობილესა და არა გმსახურეთ შენ? 45. მაშინ მიუგოს მან და ჰრქუას მათ: ამენ გეტყვ თქუენ: რაოდენი არა უყავთ ერთსა ამას მცირეთაგანსა, მე არა მიყავთ. 46. და წარვიდენ ესენი სატანჯველსა საუკუნესა, ხოლო მართალნი – ცხორებასა საუკუნესა.

26

1. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ ყოველნი ესე სიტყუანი, ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა: 2. უწყითა, რამეთუ შემდგომად ორისა დღისა ვნებად იყოს, და ძე კაცისად მიეცეს ჯუარ-ცუმად? 3. მაშინ შეკრბეს მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი ერისანი ეზოსა მას კაიაფა მღდელთ-მოძღუარისასა 4. და ზრახვა-ყვეს, რადთა იესუ ზაკუვით შეიპყრნა და მოკლან. 5. ხოლო იტყოდეს: ნუ დღესასწაულსა ამას, რადთა არა შფოთი იქმნეს ერსა შორის.

6. ხოლო იესუ იყო რად ბეთანიას, სახლსა სიმონ კეთროვნისასა, 7. მოუკდა დედაკაცი, რომელსა აქუნდა ალაბასტრი ნელსაცხებელისა მრავალ-სასყიდლისად, და დაასხა თავსა მისსა ინაკით მჯდომარესა. 8. ხოლო იხილეს რად მოწაფეთა, განრისხნეს და იტყოდეს: რადსათვს იყო წარწყმედად ნელსაცხებელისად ამის? 9. რამეთუ შესაძლებელ იყო ესე განსყიდად დადძალის და მიცემად გლახაკთა. 10. ხოლო იესუ გულისწმა-ყო და ჰრქუა მათ: რადსა შრომასა შეამთხუევთ დედაკაცსა მაგას? რამეთუ საქმე კეთილი ქმნა ჩემდა მომართ. 11. რამეთუ გლახაკნი მარადის თქუენ თანა არიან, ხოლო მე არა მარადის თქუენ თანა ვარ. 12. რამეთუ დამასხა მაგან ნელსაცხებელი ესე ჯორცთა ჩემთა და დასაფლველად ჩემდა ყო. 13. ამენ გეტყვ თქუენ: სადაცა იქადაგოს სახარებად ესე ყოველსა სოფელსა, ითქუმოდის, რომელიცა ესე ყო მაგან საწსენებელად მაგისა. 14. მაშინ წარვიდა ერთი იგი ათორმეტთაგანი, რომელსა ერქუა იუდა ისკარიოტელი, მღდელთ-მოძღუართა მათ 15. და ჰრქუა: რად ვნებავს მოცემად ჩემდა, და მე მიგცე იგი? ხოლო მათ მიუწონეს მას ოც და ათი ვეცხლი. 16. და მიერითგან ეძიებდა ჟამსა მარჯუესა, რადთა მისცეს იგი მათ.

17. ხოლო პირველსა მას დღესა უცომოვებისასა მოუკდეს მოწაფენი იესუს და ჰრქუეს მას: სადა ვნებავს, და მოგიმზადოთ შენ ჭამად პასქად ესე? 18. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: წარვედით ქალაქად კაცისა მისამე და არქუთ მას: მოძღუარი ეგრეთ იტყვს: ჟამი ჩემი ახლოს არს, შენ თანა ვყო პასქად ესე მოწაფითურთ ჩემით. 19. და ყვეს ეგრეთ მოწაფეთა, ვითარცა უბრძანა მათ იესუ, და მოუმზადეს პასქად იგი. 20. და ვითარცა შემწუხრდა, ინაკით-ჯდა იესუ ათორმეტთა მათ თანა. 21. და ვითარცა ჭამდეს იგინი, ჰრქუა იესუ: ამენ გეტყვ თქუენ: ერთმან თქუენგანმან მიმცეს მე. 22. და იგინი შეწუხნეს ფრიად, და იწყეს კაცად-კაცადმან მათმან სიტყუად: ნუუკუე მე ვარ, უფალო? 23. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელმან შთამოყოს ჩემ თანა კელი პინაკსა ამას, ამან მიმცეს მე. 24. ძე სამე კაცისად წარვალს, ვითარცა წერილ არს მისთვს, ხოლო ვად კაცისა მის, რომლისა მიერ ძე კაცისად მიეცეს. უმჯობეს იყო მისა, არა თუმცა შობილ იყო კაცი იგი. 25. მიუგო იუდა, რომელმანცა მისცა იგი, და თქუა: ნუუკუე მე ვარ, მოძღუარ? ჰრქუა მას იესუ: შენ სთქუ. 26. და ვითარცა ჭამდეს იგინი, მოილო იესუ პური და ჰმადლობდა და განტეხა და მისცა მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა მათ: მიიღეთ და ჭამეთ: ესე არს ჯორცი ჩემი. 27. და მოილო სასუმელი და ჰმადლობდა და მისცა მათ და თქუა: სუთ ამისგან ყოველთა: 28. ესე არს სისხლი ჩემი ახლისა აღთქუმისად, მრავალთათვს დათხეული მისატევებელად ცოდვათა. 29. ხოლო გეტყვ თქუენ, ვითარმედ:

არღარა ვსუა მე ამიერთგან ნაყოფისაგან ამის ვენაჯისა, ვიდრე მუნ დღედმდე, რაჟამს-იგი ვსუა თქუენ თანა ახალი სასუფეველსა მამისა ჩემისასა. 30. და გალობად წართქუეს და განვიდეს მთასა მას ზეთისხილთასა. 31. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: თქუენ ყოველნი დაბრკოლებად ხართ ჩემდა მომართ ამას ღამესა, რამეთუ წერილ არს: დავსცე მწყემსი, და განიბნინენ ცხოვარნი სამწყსოდსა მისისანი. 32. ხოლო შემდგომად აღდგომისა ჩემისა წინა-წარგიდლუე თქუენ გალილეას. 33. მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: დაღათუ ყოველნი დაჰბრკოლდნენ შენდა მომართ, ხოლო მე არასადა დავჰბრკოლდე. 34. ჰრქუა მას იესუ, ამენ გეტყვ შენ, რამეთუ ამას ღამესა, ვიდრე ქათმისა ჯმობადმდე, სამ-გზის უვარ-მყო მე. 35. ჰრქუა მას პეტრე: დაღაცათუ ჯერ-იყო სიკუდილი ჩემი შენ თანა, არასადა უვარ-გყო შენ. და ეგრეთვე მსგავსად ყოველნი მოწაფენი იტყოდეს.

36. მაშინ მოვიდა იესუ მათ თანა ადგილსა, რომელსა ჰრქუან გეთსიმანია, და ჰრქუა მათ: დასხედით მანდა, ვიდრემდე მივიდე იქი და ვილოცო. 37. და წარიყვანნა პეტრე და ორნი ძენი ზებედესნი და იწყო მწუხარებად და ურვად. 38. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: შეწუხებულ არს სული ჩემი ვიდრე სიკუდილადმდე; დაადგერით აქა და იღუძებდით ჩემ თანა. 39. და წარვიდა მცირედ და დავარდა პირსა ზედა თვსსა, ილოცვიდა და იტყოდა: მამაო ჩემო, უკუეთუ შესაძლებელ არს, თანა-წარმვედინ ჩემგან სასუმელი ესე; ხოლო არა ვითარ მე მნებავს, არამედ ვითარცა შენ. 40. და მოვიდა მოწაფეთა თანა და პოვნა იგინი მძინარენი და ჰრქუა პეტრეს: ესოდენ ვერ უძლეთ ჟამ ერთ მღუძარებად ჩემ თანა? 41. იღუძებდით და ილოცევდით, რადთა არა შეხვდეთ განსაცდელსა; სული გულს-მოდგინე არს, ხოლო ჯორცნი უძლურ. 42. კუალად მეორედ წარვიდა და ილოცვიდა და თქუა: მამაო ჩემო, უკუეთუ ვერ შესაძლებელ არს სასუმელი ესე თანა-წარსლვად ჩემდა, რადთამცა არა შევსჯ იგი, იყავნ ნებად შენი. 43. და მოვიდა და კუალად პოვნა იგინი მძინარენი, რამეთუ იყვნეს თუალნი მათნი დამძიმებულ. 44. და დაუტევნა იგინი და კუალად წარვიდა მესამედ და ილოცვიდა და მასვე სიტყუასა იტყოდა. 45. მაშინ მოვიდა მოწაფეთა და ჰრქუა მათ: დაიძინეთ ამიერთგან და განისუენეთ: აჰა ესერა მოახლებულ არს ჟამი, და ძე კაცისად მიეცემის ჯელთა ცოდვილთასა. 46. აღდგეით, წარვიდეთ ამიერ. აჰა ესერა მოიწია მიმცემელი ჩემი.

47. და ვიდრე იგი იტყოდალა, აჰა ესერა იუდა, ერთი იგი ათორმეტთაგანი, მოვიდა, და მის თანა ერი მრავალი მახვლებითა და წათებითა მღდელთ-მოდღუართაგან და მოხუცებულთა ერისათა. 48. ხოლო მიმცემელსა მას მისსა მიეცა სასწაულად და ჰრქუა: რომელსა მე ამბორს-უყო, იგი არს, შეიპყართ იგი. 49. და მეყსეულად მოუჰდა იესუს და ჰრქუა: გიხაროდენ, მოძღუარ! და ამბორს-იყო მას. 50. ხოლო იესუ ჰრქუა: მოყუასო, რომლისათვსცა მოსრულ ხარ? მაშინ მოუჰდეს და დაასხნეს ჯელნი მათნი იესუს ზედა და შეიპყრეს იგი. 51. და აჰა ერთმან იესუდსთანამან მიყო ჯელი და იკადა მახვლი და სცა მონასა მღდელთ-მოდღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი. 52. მაშინ ჰრქუა მას იესუ: მიაქციე მახვლი ადგილსავე თვსსა, რამეთუ ყოველთა რომელთა აღიღონ მახვლი, მახვლითა წარწყმდენ. 53. ანუ ჰკონებ, ვითარმედ ვერ ძალ-მიც ვედრებად მამისა ჩემისა, და წარმომიდგინოს მე აწ აქა უმრავლესი ათორმეტთა გუნდთა ანგელოზთად? 54. და ვითარ-მე აღესრულნენ წერილნი, რამეთუ ესრეთ ჯერ-არს ყოფად? 55. მას ჟამსა ჰრქუა იესუ ერსა მას: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოხუედით მახვლითა და წათებითა შეპყრობად ჩემდა. დღითი-დღე თქუენ თანა ტაძარსა მას შინა ვჯედ და გასწავებდ, და არა შემიპყართ მე. 56. ხოლო ესე ყოველი იქმნა, რადთა აღესრულნენ წიგნნი წინაწარმეტყუელთანი. მაშინ მოწაფეთა ყოველთა დაუტევეს იგი და

ივლტოდეს.

57. ხოლო მათ შეიპყრეს იესუ და მიიყვანეს კაიაფაძეს მღდელთ-მოძღურისა, სადა-იგი მწიგნობარნი და მოხუცებულნი ერისანი შეკრებულ იყვნეს. 58. ხოლო პეტრე მისდევდა მას შორით, ვიდრე ეზოდმდე მღდელთ-მოძღურისა, და შევიდა შინა და დაჯდა მსახურთა თანა ხილვად აღსასრულისა. 59. ხოლო მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მოხუცებულნი და ყოველი კრებული ეძიებდეს ცრუ-მოწამეთა იესუდსთჳს, რადთამცა მოკლეს იგი, 60. და არა ჰპოებდეს; და მრავალნი მოსრულ იყვნეს ცრუ-მოწამენი, და არა პოვნეს. ხოლო უკუანადსკნელ მო-ვინმე-ვიდეს ორნი 61. და თქუეს, ვითარმედ: ამან ესრეთ თქუა: ძალ-მიც დარღუევად ტაძარი ესე ღმრთისად და მესამესა დღესა აღშენებად. 62. მაშინ აღდგა მღდელთ-მოძღუარი იგი და ჰრქუა მას: არარას მიუგება, რასა-ეგე შეგწამებენ შენ? 63. ხოლო იესუ დუმნა. მაშინ მღდელთ-მოძღუარმან მან ჰრქუა მას: გაფუცებ შენ ღმრთისა ცხოველისა, რადთა მითხრა ჩუენ, უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისად? 64. ჰრქუა მას იესუ: შენ სთქუ, ხოლო გეტყვ თქუენ: ამიერითგან იხილოთ ძე კაცისად მჯდომარე მარჯუენით ძლიერებასა და მომავალი ღრუბელთა თანა ცისათა. 65. მაშინ მღდელთ-მოძღუარმან მან დაიპო სამოსელი თჳსი და თქუა, ვითარმედ: გმო; აწ უკუე რადსალა გვკმან მოწამენი? აჰა ესერა გესმა გმობად მაგისი. 66. რად გნებაგს თქუენ? ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს: თანამდებ არს სიკუდილისა. 67. მაშინ ჰნერწყუვიდეს პირსა მისსა და კურთითა სცემდეს თავსა მისსა, და რომელნიმე ყურიძალსა სცემდეს 68. და ეტყოდეს: გვწინაწარმეტყუელებდ ჩუენ, ქრისტე, ვინ არს, რომელმან გცა შენ? 69. ხოლო პეტრე ჯდა გარეშე ეზოსა შინა. მოუკდა მას ერთი მკევალი და ჰრქუა მას: და შენცა იყავ იესუდს თანა, გალილეველისა. 70. ხოლო მან უვარ-ყო წინაშე ყოველთასა და ჰრქუა: არა ვიცი, რასა იტყვ. 71. და ვითარცა გამოვიდა იგი გარეშე ბჭეთა, იხილა იგი სხუამან და ჰრქუა მუნ მდგომარეთა მათ: ესეცა იყო იესუდს თანა, ნაზარეველისა. 72. და მერმეცა უვარ-ყო პეტრე ფიცით და თქუა, ვითარმედ: არა ვიცი კაცი იგი. 73. და შემდგომად მცირედისა მოუკდეს მუნ მდგომარენი იგი პეტრეს და ჰრქუეს მას: ჭეშმარიტად შენცა მათგანი ხარ, რამეთუ სიტყუადცა შენი გამოგაჩინებს შენ. 74. მაშინ იწყო შეჩუენებად და ფიცად, ვითარმედ: არა ვიცი კაცი იგი. და მეყსეულად ქათამმან იყივლა. 75. და მოეკსენა პეტრეს სიტყუად იგი იესუდსი, რომელი ჰრქუა მას, ვითარმედ: ვიდრე ქათმისა კმობადმდე სამ-გზის უვარ-ყო მე. და გამოვიდა გარე და ტიროდა მწარედ.

27

1. და ვითარცა განთენა, ზრახვა-ყვეს ყოველთა მღდელთ-მოძღუართა და მოხუცებულთა ერისათა იესუდსთჳს, რადთა მოკლან იგი. 2. და შეკრეს იგი და მიიყვანეს და მისცეს იგი პონტიელსა პილატეს მთავარსა.

3. მაშინ ვითარცა იხილა იუდა, რომელმანცა მისცა იგი, რამეთუ დაისაჯა, შეინანა და მიაქცია ოც და ათი იგი ვეცხლი მღდელთ-მოძღუართა მათ მიმართ და მოხუცებულთა 4. და თქუა: ვცოდე, რამეთუ მიგეც სისხლი მართალი. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ჩუენდა რად? შენ იხილე! 5. და დააბნია ვეცხლი იგი ტაძარსა მას შინა და განემორა და წარვიდა და შიშთვილ-იბა. 6. ხოლო მღდელთ-მოძღუართა მათ მოიღეს ვეცხლი იგი და თქუეს: არა ჯერ-არს ესე დადებად სიწმიდესა, რამეთუ სასყიდელი სისხლისად არს. 7. და ზრახვა-ყვეს და მოიყიდეს მითა აგარაკი იგი მეკეცისად საფლავად უცხოთა. 8. ამისთჳს ეწოდა აგარაკსა მას აგარაკი სისხლისად ვიდრე აქა დღედმდე. 9. მაშინ აღესრულა თქუმული იგი იერემია წინაწარმეტყუელისად, რომელსა იტყვს: და მოვიღე ოც

და ათი იგი ვეცხლი, სასყიდელი განსყიდულისად მის, რომელი მოიყიდეს ძეთაგან ისრაელისათა, 10. და მისცეს იგი აგარაკისათჳს მეკეცისა, ვითარცა მიბრძანა მე უფალმან.

11. ხოლო იესუ დადგა წინაშე მთავრისა მის. და ჰკითხა მას მთავარმან მან და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ჰურიათად? ხოლო იესუ ჰრქუა მას: შენ იტყუ. 12. და შესმენასა მას მღდელთ-მოდღუართასა და მოხუცებულთასა არარად მიუგო. 13. მაშინ ჰრქუა მას პილატე: არა გესმისა, რაოდენსა-ესე შეგწამებენ შენ? 14. და არარად მიუგო მას არცა ერთისა სიტყვსათჳს, ვიდრემდე უკვრდაცა მთავარსა მას ფრიად. 15. ხოლო დღესასწაულთა ჩუეულ იყო მთავარი იგი, და მიუტევეს ერსა მას ერთი პყრობილი შესწავებული, რომელსა ერქუა ბარაბა. 17. და ვითარ შეკრებულ იყვნეს იგინი, ჰრქუა მათ პილატე: ვინ გნებავს ორთა ამათგანი, და მიგიტეო თქუენ: ბარაბა ანუ იესუ, რომელსა ჰრქუან ქრისტე? 18. რამეთუ უწყოდა, ვითარმედ შურითა მისცეს იგი. 19. და ვითარცა დაჯდა პილატე საყდართა ზედა, მიუვლინა მას ცოლმან მისმან და ჰრქუა მას: არარად ძეს შენი და მართლისა მაგის კაცისად, რამეთუ მრავალი მევნო მე დღეს ჩუენებით მაგისთჳს. 20. ხოლო მღდელთ-მოდღუართა მათ და მოხუცებულთა არწმუნეს ერსა მას, რადთა გამოითხოონ ბარაბა, ხოლო იესუ წარწყმიდონ. 21. მიუგო მთავარმან მან და ჰრქუა მათ: ვინ გნებავს ორთა ამათგანი, და მიგიტეო თქუენ? ხოლო მათ ჰრქუეს: ბარაბა. 22. ჰრქუა მათ პილატე: რად უკუე იყო იესუს, რომელსა ჰრქუან ქრისტე? ჰრქუეს მას ყოველთა: ჯუარს-ეცუნ. 23. ხოლო მთავარმან ჰრქუა მათ: და რად ბოროტი უქმნიეს? ხოლო იგინი უმეტეს დაღადებდეს და იტყოდეს: ჯუარს-ეცუნ. 24. ვითარცა იხილა პილატე, რამეთუ არარას არგებს, არამედ უფროდსლა შფოთი იქმნების, მოითხოვა წყალი და დაიბანა კელნი წინაშე ერისა მის და თქუა: უბრალო ვარ მე სისხლისაგან მაგისასა, თქუენ იხილეთ. 25. და მიუგო ყოველმან ერმან და ჰრქუეს: სისხლი მაგისი ჩუენ ზედა და შვილთა ჩუენტა ზედა. 26. მაშინ მიუტევა მათ ბარაბა, ხოლო იესუს შოლტითა სცა და მისცა მათ, რადთა ჯუარს-ეცუას.

27. მაშინ ერისაგანთა მათ მთავრისათა წარიყვანეს იესუ ტაძრად და შეკრიბეს მის ზედა ნათესავები იგი ყოველი. 28. და განძარცუეს იგი და ქლამინდი მეწამული შეჰმოსეს მას. 29. და შეთხზეს გვრგვნი ეკალთაგან და დაადგეს თავსა მისსა და ლერწამი მისცეს მარჯუენესა კელსა მისსა და მუკლნი დაიდგინეს მის წინაშე, ემღერდეს მას და ეტყოდეს: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო! 30. და ჰწერწყვიდეს მას და მოიღეს ლერწამი და სცემდეს თავსა მისსა. 31. და ოდეს განკიცხეს იგი, განძარცუეს მას ქლამინდი იგი და შეჰმოსეს მას თჳსივე სამოსელი და წარიყვანეს იგი, რადთა ჯუარს-აცუან. 32. და ვითარცა გამოვიდეს იგინი მიერ, პოვეს კაცი კვრინელი, სახელით სიმონ. ესე წარიქციეს პაჰრაკად, რადთა აღიღოს ჯუარი მისი. 33. და მოვიდეს ადგილსა მას, რომელსა ჰრქუან გოლგოთა, რომელ არს თხემისა ადგილი. 34. და მისცეს მას ძმარი ნავდლითა აღზავებული. და გემოდ რად იხილა, არა უნდა სუმის. 35. და ვითარცა ჯუარს-აცუეს იგი, განიყვეს სამოსელი მისი და განიგდეს წილი, რადთა აღესრულოს თქუმული იგი წინაღწარმეტყუელისა მიერ, რომელსა იტყვს: განიყვეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი. 36. და სხდეს მუნ და სცვიდეს მას. 37. და დასდგეს თავსა მისსა ზედა ბრალი მისი დაწერილი: ესე არს იესუ, მეუფე ჰურიათად. 38. მაშინ ჯუარს-აცუნეს მის თანა ორნი ავაზაკნი: ერთი მარჯუენით მისა და ერთი მარცხენით. 39. ხოლო თანა-წარმავალნი იგი ჰგმობდეს მას, ყრიდეს თავთა მათთა 40. და იტყოდეს: რომელი დაჰქსნიდ ტაძარსა ამას და მესამესა დღესა აღაშენებდ, იჴსენ თავი თჳსი; უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისად, გარდამოკვედ მაგიერ ჯუართით! 41. ეგრეთვე მღდელთ-მოდღუარნი იგი ემღერდეს მწიგნობართა თანა

და მოხუცებულთა და ფარისეველთა და იტყოდეს: 42. სხუანი აცხოვნა, თავი თვისი ვერ ძალ-უც ცხოვნებად. უკუეთუ მეუფე ისრაელისად არს, გარდამოკედინ აწ მაგიერ ჯუარით, და გურწმენეს იგი. 43. უკუეთუ ესვიდა ღმერთსა, იქსენინ იგი, უკუეთუ ჰნებავს იგი, რამეთუ თქუა, ვითარმედ: ძე ღმრთისად ვარი მე. 44. ეგრეთვე ავაზაკნი იგი, მის თანა ჯუარ-ცუმულნი, აყუედრებდეს მას. 45. ხოლო მეექუსით ჟამითგან დაბნელდა ყოველი ქუეყანად, ვიდრე მეცხრედ ჟამადმდე. 46. და მეცხრესა ოდენ ჟამსა ჳმა-ყო იესუ ჳმითა დიდითა და თქუა: ილი, ილი! ლიმა საბაქთანნი? ესე არს: ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო! რადსათვს დამიტევე მე? 47. და რომელთამე მუნ მდგომარეთა ესმა ესე და იტყოდეს, ვითარმედ: ელიას უჳმობს ესე. 48. და მეცსეულად მირბიოდა ერთი მათგანი და მოილო ღრუბელი და აღავსო ძმრითა და დაადგა ლერწამსა და ასუმიდა მას. 49. ხოლო სხუანი იტყოდეს: აცადეთ, და ვიხილოთ, უკუეთუ ელია მოვიდეს ჳსნად მისა. 50. ხოლო იესუ კუალად ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა და განუტევა სული. 51. და აჳა კრეტსაბმელი იგი ტაძრისად მის განიპო ორად ზეითგან, ვიდრე ქუემდე, და ქუეყანად შეიძრა და კლდენი განსთქდეს, 52. და საფლავნი აღეხუნეს, და მრავალნი გუამნი შესუნებულთანი წმიდათანი აღდგეს 53. და გამოვიდეს საფლავით მათით და, შემდგომად აღდგომისა მისისა, შევიდეს წმიდასა ქალაქსა და გამოეცხადნეს მრავალთა. 54. ხოლო ასისტავმან მან და მისთანათა, რომელნი სცვიდეს იესუს, იხილეს რად ძრვად იგი რად-იგი იქმნა, შეეშინა ფრიად და იტყოდეს: ჳემმარიტად ძე ღმრთისად იყო ესე. 55. იყვნეს მუნ დედანიცა მრავალნი, რომელნი შორით ხედვიდეს, რომელნი შეუდგეს იესუს გალილეადთ და ჳმსახურებდეს მას. 56. რომელთა თანა იყო მარიამ მაგდალინელი და მარიამ იაკობისი და იოსეს დედა და დედად ძეთა ზებედესთად.

57. და ვითარცა შემწუხრდა, მოვიდა კაცი მდიდარი არიმათიადთ, სახელით იოსებ, რომელ იგიცა მოწაფე ყოფილ იყო იესუდსა. 58. ესე მოვიდა პილატესა და გამოითხოვა გუამი იესუდსი. მაშინ პილატე უბრძანა მიცემად გუამი იგი მისი. 59. და მოილო გუამი იგი მისი იოსებ და წარგრაგნა იგი არმენაკსა წმიდასა 60. და დადგა იგი ახალსა მისსა საფლავსა, რომელი გამოეკუეთა კლდისაგან, და მიაგორვა ლოდი დიდი კარსა მას საფლავისასა და წარვიდა. 61. იყო მუნ მარიამ მაგდალინელი და სხუად იგი მარიამ, და სხდეს წინაშე საფლავსა მას.

62. ხოლო ხვალისაგან, რომელ არს შემდგომად პარასკევისა, შეკრბეს მდდელთ-მოძღუარნი იგი და ფარისევლნი პილატესა 63. და ჳრქუეს: უფალო, მოვიჳსენეთ, რამეთუ მან მაცთურმან თქუა, ვიდრე ცოცხალა იყო, ვითარმედ შემდგომად სამისა დღისა აღვდგეო. 64. აწ უკუე ბრძანე დაკრძალვად საფლავი იგი, ვიდრე მესამედ დღედმდე, ნუუკუე მოვიდენ მოწაფენი მისნი და წარიპარონ იგი და უთხრან ერსა, ვითარმედ: აღდგა მკუდრეთით. და იყოს უკუანადსკნელი საცთური უძვრეს პირველისა. 65. ჳრქუა მათ პილატე: გაქუს თქუენ დასი: წარვედით და დაჳკრძალეთ, ვითარცა იცით. 66. ხოლო იგინი წარვიდეს და დაჳკრძალეს საფლავი იგი და დაჳბეჭდეს ლოდსა მას დასისა თანა.

28

1. ხოლო მწუხრი შაბათთასა, რომელი განთენდებოდა ერთშაბათად, მოვიდა მარიამ მაგდალინელი და სხუად იგი მარიამ ხილვად საფლავისა მის. 2. და აჳა ძრვად იყო დიდი, რამეთუ ანგელოზი უფლისად გარდამოკდა ზეცით, მოვიდა და გარდააგორვა ლოდი იგი კარისა მისგან საფლავისა და დაჯდა მას ზედა. 3.

ხოლო იყო ხილვად მისი, ვითარცა ელვად, და სამოსელი მისი სპეტაკ, ვითარცა თოვლი. 4. ხოლო საშინელებისაგან მისისა შეძრწუნდეს მცველნი იგი და იქმნნეს, ვითარცა მკუდარნი. 5. მიუგო ანგელოზმან მან და ჰრქუა დედათა მათ: ნუ გეშინინ თქვენ; ვიცი, რამეთუ იესუს ნაზარეველსა ჯუარ-ცუმულსა ეძიებთ. 6. არა არს აქა, რამეთუ აღდგა, ვითარცა თქუა. მოვედით და იხილეთ აღვილი, სადა დაიდვა უფალი. 7. და ადრე წარვედით და უთხართ მოწაფეთა მისთა, ვითარმედ: აღდგა მკუდრეთით და აჰა წინა-გიძღუს თქვენ გალილეას. მუნ იხილოთ იგი. აჰა ესერა გარქუ თქვენ. 8. ხოლო იგინი გამოვიდეს ადრე მიერ საფლავით შიშითა და სიხარულითა დიდითა, მირბიოდეს თხრობად მოწაფეთა მისთა. 9. და ვითარ-იგი მივიდოდეს თხრობად მოწაფეთა მისთა, და აჰა იესუ შეემთხვა მათ და ჰრქუა: გიხაროდენ! ხოლო იგინი მოვიდეს და შეუვრდეს ფერქთა მისთა და თაყუანის-სცეს მას. 10. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: ნუ გეშინინ, წარვედით და უთხართ ძმათა ჩემთა, რადთა წარვიდენ გალილეას და მუნ მიხილონ მე. 11. და ესენი ვითარცა წარვიდეს, აჰა ესერა დასისა მისგანნი შევიდეს ქალაქად და უთხრეს მღდელთ-მოძღუართა მათ ყოველი ესე, რადცა იქმნა. 12. ხოლო იგინი შევრბეს მოხუცებულთა თანა და ზრახვა-ყვეს, ვეცხლი დიდძალი მისცეს ერისაგანთა მათ 13. და ჰრქუეს: ესრეთ თქუთ, ვითარმედ: მოწაფენი მისნი ღამე მოვიდეს და წარიპარეს იგი, ვიდრე ჩუენ მეძინა. 14. უკუეთუ ესმეს ესე მთავარსა მას, ჩუენ ვარწმუნოთ და თქვენ უზრუნველ-გყვნეთ. 15. ხოლო მათ მიიღეს ვეცხლი იგი და ყვეს ეგრე, ვითარცა ისწავეს მათგან. და განითქუა სიტყუად ესე ჰურიათა შორის, ვიდრე დღეინდელად დღედმდე.

16. ხოლო ათერთმეტნი იგი მოწაფენი წარვიდეს გალილეას, მთასა მას, სადაცა უბრძანა მათ იესუ. 17. იხილეს იგი და თაყუანის-სცეს მას; ხოლო რომელნიმე შეორგულდეს. 18. მოუკდა მათ იესუ, ეტყოდა და ჰრქუა: მომეცა მე ყოველი კელმწიფებად ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა. 19. წარვედით და მოიმოწაფენით ყოველნი წარმართნი და ნათელ-სცემდით მათ სახელითა მამისადათა და ძისადათა და სულისა წმიდისადათა, 20. და ასწავებდით მათ დამარხვად ყოველი, რაოდენი გამცენ თქვენ. და აჰა ესერა მე თქვენ თანა ვარ ყოველთა დღეთა და ვიდრე აღსასრულადმდე სოფლისა.

სახარებად მარკოზის თავი

1

1. დასაბამი სახარებისად იესუ ქრისტესი, ძისა ღმრთისად. 2. ვითარცა წერილ არს ესაია წინაწარმეტყუელსა: აჰა ესერა მე წარვაგლინო ანგელოზი ჩემი წინაშე პირსა შენსა, რომელმან განჰმზადნეს გზანი შენნი წინაშე შენსა. 3. კჳად ღალადებისად უდაბნოსა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ ყვენით ალაგნი მისნი. 4. იყო იოვანე უდაბნოსა და ნათელ-სცემდა და ქადაგებდა ნათლის-ცემასა სინანულისასა მისატევებელად ცოდვათა. 5. და განვიდოდა მისა ყოველი სოფლები ჰურიასტანისად და იერუსალჴმელნი და ნათელს-იღებდეს მისგან ყოველნი იორდანესა მდინარესა და აღუვარებდეს ცოდვათა მათთა. 6. ხოლო ემოსა იოვანეს სამოსლად თმისაგან აქლემისა, და სარტყელი ტყავისად წელთა მისთა, და ჭამდა იგი მკალსა და თაფლსა ველურსა, 7. ქადაგებდა და იტყოდა: ესერა მოვალს უძლიერესი ჩემსა შემდგომად ჩემსა, რომლისა ვერ ღირს ვარ განჰსნად საბელსა ჳამლთა მისთასა. 8. მე ნათელ-გცემ თქუენ წყლითა, ხოლო მან ნათელ-გცეს თქუენ სულითა წმიდითა.

9. და იყო მათ დღეთა შინა მოვიდა იესუ ნაზარეთით გალილეადსად და ნათელ-ილო იოვანესგან იორდანესა. 10. და მეყსეულად აღმოსლვასა მისსა მიერ წყლით იხილნა ცანი განხმულნი და სული ღმრთისად გარდამომავალი, ვითარცა ტრედი, მის ზედა. 11. და კჳად იყო ზეცით: შენ ხარ ძე ჩემი საყუარელი, შენ სათნო-გიყავ.

12. და მეყსეულად სულმან განიყვანა იგი უდაბნოდ. 13. და იყო მუნ ორმეოც დღე და გამოიცადებოდა ეშმაკისაგან და იყო მკვეცთა თანა, და ანგელოზნი

ჰმსახურებდეს მას.

14. და შემდგომად მიცემისა იოვანესა მოვიდა იესუ გალილეად, ქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისა ღმრთისასა 15. და იტყოდა, ვითარმედ: აღსრულებულ არს ჟამი და მოახლებულ არს სასუფეველი ღმრთისად; შეინანეთ და გრწმენინ სახარებისად. 16. ხოლო ვიდოდა რად ზღვს-კიდესა მას გალილეადასა, იხილნა სიმონ და ანდრეა, ძმა მისი, ითხველიდეს რად ზღუასა მას ზედა, რამეთუ იყვნეს იგინი მესათხევლე. 17. და ჰრქუა მათ იესუ: მოვედით და შემომიდევით მე, და გყვნე თქუენ მესათხევლე კაცთა. 18. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევნეს ბადენი მათნი და მისდევდეს მას. 19. და მცირედ წარვიდა და იხილა იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმა მისი, და იგინი განაგებდეს ბადეთა ნავსა შინა. 20. და უწოდა მათ. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევეს ზებედე, მამად მათი, ნავსა შინა მუშაკთა მისთა თანა და მისდევდეს მას.

21. და შევიდეს კაპერნაუმდ. და მეყსეულად დღესა შაბათსა შევიდა შესაკრებელსა მათსა და ასწავებდა მათ. 22. და განუკვრდებოდა ერსა მას მოძღურებად იგი მისი, რამეთუ ასწავებდა მათ, ვითარცა-იგი ვის აქუნ ჰელმწიფებად, და არა ვითარ-იგი მწიგნობარნი მათნი. 23. და იყო კრებულსა მას შინა მათსა კაცი, რომლისა თანა იყო სული არაწმიდად, ღალატ-ყო 24. და თქუა: ეჰა, რად არს ჩუენი და შენი, იესუ ნაზარეველო? მოსრულ ხარ წარწყმედად ჩუენდა. გიცით შენ, ვინ ხარ, წმიდად ეგე ღმრთისად. 25. შეჰრისხნა მას იესუ და ჰრქუა: პირი დაიყავ და განვედ მაგისგან! 26. და დასცა იგი სულმან მან არაწმიდამან, და ჰმა-ყო ჰმითა დიდითა და განვიდა მისგან. 27. და დაუკვრდებოდა ყოველთა, ვიდრე გამოძიებამდე ურთიერთას, და იტყოდეს: რად-მე არს მოძღურებად ესე ახალი, რამეთუ ჰელმწიფებით სულთაცა არაწმიდათა უბრძანებს, და ერჩიან მას? 28. და განჰდა ჰამბავი მისი ყოველსა სოფლებსა გალილეადასა.

29. და მიერ შესაკრებელით გამოვიდა და მოვიდა სახლსა სიმონისსა და ანდრეადასა იოვანეს და იაკობის თანა. 30. ხოლო სიდედრი სიმონისი დავრდომილ იყო მკურვალეებითა. და უთხრეს იესუს მისთვის. 31. და მოვიდა და უპყრა ჰელი მისი და აღადგინა იგი; და მეყსეულად დაუტევა იგი მკურვალეებამან მან, და აღდგა და ჰმსახურებდა მათ. 32. და ვითარ შემწუხრდებოდა, და მზე დაჰვიდოდა, მოჰყვანდეს მისა ყოველნი სნეულნი და ეშმაკეულნი 33. და ყოველი ქალაქი შეკრებულ იყო წინაშე კართა. 34. და განკურნნა ყოველნი ბოროტთაგან სენთა და თითო-სახეთაგან სნეულებათა და ეშმაკნი მრავალნი განასხნა და არა უტევებდა სიტყუად ეშმაკთა მათ, რამეთუ იცოდეს იგი, ვითარმედ ქრისტე არს.

35. და განთიად რიჟურაჟუს ოდენ აღდგა და გამოვიდა მიერ და განვიდა უდაბნოსა ადგილსა და მუნ ილოცვიდა. 36. და მისდევდეს მას სიმონ და მისთანანი. 37. და პოვეს იგი და ჰრქუეს მას, ვითარმედ: ყოველნი გეძიებენ შენ. 38. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: მოვედით და წარვიდეთ მახლობელსა დაბნებსა და ქალაქებსა, რადთა მუნ უქადაგოთ, რამეთუ ამისთვის მოვივლინე. 39. და ქადაგებდა შესაკრებელთა მათთა და ყოველსა გალილეასა და ეშმაკთა განასხმდა.

40. მაშინ მოუჰდა მას ერთი განკეთროვნებული, ევედრებოდა მას და მუკლნი დაიდგინა და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც განწმედად ჩემდა. 41. ხოლო იესუს შეეწყალა იგი, განყო ჰელი, შეახო მას და ჰრქუა: მნებაგს, განწმიდენი! 42. და ვითარცა ესე თქუა, მეყსეულად განეყრა მას კეთროვნებად იგი, და განწმიდნა იგი 43. და შეჰრისხნა მას და მეყსეულად გამოაძო იგი 44. და ჰრქუა მას: იხილე, ნუვის უთხრობ, არამედ მივედ და უჩუენე თავი შენი

მღდელსა და შეწირე განწმედისა შენისათჳს, რომელი-იგი ბრძანა მოსე საწამებელად მათა. 45. ხოლო იგი გამოვიდა მიერ და იწყო ქადაგებად ფრიად და მიმოდადებად სიტყჳსა მის, ვითარმედ ვერღარა ჳელ-ეწიფა მას ცხადად ქალაქად შესლვად, არამედ უდაბნოთა ადგილთა იყოფვოდა. და მოვიდოდეს მისა ყოვლით კერძო.

2

1. და შევიდა კუალად კაპერნაუმდ შემდგომად მცირედთა დღეთა; და ესმა, რამეთუ სახლსა შინა არს. 2. და მეყსეულად შეკრბა მუნ სიმრავლე ერისად, ვიდრემდე ვერღარა იტევდა წინაშე კართა მათ, და ეტყოდა მათ სიტუასა. 3. და მოვიდეს მისა და მოაქუნდა განრღუეული ზე-კიდებული ოთხთაგან. 4. და ვითარ ვერ შეუძლეს მიახლებად მისა ერისა მისგან, აღსძარცუეს სართული სახლისად მის, სადა-იგი იყო, და აღიღეს და გარდაუტევეს ცხედარი იგი, რომელსა ზედა იდვა განრღუეული იგი. 5. და იხილა იესუ სარწმუნობად იგი მათი და ჰრქუა განრღუეულსა მას: შვილო, მიგეტევნენ შენ ცოდვანი შენნი! 6. ხოლო იყვნეს ვინმე მუნ მსხდომარენი მწიგნობართაგანნი და ზრახვიდეს გულთა შინა მათთა და იტყოდეს, 7. ვითარმედ: ესე გმობასა იტყჳს; ვის ჳელ-ეწიფების მიტევებად ცოდვათა, გარნა მხოლოსა ღმერთსა? 8. ხოლო იესუ მეყსეულად გულისწმა-ყო სულითა, რამეთუ ესრეთ ზრახვენ გულთა შინა მათთა, და ჰრქუა მათ: რასა მაგას ჰზრახავთ გულთა შინა თქუენთა? 9. რად უადვილეს არს სიტყუად განრღუეულისა ამის: მიგეტევნენ ცოდვანი შენნი, ანუ თქუმად: აღდეგ, აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე? 10. ხოლო რადთა უწყოდით, რამეთუ ჳელმწიფებად აქუს ძესა კაცისასა ქუეყანასა ზედა მიტევებად ცოდვათა, და ჰრქუა განრღუეულსა მას: 11. შენ გეტყჳ: აღდეგ და აღიღე ცხედარი შენი და წარვედ სახიდ შენდა! 12. და მეყსეულად აღდგა იგი და აღილო ცხედარი თჳსი და გამოვიდა წინაშე ყოველთასა, ვითარმედ განუკვრდებოდაცა ყოველთა და ადიდებდეს ღმერთსა და იტყოდეს, ვითარმედ: არასადა ესრეთ ვინილეთ.

13. და კუალად განვიდა ზღჳს კიდესა, და ყოველი ერი მოვიდოდა მისა, და მუნ ასწავებდა მათ. 14. და წარ-რად-ვიდოდა, იხილა ლევი აღფესი, მჯდომარე საზუერესა ზედა, და ჰრქუა მას: მომდევდი მე. და აღდგა და მისდევდა მას. 15. და იყო, ვითარცა ინაჳით-ჯდა იგი სახლსა შინა მისსა, და მრავალნი მეზუერენი და ცოდვილნი სხდეს იესუდს თანა და მოწაფეთა მისთა თანა, რამეთუ 16. და მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა, ვითარცა იხილეს იგი, რამეთუ მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა ჳამს, ეტყოდეს მოწაფეთა მისთა: რადსათჳს მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა ჳამს და სუამს? 17. და ესმა ესე იესუს და ჰრქუა მათ: არა უჳმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სნეულთა. არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა სინანულად. 18. და იყვნეს მოწაფენი იოვანესნი და ფარისეველთანი მარხვასა შინა. და მოვიდეს მისა და ჰრქუეს მას: რადსათჳს მოწაფენი იოვანესნი და ფარისეველთანი იმარხვენ და მოწაფენი შენნი არა იმარხვენ? 19. ჰრქუა მათ იესუ: ვერ ჳელეწიფების ძეთა სიძისათა, ვიდრე სიძე იგი მათ თანა არს, მარხვად. 20. არამედ მოვლენან დღენი, ოდეს ამაღლდეს სიძე იგი მათგან, და მაშინ იმარხვიდენ მას დღესა შინა. 21. არავინ სადგმელი ახალი დაადგის სამოსელსა ძუელსა, უკუეთუ არა, მოაპის მისგან ცოცხალიცა იგი ახალმან მან ძუელისად მის, და უძვრესად განიპის. 22. და არავინ შთაასხის ღვინოდ ახალი თხიერთა ძუელთა, რადთა არა განხეთქენს ღვინომან ახალმან თხიერნი იგი, და ღვინოდ დაითხიოს, და თხიერნი წარწყმდენ; არამედ ღვინოდ ახალი თხიერთა ახალთა შთაასხიან.

23. და იყო, ვითარ-იგი თანა-წარჰვიდოდა შაბათსა ყანებისაგან, და მოწაფეთა მისთა იწყეს გზასა სლვად და მუსრვად თავსა ჯუვილისასა. 24. ხოლო ფარისეველი იგი ეტყოდეს მას: იხილე, რასა ზმენ მოწაფენი შენნი შაბათსა შინა, რომელი არა ჯერ-არს ყოფად! 25. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არასადა აღმოგიკითხავსა, რად-იგი ყო დავით, რაჟამს-იგი უკმდა და შეემშია მას და მისთანათა? 26. ვითარ-იგი შევიდა სახლსა ღმრთისასა აბიათარ მღვდელთ-მოძღურისა ზე და პურნი იგი შესაწირავთანი შეჭამნა და სცა მისთანათაცა, რომელთად არა ჯერ-არს ჭამად, გარნა მღვდელთა ხოლო? 27. და ეტყოდა მათ: შაბათი კაცისათჳს დაებადა, და არა თუ კაცი შაბათისათჳს. 28. ვინადცა უფალ არს ძე კაცისად შაბათისაცა.

3

1. და მერმე შევიდა შესაკრებელსა, და იყო მუნ კაცი, რომელსა ჯელი განჰმელ ედგა. 2. და უმზირდეს მას, უკუეთუ შაბათსა განკურნოს იგი, რადთა შეასმინონ იგი. 3. და მას ჟამსა ჰრქუა იესუ კაცსა მას, რომელსა ჯელი განჰმელ ედგა: აღდეგ და წარმოდეგ შორის! 4. და ჰრქუა მას იესუ: ჯერ-არს შაბათსა შინა კეთილისა საქმე ანუ ბოროტისად? სულისა ცხოვნებად ანუ მოკლვად? ხოლო იგინი დუმნეს. 5. და მიმოიხილა მათდა რისხვით და მწუხარედ სიბრძნისათჳს გულთა მათთადსა და ჰრქუა კაცსა მას: განირთხ ჯელი შენი! და მან განირთხა, და კუალად მოეგო ჯელი იგი, ვითარცა ერთი იგი. 6. და ვითარცა გამოვიდეს მიერ ფარისეველი იგი ჰეროდიაწელთა თანა, და ზრახვა-ყვეს მისთჳს, რადთა წარწყმიდონ იგი.

7. ხოლო იესუ მოწაფითურთ განემორა მათგან და მოვიდა ზღვს-კიდედ. და მრავალი ერი შეუდგა მას გალილეადთ და ჰურისტანით, 8. იერუსალჴმით, იდუმიადთ, წიაღ-იორდანით და ტზროსით კერძო და სიდონით. ესმა მრავალსა სიმრავლესა, რაოდენსა-იგი იქმოდა, და მოვიდეს მისა. 9. და ჰრქუა მოწაფეთა თჳსთა, რადთა ნავი განუმზადონ მას ერისა მისთჳს, რადთა არა შეაიწრონ იგი. 10. რამეთუ მრავალთა განჰკურნებდა, ვითარმედ ზედაცა დაესხმოდა მას ერი იგი, რადთა შე-ოდენ-ეხნენ. და რაოდენთა აქუნდა უძღურებად და შეეხნეს, განიკურნებოდეს. 11. და სულეები იგი არაწმიდად ხედვიდეს მას და შეუვრდებოდეს, ღალადებდეს და იტყოდეს: შენ ხარ ძე ღმრთისად. 12. და ფრიად შეჰრისხნა მათ იესუ, რადთა არა გამოაცხადონ იგი.

13. და აღვიდა მთასა და მოუწოდა, რომელთად უნდა მას; და მოვიდეს მისა. 14. და ყვნა ათორმეტნი იგი, რადთა იყვნენ მის თანა და წარავლინნეს იგინი ქადაგებად 15. და რადთა აქუნდეს ჯელმწიფებად განსხმად ეშმაკთა. 16. და დასდვა სახელები: სიმონს პეტრე, 17. და იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმად იაკობისი; და დასდვა მათ სახელები: ბანერგეს, რომელ არს: ძენი ქუხილისანი; 18. ანდრეა და ფილიპე, ბართლომე და მატთეოს, თომა და იაკობ ალფესი, თადეოს და სიმონ კანანელი 19. და იუდა ისკარიოტელი, რომელმანცა მისცა იგი.

20. და მოვიდეს სახლსა, და შეკრბა კუალად მისა ერი, ვიდრემდის ვერ ჯელ-ეწიფებოდა მათ ვერცალა პურისა ჭამად. 21. და ესმა მის კერძოდსათა და გამოვიდეს შეპყრობად მისა, რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ: განკრთომილ არს. 22. და მწიგნობარნი იგი, რომელნი იერუსალჴმით შთამოსრულ იყვნეს, იტყოდეს, ვითარმედ: ბელზებუელი მის თანა არს, და მთავრითა ეშმაკთადთა განასხამს ეშმაკთა. 23. და მოუწოდა მათ და იგავით ეტოდა: ვითარ ჯელ-ეწიფების ეშმაკსა ეშმაკისა განკდად? 24. და უკუეთუ მეუფებად მეუფებასა

განველთას, ვერ ჰელ-ეწიფების დამტკიცებად მეუფებად იგი. 25. და უკუეთუ სახლი სახლსა განველთას, ვერ ჰელ-ეწიფების სახლი იგი დამტკიცებად. 26. და უკუეთუ ეშმაკი თავსა თვსსა ზედა აღდგომილ არს და განყოფილ არს, ვერ ჰელ-ეწიფების დამტკიცებად, არამედ აღსასრული აქუს. 27. და არცა ვის ჰელ-ეწიფების შესლვად სახლსა ძლიერისასა და ჭურჭელი მისი გამოტყუენვად, არა თუ პირველად ძლიერი იგი შეკრას და მაშინლა სახლი მისი გამოტყუენოს. 28. ამინ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ ყოველივე მიეტეოს ძეთა კაცთა ცოდვანი და გმობანი, რაოდენსაცა ჰგმობდენ; 29. ხოლო რომელმან თქუას გმობად სულისა წმიდისათვს, არა აქუს მიტევებად უკუნისამდე, არამედ თანამდებ არს იგი საუკუნოდსა სასჯელისა. 30. რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ: სული არაწმიდად არს მის თანა. 31. მოვიდეს უკუე ძმანი მისნი და დედად მისი და გარეშე დგეს და მოუვლინეს მას და გამოხადოდეს. 32. და სხდა გარემო მისა ერი მრავალი; და ვითარცა ჰრქუეს მას: აჰა დედად შენი და ძმანი შენნი გარე დგანან და გეძიებენ შენ, 33. მიუგო იესუ და ჰრქუა: ვინ არს დედად ჩემი ანუ ძმანი ჩემნი? 34. და მიმოიხილა გარემო მისა მოწაფეთა თვსთა მსხდომარეთა და ჰრქუა: აჰა დედად ჩემი და ძმანი ჩემნი! 35. რამეთუ რომელმან ყოს ნებად ღმრთისად, ესე არს ძმად ჩემი დად ჩემი და დედად ჩემი.

4

1. მერმე კუალად იწყო სწავლად ზღვს-კიდესა; და შეკრბა მისა ერი მრავალი, ვიდრე შესლვადმდე მისა ნავად, და დაჯდა იგი ნავსა მას ზღუასა შინა; და ყოველი იგი ერი ზღვს-კიდესა ქუეყანასა ზედა დგა. 2. და ასწავებდა მათ იგავით ფრიად და ეტყოდა მათ სწავლასა მას მისსა: 3. ისმინეთ ესე: გამოვიდა მთესვარი თესვად. 4. და იყო თესვასა მას მისსა რომელიმე დავარდა გზასა ზედა, მოვიდეს მფრინველნი და შეჭამეს იგი. 5. და სხუად დავარდა კლდოვანსა ზედა, სადა არა იყო მიწად ფრიად, და მეყსეულად აღმოსცენდა, და რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისად. 6. და ვითარცა მზე აღმოჰკდა დასცხა, და რამეთუ ძირნი არა დაებნეს, განჰმა. 7. და სხუად დავარდა ეკალთა შორის; და აღმოსცენდეს ეკალნი და შეაშთვეს იგი, და ნაყოფი ვერ გამოიღო. 8. და სხუად დავარდა ქუეყანასა კეთილსა და მოსცემდა ნაყოფსა, აღმოვიდოდა და აღორძნდებოდა და მოაქუნდა ოცდაათეული, სამოცეული და ასეული. 9. და ეტყოდა: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ! 10. და ოდეს იყო იგი თვსაგან, ჰკითხეს მას მოწაფეთა მისთა: რად არს იგავი ესე? 11. ხოლო იგი ეტყოდა მათ: თქუენდა მოცემულ არს ცნობად საიდუმლოდ იგი სასუფეველისა ღმრთისად, ხოლო გარეშეთა მათ – ყოველივე იგავით სიტყუად. 12. რადთა ხედვით ხედვიდენ, და არა იხილონ და სმენით ესმოდის და ვერ გულისჰმა-ყონ, ნუუკუე მოიქცენ და მიეტეოს მათ ცოდვად მათი. 13. და ჰრქუა მათ: არა იცით იგავი ესე? და ვითარ უკუე ყოველნი იგავნი გულისჰმა-ჰყვნეთ? 14. რომელი-იგი სთესავს, სიტყუასა მას სთესავს. 15. ხოლო ესენი არიან, რომელნი-იგი გზასა ზედა, სადა-იგი დაეთესის სიტყუად; და რაჟამს ისმინიან, მეყსეულად მოვიდის ეშმაკი და მიუღის მათ სიტყუად იგი გულთაგან მათთა. 16. და ესენი არიან კლდოვანსა მას დათესულნი, რომელთა-იგი რაჟამს ისმინიან სიტყუად, მეყსეულად სიხარულით მიიღიან; 17. და რამეთუ არა უბნ ძირი მათ შორის, არამედ საწუთო არიედ; და რაჟამს მოიწიის ჭირი ანუ დევნულებად სიტყვსა მისთვს, მეყსეულად დაჰბრკოლდიან. 18. და რომელნი ეკალთა შორის დაეთესნეს, ესენი არიან, რომელთა სიტყუად იგი ისმინიან, 19. და ზრუნვანი ამის სოფლისანი და საცთური სიმდიდრისად შეუქდის და შეაშთვიან სიტყუად იგი, და უნაყოფო იქმნის. 20. და ესენი არიან, რომელნი კეთილსა ქუეყანასა დაეთესნეს, რომელთა ისმინიან სიტყუად იგი და შეიწყნარიან და ნაყოფი

გამოდიან ოცდაათეული და სამოცეული და ასეული.

21. და ეტყოდა მათ: ნუ სანთელი მოიდიან და კვძირსა ქუეშე შედგიან ანუ ცხედარსა ქუეშე დადგიან? ანუ არა სასანთლესა ზედა დადგიან? 22. რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, არცა იყოს საიდუმლოდ, არამედ რადთა განცხადებულად მოვიდეს. 23. რომელსა ასხენ ყურნი სძენად, ისმინენ! 24. და ეტყოდა მათ: იხილეთ, რად-ესე გესმის: რომლითა საწყაულითა მიუწყოთ, მოგეწყოს თქუენ და ზედა დაგერთოს თქუენ, რომელთა-ეგე გესმის. 25. რამეთუ რომელსა აქუნდეს, მიეცეს მას, და რომელსა არა აქუნდეს და რომელღა-იგი აქუნდეს, მო-ვე-ეღოს მას.

26. და ეტყოდა მათ: ესრეთ არს სასუფეველი ღმრთისად, ვითარცა-იგი კაცმან დასთესის თესლი ქუეყანასა 27. და დაიძინის; და აღდგის ღამე და დღე, და თესლი იგი აღმოსცენდის და განორძნდებინ, ვითარ-იგი მან არა უწყინ, 28. რამეთუ თვისით თავით ქუეყანად ნაყოფსა გამოიღებს: პირველად წუელი, მერმე თავი, მაშინდა სავსე იფქლი თავსა მას შინა. 29. და რაჟამს მოსცის ნაყოფი, მიესეულად მოავლინის მანგალი, რამეთუ მოიწია მკად.

30. და ეტყოდა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისად? ანუ რომელი იგავი მოვიდოთ მისთვის? 31. ვითარცა მდოგვსა მარცუალი, რომელი დაეთესის ქუეყანასა, რამეთუ უმცირეს არს იგი ყოველთა თესლთა, რომელნი არიან ქუეყანასა ზედა. 32. და ოდეს დაეთესის და აღმოვდის და იქმნის იგი უფროდს ყოველთა მხალთა და გამოიხუნის რტონი დიდ-დიდნი, ვითარმედ შესაძლებელ არნცა ქუეშე საგრილსა მისსა მფრინველთა ცისათა დადგრომად.

33. და ესე ვითარითა იგავითა ეტყოდა მათ სიტყუასა, ვითარცა შემძლებელ იყვნეს იგინი სძენად. 34. და თვნიერ იგავისა არარას ეტყოდა მათ; ხოლო თვსაგან მოწაფეთა გამოუთარგმანის იგი ყოველი.

35. მას დღესა შინა, ვითარცა შემწუნრდა, ჰრქუა მათ: წიაღვკდეთ მიერ კერძო. 36. და დაუტევეს ერი იგი და წარიყვანეს იგი მოწაფეთა, ვითარცა იყო ნავსა მას შინა, და სხუადცა ნავები, რომელი იყო მის თანა. 37. და იყო მიესეულად ბორბალი ქარისად დიდი და ღელვასა მას შთაასხმიდა ნავსა, ვითარმედ აღ-ცა-ივსებოდა ნავი იგი. 38. და თავადი იყო პირით კერძო თავსა მის ნავისასა და ეძინა. და განაღვძებდეს მას და ეტყოდეს: მოძღუარ, არა ჰზრუნავ, რამეთუ წარვწყმდებით? 39. და აღდგა და შეჰრისხნა ქარსა მას და ზღუასა და ჰრქუა: დადუმენ და პირი დაიყავ! და დასცხრა ქარი იგი, და იქმნა დაყუდება დიდ. 40. და ჰრქუა მათ: რადსა ესოდენ მოშიშ ხართ? ვითარ არა გაქუს სარწმუნობად? 41. და შეეშინა მათ შიშითა დიდითა და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ-მე არს ესე, რამეთუ ქარნიცა და ზღუადცა ერჩიან მას?

5

1. და მოვიდეს წიაღ ზღუასა მას, სოფელსა მას ღადარინელთასა. 2. და ვითარცა გამოვიდა იგი ნავით, მიესეულად მოეგებვოდა მას საფლავეებისაგან კაცი, რომლისა თანა იყო არაწმიდად სული, 3. რომელსა საყოფლადვე აქუნდა საფლავეები და არცალა ჯაჭუებითა ვის კელ-ეწიფა შეკრვად იგი. 4. რამეთუ მრავალ გზის ჯაჭვთა და ბორკილითა შეკრულ იყო იგი და განხეთქის და შემუსრის, და არავის ეძლო დაყენებად მისა. 5. და მარადის ღამე და დღე საფლავეებსა და მათათა გარე იქცევიან, ღალადებნ და დაიკოდნ თავსა თვსსა ლოდითა. 6. და ვითარცა იხილა მან იესუ შორით, მორბიოდა და თაყუანის-სცა, 7. ღალადებდა კმითა დიდითა და იტყოდა: რად ძეს ჩემი და შენი, იესუ, ძეო

ღმრთისა მაღლისაო? გაფუცებ შენ ღმერთსა, ნუ მტანჯავ მე. 8. რამეთუ ეტყოდა მას იესუ: სული ეგე არაწმიდაა, განვედ კაცისა მაგისგან! 9. და ჰკითხა მას: რად არს სახელი შენი? და ჰრქუა მას: ლეგეონ არს სახელი ჩემი, რამეთუ მრავალ ვართ. 10. და ევედრებოდა მას ფრიად, რადთა არა განასხნეს იგინი გარეშე სოფელსა. 11. და იყო მუნ კოლტი ღორთად დიდძალი, მთასა გარე მძოვარი. 12. და ევედრებოდეს მას ყოველნი იგი ეშმაკნი და ეტყოდეს: მიმავლინენ ჩუენ ღორებსა იმას, რადთა მათა შევიდეთ. 13. და უბრძანა მათ. და განვიდა სულეები იგი არაწმიდად კაცისა მისგან და შევიდა ღორებსა მას. და მიიმართა კოლტმან მან ღორებისამან კბოდესა მას ზღუად, რამეთუ იყვნეს ვითარ ორ ათას და დაიშთვნეს ზღუასა მას შინა. 14. ხოლო მწყემსნი იგი მათნი ივლტოდეს და უთხრეს ქალაქსა და დაბნებსა. და გამოვიდეს ხილვად, რად-ძი არს, რომელი-იგი იქმნა. 15. და მოვიდეს იესუდსა და იხილეს ეშმაკეული იგი მჯდომარე, შემოსილი და გონიერი, რომლისა თანა-იგი ყოფილ იყო ლეგეონი. და შეეშინა. 16. და უთხრობდეს მათ, რომელთა-იგი ეხილვა, ვითარ-იგი იქმნა ეშმაკეულისა მისთვის და ღორებისა მისთვის. 17. და ევედრებოდეს მას, რადთა წარვიდეს საზღვართა მათთაგან. 18. და აღ-რად-ვიდა იესუ ნავსა, ევედრებოდა მას, რომელი-იგი იყო პირველ ეშმაკეული, რადთა მის თანა იყოს. 19. და არა უტევა იგი, არამედ ჰრქუა მას: წარვედ სახიდ შენდა თვსთა შენთა თანა და უთხარ მათ, რაოდენი გიყო შენ უფალმან და შეგიწყალა. 20. და წარვიდა იგი და იწყო ქადაგებად ათქალაქსა მას, რაოდენი უყო მას იესუ; და ყოველთა უკვრდა.

21. და წაიღწდა რად კუალად იესუ მიერ კერძო, შეკრბა მისა ერი დიდძალი. და იყო ზღვს კიდესა. 22. და აჰა მო-ვინმე-ვიდა მისა ერთი შესაკრებელის-მთავარი, სახელი მისი იაიროს; იხილა იგი და შეუვრდა ფერწთა მისთა. 23. და ევედრებო მას ფრიად და ეტყოდა, ვითარმედ: ასული ჩემი აღესრულების, რადთა მოხვდე და დაასხნე კელნი მას ზედა, და განერეს და ცხოვნდეს. 24. და წარვიდა იესუ მის თანა. და მისდევდა მას ერი მრავალი და შეაურვებდეს მას. 25. და დედაკაცი ვინმე იყო მუნ, რომელი იყო წყაროდთა სისხლისადათა გუემულ ათორმეტ წელ. 26. და ფრიად ვნებულ იყო იგი მრავალთაგან მკურნალთა და წარეგო ყოველივე მისი და არარად სარგებელ ეყო, არამედ უფროდსად უძვრესად მოვიდა. 27. და ვითარცა ესმა იესუდსთვის, მოუკდა მას ერსა მას შორის ზურგით კერძო და შეახო სამოსელსა მისსა, 28. რამეთუ იტყოდა გულსა შინა თვსსა: დაღათუ სამოსელსა ოდენ მისსა შევეხო, ვცხონდე. 29. და ვითარცა შეეხო, მეყსეულად განწმა წყაროდ იგი სისხლისადა მის, და ცნა კორცთაგან, რამეთუ განიკურნა გუემულეებისაგან. 30. ხოლო იესუ გულისწმა-ყო მეყსეულად თავით თვსით განსრული იგი ძალი მისგან, მოიქცა ერისა მის და თქუა: ვინ შემახო სამოსელსა ჩემსა? 31. ხოლო მოწაფენი მისნი ეტყოდეს მას: ხედავ ერსა ამას, რამეთუ შეგაჭირვებენ შენ, და შენ იტყუ: ვინ შემახო მე? 32. და მიმოხედვიდა, რადთა იხილოს, რომელმან ესე ყო. 33. ხოლო დედაკაცსა მას შეეშინა და ძრწოდა, უწყოდა, რად-იგი იქმნა მის ზედა, მოვიდა და შეუვრდა მას და უთხრა მას ყოველივე ჭეშმარიტი. 34. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: ასულო, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ, წარვედ მშვიდობით და იყავ შენ ცოცხალ გუემულეებისაგან შენისა. 35. და ვითარ იგი ამას იტყოდა, მოვიდეს შესაკრებლის-მთავრისანი მის და ეტყოდეს: ასული შენი აღესრულა, რადსადა აშრომებ მოძღუარსა? 36. ხოლო იესუს ვითარ ესმნეს სიტყუანი ესე, რომელსა ეტყოდეს, ჰრქუა შესაკრებელთ-მთავარსა მას: ნუ გეშინინ, გარნა გრწმენინ ხოლო. 37. და არავინ უტევა მიდევნებად მის თანა, გარნა პეტრე და იაკობ და იოვანე, ძმად იაკობისი. 38. და მოვიდა სახლსა მას შესაკრებელთ-მთავრისასა და იხილა შფოთი და ტირილი და ღაღადებად ფრიადი. 39. და შევიდა და ჰრქუა

მათ: რადსა აღშფოთებულ ხართ და სტირთ? ყრმაჲ ეგე არა მომკუდარ არს, არამედ სძინავს. 40. და იგინი ჰბასრობდეს მას. ხოლო თავადმან გამოასხა ყოველი იგი შფოთი და მიიყვანა მამაჲ მის ყრმასაჲ და დედაჲ და მოწაფენი მისნი და შევიდა, სადა-იგი იდვა მკუდარი და იგი ყრმაჲ. 41. და უპყრა ჳელი ყრმისაჲ მის და ჰრქუა მას: ტალითა კუმი! რომელ არს თარგმანებით: შენ გეტყვ, ყრმაო, აღდეგ! 42. და მეყსეულად აღდგა ქალი იგი და იყო სლვად, რამეთუ იყო იგი ათორმეტის წლის ოდენ. და განუკვრდებოდა მათ განკვრევებითა დიდითა ფრიად. 43. და ამცნებდა მათ ფრიად, რადთა არავინ აგრძნას ესე, და უბრძანა მათ, რადთა სცენ მას ჭამადი.

6

1. და გამოვიდა მიერ და მოვიდა თჳსა მამულად, და მოსდევდეს მას მოწაფენი მისნი. 2. და იყო შაბათი, და იყო შესაკრებელსა მათსა სწავლად მათა. და მრავალთა, რომელთა ესმოდა, განუკვრდებოდა და იტყოდეს: ვინაჲ არს ესე ამისა? ანუ რად არს სიბრძნე ესე მოცემული ამისა, და ძალნი ესოდენნი, ჳელთაგან ამისთა რომელნი იქმნებიან? 3. ანუ არა ესე არსა ხუროდსაჲ მის და ძე მარიამისი და ძმაჲ იაკობისი და იოსესი, იუდაჲსი და სიმონისი? და დანი მისნი ყოველნი ჩუენ თანა არიან? და დაჰბრკოდებოდეს მისა მიმართ. 4. ხოლო იესუ ეტყოდა: არა არს წინაწარმეტყუელი შეურაცხ, გარნა თჳსსა სოფელსა და ნათესავთა შორის მისთა და სახლსა შინა თჳსსა. 5. და არა ქმნა მუნ ძალი არცა ერთი, გარნა მცირედთა სნეულთა ჳელი დასდვა და განკურნნა იგინი. 6. და დაუკვრდა ურწმუნოებაჲ იგი მათი და მიმოიქცეოდა გარემო სოფლებსა მას და ასწავებდა მათ. 7. და მოუწოდა ათორმეტთა მათ და იყო წარვლინებაჲ მათა ორ-ორისა და მისცემდა ჳელმწიფებასა სულთა ჳედა არაწმიდათა. 8. და ამცნებდა მათ, რადთა არარაჲ მიიღონ გზასა ჳედა, გარნა კუერთხი ხოლო: ნუცა ვაშკარანი, ნუცა პური, ნუცა სარტყელსა რვალი. 9. და რადთა ესხნენ სანდალნი, და ნუცა შემოსად ორი სამოსელი. 10. და ეტყოდა მათ: ვიდრეცა შეხვდეთ სახლსა, მუნ დაადგერთ, ვიდრე მიერ გამოსლვადმდე. 11. და რაოდენთა არა შეგიწყნარნენ თქუენ და არცა ისმინონ თქუენი, გამო-რად-ხვდოდით მიერ, განიყარეთ მტუერი ფერჳთაგან თქუენტა საწამებელად მათა. ამენ გეტყვ თქუენ: უმოლხინეს იყოს სოდომისა და გომორისა დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე ქალაქისა მის. 12. და გამოვიდეს და ქადაგებდეს, რადთა შეინანონ. 13. და ეშმაკნი მრავალნი განასხნეს და სცხებდეს ჳეთსა მრავალთა სნეულთა და განჰკურნებდეს.

14. და ესმა ჳეროდეს მეფესა, რამეთუ განცხადნა სახელი მისი, და იტყოდა, ვითარმედ: იოვანე ნათლის-მცემელი მკუდრეთით აღდგომილ არს, და მისთჳს იქმნებიან ძალნი მისნი თანა. 15. და სხუანი იტყოდეს: ელია არს ვინა ვითარცა ერთი წინაწარმეტყუელთაგანი პირველთაჲ. 16. ესმა რად ჳეროდეს, თქუა, ვითარმედ: რომელსა მე თავი მოვჰკუეთე იოვანეს, იგი აღდგომილ არს მკუდრეთით. 17. რამეთუ ამან ჳეროდე მიავლინა და შეიპყრა იოვანე, მებორკილა იგი და შესუა საპყრობილედ ჳეროდიადაღსთჳს, ცოლისა ფილიპესა, ძმისა მისისა, რამეთუ იგი შეირთო ცოლად. 18. რამეთუ ეტყოდა იოვანე ჳეროდეს, ვითარმედ: არა ჯერ-არს შენდა, ვითარმცა ცოლად გესუა ძმის-ცოლი შენი. 19. ხოლო ჳეროდისა გულსა დაედვა მისთჳს და უნდა მოკლვად მისი და ვერ ჳელ-ეწიფა. 20. რამეთუ ჳეროდეს ეშინოდა იოვანესა და იცოდა იგი, რამეთუ კაცი მართალი და წმიდაჲ არს, და სცვიდა მას და ისმინის მისი და მრავალსა პატივსა უყოფდა და ჯეროვნად ისმენდა მისსა. 21. და ვითარცა იყო დღე მარჳუჴ, ოდეს ჳეროდე ჟამსა შობისა მისისასა სერი უმზადა

მთავართა მისთა და ათასისთავთა მისთა და აზნაურთა გალილეადსათა, 22. და შევიდა ასული ჰეროდიადსი და როკვიდა; და სთნდა ჰეროდეს და მის თანა მიენაჴეთა. და ჰრქუა ჰეროდე მეფემან ქალსა მას: მთხოვე, რადცა გნებავს, და მიგცე შენ. 23. და ეფუცა მას, ვითარმედ: რადცა ითხოლო, მიგცე შენ, ვიდრე ზოგადმდე მეფობისა ჩემისა. 24. ხოლო იგი გამოვიდა და ჰკითხა დედასა თჳსსა, ვითარმედ: რად ვითხოლო? ხოლო მან ჰრქუა მას: თავი იოვანე ნათლის-მცემელისად. 25. და შევიდა ქალი იგი მსრწაფლ მეფისა და ჰრქუა: მნებავს, რადთა აწვე მომცე მე ლაკნითა თავი იოვანე ნათლის-მცემელისად. 26. და მწუნარე იქმნა ჰეროდე მეფე, ხოლო ფიცისა მისთჳს და მის თანა მიენაჴეთა არა ინება შეურაცხ-ყოფად ქალისად მის. 27. და მეყსეულად წარავლინა მეწრმლე მისი და უბრძანა მოღებად თავი მისი. 28. ხოლო იგი წარვიდა და მოჰკუეთა თავი საპყრობილესა შინა და მოიღო თავი მისი ფეშხუენითა და მისცა ქალსა მას, და ქალმან მან მიართუა დედასა თჳსსა. 29. და ესმა მოწაფეთა მისთა, მოვიდეს და შემოსეს გუამი მისი და დაჰფლეს საფლავსა.

30. და მოვიდეს და შემოკრბეს მოციქულნი იესურსა და უთხრეს მას ყოველი, რაოდენი ქმნეს და ასწავეს. 31. და ჰრქუა მათ იესუ: მოვედით თქუენ თჳსაგან უდაბნოსა ადგილსა და განისუენეთ მცირედ. რამეთუ იყვნეს მომავალნი და წარმავალნი მრავალ და არცაღა პურისა ჭამად აცალებდეს. 32. და წარვიდეს უდაბნოსა ადგილსა ნავითა თჳსაგან. 33. და იხილა ერმან მან, წარ-ღა-ვიდოდეს, და გულისჴმა-ყვეს მრავალთა, და მკვრცხლ ყოვლისაგან ქალაქებისა შეკრბა მუნ და მოვიდეს მათა. 34. და გამოვიდა იესუ და იხილა ერი მრავალი და შეეწყალნეს იგინი, რამეთუ იყვნეს, ვითარცა ცხოვარნი, რომელთა არა აქუნ მწყემსი. და იწყო სწავლად მათდა ფრიად. 35. და ვითარ მრავალი ჟამი წარსულ იყო, მოვიდეს მოწაფენი მისნი და ეტყოდეს მას, ვითარმედ: უდაბნო არს ადგილი ესე, და ჟამი არსღა ფრიად. 36. განუტევე ერი ესე, რადთა წარვიდენ გარემო სოფლებსა და სანახებსა და იყიდონ თავისა მათისა საზრდელი, რამეთუ რადმცა ჭამეს, არა აქუს. 37. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ეცით თქუენ მაგათ ჭამადი. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: წარვიდეთ და ვიყიდოთ ორასისა დრაჰკნისა პური და ვსცეთ მათ ჭამადი. 38. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: რაოდენი გაქუს პური? მივედით და იხილეთ. და იხილეს და ჰრქუეს: ხუთი პური და ორი თევზი. 39. და უბრძანა მან დასხდომად მათ ყოველთად პურისმტედ-პურისმტედ მწუანვილსა ზედა თივისასა. 40. და დასხდა მწყობრად-მწყობრად ას-ასი და ერგასის-ერგასისი. 41. და მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი და აღიხილნა ზეცად და აკურთხა და დამუსრა პური იგი და მისცემდა მოწაფეთა თჳსთა, რადთა დაუგონ მათ; და ორი იგი თევზი ევრეთვე განუყო ყოველთა. 42. და ჭამეს ყოველთა და განძლეს. 43. და აღიღეს ნეშტი ნამუსრევი ათორმეტი გოდორი სავსებით; და თევზისა მისგანცა. 44. და იყვნეს, რაოდენთა-იგი ჭამეს, ვითარ ხუთ ათას კაცნი.

45. და მეყსეულად აიძულა მოწაფეთა შესლვად ნავსა, რადთა წინა-წარუძღუენ მას წიაღკერძო ზღუასა მას ბეთსაიდად, ვიდრემდე განუტეოს მან ერი იგი. 46. და უჯმნა მათ და აღვიდა მათსა ლოცვად. 47. და ვითარცა შემწუნარდა, იყო ნავი იგი შუა ოდენ ზღუასა მას, და იგი თავადი – მარტოდ ქუეყანასა. 48. და იხილნა იგინი, რამეთუ იურვოდეს სლვასა მას ნავისასა, რამეთუ იყო ქარი იგი პირით კერძო მათსა. და მეოთხესა საჭუმილაგსა ღამისასა მოვიდა მათა იესუ სლვით ზღუასა ზედა და უნდა თანა-წარსლვად მათგან. 49. ხოლო მათ ვითარცა იხილეს იგი, ვიდრდა რად ზღუასა ზედა, ჰგონებდეს, ვითარმედ საოცარი რადმე არს, და ღაღად-ყვეს. 50. რამეთუ ყოველთა იხილეს იგი და შეძრწუნდეს. და მეყსეულად ეტყოდა მათ და ჰრქუა: გულ-პყრობილ იყვენით, მე ვარ, ნუ გაშინინ! 51. და აღვიდა მათ თანა ნავსა, და დასცხრა ქარი იგი; და უმეტესად

დაუკვრდებოდა მოწაფეთა მისთა. 52. რამეთუ ვერ გულისკმა-ყვეს პურთა მათ ზედა, რამეთუ იყვნეს გულნი მათნი დასულელებულ.

53. და წიაღკდეს და მოვიდეს ქუეყანად გენესარეთად. 54. და ვითარ გამო-
ოდენ-ვიდეს მიერ ნავით, მეყსეულად იცნეს იგი კაცთა მათ მის ადგილისათა.
55. და მიმორბიოდეს ყოველსა მას სოფლებსა და იწყეს მოღებად ყოველთა
სნეულთა ცხედრებითა, სადაცა ესმის, ვითარმედ მუნ არს. 56. და ვიდრეცა
შევიდოდა დაბნებსა და ქალაქებსა და აგარაკებსა, უბანთა ზედა დასდგმიდეს
უძღურთა მათთა და ევედრებოდეს მას, რადთა ფესუსა ოდენ სამოსლისა
მისისასა შეახონ. და რაოდენნი შეეხებოდეს, ცხონდებოდეს.

7

1. და შეკრბეს მისა ფარისეველი და რომელიმე მწიგნობართაგანნი,
რომელი მოსრულ იყვნეს იერუსალჴმით. 2. და იხილნეს ვინმე მოწაფეთა
მისთაგანნი. შეგინებულთა კელითა, ესე იგი არს უბანელითა კელითა ჭამდეს
პურსა, და ჰგმობდეს. 3. რამეთუ ფარისეველთა და ყოველთა ჰურიათა, უკუეთუ
არა იდაყვთგან დაიბანნიან კელნი, არა ჭამიან, რამეთუ ეპყრა მათ მოცემული
იგი მოძღურებად ხუცესთად. 4. და უბანთაგან რად შევიდიან, უკუეთუ არა
იბანნიან, არა ჭამიან და სხუადცა მრავალი არს, რომელი მოელო პყრობად:
განრცხად სასუმელებისად და სტამნებისად და ქუაბებისად და ცხედრებისად. 5.
მაშინ ჰკითხეს მას ფარისეველთა მათ და მწიგნობართა: რადსათჴს მოწაფენი
შენნი არა ვლენან მოძღურებისაებრ ხუცესთადსა, არამედ უბანელითა
კელითა ჭამენ პურსა? 6. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ, რამეთუ კეთილად
თქუა ესაია წინაწარმეტყუელმან თქუენ ორგულთათჴს. ვითარცა წერილ არს,
ვითარმედ: ერი ესე ბაგითა მათითა პატივ-მცემს მე, ხოლო გულნი მათნი
შორად განშორებულ არიან ჩემგან. 7. ამაოდ მძსახურებენ მე, ასწავებენ
მცნებასა და მოძღურებასა კაცთასა. 8. და დაგიტევებიეს მცნებად ღმრთისად
და გიპყრიეს მოძღურებად კაცთად: განრცხად სასუმელებისად და სტამნებისად
და სხუასა ესე ვითარსა მრავალსა ჰყოფთ. 9. და ეტყოდა მათ: კეთილად
შეურაცხ-ჰყოფთ მცნებასა ღმრთისასა, რადთა მოძღურებად თქუენი
დაამტკიცოთ. 10. რამეთუ მოსე თქუა: პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა;
და რომელმან ბოროტი თქუას მამისათჴს გინა დედისათჴს, სიკუდილით
მოკუედი. 11. ხოლო თქუენ სთქუთ: უკუეთუ ჰრქუას კაცმან მამასა ანუ დედასა
კორბან, რომელ არს ნიჭი, რომელი რად ჩემგან სარგებელ გეყოს, 12. და არა
უტევებთ მათ მამასა და დედასა ყოფად. 13. და დაუმტკიცებელ გიყოფიეს
სიტყუად ღმრთისად მოძღურებითა მაგით თქუენითა, რომელსა ასწავებთ, და
მსგავსსა ამათსა მრავალსა ჰყოფთ. 14. და მოუწოდა ყოველსა მას ერსა და
ეტყოდა მათ: ისმინეთ ჩემი ყოველთა და გულისკმა-ყავთ: 15. არარად არს
კაცისა გარეთ შემავალი მისა, რომელმანცა შეაგინა იგი; არამედ რომელი
გამოვალს მისგან, იგი არს, რომელი შეაგინებს კაცსა. 16. რომელსა ასხენ
ყურნი სმენად, ისმინენ! 17. და ოდეს შევიდა სახიდ ერისა მისგან, ჰკითხვიდეს
მას მოწაფენი მისნი იგავისა მისთჴს. 18. და ჰრქუა მათ: ეგრეთვე თქუენცა
უგულისკმოვე ხართა და არა გიცნობიეს, რამეთუ ყოველი გარეშე შემავალი
კაცსა არა შეაგინებს? 19. რამეთუ არა შევალს გულსა, არამედ მუცლად, და
განსავალით განვალს და განსწმედს ყოველსა ჭამადსა. 20. და იტყოდა,
ვითარმედ: კაცისაგან გამოძავალი შეაგინებს კაცსა, 21. რამეთუ შინაგან
გულისაგან კაცთადსა გამოვლენან გულის-სიტყუანი ბოროტნი, მრუშებანი,
სიძვანი, პარვანი, კაცის-კლვანი, 22. ანგაჰრებანი და უკეთურებანი, ზაკუვანი,
არაწმიდებანი, თუალ-ბოროტებანი, გმობანი, ამპარტავანებანი, უგუნურებანი.

23. ესე ყოველნი ბოროტნი შინაგან გამოვლენ და შეაგინებენ კაცსა.

24. და მიერ აღდგა და წარვიდა საზღვართა ტვროსისა და სიდონისათა. და შევიდა სახლსა და არა უნდა, რადთამცა აგრძნა ვინმე, და ვერ ჰელ-ეწიფა დაფარვად. 25. რამეთუ ესმა ვისმე დედაკაცსა მისთვის, რომელსა ესუა ასული სულითა არაწმიდითა ურგვეული, და მოვიდა და შეუვრდა ფერკთა მისთა. 26.

ხოლო დედაკაცი იგი იყო წარმართი, ნათესავით ასური ფინიკელი, ზღვსკიდით, და ევედრებოდა მას, რადთა განკადოს ეშმაკი იგი ასულისაგან მისისა. 27. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: მაცადე პირველად განძლებად შვილთა, რამეთუ არა კეთილ არს მოღებად პურისად შვილთაგან და დაგებად ძაღლთა.

28. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: უფალო, რამეთუ ძაღლნიცა ტაბლასა ქუეშე ჭამედ ნამუსრევისაგან შვილთადსა. 29. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: მაგის

სიტყვსათვს ვიდოდე! განსრულ არს ეშმაკი ასულისაგან შენისა. 30. და წარვიდა დედაკაცი იგი სახიდ თვსა და პოვა, რამეთუ ეშმაკი იგი განსრულ იყო, და ასული იგი მისი შემოსილი, მჯდომარე ცხედარსა ზედა.

31. და მერმე კუალად გამოვიდა საზღვართაგან ტვროსისა და სიდონისათა და მოვიდა ზღუასა მას გალილეადსა, შორის საზღვართა ათქალაქისათა. 32. და მოართუეს მას ყრუდ და ძნიად მეტყუელი და ევედრებოდეს მას, რადთა კელი დასდვას მას ზედა. 33. და განიყვანა ერისა მისგან თვსაგან და დაასხნა თითნი მისნი ყურთა მისთა და ჰნერწყუა და შეახო ენასა მისსა 34. და აღიხილნა ზეცად და სულთ-ითქუნა და ჰრქუა მას: ეფფათა! რომელ არს: განეხუნენით! 35.

და მეყსეულად განეხუნეს მას სასმენელნი, და განჰჰსნდა კრულებად ენისა მისისად, და იტყოდა მართლად. 36. და ამცნო მათ, რადთა არავის უთხრან. და რაოდენ იგი ამცნებდა მათ, იგინი უფროდს მიმოდასდებდეს. 37. და უმეტესად განუკვრდებოდა და იტყოდეს: ყოველსავე კეთილსა იქმს: ყრუთა ასმენს და უტყუთა ატყუებს.

8

1. მათ დღეთა შინა მერმე კუალად ერი მრავალი იყო და არარად აქუნდა, რადმცა ჭამეს; მოუწოდა მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა მათ: 2. მეწყალის მე ერი ესე, რამეთუ სამი დღე არს, ვინადთგან მელიან მე, და არარად აქუს, რად ჭამონ.

3. და უკუეთუ განუტევნე უზმანი ვანად მათა, დაჰჰსნდენ გზასა ზედა, რამეთუ რომელნიმე მათგანნი შორით მოსრულ არიან. 4. და მიუგეს მოწაფეთა მისთა და ჰრქუეს: ვინად ძალ-გვც განძლებად აქა პურითა ესოდენისა ერისა უდაბნოსა ზედა? 5. და ჰკითხა მათ: რაოდენი გაქუს პური? ხოლო მათ ჰრქუეს: შვიდი. 6. და უბრძანა ერსა მას დასხდომად ქუეყანასა და მოილო შვიდი იგი პური, ჰმადლობდა და განტენა და მისცემდა მოწაფეთა თვსთა, რადთა დაუგონ მათ; და დაუდგეს ერსა მას. 7. და აქუნდა თევზიცა მცირედ, და იგიცა აკურთხა და უბრძანა მან დაგებად. 8. და ჭამეს და განძლეს; და აღიღეს ნემში იგი ნამუსრევი შვიდი სფვრიდი. 9. და იყვნეს, რომელთა-იგი ჭამეს, ვითარ ოთხ ათას ოდენ; და განუტევნა იგინი. 10. და მეყსეულად შევიდა იესუ ნავსა მოწაფეთა მისთა თანა და წარვიდა ადგილთა მაგდალოდსათა.

11. და გამოვიდეს ფარისევლნი და იწყეს გამოძიებად მის თანა და ითხოვდეს მისგან სასწაულსა ზეცით და გამოსცდიდეს მას. 12. და სულთ-ითქუნა სულითა თვსითა და თქუა: რად არს ნათესავი ესე, რამეთუ ეძიებს სასწაულსა? ამენ გეტყვ თქუენ: არა ეცეს ნათესავსა ამას სასწაული. 13. და დაუტევნა იგინი და კუალად შევიდა ნავსა და წარვიდა მიერ კერძო. 14. და დაავიწყდა მიღებად პური, და ერთი ხოლო პური აქუნდა მათ ნავსა შინა. 15. და ამცნებდა მათ იესუ

და ეტყოდა: იხილეთ და ეკრძალებით ცომისაგან ფარისეველთაგან და ცომისაგან ჰეროდთანაგან. 16. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს, ვითარმედ: პური არა გუაქუს. 17. და გულისკმა-ყო იესუ და ჰრქუა მათ: რადსა ჰზრახავთ გულთა თქუენტა, მცირედ-მორწმუნენო, რამეთუ პური არა გაქუს? არა გიცნობიეს, არცა მოიკსენეთ, რამეთუ დაბრძობილნი გულნი გქონან თქუენ? 18. თუალ გასხენ და არა ხედავთ, და ყურ გასხენ და არა გესმის, არა გიცნობიეს, არცა მოიკსენეთ? 19. ოდეს-იგი ხუთი პური განვტეხე ხუთ ათასთათჳს, და რაოდენი გოდორი სავსე ნამუსრევითა აღიღეთ? ხოლო მათ ჰრქუეს: ათორმეტი. 20. და ოდეს-იგი შუდი ოთხ ათასთა, რაოდენი სფჳრიდი ნამუსრევი აღიღეთ? და მათ ჰრქუეს: შუდი. 21. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ვითარ არა გულისკმა-ჰყავთ?

22. და მოვიდა ბეთსაიდად, და მოჰგუარეს მას ბრძადა და ევედრებოდეს მას, რადთა შეახოს მას. 23. და უპყრა ჳელი მისი და განიყვანა იგი გარემე დაბასა და ჰნერწყუა თუალთა მისთა და დასდვა ჳელი მისი და ჰკითხა მას, რასა-ძი ჰხედავს? 24. და აღიხილნა და იტყოდა: ვხედავ კაცთა, ვითარცა ხეთა, მიმომავალთა. 25. და მერმე კუალად დაასხნა ჳელნი თუალთა მისთა და აღუხილნა; და მან აღიხილნა და კუალად მოეგო და ხედვიდა ბრწყინვალედ ყოველთა. 26. და წარავლინა იგი სახიდ თჳსა და ჰრქუა: წარვედ სახიდ შენდა; და დაბად რად შეხვდე, ნურას ვის უთხრობ დაბასა შინა.

27. და გამოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი დაბნებსა მას კესარია ფილიპესსა და გზასა ზედა ჰკითხვიდა მოწაფეთა თჳსთა და ეტყოდა მათ: რად თქჳან კაცთა ჩემთჳს ყოფად? 28. ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს მას: იოვანე ნათლის-მცემელი, და სხუათა: ელია, და სხუათა: ერთი წინაწარმეტყუელთაგანი. 29. ჰრქუა მათ იესუ: თქუენ რად სთქუთ ჩემთჳს, ვინ ვარ მე? მიუგო მას პეტრე და ჰრქუა: შენ ხარ ქრისტე. 30. და შეჰრისხნა მათ, რადთა არავის უთხრან მისთჳს. 31. და იწყო სწავლად მათა, ვითარმედ: ჯერ-არს ძისა კაცისად ფრიად ვნებად და შეურაცხ-ყოფად მოხუცებულთაგან და მღდელთ-მოძღუართა და მწიგნობართა და მოკლვად და მესამესა დღესა აღდგომად. 32. და განცხადებულად სიტყუასა ამას ეტყოდა. და გან-რე-იყვანა და იგი პეტრე და იწყო ბრალობად მისა ამის სიტყუსათჳს. 33. ხოლო თავადი მიექცა და იხილნა მოწაფენი თჳსნი, შეჰრისხნა პეტრეს და ჰრქუა მას: წარვედ ჩემგან მართლუკუნ, ეშმაკო, რამეთუ არა ჰზრახავ ღმრთისასა, არამედ კაცთასა. 34. და მოუწოდა ერსა მას მოწაფეთა მისთა თანა და ჰრქუა მათ: რომელსა უნებს შემდგომად ჩემსა მოსლვად, უვარ-ყავნ თავი თჳსი და აღიღენ ჯუარი თჳსი და შემომიდეგინ მე. 35. რამეთუ რომელსა უნდეს სულისა თჳსისა განრიდებად, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თჳსი ჩემთჳს გინა სახარებისათჳს, მან აცხოვნოს იგი. 36. რად სარგებელ არს კაცისა, უკუეთუ შეიძინოს სოფელი ესე ყოველი და სული თჳსი იზღვიოს? 37. ანუ რად მისცეს კაცმან ნაცვალად სულისა თჳსისა? 38. რამეთუ რომელსა-იგი სირცხულ უჩნდეს ჩემი და სიტყუათა ჩემთა, ნათესავსა ამას მემრუშესა და ცოდვილსა, ძემანცა კაცისამან არცხვნოს მას, რაჟამს მოვიდეს დიდებითა მამისა თჳსისადთა ანგელოზთა თანა წმიდათა.

სახარებად მარკოზის თავი

9

1. და ეტყოდა მათ: ამენ გეტყვ თქვენ, რამეთუ არიან ვინმე აქა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოდ სიკუდილისად, ვიდრემდე იხილონ სასუფეველი ღმრთისად, მომავალი ძალითა.

2. და შემდგომად ექუსისა დღისა წარიყვანნა იესუ პეტრე და იაკობ და იოვანე და ალიყვანნა იგინი მთასა მაღალსა თუსაგან მარტონი და იცვალა სხუად ხატად წინამე მათსა. 3. და სამოსელი მისი იქმნა ბრწყინვალე და სპეტაკ, ვითარცა თოვლი, რომელ ყოველსავე მმურკნვალსა ქუეყანასა ზედა ვერ კელ-ეწიფების ეგრეთ განსპეტაკებად. 4. და ეჩუნა მათ მოსე ელიადს თანა, და იყვნეს იესუდს თანა და ზრახვიდეს. 5. და მიუგო პეტრე და ჰრქუა იესუს: რაბი, კეთილ არს ჩუენდა აქა ყოფად; ვქმნეთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენთვს, ერთი მოსესთვს და ერთი ელიადსთვს. 6. რამეთუ არა იცოდა, რადმცა მიუგო, რამეთუ იყვნეს შეშინებულ. 7. და იყო ღრუბელი და აგრილობდა მათ, და კმად იყო ღრუბლით გამო და თქუა: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, მაგისი ისმინეთ. 8. და მეყსეულად მიმოიხილეს და არავინ იხილეს, გარნა იესუ ხოლო მათ თანა. 9. და გარდამო-რად-ვიდოდეს მიერ მთით, ამცნო მათ, რადთა არავის უთხრან, რად-იგი იხილეს, გარნა ოდეს ძე კაცისად მკუდრეთით აღდგეს. 10. და სიტყუად იგი დაიმარხეს თავისა თუსისა თანა და გამოეძიებდეს ურთიერთას, ვითარმედ: რად არს იგი: ოდეს მკუდრეთით აღდგეს? 11. და ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს: ვითარ-მე იტყვან მწიგნობარნი: ელიადსი ჯერ-არს პირველად მოსლვად? 12. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ელია მოვიდეს და კუალად-აგოს ყოველი; და ვითარ წერილ არს ძისა კაცისათვს, რადთა ფრიად ევნოს და შეურაცხ იქმნეს. 13. არამედ გეტყვ თქვენ, რამეთუ ელია მოვიდა, და უყვეს მას, რაოდენი უნდა, ვითარცა წერილ არს მისთვს.

14. და მოვიდა მოწაფეთა მისთა თანა, იხილა ერი გარემო მათსა, და მწიგნობარნი გამოეძიებდეს მათ თანა. 15. და მეყსეულად ყოველმან ერმან იხილა იგი და დაუკვრდა და მორბიოდეს და მოიკითხეს იგი. 16. და ჰკითხა მწიგნობართა მათ და ჰრქუა: რასა გამოეძიებთ ურთიერთას? 17. და მი-ვინმე-უგო მას ერთმან მის ერისაგანმან და ჰრქუა: მოძღუარ, მოვიყვანე ძე ჩემი შენდა, რომლისა თანა არს სული უტყუებისად. 18. და სადაცა დააპყრის იგი, დააკუეთის, და პეროინ და იღრჭენნ კბილთა და განკმებინ. და უთხარ მოწაფეთა შენთა, რადთამცა განკურნეს, და ვერ შეუძლეს. 19. მიუგო იესუ და ჰრქუა: შ ნათესავი ურწმუნოდ! ვიდრემდე ვიყო თქვენ თანა? ვიდრემდე თავს-ვიდებდე თქვენსა? მომგუარეთ მე იგი აქა! 20. და მოჰგუარეს იგი მას. და იხილა რად იგი, მეყსეულად სულმან არაწმიდამან დააკუეთა იგი; და და-რად-ეცა ქუეყანასა, გორვიდა და პეროოდა. 21. და ჰკითხა იესუ მამასა მისსა: რაოდენი ჟამი აქუს, ვინადთგან შეემთხვა ესე? ხოლო მან ჰრქუა: სიყრმითგან. 22. და მრავალ-გზის ცეცხლსა შთააგდო ეგე და წყალსა, რადთამცა წარწყმიდა ეგე, არამედ რად ძალ-გიც, შემეწიე ჩუენ და წყალობა-ყავ ჩუენთვს. 23. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: უკუეთუ ძალ-გიც რწმუნებად, ყოველივე შესაძლებელ არს მორწმუნისა. 24. და მეყსეულად კმა-ყო მამამან მის ყრმისამან და ჰრქუა ცრემლით: მრწამს, უფალო, შემეწიე ურწმუნობასა ჩემსა. 25. და ვითარცა იხილა იესუ, რამეთუ შეკრბებოდა ერი მის ზედა, შეჰრისხნა სულსა მას და ჰრქუა უტყუსა და ყრუსა სულსა: მე გიბრძანებ შენ: განვედ მაგისგან და ნუღარა შეხუალ მაგისა! 26. და ღაღატ-ყო და ფრიად გორვიდა და განვიდა

მისგან; და იქმნა იგი, ვითარცა მკუდარი, ვითარმედ მრავალნი იტყოდესცა, ვითარმედ: მოკუდა. 27. ხოლო იესუ უპყრა ჯელი მისი და აღადგინა იგი, და აღდგა. 28. და ვითარცა შევიდა იესუ სახიდ, მოწაფეთა მისთა თჳსაგან ჰკითხეს მას: რადსათჳს ჩუენ ვერ შეუძლეთ განძებად მას? 29. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: ესე ნათესავი ვერ შესაძლებელ არს განსლვად, გარნა ლოცვითა და მარხვითა.

30. და მიერ განვიდეს და წარმოჰვლიდეს გალილეასა; და არა უნდა, რადთამცა აგრძნა ვინ. 31. რამეთუ ასწავებდა მოწაფეთა თჳსთა და ეტყოდა მათ, რამეთუ: ძე კაცისად მიეცემის ჯელთა კაცთასა, და მოკლან იგი; და, მო-რად-კუდეს, მესამესა დღესა აღდგეს. 32. ხოლო იგინი უმეცარ იყვნეს სიტყუასა ამას და ეშინოდა კითხვად მისა.

33. და მოვიდა კაპერნაუმი. და ვითარცა შევიდა იგი სახლსა, და ჰკითხვიდა მათ, რასა-იგი იცილობდეს ურთიერთას გზასა ზედა. 34. ხოლო იგინი დუმნეს, რამეთუ ურთიერთას იტყოდეს გზასა ზედა, ვითარმედ: ჩუენგანი ვინ-მე უდიდეს იყოს? 35. და დაჯდა და მოუწოდა ათორმეტთა მათ და ჰრქუა: ვის უნდეს თქუენგანსა პირველ ყოფად, იყოს იგი ყოველთა მრწემ და ყოველთა მსახურ. 36. და მოიყვანა ყრმად და დაადგინა იგი შორის მათსა და მკლავთა მიიქუა იგი და ჰრქუა მათ: 37. რომელმან ერთი ამათგანი ყრმად შეიწყნაროს სახელისა ჩემისათჳს, მე შემიწყნაროს; და რომელმან მე შემიწყნაროს, არა მე შემიწყნაროს, არამედ მომავლინებელი ჩემი.

38. მიუგო მას იოვანე და ჰრქუა: მოძღუარ, ვინილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა ეშმაკთა განასხმიდა, რომელი ჩუენ არა შეგვდგეს, და ვაყენებდით მას, რამეთუ არა შემიდგეს ჩუენ. 39. ხოლო თავადმან ჰრქუა: ნუ აყენებთ მას, რამეთუ არავინ არს, რომელმან ქმნეს ძალი სახელითა ჩემითა და ჯელ-ეწიფოს ბოროტის-სიტყუად ჩემდა. 40. რამეთუ რომელი არა ჩუენდა მტერ არს, იგი ჩუენ კერძო არს. 41. რომელმან გასუას თქუენ სასუმელი წყლისად სახელად ჩემდა, რამეთუ ქრისტესნი ხართ, ამენ გეტყვ თქუენ, არა წარუწყმდეს სასყიდელი მისი. 42. და რომელმან დააბრკოლოს ერთი მცირეთაგანი მორწმუნეთად ჩემდა მომართ, უმჯობეს არს მისა გამო-თუმცა-იბა ქედსა მისსა წისქვილის ქვად ვირით საფქველი და შთავარდა ზღუასა. 43. და უკუეთუ დაგაბრკოლებდეს ჯელი შენი, მოიკუეთე იგი: უმჯობეს არს შენდა უჯელოდსად შესლვად ცხორებასა, ვიდრე ორთა ჯელთა სხმასა და შესლვად გეჰენიასა, ცეცხლსა მას უშრეტსა. 44. სადა-იგი მატლი მათი არა მოაკლდების, და ცეცხლი არა დაშრტების. 45. და უკუეთუ ფერჳი შენი დაგაბრკოლებდეს შენ, მოიკუეთე იგი: უმჯობეს არს შენდა მკელობელისად შესლვად ცხორებასა, ვიდრე ორითა ფერჳითა შთავდებად გეჰენიასა, ცეცხლსა მას უშრეტსა, 46. სადა-იგი მატლი მათი არა დაესრულების, და ცეცხლი არა დაშრტების. 47. და უკუეთუ თუალი შენი გაცთუნებდეს შენ, აღმოიღე იგი: უმჯობეს არს შენდა ერთითა თუალითა შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა, ვიდრე ორითა თუალითა შთავდებად გეჰენიასა ცეცხლისა უშრეტისასა. 48. სადა-იგი მატლი მათი არა დაესრულების, და ცეცხლი არა დაშრტების. 49. რამეთუ ყოველივე ცეცხლითა დაიმარხოლოს, და ყოველი შესაწირავი მარხოლითა დაიმარხოლოს. 50. კეთილ არს მარხოლი; ხოლო უკუეთუ მარხოლი უმარხოლო იქმნეს, რადთაღა შეინელოს იგი? გაქუს თავისა თქუენისა მარხოლი და მშუდობით იყვნით ურთიერთას.

1. და აღდგა მიერ იესუ და მოვიდა საზღვართა ჰურიასტანისათა, წიაღ-იორდანესა, და შეკრებებოდა მისა კუალად ერი, და, ვითარცა ჩუეულ იყო, კუალად ასწავებდა მათ. 2. ხოლო ფარისეველნი იგი მოუკდეს და ჰკითხვიდეს მას: უკუეთუ ჯერ-არს კაცისა ცოლისა თვისისა განტევებად? და გამოსცდიდეს მას. 3. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ვითარ გამცნო თქუენ მოსე? 4. ხოლო მათ ჰრქუეს: მოსე ბრძანა წიგნი განშორებისად მიცემად და განტევებად. 5. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: გულფიცხელობისა თქუენისათჳს დაწერა მოსე მცნებად ეგე. 6. ხოლო დასაბამითგან დაბადებისადთ მამაკაცად და დედაკაცად შექმნნა იგინი ღმერთმან და თქუა: 7. ამისთჳს დაუტეოს კაცმან მამად თჳსი და დედად თჳსი და შეეყოს ცოლსა თჳსსა, 8. და იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჳორც, ვითარმედ არღარა არიან ორ, არამედ ერთ ჳორც. 9. რომელნი ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი ნუ განაშორებნ. 10. და მერმე სახლსა რად შინა იყო, კუალად მისვე სიტყჳსათჳს ჰკითხვიდეს მას მოწაფენი მისნი. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: 11. უკუეთუ განუტეოს ქმარმან ცოლი თჳსი და შეერთოს სხუად, მან იმრუშა. 12. და ცოლი თუ განვიდეს ქმრისაგან და შეერთოს სხუასა, მანცა იმრუშა.

13. და მოჰგურიდეს მას ყრმებსა, რადთა ჳელი დასდვას მათ; ხოლო მოწაფენი აყენებდეს მათ, რომელნი-იგი მოჰგურიდეს. 14. ვითარცა იხილა იესუ, შეჰრისხნა მათ და ჰრქუა: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსვლად ჩემდა და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგევითართად არს სასუფეველი ცათად. 15. ამენ გეტყჳ თქუენ: რამეთუ რომელმან არა შეიწყნაროს სასუფეველი ღმრთისად, ვითარცა ყრმად, ვერ შევიდეს მას. 16. და შეიტკობდა მათ და დაასხმიდა მათ ზედა ჳელთა და აკურთხევდა მათ.

17. და ვითარცა გამოვიდა იგი გზასა, ესერა მდიდარი ვინმე მორბიოდა მისა და მუკლნი დაიდგნა მის წინაშე, ევედრებოდა მას და ეტყოდა: მოძღუარო სახიერო, რომელი საქმე ვქმნე, რადთა ცხორებად საუკუნოდ დავიმკვდრო? 18. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: რადსა მეტყჳ მე სახიერით? არავინ არს სახიერ, გარნა ღმერთი მხოლოდ. 19. მცნებანი იცნი: ნუ კაც-ჰკლავ, ნუ იპარავ, ნუ ცილსა სწამებ, ნუ დააკლებ კეთილის ყოფად, პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა. 20. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მას: ესე ყოველი ვყავ სიჭაბუკით ჩემითგან. რადღა მაკლს მე? 21. ხოლო იესუ მიჰხედა და შეუყუარდა იგი და ჰრქუა მას: უკუეთუ გნებავს სრულ ყოფად, ერთიღა გაკლს შენ: წარვედ და, რაოდენი გაქუს, განყიდე და მიეც გლახაკთა და გაქუნდეს საუნჯე ცათა შინა, აღიღე ჟუარი, მოვედ და შემომიდეგ მე. 22. ხოლო იგი შეწუნა ამის სიტყჳსათჳს და წარვიდა მწუხარე, რამეთუ აქუნდა მონაგები ფრიად. 23. და მიმოიხილა იესუ და ჰრქუა მოწაფეთა თჳსთა, ვითარმედ: ძნიად შევიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა, რომელთა აქუს საფასე. 24. ხოლო მოწაფეთა დაუკვრდებოდა სიტყუასა ამას ზედა, ხოლო იესუ კუალად მიუგო და ჰრქუა მათ: რაოდენ ძნელ არს, რომელნი საფასეთა ესვენ, შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა! 25. უადვილეს არს აქლემი ჳურელსა ნემსისასა განსლვად, ვიდრე მდიდარი შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა. 26. ხოლო მათ უმეტესად განუკვრდებოდა და იტყოდეს ურთიერთას: და ვის ძალ-უც ცხორებად? 27. მიჰხედა მათ იესუ და ჰრქუა: კაცთა მიერ შეუძლებელ არს, არამედ არა ღმრთისაგანცა, რამეთუ ყოველივე შესაძლებელ არს ღმრთისა მიერ. 28. იწყო პეტრე სიტყუად მისა და ჰრქუა: აჰა ესერა ჩუენ დაუტევეთ ყოველივე და შეგიდევით შენ. 29. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყჳ თქუენ: არავინ არს, რომელმან დაუტევა სახლი, გინა ძმანი, გინა დანი, გინა მამად, გინა დედად, გინა ცოლი, გინა შვილნი, გინა

აგარაკნი ჩემთვის და სახარებისა ამისთვის, 30. უკუეთუ არა მოიღოს ასი წილი აწ ჟამსა ამას სახლი და ძმანი და დანი, მამად და დედად და შვილნი და აგარაკნი შემდგომად დევნისა და საუკუნესა მას მომავალსა ცხორებად საუკუნოდ. 31. ხოლო მრავალნი იყვნენ პირველნი უკუანადგენელ, და უკუანადგენელნი პირველ.

32. და იყვნეს გზასა ზედა და აღვიდოდეს იერუსალჴმდ; და იესუ წინა-უძლოდა მათ, და დაუკვრდებოდა მოწაფეთა. ხოლო იგინი მისდევდეს მას და ეშინოდა. და წარმოიყვანნა კუალად ათორმეტნი იგი და იწყო თხრობად მათა მერმისა მისთვის, რომელი შემთხუევად იყო მისა, 33. ვითარმედ: აჰა ესერა აღვალთ იერუსალჴმდ, და ძე კაცისად მიეცეს მღდელთ-მოძღუართა და მწიგნობართა, და დასაჯონ იგი სიკუდილდ და მისცენ იგი წარმართთა; 34. და ეკიცხევდენ მას და ტანჯონ იგი და ჰნერწყუვიდენ მას და მოკლან იგი, და მესამესა დღესა აღდგეს.

35. და მოვიდეს მისა იაკობ და იოვანე, ძენი ზებედესნი, და ჰრქუს: მოძღუარ, გუნებავს, რადთა რომელი გთხოვთ, მიყო ჩუენ. 36. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: რად გნებავს ჩემგან, რადთა გიყო თქუენ? 37. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: მომეც ჩუენ, რადთა ერთი მარჯუენით შენსა და ერთი მარცხენით შენსა დავსხდეთ დიდებასა შენსა. 38. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა იცით, რასა ითხოვთ. ძალ-გიცა სასუმელსა, რომელსა მე შევსუამ, შესუმად, და ნათლის-ღებასა, რომელსა მე ნათელ-ვიღებ, ნათლისღებად? 39. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ძალ-გვც. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: სასუმელი სამე, რომელსა მე ვსუამ, სუათ, და ნათლის-ღებად, რომელი მე ნათელ-ვიღო, ნათელ-იღოთ. 40. ხოლო დაჯდომად მარჯუენით ჩემსა და მარცხენით არა არს ჩემი მიცემად, არამედ ვიეთდა განმზადებულ არს. 41. და ესმა რად ესე ათთა მათ, იწყეს რისხვად იაკობისა და იოვანესა. 42. ხოლო იესუ მოუწოდა და ჰრქუა მათ: უწყითა, რამეთუ რომელნი-იგი ჰკონებედ მთავრად წარმართთა, უფლებედ მათ ზედა, და დიდ-დიდნი მათნი კელმწიფებედ მათ ზედა? 43. ხოლო არა ეგრე იყოს თქუენ შორის. არამედ რომელსა უნდეს დიდ ყოფად თქუენ შორის, იყოს თქუენდა მსახურ; 44. და რომელსა უნდეს თქუენ შორის პირველ ყოფად, იყოს ყოველთა მონა. 45. და რამეთუ ძე კაცისად არა მოვიდა, ვითარმცა იმსახურა, არამედ მსახურებად და მიცემად სული თვისი საჯსრად მრავალთა.

46. და მოვიდეს იერიქოდ. და ვითარცა გამოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი იერიქოდ და ერი მრავალი მათ თანა, ძე ტიმესი ბარტიმეოს, ბრმად, ჯდა გზასა თანა მთხოვლად. 47. და ესმა რად, რამეთუ იესუ ნაზარეველი არს, იწყო ღალადებად და სიტყუად: იესუ, ძეო დავითისო, შემიწყალე მე! 48. და ჰრისხვიდეს მას მრავალნი, რადთა დადუმნეს; ხოლო იგი უფროდს ღალადებად: ძეო დავითისო, შემიწყალე მე! 49. დადგა იესუ და ბრძანა მოწოდებად მისი და მოუწოდეს ბრმასა მას და ეტყოდეს: ნუ გეშინინ, აღდეგ, გიწესს შენ. 50. ხოლო მან დააბნია სამოსელი თვისი და აღდგა და მოვიდა მისა. 51. მიუგო და ჰრქუა მას იესუ: რად გნებავს, და გიყო შენ? ხოლო ბრმამან მან ჰრქუა მას: რაბი, რადთა აღვიხილნე თუალნი ჩემნი. 52. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: გუალე, ვიდოდე, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. და მეყსეულად აღიხილნა და მისდევდა მას გზასა ზედა.

11

1. და რაჟამს მიეახლნეს იერუსალჴმდ, ბეთბაგედ და ბეთანიად, მთასა თანა ზეთისხილთასა, წარავლინნა ორნი მოწაფეთაგანნი 2. და ჰრქუა მათ:

წარვედით დაბასა მაგას, რომელ არს წინაშე თქუენსა; და შე-რად-ხვდოდით მას შინა, ჰპოოთ კიცჳ დაბმული, რომელსა კაცი არღა დაჯდომილ არს; აღჰჳსენით იგი და მოძგუარეთ. 3. და უკუეთუ ვინმე გრქუას რად თქუენ, არქუთ, ვითარმედ: უფალსა უნმს ეგე, და მეყსეულად მოავლინოს იგი აქა. 4. ხოლო იგინი წარვიდეს და პოვეს კიცჳ იგი დაბმული კართა თანა გარეშე შესავალთა და აღჰჳსნეს იგი. 5. ხოლო მუნ მდგომარენი ვინმე ეტყოდეს მათ: რასა ჰზამთ და აღჰჳსნით კიცჳსა მაგას? 6. ხოლო მათ ჰრქუეს, ვითარცა-იგი უბრძანა მათ იესუ; და მიუტევეს მათ. 7. და მოიყვანეს კიცჳ იგი იესუდსა. და დაასხეს მას ზედა სამოსელი მათი, და დაჯდა მას ზედა. 8. და მრავალნი სამოსელსა მათსა დაუფენდეს გზასა ზედა, და სხუანი მოჰკაფდეს რტოთა ხეთაგან და დაუფენდეს გზასა ზედა. 9. და რომელნი წინა-უძლოდეს და რომელნი უკუანა შეუდგეს, ღაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანა მაღალთა შინა! კურთხეულ არს მომავალი მეუფე სახელითა უფლისადათა! 10. კურთხეულ არს მოსლვად მეუფისა დავითის, მამისა ჩუენისაჲ! გუაცხოვნენ ჩუენ, რომელი ხარ მაღალთა შინა! 11. და შევიდა იესუ იერუსალჳმდ და ტაძარსა მას და მიმოხედვიდა ყოველსა, რამეთუ მწუხრი იყო ჟამი იგი. და განვიდა ბეთანიად ათორმეტთა თანა.

12. და ხვალისაგან, ვითარ გამოვიდეს იგინი ბეთანიადთ, შეემშია. 13. და იხილა ლელჳ ერთი შორით, რომელსა ესხა ფურცელი, და მოვიდა, უკუეთუმცა რადმე პოვა მას შინა. და მოვიდა რად მისა, არარად პოვა, გარნა ფურცელი ხოლო, რამეთუ არა იყო ჟამი ლელჳისაჲ. 14. და ჰრქუა მას: ნუღარამცა ვინ ჭამს უკუნისამდე შენგან ნაყოფსა. და ესმოდა ესე მოწაფეთა მისთა. 15. და მოვიდეს იერუსალჳმდ, და შევიდა იესუ ტაძარსა მას და იწყო გამოსხმად განმსყიდელთა მათ და მომსყიდელთა მიერ ტაძრით; და ტაბლები იგი მეკერძეთად მათ და დასასხდომელები იგი მსყიდელთად მათ ტრედისათად დაუმკუა. 16. და არა უტევებდა, რადთა გან-ვინმე-ილოს ჭურჭელი მიერ ტაძრით. 17. და ასწავებდა და ეტყოდა, ვითარმედ: წერილ არს: სახლსა ჩემსა სახლ სალოცველ ეწოდოს ყოველთა მიერ წარმართთა, ხოლო თქუენ გიყოფიეს იგი ქუაბ ავაზაკთა. 18. და ესმა ესე მღდელთ-მოძღუართა მათ და მწიგნობართა და ეძიებდეს, ვითარმცა წარწყმიდეს იგი; და ეშინოდა მისა, რამეთუ ყოველი ერი განკვრვებულ იყო მოძღურებასა მას მისსა. 19. და ვითარცა იყო მწუხრი, განვიდოდა გარეშე ქალაქსა. 20. და ვითარცა თანა-წარჰვიდოდეს განთიად, იხილეს ლელჳ იგი განჰმელი ძირითაგან. 21. და მოეჳსენა პეტრეს და ჰრქუა მას: რაბი, აჰა ლელჳ იგი, რომელსა სწყევე, განჰმა. 22. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: 23. გაქუნდინ სარწმუნობაჲ ღმრთისაჲ. ამენ გეტყჳ თქუენ, ვითარმედ: რომელმან ჰრქუას მთასა ამას: აღიფხუარ და შთავარდი ზღუად! და არა შეორგულდეს გულსა თჳსსა, არამედ ჰრწმენეს, რამეთუ რომელი თქუას, იქმნეს, და იყოს ეგრე. 24. ამისთჳს გეტყჳ თქუენ: ყოველსა რომელსა ლოცვასა შინა ითხოვდეთ, გრწმენინ, რამეთუ მოილოთ, და გეყოს თქუენ. 25. და რაჟამს სდგეთ ლოცვასა შინა, მიუტევეთ, უკუეთუ გაქუნდეს რადმე ბოროტი ვისთჳსმე, რადთა მამამანცა თქუენმან, რომელ არს ცათა შინა, მოგიტევენს შეცოდებანი თქუენნი. 26. ხოლო უკუეთუ თქუენ არა მიუტევენთ, არცა მამამან თქუენმან, რომელ არს ცათა შინა, მოგიტევენს შეცოდებანი თქუენნი. 27. და მოვიდეს კუალად იერუსალჳმდ. და ვითარცა იქცეოდა იგი ტაძარსა მას შინა, მოვიდეს მისა მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი. 28. და ეტყოდეს მას: რომლითა ჳელმწიფებითა იქმ ამას, და ვინ მოგცა შენ ჳელმწიფებაჲ ესე, რამეთუ ამას იქმოდი? 29. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: გკითხო მეცა თქუენ სიტყუად ერთი, და თქუენ მომიგეთ მე, და მე გითხრა თქუენ, რომლითა ჳელმწიფებითა ვიქმ ამას: 30. ნათლის-ცემად იოვანესი

ზეცით იყო ანუ ვაცთაგან? მითხარო მე. 31. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს თვსაგან და იტყოდეს: უკუეთუ ვთქუათ: ზეცით იყო, გურქუას ჩუენ: რადსათვს უკუე არა გრწმენა მისი? 32. და უკუეთუ ვთქუათ: ვაცთაგან, გუეშინის ერისა ამის, რამეთუ ყოველთა იცოდეს იოვანე, ვითარმედ ჭეშმარიტად წინადწარმეტყუელი იყო. 33. და მიუგეს და ჰრქუეს მათ იესუს: არა ვიციოთ. და მიუგო მათ იესუ და ჰრქუა: არცა მე ვითხრა თქუენ, რომლითა ჰელმწიფებითა ამას ვიქმ.

12

1. და იწყო იგავით მათა სიტყუად: ვაცმან ვინმე დაასხა ვენაჰი და ზღუდე გარემოსდვა და ქმნა საწნენელი და აღაშენა გოდოლი და მისცა იგი ქუეყანის-მოქმედთა და წარვიდა. 2. და მიავლინა ქუეყანის-მოქმედთა მათ მიმართ ჟამსა ნაყოფისასა მონად, რადთა მოიღოს ნაყოფი ვენაჰისად მის. 3. ხოლო მათ შეიპყრეს და გუემეს იგი და წარავლინეს ცალიერი. 4. მერმე კუალად წარავლინა სხუად მონად, და მასცა კუალად გამო-ვე-ეწყვნეს, გუემეს და წარავლინეს გინებული. 5. და კუალად სხუად მიავლინა, და იგიცა მოკლეს; და სხუანი მრავალნი – რომელთამე სტანჯვიდეს და რომელთამე მოჰკლვიდეს. 6. უკუანადსკნელ, ერთი ძე ესუა საყუარელი თვსი, მიავლინა მათა, რამეთუ თქუა, ვითარმედ: შეიკდიმონ ძისა ჩემისათვს. 7. ხოლო ქუეყანის-მოქმედთა მათ თქუეს ურთიერთას: ესე არს მკვდრი მისი, მოვედით და მოვკლათ იგი, და ჩუენდა იყოს სამკვდრებელი ესე. 8. და შეიპყრეს იგი და მოკლეს და გამოაგდეს იგი მიერ სავენაჰით. 9. აწ რად უყოს მათ უფალმან მის ვენაჰისამან? მოვიდეს და მოსრნეს ქუეყანის-მოქმედნი იგი და ვენაჰი იგი მისცეს სხუათა. 10. არცაღა ესე წიგნი აღმოგიკითხავსა: ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა? 11. უფლისა მიერ იყო ესე და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუენტა. 12. და ეძიებდეს მას შეპყრობად და ეშინოდა ერისა მისგან, რამეთუ ცნეს, ვითარმედ მათთვს თქუა იგავი იგი. და დაუტევეს იგი და წარვიდეს.

13. და მი-ვინმე-ავლინნეს მისა ფარისევლნი და ჰეროდიანნი, რადთა მოინადირონ იგი სიტყუთა. 14. ხოლო იგინი მოვიდეს და ჰკითხვიდეს მას: მოძღუარ, ვიციოთ, რამეთუ ჭეშმარიტ ხარ და არარად ზრუნვად გაქუს ვისთვსმე, რამეთუ არა ხედავ პირსა ვაცისასა, არამედ ჭეშმარიტად გზასა ღმრთისასა ასწავებ. ჯერ-არსა ხარკი მიცემად ვეისრისა ანუ არა? მივსცეთ ანუ არა მივსცეთ? 15. ხოლო თავადმან იცოდა ორგულეობად მათი და ჰრქუა მათ: რადსა გამომცდით მე? მომართუთ მე დრაჰკანი, რადთა ვიხილო. 16. ხოლო მათ მოართუეს. და ჰრქუა მათ: ვისი არს ხატი ესე და ზედაწერილი? ხოლო მათ ჰრქუეს: ვეისრისად. 17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: მიეცით ვეისრისად ვეისარსა და ღმრთისად ღმერთსა. და დაუკვრდა ამას ზედა და წარვიდეს.

18. და მოვიდეს მისა სადუკეველნი, რომელნი იტყუან, ვითარმედ: აღდგომად არა არს, და ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს: 19. მოძღუარ, მოსე ესრეთ დამიწერა ჩუენ: უკუეთუ ვისმე მოუკუდეს ძმად და ესუას მას ცოლი, და შვილი არა დაშთეს, რადთა შეირთოს ძმამან მისმან ცოლი იგი მისი და აღუდგინოს თესლი ძმასა თვსსა. 20. აწ შვდნი ძმანი იყვნეს ჩუენ შორის. და პირველმან შეირთო ცოლი და მოკუდა, და არა დაშთა შვილი; 21. და მეორემან შეირთო იგი და მოკუდა, და არა დაშთა შვილი. და მესამემან ეგრეთვე, 22. ვიდრე მეშვდედმდე, და არა დაშთა შვილი; უკუანადსკნელ ყოველთასა მოკუდა დედაკაციცა იგი. 23. აწ უკუე აღდგომასა მას, ოდეს აღდგენ, ვისა მათგანისა იყოს იგი ცოლ, რამეთუ შვდთავე მათ ესუა იგი ცოლად? 24. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა

ამისთვის სცთებითა, რამეთუ არა იცნით წიგნნი, არცა ძალი ღმრთისად? 25. რამეთუ რაჟამს მკუდრეთით აღდგენ, არცა იქორწინებოდინ, არცა განჰქორწინებდენ, არამედ იყვნენ ვითარცა ანგელოზნი ცათა შინა. 26. ხოლო ამისთვის, რამეთუ აღდგენ მკუდარნი, არა აღმოგიკითხავსა წიგნსა მოსესსა, მაყულოვანსა ზედა ვითარ-იგი ღმერთი ეტყოდა მას და ჰრქუა: მე ვარ ღმერთი აბრაჰამისი, ღმერთი ისაკისი და ღმერთი იაკობისი? 27. არა არს ღმერთი მკუდართად, არამედ ღმერთი ცხოველთად. ხოლო თქუენ ფრიად სცთებით.

28. და მოვიდა მისა ერთი მწიგნობართაგანი, ესმოდა რად მათი, ვითარ-იგი გამოეძიებდეს მის თანა, იცოდა, რამეთუ კეთილად მიუგო მათ, ჰკითხა მას მანცა, ვითარმედ: რომელი არს ყოველთა პირველი მცნებად? 29. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: პირველი ყოველთა მცნებათად ესე არს: ისმინე, ისრაჲლ: უფალი ღმერთი შენი უფალი ერთ არს; 30. და შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოვლითა გულითა შენითა და ყოვლითა სულითა შენითა და ყოვლითა გონებითა შენითა და ყოვლითა ძალითა შენითა. ესე არს პირველი მცნებად. 31. და მეორე, მსგავსი ამისი: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი. უფროდს ამათსა სხუად მცნებად არა არს. 32. ჰრქუა მას მწიგნობარმან მან: კეთილად, მოძღუარ, ჭემმარიტად სთქუ, რამეთუ ერთ არს ღმერთი, და არავინ არს სხუად მისა გარეშე; 33. და შეყუარებად იგი ყოვლითა გულითა და ყოვლითა სულითა და ყოვლითა ძალითა და ყოვლითა გულისწმის-ყოფითა, და შეყუარებად მოყუასი, ვითარცა თავი თვისი; უფროდს არს ესე ყოველთა მსხუერპლთა და შესაწირავთა. 34. და იხილა იესუ, რამეთუ გონიერად მიუგო, ჰრქუა მას: არა შორს ხარ სასუფეველისაგან ღმრთისა. და არღარავინ იკადრა კითხვად მისა.

35. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ და ასწავებდა ტაძარსა მას შინა: ვითარ უკუე იტყვან მწიგნობარნი, ვითარმედ: ქრისტე ძე არს დავითისი? 36. რამეთუ თვთ იგი დავით იტყვს სულითა წმიდითა: ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერკთა შენთა. 37. თვთ იგი დავით ჰხადის მას უფლით, და ვითარ ძმ მისი არს? და მრავალი ერი ისმენდა მისსა ტკბილად. 38. და ეტყოდა მათ სწავლასა მას შინა მისსა: ეგრძალენით მწიგნობართა მათგან, რომელთა ჰნებავს სამკაულითა სლვად და მოკითხვად უბანთა ზედა, 39. და ზემოჯდომად კრებულსა შორის და პირველ ანაჲით-ჯდომად სერსა ზედა, 40. რომელნი შესჭამენ სახლებსა ქურივთასა და მიზეზით მყოვარ ჟამ ილოცვენ, რომელთა მიიღონ უმეტესი სასჯელი.

41. და დაჯდა იესუ წინაშე ფასის-საცავსა მას და ხედვიდა ვითარ-იგი ერი დასდებდა რვალსა ფასის-საცავსა მას. და მრავალთა მდიდართა დადვეს ფრიად. 42. და მოვიდა ერთი ქურივი გლახაკი და დასხნა ორნი მწულილნი, რომელ არს კოდრანტე. 43. და მოუწოდა იესუ მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ ქურივმან ამან გლახაკმან უფროდს ყოველთასა დადვა ფასის-საცავსა ამას; 44. რამეთუ ყოველთა ნამეტნავისაგან მათისა დადვეს, ხოლო ამან ნაკლულევანებისაგან თვისისა ყოველი, რადცა აქუნდა, დადვა საცხორებელი თვისი.

13

1. და გამო-რად-ვიდოდა იგი ტაძრით, ჰრქუა მას ერთმან მოწაფემან მისმან: მოძღუარ, იხილე, რაბამი ქვები არს და რაბამი შენებულებად! 2. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ხედავა ამათ დიდ-დიდთა შენებულთა? არა დაშთეს ქვად ქვასა ზედა, რომელი არა დაირღუეს. 3. და დაჯდა რად იგი მთასა მას ზეთისხილთასა

წინაშე ტაძარსა მას, ჰკითხვიდეს მას თვისაგან პეტრე და იაკობ და იოვანე და ანდრეა: 4. მითხარ ჩუენ, ოდეს ყოფად არს ესე, და რად იყვნენ სასწაულნი, ოდეს ესე ყოველნი აღესრულნენ? 5. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ეკრძალენით, ნუუკუე ვინმე გაცთუნნეს თქუენ. 6. რამეთუ მრავალნი მოვიდოდნა სახელითა ჩემითა და იტყოდნა, ვითარმედ: მე ვარ, და მრავალთა აცთუნებდენ. 7. რაჟამს გესმოდნა ბრძოლანი და ჰამბავნი ბრძოლათანი, ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე ყოფად, არამედ არღა არს აღსასრული. 8. რამეთუ აღდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა და მეუფებად მეუფებასა ზედა, და იყვნენ ძრვანი ადგილ-ადგილ, და იყვნენ სიყმილნი და შფოთნი. ესე ყოველი დასაბამი საღმრთაად არს. 9. ხოლო ეკრძალენით თქუენ თავთა თქუენთა, რამეთუ მიცემდენ თქუენ შესაკრებელთა და კრებულთა შორის გტანჯვიდენ თქუენ, და წინაშე მეფეთა და მთავართა წარსდგეთ ჩემთჱს საწამებელად მათა და ყოველთა წარმართთა. 10. ხოლო პირველად ჯერ-არს ქადაგებად სახარებად ესე. 11. და რაჟამს მიგიყვანნენ თქუენ მიცემად მათა, ნუ წინაღსწარ ჰზრუნავთ, ნუცა იწურთით, რასა იტყოდით; არამედ რად-იგი მოგეცეს თქუენ მას ჟამსა შინა, მას იტყოდეთ, რამეთუ არა თქუენ ხართ მეტყუელნი, არამედ სული წმიდად. 12. რამეთუ მისცეს ძმამან ძმად სიკუდილად და მამამან შვილი, და აღდგენ შვილნი მამა-დედათა ზედა და მოჰკლვიდენ მათ. 13. და იყვნეთ თქუენ მოძულებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათჱს; ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხონდეს.

14. ხოლო ოდეს იხილოთ საძაგელი იგი მოოკრებისად, თქუმული დანიელ წინაწარმეტყუელისად, მდგომარე, სადა-იგი არა ჯერ-არს, – რომელი-იგი აღმოიკითხვიდეს, სცნობდინ, – მაშინ რომელნი იყვნენ ჰურიასტანს, ივლტოდედ მათად. 15. და რომელი ერდოსა ზედა იყოს, ნუ გარდამოვალნ სახიდ და ნუცა შევალნ აღებად რადსამე სახლისაგან თვისისა. 16. და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ უკუნიქცევიან აღებად სამოსლისა თვისისა. 17. ხოლო ვად მუცელ-ქუმულთა და რომელნი აწოებდენ მათ დღეთა შინა! 18. არამედ ილოცევდით, რადთა არა იყოს სივლტოლად თქუენი ზამთარსა. 19. რამეთუ იყვნენ დღენი იგი ჭირისანი, რომელი არასადა იქმნა ესევეითარი დასაბამითგან, რომელ დაჰბადა ღმერთმან, ვიდრე აქამომდე და არცაღა იყოს. 20. და არა თუმცა ღმერთმან შეამოკლნა დღენი იგი, არამცა ცხონდა ყოველი კორციელი; არამედ რჩეულთა მათთჱს, რომელნი გამოირჩინა, შეამოკლნა დღენი იგი. 21. მაშინ უკუეთუ ვინმე გრქუას თქუენ: აჰა აჰა არს ქრისტე გინა იქი, ნუ გრწამნ. 22. რამეთუ აღდგენ ქრისტე-მტყუარნი და ცრუ-წინაწარმეტყუელნი და ჰყოფდენ სასწაულებსა და ნიშებსა, რადთა აცთუნნენ, უკუეთუმცა შეუძლეს, რჩეულთაცა. 23. ხოლო თქუენ იხილეთ და ეკრძალენით, აჰა ესერა წინაღსწარ გითხარ თქუენ ყოველი. 24. არამედ მათ დღეთა შინა შემდგომად ჭირისა მის მზე დაბნელდეს, და მთოვარემან არა გამოსცეს ნათელი თჱსი; 25. და ვარსკულავნი ზეცით გარდამოცვვენ, და ძალნი, რომელნი იყვნენ ცათა შინა, შეიძრნენ. 26. და მაშინ იხილონ ძე კაცისად, მომავალი ღრუბელთა ზედა ძალითა და დიდებითა მრავლითა. 27. და მაშინ წარავლინნეს ანგელოზნი მისნი და შეკრიბნეს რჩეულნი თჱსნი ოთხთაგან ქართა კიდითგან ქუეყანისადთ, ვიდრე კიდემდე ცისა. 28. ხოლო ლელჱსაგან ისწავეთ იგავი ესე: რაჟამს-იგი რტონი მისნი და დაჩჩჱან, და გამოვალნ ფურცელი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული. 29. ეგრეცა თქუენ, რაჟამს იხილოთ ესე ყოველი ყოფილი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს, კართა ზედა. 30. ამენ გეტყჱ თქუენ: არა წარკდეს ნათესავი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იქმნას. 31. ცანი და ქუეყანად წარკდენ, ხოლო სიტყუანი ჩემნი არასადა წარკდენ.

32. ხოლო დღისა მისთჱს და ჟამისა არავინ იცის, არცა ანგელოზთა ცათა შინა,

არცა ძემან, არამედ მამამან. 33. არამედ იხილეთ და მღვდარე იყვენით, და ილოცევდით, რამეთუ არა იცით, ოდეს იყოს ჟამი იგი. 34. ვითარცა-იგი კაცმან გზად წარმავალმან დაუტევის სახლი თვისი და მისცის მონათა თვსთა კელმწიფებად და კაცად-კაცადსა საქმე თვისი და მეკარესა ამცნის, რადთა მღვდარე იყოს. 35. იღვძებდით უკუე, რამეთუ არა იცის, ოდეს-იგი უფალი სახლისად მის მოვიდეს: მწუხრი ანუ შუვა-ღამეს, ანუ ქათმისა კმობასა, ანუ განთიად; 36. ნუუკუე მოვიდეს მეყსეულად და გპოვნეს თქუენ მძინარენი. 37. ხოლო რომელსა ესე გეტყვთ თქუენ, ყოველთა გეტყვ: მღვდარე იყვენით.

14

1. ხოლო იყო პასქად იგი, რომელ არს ვნებად, და უცომოებად, შემდგომად ორისა დღისა. და ეძიებდეს მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი იესუს, ვითარმცა ზაკუვით შეიპყრეს იგი და მოკლეს. 2. ხოლო იტყოდეს: ნუ დღესასწაულსა ამას, ნუუკუე შფოთი იქმნეს ერისად.

3. და ვითარცა იყო იესუ ბეთანიას, სახლსა სიმონ კეთროვნისასა და ინაკით-ჯდა იგი, მოვიდა დედაკაცი და აქუნდა ალაბასტრითა ნელსაცხებელი ნარდისა სარწმუნოდსად, მრავალ-სასყიდლისად, და შემუსრა ალაბასტრი იგი და დაასხა თავსა მისსა. 4. იყვნეს ვინმე, რომელნი დრტვნვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: რადსათვს იქმნა წარწყმედად ნელსაცხებლისად ამის? 5. რამეთუ შესაძლებელ იყო ესე განსყიდად უფროდს სამასისა დრაჰმისა და მიცემად გლახაკთა და ჰრისხვიდეს მას. 6. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: აცადეთ მაგას, რადსა შრომასა შეამთხუევთ? რამეთუ საქმე კეთილი ქმნა ჩემ თანა. 7. რამეთუ გლახაკნი მარადის თქუენ თანა არიან. უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც კეთილის-ყოფად მათა, ხოლო მე არა მარადის თქუენ თანა ვარ. 8. რომელი აქუნდა, ყო, უსწრო ნელსაცხებელითა ცხებად კორცთა ჩემთა დასაფლველად ჩემდა. 9. ამენ გეტყვ თქუენ: სადაცა იქადაგოს სახარებად ესე ყოველსა სოფელსა, და რომელიცა-ესე ქმნა, ითქუმოდის საკსენებელად მაგისა.

10. და იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათორმეტთაგანი, წარვიდა მღდელთ-მოძღუართა მათ მიმართ, რადთა მისცეს იგი მათ. 11. ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე მისგან, განიხარეს და აღუთქუეს მას მიცემად ვეცხლი. და ეძიებდა, ვითარმცა ჟამსა მარჯუესა მისცა იგი მათ.

12. და პირველსა მას დღესა უცომოებისასა, ოდეს პასექსა მას დაჰკლვიდეს, ჰრქუეს იესუს მოწაფეთა მისთა: სადა ვნებავს, წარვიდეთ და მოგიმზადოთ შენ, რადთა სჭამო ვნებად ესე? 13. და წარავლინნა ორნი მოწაფეთა მისთაგანნი და ჰრქუა მათ: წარვედით ქალაქად, და შეგემთხვოს თქუენ კაცი, რომელსა ლაგზნითა წყალი ზე ედგას, და შეუდევით მას, ვიდრეცა შევიდეს. 14. და არქუთ სახლისა უფალსა მას, ვითარმედ: მოძღუარი იტყვს: სადა არს სავანე, სადა-იგი პასექი მოწაფეთა ჩემთა თანა ვჭამო? 15. და მან გიხუენოს თქუენ ქორი დიდი დაგებული და მომზადებული; მუნ მზა-მიყავთ ჩუენ. 16. და გამოვიდეს მოწაფენი მისნი და მოვიდეს ქალაქად და პოვეს ეგრეთ, ვითარცა ჰრქუა მათ იესუ, და მოჰმზადეს ვნებად იგი. 17. და ვითარცა მწუხრი იყო, მოვიდა ათორმეტთა მათ თანა. 18. და ვითარ ინაკით-სხდეს და ჭამდეს, ჰრქუა იესუ: ამენ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ერთმან თქუენგანმან მიმცეს მე, რომელი ჭამს ჩემ თანა. 19. ხოლო მათ იწყეს მწუხარებად და სიტყუად მისა თითოეულმან: ნუუკუე მე ვარ? და სხუამან თქვს: ნუუკუე მე ვარ? 20. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: ერთმან ათორმეტთაგანმან, რომელმან შთამოყოს პინაკსა ამას კელი ჩემ თანა, იგი მიმცემს მე. 21. ძე სამე კაცისად წარვალს, ვითარცა წერილ

არს მისთვის, ხოლო ვად არს მის კაცისა, რომლისაგან ძე კაცისად მიეცემის; უკეთეს იყო მისა, უკუეთუმცა არა შობილ იყო კაცი იგი. 22. და ჭამდეს რად იგინი, მოილო იესუ პური, აკურთხა, განტეხა და მისცა მათ და ჰრქუა: მიიღეთ და ჭამეთ, რამეთუ ესე არს ჯორცი ჩემი. 23. და მოილო სასუმელი, ჰმადლობდა და მისცა მათ, და სუეს მისგან ყოველთა. 24. და ჰრქუა მათ: ესე არს სისხლი ჩემი ახლისა შჯულისად, მრავალთათჳს დათხეული. 25. ხოლო ამენ გეტყვ თქუნენ, რამეთუ არღარა ვსუა ნაყოფისა ამისგან ამის ვენაჯისა ვიდრე მუნ დღედმდე, რაჟამს-იგი ვსუა ახალი სასუფეველსა ღმრთისასა.

26. და გალობად წართქუეს და განვიდეს მთასა მას ზეთისხილთასა. 27. და ჰრქუა მათ იესუ, ვითარმედ: ყოველნი დაბრკოლებად ხართ ჩემდა მომართ ღამესა ამას, რამეთუ წერილ არს: დავსცე მწყემსი, და განიბნინენ ცხოვარნი სამწყსოდსა მისისანი. 28. არამედ შემდგომად აღდგომისა ჩემისა წარგიდლუე თქუნენ გალილევად. 29. ხოლო პეტრე ჰრქუა მას: დაღათუ ყოველნი დაჰბრკოლდენ, არამედ მე არასადა დაგბრკოლდე. 30. ჰრქუა მას იესუ: ამენ გეტყვ შენ, ვითარმედ: შენ დღეს ამას ღამესა, ვიდრე ქათმისა მეორედ ჰმობადმდე, სამ-გზის უვარ-მყო მე. 31. ხოლო პეტრე უმეტესლა უფროდს იტყოდა: დადაცათუ იყოს სიკუდილი ჩემი შენ თანა, არასადა უვარ-გყო შენ. და ეგრეთვე მსგავსად ყოველნი იტყოდეს.

32. და მოვიდეს დაბასა, რომლისად სახელი გეთსამანიად. და ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თჳსთა: დასხედით აქა, ვიდრემდე ვილოცო. 33. და წარიყვანნა პეტრე და იაკობ და იოვანე მის თანა, იწყო დასულებად და ურვად. 34. და ჰრქუა მათ: მწუხარე არს სული ჩემი, ვიდრე სიკუდილადმდე; დაადგერით აქა და ილჳძებდით. 35. და წარვიდა მცირედ და დავარდა ქუეყანასა და ილოცვიდა: უკუეთუ შესაძლებელ არს, რადთა თანა-წარჰკედეს ჟამი იგი მისგან. 36. და იტყოდა: აბბა მამაო, ყოველივე შესაძლებელ არს შენ მიერ თანა-წარსლვად სასუმელი ესე ჩემგან, ხოლო არა რად-იგი მე მნებავს, არამედ რადცა შენ გნებავს. 37. და მოვიდა და პოვნა იგინი მძინარენი და ჰრქუა პეტრეს: სიმონ, გძინავსა? და ვერ უძლე ჟამ ერთ მღჳძარებად ჩემ თანა? 38. ილჳძებდით და ილოცევდით, რადთა არა შეხზდეთ განსაცდელსა. სული გულს-მოდგინე არს, ხოლო ჯორცნი უძლურ. 39. და კუალად წარვიდა და ილოცვიდა და იგივე სიტყუად თქუა. 40. და მოიქცა კუალად და პოვნა იგინი მძინარენი, რამეთუ იყვნეს თუალნი მათნი დამძიმებულ, და არარად იცოდეს, რადმცა მიუგეს მას. 41. და მოვიდა მესამედ და ჰრქუა მათ: დაიძინეთ ამიერიტგან და განისუენეთ. მოიწია დასასრული, და მოვიდა ჟამი. აჰა ესერა მიეცემის ძე კაცისად ჳელთა ცოდვილთასა. 42. აღდევით და წარვიდეთ ამიერ. აჰა ესერა მიმცემელი ჩემი მოახლებულ არს.

43. და მეყსეულად, ვიდრე იგი იტყოდალა, მოვიდა იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათორმეტთაგანი, და მის თანა ერი მრავალი მახზლებითა და წათებითა მდდელთ-მოძღუართაგან და მწიგნობართა და მოხუცებულთა. 44. ხოლო მიეცა მათა სასწაული მიმცემელსა მას მისსა და ჰრქუა მათ: რომელსა მე ამბორს-უყო, იგი არს, შეიპყართ იგი და წარიყვანეთ კრძალულად. 45. და მეყსეულად მოვიდა და მოუჳდა მას და ჰრქუა: რაბი! რაბი! და ამბორს-უყო მას. 46. ხოლო მათ დაასხნეს მას ზედა ჳელნი და შეიპყრეს იგი. 47. და ერთმან ვინმე წინაშე მდგომელმან იჳადა მახზლი და სცა მონასა მდდელთ-მოძღურისასა და წარჰკუეთა მას ყური მისი. 48. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოხუედით თქუნენ მახზლებითა და წათებითა შეპყრობად ჩემთა. 49. დღითი-დღე თქუნენ თანა ვიყავ ტაძარსა შინა, გასწავებდ, და არა შემიპყართ მე; არამედ რადთა აღესრულნენ წიგნნი. 50. მაშინ მოწაფეთა მისთა ყოველთა დაუტევეს იგი და ივლტოდეს. 51. და ერთი ვინმე ჳაბუკი მისდევდა მას და

შემოსა არდაგი შიშულივ. ხოლო სხუათა მათ ჭაბუკთა შეიპყრეს იგი. 52. და მან დაუტევა არდაგი და ივლტოდა მათგან შიშული.

53. და მიიყვანეს იესუ კაიაფადს მღდელთ-მოდღურისა. და შეკრბეს ყოველნი მღდელთ-მოდღუარნი და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი. 54. ხოლო პეტრე შორით მისდევდა მას, ვიდრე შინა ეზოდმდე მღდელთ-მოდღურისა, და დაჯდა იგი მსახურთა თანა და ტფებოდა წინაშე ნათელსა ცეცხლისასა. 55. ხოლო მღდელთ-მოდღუარნი იგი და ყოველი კრებული ეძიებდეს იესუდსთჳს მოწამეთა, რადთა მოკლან იგი, და არა ჰპოებდეს. 56. რამეთუ მრავალნი ცრუსა წამებდეს მისთჳს, და სწორ არა იყვნეს წამებანი მათნი. 57. და სხუანი ვინმე აღდგეს და ცრუსა წამებდეს მისთჳს და იტყოდეს, 58. ვითარმედ: ჩუენ გუესმა მაგისგან სიტყუად, ვითარმედ: მე დავარღვო ტაძარი ესე ჳელით-ქმნული და მესამესა დღესა აღვაშენო სხუად, ჳელით-უქმნელი. 59. და არცა ესრეთ ერთ იყვნეს წამებანი მათნი. 60. და აღდგა მღდელთ-მოდღუარი იგი შორის და ჰკითხა იესუს და ჰრქუა: არარას მიუგება, რასა-ესე შეგწამებენ შენ? 61. ხოლო იესუ დუმნა და არარად მიუგო მათ. და მერმე ჰკითხვიდა მას მეორედ მღდელთ-მოდღუარი იგი და ეტყოდა: შენ ხარა ქრისტე, ძე ჳურთხეულისად? 62. ხოლო იესუ მიუგო მას, ვითარმედ: მე ვარ. და ამიერიტგან იხილოთ ძე კაცისად მარჯუენით მჯდომარე ძლიერებათა და მომავალი ღრუბელთა თანა ცისათა. 63. ხოლო მღდელთ-მოდღუარმან მან დაიპო სამოსელი თჳსი და თქუა: რადსაღა გჳკმან მოწამენი? 64. გესმა ყოველთა გმობად მაგისგან. ვითარ გნებავს თქუენ? მაშინ ყოველთა დასაჯეს იგი თანა-მდებად სიკუდილისა. 65. და იწყეს ვიეთმე ნერწყუვად მისა და დაბურვად პირსა მისსა და ჳურთითა ცემად მისა და ეტყოდეს: გჳწინაწარმეტყუელებდ ჩუენ, ქრისტე, ვინ არს, რომელმან გცა შენ? და მსახურთა მათ მოიყვანეს იგი ყურიძლის ცემად. 66. და იყო რად პეტრე ეზოსა მას შინა, მოვიდა ერთი მჳევალთაგანი მღდელთ-მოდღურისათად. 67. და ვითარცა იხილა იგი, ტფებოდა რად, მიჰხედა მას და ჰრქუა: შენცა იყავ იესუდს თანა ნაზარეველისა. 68. ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: არა ვიცი და არცა უწყი, რასა-ეგე იტყჳ შენ. და გამოვიდა პეტრე გარეშესა მას ეზოსა, და ქათამმან ჳმა-ყო. 69. და ჳუალად იხილა იგი მჳევალმან მან და იწყო სიტყუად წინაშე მდგომარეთა მათ, ვითარმედ: ესეცა მათგანივე არს. 70. ხოლო მან ჳუალად უვარ-ყო. და შემდგომად მცირედისა ჟამისა წინაშე მდგომელნი იგი ეტყოდეს პეტრეს: ჳემშარიტად მათგანი ხარ და რამეთუ გალილეველ ხარ, სიტყუადცა შენი გამოგაჩინებს. 71. ხოლო პეტრე იწყო შეჩუენებად და ფიცად, ვითარმედ: არა ვიცი კაცი ესე, რომელსა იტყჳთ. 72. და მეყსეულად მეორედ ქათამმან იყივლა, და მოეჳსენა პეტრეს სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: პირველ ქათმისა ჳმობადმდე მეორედ სამ-გზის უვარ-მყო მე. და იწყო ტირილად.

15

1. და მეყსეულად განთიად ჳრახვა-ყვეს მღდელთ-მოდღუართა მათ მოხუცებულთა თანა და მწიგნობართა და ყოველმან კრებულმან. და შეკრეს იესუ და წარიყვანეს და მისცეს იგი პილატეს. 2. და ჰკითხა მას პილატე და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ჳურიათად? ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მას: შენ იტყჳ. 3. და შეასმენდეს მას მღდელთ-მოდღუარნი იგი ფრიად. 4. ხოლო პილატე ჳუალად ჰკითხა მას და ჰრქუა: არარას მიუგება? აჰა რაოდენსა შეგწამებენ შენ! 5. ხოლო იესუ არარად მიუგო, ვიდრემდის უკვრდაცა პილატეს. 6. და რად დღესასწაულ მიუტევის მათ ერთი პყრობილი, რომელიცა გამოითხოიან. 7. ხოლო იყო ვინმე ბარაბა მემფოთეთა თანა კრული, რომელსა შფოთსა შინა

კაცი ეკლა. 8. და ღალატ-ყო ერმან მან გამოთხოვად მისა, ვითარცა-იგი მიჰმადლის მათ მარადის. 9. ხოლო პილატე მიუგო და ჰრქუა მათ: გნებავსა, რადთა მიგიტეო თქუენ მეუფეჲ ჰურიათად? 10. რამეთუ იცოდა, ვითარმედ შურითა მისცეს იგი მდდელთა-მოძღუართა მათ. 11. ხოლო მდდელთ-მოძღუართა მათ აღძრეს ერი იგი, რადთა ბარაბა მიუტეოს მათ. 12. ხოლო პილატე მერმეცა მიუგო და ჰრქუა მათ: და რად უკუე გნებავს ყოფად, რომელსა-ესე იტყუთ მეუფედ ჰურიათად? 13. ხოლო მათ კუალად ღალატ-ყვეს და ჰრქუეს: ჯუარს-აცუ ეგე. 14. ხოლო პილატე ეტყოდა მათ: რად ბოროტი უქმნიეს? და იგინი უმეტესად ღალადებდეს და იტყოდეს: ჯუარს-აცუ ეგე. 15. ხოლო პილატეს უნდა ერისა მის მომადლებად, მიუტევა მათ ბარაბა, ხოლო იესუს სცა მოლტითა და მისცა მათ, რადთა ჯუარს-აცუან.

16. ხოლო სტრატიოტთა მათ შეიყვანეს იგი შინაგან ეზოსა მას, რომელ არს ტაძარი, და შეკრიბეს ყოველივე იგი თესლები. 17. და შეჰმოსეს მას ძოწეული და დაადგეს შეთხზული ეკალვაგან გვრგვნი. 18. და იწყეს მოკითხვად მისა და იტყოდეს: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო! 19. და სცემდეს მას თავსა ლერწმითა და ჰნერწყუვიდეს მას და დაიდგნიან მუკლნი და თაყუანის-სცემედ მას. 20. და ოდეს განკიცხეს იგი, განსძარცუეს მას ძოწეული იგი და შეჰმოსეს თვისივე სამოსელი და განიყვანეს იგი, რადთა ჯუარს-აცუან. 21. და პაპრაკად წარიყვანეს თანა-წარმავალი სიმონ ვინმე კვრინელი, მომავალი ველით, მამად ალექსანდრესი და როფესი, რადთა აღიღოს ჯუარი მისი.

22. და მოიყვანეს იგი გოლგოთას, ადგილსა, რომელ არს გამოთარგმანებით: თხემისა ადგილი. 23. და მისცემდეს მას სუმად შემურვილსა ღვნოსა, ხოლო მან არა მიიღო. 24. და ჯუარს-აცუეს იგი და განიყოფდეს სამოსელსა მისსა და განიგდებდეს მას ზედა წილსა, ვინ-ძი რად აღიღოს. 25. ხოლო იყო ჟამი მესამე, და ჯუარს-აცუეს იგი. 26. და იყო ზედაწერილი ბრალისა მისისად ესრეთ დაწერილი: ესე არს მეუფეჲ ჰურიათად. 27. და მის თანა ჯუარს-აცუნეს ორნი ავაზაკნი: ერთი მარჯუენით და ერთი მარცხენით მისა. 28. და აღესრულა წერილი იგი, რომელი იტყვს, ვითარმედ: უსჯულოთა თანა შეირაცხა. 29. და თანა-წარმავალნი იგი ჰგმობდეს მას და ყრიდეს თავთა და იტყოდეს: ეჰა, რომელი დაარღუევდ ტაძარსა ამას და მესამესა დღესა აღაშენებდ, 30. იცსენ თავი თვისი და გარდამოკედ მაგიერ ჯუარით. 31. ეგრეთვე მდდელთ-მოძღუარნი იგი იმღერდეს მწიგნობართა თანა და იტყოდეს: სხუანი აცხოვნნა, თავი თვისი ვერ ძალ-უც ცხოვნებად ქრისტესა, მეუფესა ისრაელისასა! 32. გარდამოკედინ აწ ჯუარით, რადთა ვიხილოთ და გურწმენეს. და მის თანა ჯუარ-ცმულნიცა იგი ეგრეთვე აყუედრებდეს მას. 33. და ვითარცა იყო ჟამი მეექუსე, ბნელი იყო ყოველსა ქუეყანასა ვიდრე მეცხრედ ჟამადმდე. 34. და მეცხრესა ჟამსა კმა-ყო იესუ კმითა დიდითა და თქუა: ელოი, ელოი, ლიმა საბაქთანნი? რომელ არს თარგმანებით: ღმერთო, ღმერთო ჩემო, რადსათვს დამიტეობ მე? 35. და რომელთამე წინაშე მდგომელთა ესმა და იტყოდეს: აჰა ელიას ხადის. 36. და მირბიოდა ერთი და ალავსო ღრუბელი ძმრითა და დაადგა ლერწამსა და ასუმიდა და იტყოდა: უტევეთ, ვიხილოთ, უკუეთუ მოვიდეს ელია გარდამოკსნად მაგისა. 37. ხოლო იესუ კმა-ყო კმითა დიდითა და განუტევა სული. 38. და კრეტსაბმელი იგი ტაძრისად მის განიპო ორად, ზეითგან ვიდრე ქუედმდე. 39. და ვითარცა იხილა ასისთავმან მან, რომელი დგა წინაშე მისსა, რამეთუ ესრეთ ღალატ-ყო და განუტევა სული, თქუა: ჭეშმარიტად ვაცი ესე ძე ღმრთისად იყო. 40. ხოლო იყვნეს დედანიცა, რომელნი შორით ხედვიდეს, რომელთა თანა იყო მარიამ მაგდალენელი და მარიამ იაკობისი მცირისად და იოსეს დედად და სალომე, 41. რომელნი, ოდეს იყო გალილეას, შეუდგეს მას და ჰმსახურებდეს, და სხუანი მრავალნი, რომელნი მის თანა აღსრულ იყვნეს

იერუსალჴმდ.

42. და ვითარცა შემწუხრდებოდა, – რამეთუ პარასკევი იყო, რომელ არს უწინარეს შაბათისა, – 43. მოვიდა იოსებ არიმათიელი, შუენიერი მზრახველი, რომელი-იგიცა მოელოდა სასუფეველსა ღმრთისასა, იკადრა და შევიდა პილატესა და მოითხოვა გუამი იესუდსი. 44. ხოლო პილატეს დაუკვრდა, უკუეთუ აწვე მოკუდა, და მოუწოდა ასისტავსა მას და ჰკითხა, უკუეთუ ადრევე მოკუდა. 45. და ისწავა ასისტავისა მისგან ესე და მიჰმადლა გუამი მისი იოსებს. 46. და მან იყიდა არდაგი და გარდამოჰქსნა იგი ჯუარისა მისგან და წარგრაგნა იგი არდაგითა მით და დადვა იგი საფლავსა, რომელი იყო გამოკუეთილ კლდისაგან, და მიაგორვა ლოდი კარსა ზედა მის საფლავისასა. 47. იყო მუნ მარიამ მაგდალენელი და მარიამ იოსესი და ხედვიდეს, სადა-იგი დასდებდეს მას.

16

1. და ვითარცა გარდაჴდა შაბათი იგი, მარიამ მაგდალენელმან და მარიამ იაკობისმან და სალომე იყიდეს ნელსაცხებელი, რადთა მოვიდენ და სცხონ მას. 2. და ნიად განთიადსა მას ერთშაბათისასა მოვიდეს საფლავსა მას ზედა მერმეცა აღმოსლვასა ოდენ მზისასა. 3. და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ გარდაგვგორვოს ჩუენ ლოდი იგი კარისა მისგან საფლავისა? 4. და მიჰხედეს და იხილეს, რამეთუ გარდაგორვებულ იყო ლოდი იგი, რომელი იყო დიდ ფრიად. 5. და შე-რაგ-ვიდეს საფლავსა მას, იხილეს ჳაბუკი მჯდომარე მარჯუენით კერძო, შემოსილი სამოსლითა სპეტაკითა, და განჰკრთეს. 6. ხოლო მან ჰრქუა მათ: ნუ განჰკრთებით! იესუს ეძიებთ ნაზარეველსა, ჯუარ-ცუმულსა; აღდვა, არა არს აქა. აჰა ადგილი, სადა დადვეს იგი. 7. არამედ წარვედით და უთხართ მოწაფეთა მისთა და პეტრეს, ვითარმედ: აჰა ესერა წინა-გიძღუს თქუენ გალილეას, მუნ იხილოთ იგი, ვითარცა გრქუა თქუენ. 8. და იმათ ვითარცა ესმა ესე, გამოვიდეს და ივლტოდეს მიერ საფლავით, რამეთუ შეძრწუნებულ იყვნეს და დაკვრვებულ და არარად ვის უთხრეს, რამეთუ ეშინოდა.

9. ხოლო აღ-რაგ-დვა განთიად პირველსა მას შაბათსა, ეჩუენა პირველად მარიამს მაგდალენელსა, რომლისაგან განსრულ იყვნეს შუდნი ეშმაკნი. 10. იგი წარვიდა და უთხრა მის თანა მყოფთა მათ, რომელნი იგლოვდეს და ტიროდეს. 11. და მათ რაგ ესმა, რამეთუ ცხოველ არს და ეჩუენა, მათ არა ჰრწმენა. 12. ხოლო ამისა შემდგომად ორთა მათგანთა სლვასა შინა გამოეცხადა სხუთა ხატითა, მი-რაგ-ვიდოდეს დაბასა. 13. და იგინი მოვიდეს და უთხრეს სხუათა მათ, და არცა მათი ჰრწმენა. 14. უკუანადსკნელ მსხდომარეთა ათერთმეტთა მათ ეჩუენა და აყუედრა ურწმუნობაჲ მათი და გულ-ფიცხელობაჲ, რამეთუ რომელთა იგი იხილეს აღდგომილი, მათი არა ჰრწმენა. 15. და ჰრქუა მათ: წარვედით ყოველსა სოფელსა და უქადაგეთ სახარებაჲ ესე ყოველსა დაბადებულსა. 16. რომელსა ჰრწმენეს და ნათელ-ილოს, ცხოვნდეს; და რომელსა არა ჰრწმენეს, დაისაჯოს. 17. ხოლო სასწაული მორწმუნეთა მათ ესე შეუდგეს: სახელითა ჩემითა ეშმაკთა განასხმიდენ, ენათა ახალთა იტყოდიან, 18. გუელთა შეიპყრობდენ; დაღათუ სასიკუდინე რადმე სუან, არარად ავნოს მათ; სნეულთა ზედა კელსა დასდებდენ, და განცოცხლდებოდიან.

19. ხოლო უფალი შემდგომად სიტყუათა ამათ მათდა მიმართ ამაღლდა ზეცად და დაჯდა მარჯუენით ღმრთისა. 20. ხოლო იგინი გამოვიდეს და ქადაგებდეს ყოველსა ქუეყანასა უფლისა შეწეენითა და სიტყვსა ამის დამტკიცებითა მის

მიერ, რომელნი-იგი შეუდგეს მას სასწაულნი.

სახარებად ლუკადს თავი

1

1. ვინადთგან უკუე მრავალთა კელ-ყვეს აღწერად მოთხრობისა საქმეთათჳს გულსავსე-ქმნილთა ჩუენ შორის, 2. ვითარცა-იგი მომცეს ჩუენ, რომელნი დასაბამითგან თჳთ-მხილველ და მსახურ ყოფილ იყვნეს სიტყჳსა მის, 3. ჯერ-მიჩნდა მეცა, რომელი შეუდგე პირველითგან ყოვლითა ჭეშმარიტებითა, შემდგომითი შემდგომად მიწერად შენდა, მჴნეო ღმრთის-მოყუარეო თეოფილე, 4. რადთა სცნა, რომელთათჳს-იგი ისწავე სიტყუათა მათ კრძალულებად.

5. იყო დღეთა მათ ჰეროდე მეფისა ჰურიასტანისათა მღდელი ვინმე, რომლისა სახელი ზაქარია, შემდგომად დღითი-დღედ მსახურებისა მის აბიადსა, და ცოლი მისი ასულთაგან აპრონისთად, და სახელი მისი ელისაბედ. 6. და იყვნეს ორნივე ესე წინაშე ღმრთისა მართალ და ვიდოდეს ყოველთა მცნებათა სიმართლისა უფლისათა უბიწონი. 7. და არა ესუა მათ შვილი, რამეთუ ელისაბედ იყო ბერწ, და ორნივე გარდასრულ იყვნეს დღეთა მათთა. 8. და იყო მღდელობასა მას მისსა, წესსა მას დღითი-დღედისა მისისა წინაშე ღმრთისა, 9. მსგავსად ჩვეულებისა მღდელობისა ჰხუდა მას საკუმეველისა კუმევადა და შევიდა ტაძარსა უფლისასა. 10. და ყოველი სიმრავლე ერისად ილოცვიდა გარემე ჟამსა მას საკუმეველისა კუმევისასა. 11. და ეჩუენა მას ანგელოზი უფლისად, მდგომარე მარჯუენით საკურთხეველისა მის საკუმეველთადსა. 12. და შეძრწუნდა ზაქარია, იხილა რად იგი, და შიში დაეცა მას ზედა. 13. ჰრქუა მას ანგელოზმან მან: ნუ გეშინინ, ზაქარია, რამეთუ შეისმნეს ვედრებანი შენნი, და ცოლმან შენმან ელისაბედ გიშვეს შენ ძე, და უწოდი სახელი მისი იოვანე. 14. და იყოს შენდა სიხარულ და მხიარულება, და მრავალთა შობასა მისსა განიხარონ. 15. რამეთუ იყოს დიდ წინაშე უფლისა და ღვინოდ და თაფლუჭი არა სუას და სულითა წმიდითა აღივსოს მიერვე დედის მუცლით მისითგან. 16. და მრავალნი ძეთა ისრაჴლისათაგანნი მოაქცინეს უფლისა, ღმრთისა მათისა. 17. და იგი თავადი პირველად განვიდეს წინაშე მისსა სულითა და ძალითა ელიადსითა მოქცევადა გულნი მამათანი შვილთა მიმართ და ურჩინი გონებითა მართალთადთა განმზადებადა უფლისა ერი მომზადებული. 18. და ჰრქუა ზაქარია ანგელოზსა მას: რადთა ვცნა ესე, რამეთუ მე მოხუცებულ ვარ, და ცოლი ჩემი გარდასრულ არს დღეთა მისთა? 19. მიუგო ანგელოზმან მან და ჰრქუა: მე ვარ გაბრიელ, წინაშე მდგომელი პირსა ღმრთისასა, და მოვივლინე სიტყუად შენდა და ხარებადა ამას. 20. და აჰა იყო შენ დადუმებულ და ვერ შემძლებელ სიტყუად ვიდრე დღედმდე ყოფად ამისა ამისთჳს, რამეთუ არა გრწმენეს სიტყუანი ჩემნი, რომელნი აღესრულნენ ჟამსა თჳსსა. 21. და დგა ერი იგი და ელოდა ზაქარიას და უკვრდა დაყოვნებადა იგი მისი ტაძარსა მას შინა. 22. და გამო-რად-ვიდა, ვერ ეძლო სიტყუად მათდა, და ცნეს, რამეთუ ჩუენებადა რადმე იხილა ტაძარსა მას შინა; და იგი წამ-უყოფდა მათ და დაადგრა უტყუად. 23. და ვითართცა აღესრულნეს დღენი იგი მსახურებისა მისისანი, წარვიდა სახიდ თჳსა. 24. და შემდგომად დღეთა მათ მიუდგა ელისაბედ, ცოლი მისი, და იფარვიდა თავსა თჳსსა ხუთ თუე და იტყოდა, 25. ვითარმედ: ესრეთ მიყო მე უფალმან დღეთა ამათ, რომელთა მოხედვა-ყო მოსპოლვად ყუედრებადა ჩემი კაცთა შორის.

26. და თუესა მეექუსესა მოივლინა გაბრიელ ანგელოზი ღმრთისა მიერ ქალაქად გალილეადსა, რომლისა სახელი ნაზარეთ, 27. ქალწულისა, თხოილისა ქმრისა, რომლისა სახელი იოსებ, სახლისაგან და ტომისა დავითისა, და სახელი ქალწულისადა მის მარიამ. 28. და შევიდა ანგელოზი იგი მისა და ჰრქუა: გიხაროდენ, მიმადლებულო! უფალი შენ თანა. კურთხეულ ხარ შენ დედათა შორის. 29. ხოლო მან რად იხილა, შეძრწუნდა სიტყუასა მას მისსა ზედა და განიზრახვიდა: ვითარ-მე არს მოკითხვადა ესე? 30. და ჰრქუა მას ანგელოზმან მან: ნუ გეშინინ, მარიამ, რამეთუ ჰპოვე მაღლი წინაშე ღმრთისა. 31. და აჰა ესერა შენ მუცლად-ილო და ჰშვე ძე და უწოდი სახელი მისი იესუ. 32. ესე იყოს დიდ და ძე მაღლის ეწოდოს, და მისცეს მას უფალმან ღმერთმან საყდარი დავითის, მამისა თჳსისადა. 33. და მეუფებდეს სახლსა ზედა იაკობისსა საუკუნოდ, და სუფევისა მისისადა არა იყოს დასასრულ. 34. ჰრქუა მარიამ ანგელოზსა მას: ვითარ-მე იყოს ესე ჩემდა, რამეთუ მე მამაკაცი არა ვიცი? 35. მიუგო ანგელოზმან მან და ჰრქუა მას: სული წმიდადა მოვიდეს შენ ზედა, და

ძალი მაღლისად გფარვიდეს შენ; ამისთვისცა შობილსა მას წმიდა ეწოდოს და ძე მაღლის. 36. და აჰა ელისაბედ, ნათესავი შენი, იგიცა მიდგომილ არს ძესა სიბერესა თვისსა, და ესე მეექუსე თუჲ არს მისი, რომელსა-იგი ერქუა ბერწ. 37. რამეთუ არა შეუძლებელ არს წინაშე ღმრთისა ყოველი სიტყუად. 38. ჰრქუა მას მარიამ: აჰა მკვევალი უფლისად; მეყავნ მე სიტყვსაებრ შენისა! და წარვიდა მისგან ანგელოზი იგი.

39. და აღდგა მარიამ მათ დღეთა შინა და წარვიდა მთად კერძო მსწრაფლ ქალაქად იუდაისა. 40. და შევიდა სახლსა ზაქარიადსსა და მოიკითხა ელისაბედ. 41. და იყო ვითარცა ესმა ელისაბედს მოკითხვად მარიამისი, ჰკრთებოდა ყრმად იგი მუცელსა მისსა. და აღივსო სულითა წმიდითა ელისაბედ. 42. და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა და თქუა: კურთხეულ ხარ შენ დედათა შორის, და კურთხეულ არს ნაყოფი მუცლისა შენისად! 43. და ვინად ჩემდა ესე, რადთა მოვიდეს დედად უფლისა ჩემისად ჩემდა? 44. რამეთუ აჰა ესერა ვითარცა იყო ჳმად მოკითხვისა შენისად ყურთა მომართ ჩემთა, ჰკრთებოდა ყრმად ესე სიხარულით მუცელსა ჩემსა. 45. და ნეტარ არს, რომელსა ჰრწმენეს, რამეთუ იყოს აღსრულებად თქუმულთად მათ მისა მიმართ უფლისა მიერ. 46. და თქუა მარიამ: ადიდებს სული ჩემი უფალსა, 47. და განიხარა სულმან ჩემმან ღმრთისა მიმართ, მაცხოვრისა ჩემისა, 48. რამეთუ მოხედნა სიმადაბლესა ზედა მკვევლისა თვისისასა; რამეთუ აჰა ესერა ამიერითგან მნატრიდენ მე ყოველნი ნათესავნი; 49. რამეთუ ყო ჩემ თანა დიდებული ძლიერმან, და წმიდა არს სახელი მისი, 50. და წყალობად მისი ნათესავითი ნათესავადმდე მოშიშთა მისთა ზედა; 51. ყო სიმტკიცე მკლავითა თვისითა; განაბნინა ამპარტავანნი გონებითა გულთა მათთადთა; 52. დაამჳუნა ძლიერნი საყდართაგან და აღამაღლნა დაბალნი; 53. მშიერნი აღავსნა კეთილითა და მდიდარნი განავლინნა ცუდნი; 54. შეეწია ისრაჲლსა, მონასა თვისსა, მოჳსენებად წყალობისა. 55. ვითარცა ეტყოდა მამათა ჩუენთა აბრაჰამსა და ნათესავსა მისსა საუკუნოდ.

56. და დაადგრა მარიამ ელისაბედის თანა სამ თუე და წარვიდა სახიდ თვისა. 57. ხოლო ელისაბედისნი აღივსნეს ჟამნი შობისა მისისანი და შვა ძე. 58. და ესმა გარემოთა და ნათესავთა, რამეთუ განადიდა უფალმან წყალობად თვისი მის თანა, და მის თანა იხარებდეს. 59. და იყო მერვესა დღესა და მოვიდეს წინადაცუეთად ყრმისა მის და რადთამცა უწოდეს მას სახელად მამისა მისისა ზაქარია. 60. და მიუგო დედამან მისმან და ჰრქუა: არა, არამედ ეწოდოს მაგას იოვანე. 61. და ჰრქუეს მას, ვითარმედ: არავინ არს ნათესავსა შენსა, რომელსა ჰრქვან სახელი ეგე. 62. და წამუყოფდეს მამასა მისსა, რად-ძი უნდეს სახელის-დებად მისა. 63. და მოითხოვა ფიცარი და დაწერა და თქუა: იოვანე არს სახელი მისი. და დაუკვრდა ესე ყოველთა. 64. და მეყსეულად აღელო პირი მისი და ენად, და იტყოდა და აკურთხევდა ღმერთსა. 65. და იყო შიში დიდი ყოველთა ზედა გარემო მკვდრთა მისთა; და ყოველთა მათ მთით კერძოთა ჰურიასტანისათა მიმოითქუმოდეს ყოველნი ესე სიტყუანი. 66. და დაიდვეს გულსა, რომელთა ესმოდა ესე, და იტყოდეს: რად-მე იყოს ყრმად ესე? და ჳელი უფლისად იყოს მის ზედა. 67. და მამად მისი ზაქარია აღივსო სულითა წმიდითა, წინაწარმეტყუელებდა და თქუა:

68. კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისად, რამეთუ მოჳხედნა და ყო ჳსნად ერისა თვისისად; 69. და აღმიდგინა ჩუენ რქად ცხოვრებისად შორის სახლსა მას დავითის, მონისა თვისისა; 70. ვითარცა ეტყოდა პირითა წმიდათადთა საუკუნითგან წინაწარმეტყუელთა მისთადთა, 71. ცხორებასა მტერთა ჩუენთაგან და ჳელისაგან ყოველთა მოძულეთა ჩუენთადსა; 72. ყოფად წყალობისა მამათა ჩუენთა თანა და მოჳსენებად აღთქუმისა წმიდისა მისისა;

73. ფიცით, რომელ ეფუცა აბრაჰამსა, მამასა ჩუენსა, მოცემად ჩუენდა 74. უშიშად ვსნად კელთაგან მტერთა ჩუენთაღსა, 75. მსახურებად მისა ღირსებით და სიმართლით წინაშე მისსა ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩუენისათა. 76. და შენ, ყრმაო, წინაწარმეტყუელ მაღლის იწოდო, რამეთუ წარსდღუე შენ წინაშე პირსა უფლისასა განმზადებად გზათა მისთა, 77. მიცემად მეცნიერებად ცხორებისად ერსა თვსსა მოტევებად ცოდვათა მათთადათა, რომელთა მიერ მომხედნა ჩუენ აღმოსავალმან მაღლით 79. გამოჩინებად მათ ზედა, რომელნი სხენან ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, და წარმართებად ფერკთა ჩუენთა გზათა მშვედობისასა.

80. ხოლო ყრმაო იგი აღორძინდებოდა და განმტკიცდებოდა სულითა. და იყო უდაბნოს, ვიდრე გამოცხადებამდე მისა ისრაჲლისა მიმართ.

2

1. და იყო მათ დღეთა შინა გამოვდა ბრძანებად აგვსტოს კეისრისაგან აღწერად ყოვლისა სოფლისა. 2. ესე აღწერად პირველი იყო მთავრობასა ასურეთს კვრინესსა. 3. და წარვიდოდეს ყოველნი აღწერად ვაცად-ვაცადი თვსსა ქალაქსა. 4. აღმოვიდა იოსებცა გალილეად, ქალაქით ნაზარეთით, ჰურიასტანად, ქალაქად დავითისა, რომელსა ჰრქვან ბეთლემ, რამეთუ იყო იგი სახლისაგან და ტომისა დავითისა, 5. აღწერად მარიამის თანა, რომელი მოთხოვილ იყო მისა, და იყო იგი მიდგომილ. 6. და იყო ვიდრე იყვნესლა იგინი მუნ, აღივსნეს დღენი იგი შობისა მისისანი. 7. და შვა ძე იგი მისი პირმშოდ და შეხვა იგი სახუევლითა და მიაწვინა იგი ბაგასა, რამეთუ არა იყო მათა ადგილ საგანესა მას.

8. და მწყემსნი იყვნეს მასვე სოფელსა, ველთა დგებოდეს და ჯუმილვიდეს საჯუმილავსა ღამისასა სამწყოსოსა მათსა. 9. და აჰა ანგელოზი უფლისად დაადგრა მათ ზედა, და დიდებად უფლისად გამოუბრწყინდა მათ, და შეეშინა მათ შიშითა დიდითა. 10. და ჰრქუა მათ ანგელოზმან მან უფლისამან: ნუ გეშინინ, რამეთუ აჰა ესერა გახარებ თქუენ სიხარულსა დიდსა, რომელი იყოს ყოვლისა ერისა: 11. რამეთუ იშვა დღეს თქუენდა მაცხოვარი, რომელ არს ქრისტე უფალი, ქალაქსა დავითისსა. 12. და ესე იყოს თქუენდა სასწაულად: ჰპოოთ ყრმაო იგი შეხუეული და მწოლარე ბაგასა. 13. და მეყსეულად იყო ანგელოზისა მის თანა სიმრავლე ერთა ცისათად, აქებდეს ღმერთსა და იტყოდეს: 14. დიდებად მაღალთა შინა ღმერთსა, და ქუეყანასა ზედა მშვედობად, და ვაცთა შორის სათნოებად. 15. და იყო ვითარცა აღვიდეს ანგელოზნი იგი ზეცად, მწყემსთა მათ თქუეს ურთიერთას: განვიდეთ ჩუენ ვიდრე ბეთლემადმდე და ვიხილოთ სიტყუად ესე, რომელი იყო ჩუენდა მომართ, რომელი-იგი უფალმან მაუწყა ჩუენ. 16. და მოვიდეს მსწრაფლ და პოვეს მარიამ და იოსებ და ყრმაო იგი, მწოლარე ბაგასა. 17. და ვითარცა იხილეს, გულისკმა-ყვეს სიტყუად იგი, რომელი ითქუა მათა მიმართ ყრმისა მისთვს. 18. და ყოველთა, რომელთა ესმოდა, უკვრდა სიტყუად იგი მწყემსთად მათ მათდა მიმართ. 19. ხოლო მარიამს დაემარხნეს სიტყუანი ესე და დაედვა გულსა თვსსა. 20. და მიიქცეს და წარვიდეს მწყემსნი იგი, აღიდებდეს და აქებდეს ღმერთსა ამას ყოველსა ზედა, რომელი ესმა და იხილეს, ვითარცა-იგი ითქუნეს მათდა მიმართ.

21. და ვითარცა აღესრულნეს დღენი იგი რვანი წინადაცუეთისა მისისანი, და უწოდეს სახელი მისი იესუ, რომელ-იგი ეწოდა ანგელოზისა მისგან, ვიდრე ყოფადმდე მისა მუცელსა დედისა თვსისასა.

22. რაჟამს აღესრულნეს დღენი იგი განწმედისა მათისანი სჯულისა მისებრ მოსესისა, აღმოიყვანეს ყრმაჲ იგი იერუსალჴმდ წარდგინებად წინაშე უფლისა, 23. ვითარცა დაწერილ არს სჯულსა უფლისასა, რამეთუ: ყოველმან წულმან რომელმან განაღოს საშოდ, წმიდა უფლისა ეწოდოს; 24. და მიცემად შესაწირავი, ვითარცა თქუემულ არს სჯულსა უფლისასა, ორნი გურიტნი ანუ ორნი მართუენი ტრედისანი. 25. და აჰა იყო კაცი იერუსალჴმს, რომლისა სახელი სუმეონ. და კაცი ესე მართალი იყო და მოშიში უფლისად და მოელოდა ნუგეშინის-ცემასა ისრაჴლისასა; და სული წმიდაჲ იყო მის ზედა. 26. და იყო მისა უწყებულ სულისაგან წმიდისა არა ხილვად სიკუდილი, ვიდრემდე იხილოს ცხებული უფლისად. 27. და მოვიდა სულითა წმიდითა ტაძრად უფლისა. და შეყვანებასა მას მამა-დედისა მიერ ყრმისა მის იესუდსა ყოფად მათა მსგავსად ჩუეულებისა მისებრ სჯულისა მისა მიმართ, 28. და ამან მიიქუა იგი მკლავთა თჳსთა ზედა და აკურთხევდა ღმერთსა და თქუა:

29. აწ განუტევე მონად შენი, მეუფეო, სიტყვსაებრ შენისა მშუდობით, 30. რამეთუ იხილეს თუალთა ჩემთა მაცხოვარებად შენი, 31. რომელ განუმზადე წინაშე პირსა ყოვლისა ერისასა, 32. ნათელი გამობრწყინვებად წარმართთა ზედა და დადებად ერისა შენისა ისრაჴლისა.

33. და იყვნეს იოსებ და დედაჲ მისი დაკვრვებულ სიტყუათა მათ ზედა მისთჳს. 34. და აკურთხნა იგინი სუმეონ და ჰრქუა მარიამს, დედასა მისსა: აჰა ესერა ესე დგას დაცემად და აღდგინებად მრავალთა ისრაჴლსა შორის და სასწაულად სიტყვს-საგებელად. 35. და თუთ შენსაცა სულსა განვიდეს მახული, რადთა განცხადნენ მრავალთაგან გულთა ზრახვანი. 36. და იყო ანნა წინაწარმეტყუელი, ასული ფანოელისი, ტომისაგან ასერისა. ესე გარდასრულ იყო დღეთა მრავალთა და ცხორებულ იყო ქმრისა თანა შუდ წელ სიქალწულითგან თჳსით. 37. და ესე იყო ქურივ ვითარ ოთხმეოც და ოთხის წლის, რომელი არა განემორებოდა ტაძრისა მისგან მარხვითა და ვედრებითა და მსახურებითა ღამე და დღე. 38. ესე მასვე ჟამსა შინა მოიწია და აღუვარებდა ღმერთსა და ეტყოდა მისთჳს ყოველთა, რომელნი მოელოდეს გამოკვნასა იერუსალჴმს შინა.

39. და ვითარცა აღასრულეს მის ზედა ყოველივე მსგავსად შჯულისა უფლისა, მოიქცეს და წარვიდეს გალილეად, ქალაქად თჳსა – ნაზარეთად.

40. ხოლო ყრმაჲ იგი აღორძინებოდა და განმტკიცნებოდა სულითა და აღივსებოდა სიბრძნითა, და მადლი ღმრთისად იყო მის ზედა.

41. და აღმოვიდიან მამა-დედანი მისნი წლითი წლად იერუსალჴმდ დღესასწაულსა მას პასექისასა. 42. და იყო რად იგი ათორმეტის წლის, აღმოვიდეს იგინი იერუსალჴმდ, ვითარცა ჩუეულ იყვნეს, დღესასწაულსა მას. 43. და აღასრულნეს დღენი იგი, და წარსლვასა მას მათსა დაშთა იესუ ყრმაჲ იერუსალჴმს, და არა უწყოდეს იოსებ და დედამან მისმან, 44. ჰგონებდეს მისა, ვითარმედ მოგზაურთა თანა არს იგი. და მოვიდეს დღისა ერთისა გზასა და ეძიებდეს მას ნათესავთა შორის და მეცნიერთა 45. და არა პოეს იგი. და მოიქცეს იგინი იერუსალჴმდვე და ეძიებდეს მას. 46. და იყო შემდგომად სამისა დღისა პოეს იგი ტაძარსა მას შინა, მჯდომარე შორის მოძღუართა, ისმენდა მათსა და ჰკითხვიდა მათ. 47. განუკვრდებოდა მათ ყოველთა, რომელთა ესმოდა მისი გულისკმის-ყოფად იგი და სიტყვს-მიგებად მისი. 48. და იხილეს იგი და განუკვრდა. ჰრქუა მას დედამან მისმან: შვილო, რად ესე მიყავ ჩუენ ესრეთ? აჰა ესერა მე და მამაჲ შენი ვრონინებთ და გეძიებთ შენ. 49. და მან ჰრქუა მათ: და რადსა მეძიებთ მე? არა უწყითა, რამეთუ მამისა ჩემისა თანა ჯერ-არს ჩემი ყოფად? 50. და მათ ვერ გულისკმა-ყვეს სიტყუად იგი, რომელი

პრქუა მათ. 51. და წარვიდა მათ თანა და მოვიდა ნაზარეთად და იყო დამორჩილებულ მათდა. ხოლო დედასა მისსა დაემარხნეს ყოველნი ესე სიტყუანი გულსა თვსსა. 52. და იესუ წარემატებოდა სიბრძნითა და ჰასაკითა და მადლითა წინაშე ღმრთისა და კაცთა.

3

1. წელსა მეთხუთმეტესა ტიბერის კეისრისასა, მთავრობასა პონტიელისა პალატესსა ჰურიასტანს, და მეოთხედ მთავრობასა გალილეას ჰეროდესსა, ხოლო ფილიპეს, ძმისა მისისა მეოთხედ მთავრობასა იტურეას და ტრაქონელთა სოფელსა, და ლუსანისსა, მეოთხედ მთავრობასა აბილინესა, 2. მდდელთ-მოდღურებასა ანნადსა და კაიაფადსა იყო სიტყუად უფლისად იოვანეს მიმართ, ძისა ზაქარიადსა, უდაბნოს. 3. და მოჰვლიდა ყოველსა მას გარემო სოფლებსა იორდანისასა და ქადაგებდა ნათლის-ცემასა სინანულისასა მისატევებელად ცოდვათა. 4. ვითარცა წერილ არს წიგნსა მას სიტყუათა ესაია წინაწარმეტყუელისათა და იტყვს: ჰმად ღაღადებისად უდაბნოსა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ ყვენით ალაგნი მისნი. 5. ყოველი კვენები აღმოივსოს, და ყოველნი მთანი და ბორცუნი დამდაბლდენ; და იყოს გულარძნილი იგი მართალ, და ფიცხელი იგი გზად წრფელად. 6. და იხილოს ყოველმან ჯორციელმან მაცხოვარებად ღმრთისად. 7. და ეტყოდა განმავალსა მას მისა ერსა ნათლის-ღებად მისგან: ნაშობნო იქედნეთანო, ვინ გიხუენა თქუენ სივლტოლად მერმისა მისგან რისხვისა? 8. ყავთ უკუე აწ ნაყოფი ღირსი სინანულისად და ნუ ჰგონებთ და იტყვთ გულთა თქუენთა: მამად გვვის ხუენ აბრაჰამი. გეტყვ თქუენ, რამეთუ ძალ-უც ღმერთსა აღდგინებად ქვათა ამათგან ნაშობად აბრაჰამისა. 9. რამეთუ აწვე ცული ძირთა თანა ხეთასა ძეს; ყოველმან ხემან რომელმან არა გამოიღოს ნაყოფი კეთილი, მოეკუეთოს და ცეცხლსა დაედვას. 10. და ჰკითხვიდეს მას ერი იგი და ეტყოდეს: და რად-მე უკუე ვყოთ? 11. მიუგო და პრქუა მათ: რომელსა აქუნდეს ორი სამოსელი, მიეცინ, რომელსა არა აქუნდეს, და საზრდელიცა ეგრეთვე მსგავსად ყავნ. 12. მოვიდეს მისა მეზუერენიცა ნათლის-ღებად და პრქუეს მას: მოდღუარ, ხუენ რად-მე ვყოთ? 13. ხოლო მან პრქუა მათ: ნურარას უფროდს განწესებულისა თქუენისა იქმთ. 14. ჰკითხვიდეს მას მწედრად განწესებულნიცა იგი და ეტყოდეს: და ხუენ რად-მე ვყოთ? და მან პრქუა მათ: ნუვის აჭირვებთ, ნუცა ცილსა შესწამებთ და კმა გეყავნ როჭიკი თქუენი. 15. და ვითარცა მოელოდა ერი იგი, და განიზრახვიდეს ყოველნი გულთა მათთა იოვანესთვს, ნუუკუე იგი არს ქრისტე, 16. მიუგო ყოველთა იოვანე და ეტყოდა: მე ნათელ-გცემ თქუენ წყლითა, ხოლო მოვალს უძლიერესი ჩემსა, რომლისა არა ვარ ღირს კამლთა მისთა ტვრთვად; მან ნათელ-გცეს თქუენ სულითა წმიდითა და ცეცხლითა. 17. რომლისა ნიხაბი კელთა შინა მისთა, განწმიდოს კალოდ თვისი და შეკრიბოს იფქლი საუნჯესა თვსსა, ხოლო ბზე დაწუას ცეცხლითა უშრეტითა. 18. და ფრიად სხუასაცა მრავალსა ჰლოცვიდა და ახარებდა ერსა მას.

19. ხოლო ჰეროდე, ოთხთა სამთავროთა მთავარმან, რამეთუ ამხილებდა მას ჰეროდიადსთვს, ცოლისა ფილიპეს, ძმისა მისისა, და ყოვლისა მისთვს, რომელი ქმნა ბოროტი ჰეროდე. 20. შესძინა ესეცა მას ყოვლისა ზედა და შეაყენა იოვანე საპყრობილესა.

21. და იყო ნათლის-ღებასა მას ყოვლისა ერისასა იესუცა ნათელ-ილო და ილოცვიდა; და განეხუნეს ცანი, 22. და გარდამოკდა სული წმიდად ჯორციელითა ხილვითა, ვითარცა ტრედი, მის ზედა; და ჰმად იყო ზეცით და

თქუა: შენ ხარ ძე ჩემი საყუარელი, შენ სათნო-გიყავ. 23. და თავადსა იესუს ეწყო ოდენ ყოფად მეოცდაათესა წელსა, რომელი საგონებელ იყო ძედ იოსებისა, ელისა, 24. მატათანისა, ლევისა, მელქისა, იანესა, იოსებისა, 25. მატათისა, ამოსისა, ნაომისა, ესლისა, ნაგესა, 26. მათისა, მატათისა, სემისა, იოსებისა, იუდადსა, 27. იონანისა, რესადსა, ზორობაბელისა, სალათიელისა, ნერისა, 28. მელქისა, ადდისა, კოსამისა, ელმოდადისა, ერისა, 29. იოსისა, ელიეზერისა, იორამისა, მატტათისა, ლევისა, 30. სუმეონისა, იუდადსა, იოსებისა, იონანისა, ელიაკიმისა, 31. მელეადსა, მადნანისა, მატათანისა, ნათანისა, დავითისა, 32. იესესა, იობედისა, ბოოსისა, სალმუნისა, ნაასონისა, 33. ამინადაბისა, არამისა, ესრომისა, ფარეზისა, იუდადსა, 34. იაკობისა, ისაკისა, აბრაჰამისა, თარადსა, ნაქორისა, 35. სერუქისა, რაგავისა, ფალეგისა, ებერისა, სალადსა, 36. კაინანისა, არფაქსადისა, სემისა, ნოესა, ლამექისა, 37. მათუსალადსა, ენუქისა, იარედისა, მალელეილისა, კაინანისა, 38. ენოსისა, სეითისა, ადამისა და ღმრთისა.

4

1. ხოლო იესუ, სავსე სულითა წმიდითა მოიქცა იორდანით, და მოჰყვანდა სულსა უდაბნოდ. 2. და ორმეოც დღე გამოიცადებოდა ეშმაკისაგან და არარად ჭამა მათ დღეთა შინა. და აღ-რად-ესრულნეს დღენი იგი, შეემშია. 3. და ჰრქუა მას ეშმაკმან მან: უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისად, არქუ ქვათა ამათ, რადთა იქმნენ პურ. 4. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: წერილ არს: არა პურითა ხოლო ცხოვნდების კაცი, არამედ ყოვლითა სიტყვითა ღმრთისადთა. 5. და აღიყვანა იგი მთასა მაღალსა და უჩუენნა მას ყოველნი სუფევანი სოფლისანი გამოხატვითა ჟამთადთა. 6. და ჰრქუა მას ეშმაკმან მან: შენ მიგცე ამის ყოვლისა კელმწიფებად და დიდებად მათი, რამეთუ ჩემდა მოცემულ არს, და რომლისა მინდეს, მივსცე იგი; 7. უკუეთუ შენ თაყუანის-მცე ჩემ წინაშე, იყოს შენდა ესე ყოველი. 8. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: წარვედ მართლუკუნ ჩემგან, ეშმაკო; წერილ არს: უფალსა ღმერთსა შენსა თაყუანის-სცე და მას მხოლოსა ჰმსახურებდე. 9. და მოიყვანა იგი იერუსალჴმდ და დაადგინა იგი ფრთესა მას ზედა მის ტაძრისასა და ჰრქუა მას: უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისად, გარდაიგდე თავი შენი ამიერ ქუეყანად, 10. რამეთუ წერილ არს, ვითარმედ: ანგელოზთა მისთადა უბრძანებიეს შენთვს დაცვად შენდა. 11. კელთა მათთა ზედა აღგიპყრან შენ, ნუსადა წარსცე ქვასა ფერჯი შენი. 12. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას, რამეთუ: თქმულ არს: არა განსცადო უფალი ღმერთი შენი. 13. და აღასრულნა ყოველნი განსაცდელნი ეშმაკმან მან და განემორა მას ვიდრე ჟამადმდე. 14. და მოიქცა იესუ ძალითა სულისა წმიდისადთა გალილეად; და ჰამბავი განჴდა მისთვს ყოველსა მას გარემო სოფლებსა. 15. და იგი თავადი ასწავებდა შესაკრებელთა მათთა და იდიდებოდა ყოველთაგან.

16. და მოვიდა ნაზარეთად, სადაცა აღზრდილ იყო, და შევიდა, ვითარცა ჩუეულ იყო იგი, დღესა შაბათსა შესაკრებელსა მათსა, და მოსცეს მას წიგნი ესაია წინაწარმეტყუელისად. 17. და აღდგა კითხვად და განყო წიგნი იგი და პოვა ადგილი, რომელსა წერილ იყო: 18. სული უფლისად ჩემ ზედა, რომლისათვს მცხო მე მახარებელად გლაზაკთა, მომავლინა მე განკურნებად შემუსრვილთა გულითა, ქადაგებად ტყუეთა განტევებისა და ბრმათა ახილვად, განვლინებად მომსრვალთა განტევებითა, 19. და ქადაგებად წელიწადი უფლისად შეწყნარებული. 20. და შეყო წიგნი იგი და მისცა მსახურსა და დაჯდა; და თუალნი ყოვლისა კრებულისანი მას ხედვიდეს. 21. და იწყო სიტყუად მათა, ვითარმედ: დღეს აღესრულა წერილი ესე ყურთა მომართ თქუენთა. 22. და

ყოველნი ეწამებოდეს მას და უკვრდა სიტყუათა ამათ ზედა მისთა მადლისათა, რომელნი გამოვიდოდეს პირისაგან მისისა, და იტყოდეს: ანუ არა ესე არსა ძე იოსებისი? 23. და თავადმან ჰრქუა მათ: მრქუათ სამე იგავი ესე: მკურნალო, განიკურნე თავი შენი. და ჰრქუეს მას: რაოდენი გუესმა საქმე კაპერნაუმს, ქმენ აქაცა, მამულსა შენსა. 24. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ არავინ წინაწარმეტყუელი შეწყნარებულ არს თვსსა მამულსა. 25. ხოლო ჭემმარიტად გეტყვ თქუენ, რამეთუ მრავალნი ქურივნი იყვნეს დღეთა მათ ელიადსთა ისრაჴლსა შორის, ოდეს-იგი დაეკშა ცად სამ წელ და ექუს თუე, რაჟამს-იგი იყო სიყმილი დიდი ყოველსა ქუეყანასა. 26. და არავისა მათგანისა მიივლინა ელია, გარნა სარეფთად სიდონისა, დედაკაცისა ქურივისა. 27. და მრავალნი კეთროვანნი იყვნეს ისრაჴლსა შორის ელისეს ზე, წინაწარმეტყუელისა, და არავინ მათგანი განიკურნა, გარნა ნემან ასური. 28. და აღივსნეს ყოველნი გულის-წყრომითა, რომელნი-იგი იყვნეს შესაკრებელსა მას შინა, ესმოდა რად ესე. 29. და აღდგეს და განაძეს იგი გარეშე ქალაქისა მისგან და მოიყვანეს იგი ვიდრე წუერადმდე მის მთისა, რომელსა ზედა ქალაქი იგი მათი დაშენებულ იყო, რადთა გარდააგდონ იგი. 30. ხოლო თავადმან განვლო შორის მათსა და წარვიდა.

31. და შთავიდა კაპერნაუმდ, ქალაქსა გალილეადსასა, და ასწავებდა მათ შაბათსა შინა. 32. და უკვრდა მოძღურებად იგი მისი, რამეთუ კელმწიფებით იყო სიტყუად იგი მისი. 33. და იყო შესაკრებელსა მათსა კაცი, რომლისა თანა იყო სული არაწმიდად, და ღალატ-ყო კმითა დიდითა: 34. ეჴა, რად არს ჩუენი და შენი, იესუ ნაზარეველო? მოხუედ წარწყმედად ჩუენდა: გიცი შენ, ვინ ხარ, წმიდად ეგე ღმრთისად. 35. და შეჴრისხნა მას იესუ და ჰრქუა: პირი დაიყავ და განვედ მაგისგან! და დასცა იგი შორის მათსა ეშმაკმან მან და განვიდა მისგან და არად ავნო მას. 36. და იყო განკვრვებად მათ ყოველთა ზედა და ზრახვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: რად არს სიტყუად ესე, რამეთუ კელმწიფებითა და ძალითა უბრძანებს სულთა არაწმიდათა, და განვლენ? 37. და მიმოეფინებოდა ჰამბავი მისთვს ყოველთა მათ ადგილთა გარემო მის სოფლებისათა.

38. და აღდგა მის კრებულისაგან და შევიდა სახლსა სიმონისსა; ხოლო სიდედრი სიმონისი შეპყრობილ იყო სიციხითა დიდითა. და უთხრეს მას მისთვს. 39. და დაადგა მას ზედა და შეჴრისხნა სიციხესა მას. და მეყსეულად დაუტევა იგი, და აღდგა და ჰმსახურებდა მათ. 40. და დასვლასა ოდენ მზისასა ყოველთა რაოდენთა აქუნდა უძღურები თითო-სახეთაგან სენთა, მოიყვანნეს მისა. ხოლო თავადმან კაცად-კაცადსა მათსა დასდვა კელი და განკურნნა იგინი. 41. და განვიდოდეს ეშმაკნი მრავალთაგან, ღალადებდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოველისად. და არა უტევებდა მათ სიტყუად, რამეთუ იცოდეს, ვითარმედ იგი არს ქრისტე. 42. და ვითარცა განთენა, გამოვიდა მიერ და წარვიდა უდაბნოსა ადგილსა, და ერი იგი ეძიებდა მას და მოვიდეს მისა და აყენებდეს მას, რადთამცა არა წარვიდა მათგან. 43. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ, ვითარმედ: სხუათაცა ქალაქთა ჯერ-არს ჩემდა ხარებად სასუფეველი ღმრთისად, რამეთუ ამისთვს მოვივლინე. 44. და ქადაგებდა ყოველთა შესაკრებელთა გალილეადსათა.

5

1. და იყო ვითარ ერი იგი დაესხმოდა მას სმენად სიტყუასა ღმრთისასა, და თავადი დგა კიდესა თანა ტბისა მის გენესარეთისასა. 2. და იხილნა ორნი ნავნი, მდგომარენი კიდესა მის ტბისასა; ხოლო მესათხველენი იგი გამოვიდეს ნავისა მისგან და განჴრცხიდეს ბადეთა. 3. და შევიდა ერთსა მას ნავსა,

რომელი იყო სიმონისი, და უბრძანა მათ ქუეყანით შე-რე-დგინებად მცირედ და დაჯდა და ასწავებდა ნავით გამო ერსა მას. 4. და ვითარცა დასცხრა სიტყუად, ჰრქუა სჯმონს: შეავლინე ღრმად და სდევით ბადე თქუენი ნადირობად. 5. მიუგო სჯმონ და ჰრქუა: მოძღუარ, ღამე ყოველ დავშუერთით და არარად მოვიდეთ, ხოლო სიტყუთა შენითა გარდაუტეოთ ბადე. 6. და ესე რად ყვეს, შეაყენეს თევზისა სიმრავლე დიდი, და განსთქდებოდეს ბადენი მათნი. 7. და წამ-უყოფდეს, რომელნი-იგი იყვნეს ერთსა მას ნავსა, რადთა მოვიდენ და შეეწინენ მათ. და მოვიდეს და აღავსნეს ორნივე იგი ნავნი, ვიდრემდე დაინთქმოდეს იგინი. 8. და ვითარცა იხილა სიმონ-პეტრე, შეუვრდა მუჭლთა იესურსთა და ჰრქუა მას: განვედ ჩემგან, რამეთუ კაცი ცოდვილი ვარ, უფალო. 9. რამეთუ განკვრვებამან შეიპყრა იგი და ყოველნი მისთანანი ნადირობასა მას თევზისასა, რომელი შეაყენეს. 10. ეგრეთვე იაკობ და იოვანე, ძენი ზებედესნი, რომელნი იყვნეს ზიარნი სიმონისნი. და იესუ ჰრქუა სიმონს: ნუ გეშინინ, სიმონ! ამიერთგან იყო კაცთა მონადირე. 11. და გამოადგინეს ნავი იგი ქუეყანად და დაუტევეს ყოველი და მისდევდეს მას.

12. და იყო ვითარცა შევიდა იგი ერთსა ქალაქთაგანსა, და აჰა კაცი სავსე კეთროვნებითა. ვითარცა იხილა მან იესუ, დავარდა პირსა ზედა თვსსა, ევედრებოდა მას და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც განკურნებად ჩემდა. 13. და განყო ჴელი, შეახო მას და ჰრქუა: მნებავს, განწმიდენი! და მეყსეულად განემორა კეთროვნებად იგი მისგან. 14. და თავადმან ამცნო მას, რადთა არავის უთხრას, არამედ: წარვედ და უჩუენე თავი შენი მღდელსა და შეწირე განწმედისა შენისათვს, ვითარცა უბრძანა მოსე, საწამებლად მათა. 15. და უფროდსად მიმოედებოდა მისთვს სიტყუად იგი. და შეკრბებოდა ერი მრავალი სმენად და განკურნებად უძღურებათა მათთაგან მის მიერ. 16. ხოლო თავადი განემორის უდაბნოდ და ილოცავნ.

17. და იყო ერთსა შინა დღესა, და თავადი იესუ ასწავებდა მათ. და სხდეს მუნ ფარისეველნი და სჯულის-მოძღუარნი, რომელნი მოსრულ იყვნეს ყოვლისაგან დაბნებისა გალილეადსა და პურიასტანისა და იერუსალემისა, და ძალი ღმრთისად იყო განკურნებად მათდა. 18. და აჰა ესერა კაცთა მოაქუნდა ცხედრითა კაცი, რომელი იყო განრღუეულ, და უნდა შეღებად მისი და დადგმად წინაშე მისა. 19. და ვერ პოეს, ვინადმცა შეიღეს იგი ერისა მისგან; აღჯდეს ერდოსა ზედა და აღიღეს კეცი და შთაუტევეს კაცი იგი ცხედრითურთ წინაშე იესურსა. 20. და იხილა რად სარწმუნოებად მათი, ჰრქუა მას: კაცო, მიგეტევენ ცოდვანი შენნი! 21. და იწყეს განზრახვად მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა და იტყოდეს: ვინ არს ესე, რომელი იტყვს გამობასა? ვის კელ-ეწიფების მიტევებად ცოდვათად, გარნა მხოლოსა ღმერთსა? 22. გულისკმა-ყვნა იესუ გულის-ზრახვანი მათნი, მიუგო და ჰრქუა მათ: რასა-ეგე ჰზრახავთ გულთა თქუენტა? 23. რად უადვილეს არს სიტყუად: მიგეტევენ შენ ცოდვანი შენნი, ანუ რქუამად: აღდეგ და ვიდოდე? 24. არამედ რადთა უწყოდით, რამეთუ კელმწიფებად აქუს ძესა კაცისასა ქუეყანასა ზედა მიტევებად ცოდვათა, და ჰრქუა განრღუეულსა მას: შენ გეტყვ, აღდეგ და აღიღე ცხედარი შენი და წარვედ სახიდ შენდა! 25. და მეყსეულად აღდგა წინაშე მათსა და აღილო ცხედარი, რომელსა ზედა იდგა, და წარვიდა სახიდ თვსა და ადიდებდა ღმერთსა. 26. განკვრვებამან შეიპყრნა ყოველნი და ადიდებდეს ღმერთსა. და შიში დაეცა მათ ზედა და იტყოდეს, რამეთუ: ვინილეთ უდიდებულესი დიდებად დღეს.

27. და ამისა შემდგომად გამოვიდა და იხილა მეზუერე, სახელით ლევი, მჯდომარე საზუერესა ზედა, და ჰრქუა მას: მომდევდი მე. 28. და მან დაუტევა ყოველი და აღდგა და მისდევდა მას. 29. და დაუმზადა ლევი პური დიდი იესუს

სახლსა შინა თვსსა. და იყო კრებული დიდი მეზუერეთად და სხუათად, რომელნი იყვნეს მათ თანა ინაკით-მსხდომარენი. 30. და დრტუნვიდეს ფარისეველნი და მწიგნობარნი მათნი მოწაფეთა მისთა თანა და იტყოდეს: რადსათჳს მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა სჭამთ და ჰსუამთ? 31. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა უკმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ რომელნი ბოროტსა სენსა შინა არიან. 32. არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა, რადთა შეინანონ. 33. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რადსათჳს მოწაფენი იოვანესნი იმარხვენ ზედადს-ზედა და ვედრებასა ჰყოფენ, და ეგრეთვე ფარისეველთანი, ხოლო მოწაფენი შენნი ჭამენ და სუმენ? 34. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ნუუკუე კელ-ეწიფების ძეთა სიძისათა, ვიდრემდე სიძე მათ თანა არს, რადთა ამარხვებდეს მათ? 35. ხოლო მოვლენან დღენი, და ოდეს ამალდეს მათგან სიძე იგი, და მაშინ იმარხვიდენ მათ დღეთა შინა. 36. და ეტყოდა მათ იგავითცა, ვითარმედ: არავინ სადგმელი სამოსლისა ახლისად დაადგის სამოსელსა ძუელსა, რადთა არა ახალიცა იგი განაპოს; და ძუელსა მას ვერ შეჰგავს სადგმელი ახლისა სამოსელისად. 37. და არავინ შთაასხის ღვინოდ ახალი თხიერთა ძუელთა, რადთა არა განხეთქნეს ღვინომან ახალმან თხიერნი იგი, და ღვინოდ დაითხიოს, და თხიერნი წარწყმდენ. 38. არამედ ღვინოდ ახალი თხიერთა ახალთა ჯერ-არს შთასხმად, და ორნივე დაიმარხნენ. 39. და არავინ სუამნ ღვინოსა ძუელსა და მეყსეულად ჰნებავენ ახალი, რამეთუ თქვს: ძუელი უმჯობეს არს.

6

1. და იყო შაბათსა მეორე-პირველსა და განვიდოდა თავადი თესულისაგან ყანისა. ხოლო მოწაფენი მისნი მოსჭრიდეს თავსა ეუვილისასა, მუსრვიდეს კელითა და ჭამდეს. 2. ხოლო რომელთამე ფარისეველთა ჰრქუეს მათ: რადსა ჰჭამთ შაბათსა შინა, რომელი არა ჯერ არს? 3. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არცალა ესე აღმოგიკითხავსა, რომელ-იგი ყო დავით, ოდეს-იგი შეემშია მას და მისთანათა, 4. ვითარ-იგი შევიდა ტაძარსა ღმრთისასა და პურნი იგი შესაწირავისანი შეჭამნა და სცა მისთანათაცა, რომელთად არა ჯერ-არს ჭამად, გარნა მღდელთად ხოლო? 5. და ეტყოდა მათ: უფალ არს ძე კაცისად შაბათისაცა. 6. და იყო სხუასაცა შაბათსა, და შთავიდა თავადი შესაკრებელსა მათსა და ასწავებდა მათ. და იყო მუნ კაცი, რომელსა კელი მისი მარჯუენე განკმელ ედგა. 7. უმზირდეს მას მწიგნობარნი და ფარისეველნი, უკუეთუმცა შაბათსა განკურნა, რადთა პოონ, ვითარმცა შეასმინეს იგი. 8. ხოლო თავადმან იცნოდა ზრახვანი მათნი და ჰრქუა კაცსა მას, რომელსა კელი განკმელ ედგა: აღდეგ და წარმოდეგ შორის! ხოლო იგი აღდგა და დადგა შორის. 9. და იესუ ჰრქუა მათ: გკითხო თქუენ სიტყუად: რად ჯერ-არს შაბათსა: კეთილისა საქმე ანუ ბოროტისა ყოფად? სულისა ცხორებად ანუ მოკლვად? 10. და მიხედა მათ ყოველთა და ჰრქუა კაცსა მას: განირთხ კელი შენი! ხოლო მან განირთხა, და მოევო კელი მისი, ვითარცა სხუად იგი. 11. ხოლო იგინი აღივსნეს მანკიერებითა და განიზრახვიდეს ურთიერთას, უკუეთუმცა უყვეს რად იესუს. 12. და იყო მათ დღეთა შინა და განვიდა თავადი მთად კერძო ლოცვად და ღამესა ათევდა ლოცვითა ღმრთისა მიმართ. 13. და ვითარცა განთენა დღე, მოუწოდა მოწაფეთა თვსთა და გამოირჩინა ათორმეტნი მათგანნი, რომელთაცა მოციქულად უწოდა: 14. სიმონ, რომელსა უწოდა პეტრე, და ანდრეა, ძმად მისი, იაკობ და იოვანე, ფილიპე და ბართლომე. 15. მატთეოს და თომა და იაკობ ალფესი და სიმონ, რომელსა ერქუა მოშურნე, 16. და იუდა იაკობისი და იუდა ისკარიოტელი, რომელი-იგი იქმნა განმცემელ. 17. და

გარდამოვიდა მათ თანა და დადგა ადგილსა ველსა, და ერი იგი მოწაფეთა მისთად და სხვსა ერისა სიმრავლე ფრიადი ჰურიასტანით და იერუსალჴმით და ზღვს-კიდისად, ტვროსით და სიდონით, 18. რომელნი მოსრულ იყვნეს სმენად მისგან და განკურნებად სნეულებათაგან მათთა; და ურვილნი იგი სულთაგან არაწმიდათა განიკურნებოდეს. 19. და ყოველი იგი ერი ეძიებდა შეახლებად მისა, რამეთუ ძალნი გამოვიდოდეს მისგან და განჰკურნებდეს ყოველთა. 20. და თავადმან აღიხილნა თუალნი მისნი მოწაფეთა მიმართ და ეტყოდა: ნეტარ ხართ გლახაკნი სულითა, რამეთუ თქუენი არს სასუფეველი ღმრთისად; 21. ნეტარ ხართ თქუენ, რომელთა გშის აწ, რამეთუ განსძღეთ; ნეტარ ხართ თქუენ, რომელნი სტირთ აწ, რამეთუ იცინოდით; 22. ნეტარ იყვნეთ, რაჟამს მოგიძულნენ თქუენ კაცთა და ოდეს გამოგასხნენ თქუენ და გაყუედრებდენ და განკადონ სახელი თქუენი, ვითარცა ბოროტთად, ძისათჳს კაცისა. 23. გიხაროდენ მას დღესა შინა და მხიარულ იყვნით, რამეთუ აჰა ესერა სასყიდელი თქუენი მრავალ არს ცათა შინა, რამეთუ ესრეთვე უყოფდეს წინაწარმეტყუელთა მამანი მათნი. 24. ხოლო ვად თქუენდა, მდიდარნო, რამეთუ მიგიღებდეს ნუგეშინის-ცემად თქუენი. 25. ვად თქუენდა, განმაძღარნო აწ, რამეთუ გშიოდის; ვად თქუენდა, რომელნი იცინით აწ, რამეთუ იგლოვდეთ და სტიროდით. 26. ვად თქუენდა, რაჟამს კეთილსა გეტყოდინ თქუენ კაცნი, რამეთუ ეგრეთვე უყოფდეს ცრუ-წინაწარმეტყუელთა მამანი მათნი.

27. არამედ თქუენ გეტყვ, რომელთა-ეგე გესმის: გიყუარდედ მტერნი თქუენნი და კეთილსა უყოფდით მოძულეთა თქუენთა. 28. და აკურთხევდით მწყევართა თქუენთა და ილოცვიდით მათთჳს, რომელნი გმძლავრობდენ თქუენ. 29. რომელმან გცეს ყურიძალსა შენსა, მიუპყარ ერთკერძოდცა; და რომელი მიგიღებდეს შენ სამოსელსა შენსა, კუართსაცა შენსა ნუ აყენებ. 30. ყოველი რომელი გთხოვდეს, მიეც; და რომელი მიგიღებდეს შენ, ნუ მოჰკდი. 31. და ვითარცა-იგი თქუენ გნებავს, რადთა გიყონ კაცთა, თქუენცა ეგრეთვე მსგავსად უყოფდით მათ. 32. და უკუეთუ გიყუარდენ თქუენ მოყუარენი თქუენნი, რად არს მაღლი თქუენდა? რამეთუ ცოდვილნიცა მოყუარეთა მათთა ჰყუარობენ. 33. და უკუეთუ კეთილის-მყოფელთა თქუენთა კეთილსა უყოფდეთ, რომელი მაღლი არს თქუენდა? რამეთუ ცოდვილნიცა ამას ჰყოფენ. 34. და უკუეთუ ავასხებდეთ მათ, რომელთაგან ესავთ კუალად მოღებასა, რომელი მაღლი არს თქუენდა? რამეთუ ცოდვილნიცა ცოდვილთა ავასხებენ, რადთა მოიღონ სწორი. 35. ხოლო თქუენ გიყუარდედ მტერნი თქუენნი და კეთილსა უყოფდით და ავასხებდით და ნურარას უსასო ჰყოფთ, და იყოს სასყიდელი თქუენი მრავალ, და იყვნეთ ძე მაღლის, რამეთუ იგი თავადი ტკბილ არს უმაღლოთათჳსცა და უკეთურთა. 36. იყვნით თქუენ მოწყალე, ვითარცა მამად თქუენი მოწყალე არს. 37. ნუ განიკითხავთ და არა განიკითხნეთ; და ნუ დასჯით და არა დაისაჯნეთ; მიუტევეთ და მოგეტევენ. 38. მიეცით, და მოგეცეს თქუენ. საწყაული კეთილი და შეხრილი და დატენილი და ზედაგარდათხეული მოგცენ წიაღთა თქუენთა; მითვე საწყაულითა, რომლითა მიუწყოთ, კუალად მოგეწყოს თქუენ. 39. ეტყოდა მათ იგავსაცა: ნუ კელ-ეწიფებისა ბრმასა ბრმისა წინა-ძღუანვად? არამეა ორნივე ჯურღმულსა შთაცვენ? 40. არა არს მოწაფე უფროდს მოძღურისა თჳსისა, ხოლო განკრძალული იგი ყოველი იყავნ, ვითარცა მოძღუარი თჳსი. 41. რადსა ჰხედავ წუელსა თუალსა შინა ძმისა შენისასა და დჯრესა თუალსა შინა თჳსსა არა განიცდი? 42. ანუ ვითარ კელ-გეწიფების რქუმად ძმასა შენსა: ძმაო, მიტევე, და აღმოგიდო წუელი თუალისაგან შენისა, და შენ დჯრესა თუალსა შინა შენსა არა ჰხედავ? ორგულო, აღმოიდე პირველად დჯრე თუალისაგან შენისა და მერმე იხილო აღმოღებად წუელი თუალისაგან ძმისა შენისა. 43. რამეთუ არა არს ხე კეთილი, რომელმან გამოიღოს ნაყოფი ხენეში; არცა

კუალად ხე ხენეში, რომელმან ყვის ნაყოფი კეთილი. 44. რამეთუ თითოეული ხე თვისისაგან ნაყოფისა საცნაურ არნ; რამეთუ არა ეკალთაგან შეკრიბიან ლელუ, არცა მაყუალთაგან მოისთულიან ყურძენი. 45. კეთილმან კაცმან კეთილისაგან საუნჯისა გულისა თვისისა გამოიღის კეთილი, და ბოროტმან კაცმან ბოროტისაგან საუნჯისა გულისა თვისისა გამოიღის ბოროტი; რამეთუ ნამეტნავისაგან გულისა იტყვნ პირნი მისი.

46. რადსა მეტყვთ მე: უფალო, უფალო! და არა ჰყოფთ, რომელსა მე გეტყვ თქვენ? 47. ყოველი რომელი მოვალს ჩემდა და ისმენს სიტყვათა ჩემთა და ჰყოფს მათ, გიხუენო თქვენ, ვისა იყოს მსგავს. 48. მსგავს არს იგი კაცსა, რომელი აშენებნ სახლსა, რომელმან მოთხარა და დააღრმო და დადვა საფუძველი კლდესა ზედა; და დიდროად რად იყო, ეკუეთა მდინარე იგი სახლსა მას და ვერ შეუძლო შეძრვად მისა, რამეთუ დაფუძნებულ იყო კლდესა ზედა. 49. ხოლო რომელმან ისმინა და არა ყოს, მსგავს არს იგი კაცსა, რომელმან აღაშენა სახლი მიწასა ზედა თვნიერ საფუძველისა, რომელსა ეკუეთა მდინარე, და მეყსეულად დაეცა; და იყო დაცემად სახლისად მის დიდ.

7

1. და ვითარცა დაასრულნა იესუ სიტყუანი ესე სასმენელთა მიმართ ერისათა, შევიდა გაპერნაუმს. 2. და ასისტავისა ვისიმე მონად სნეულ იყო და მიახდა აღსრულებად, რომელი იყო მისა პატიოსან. 3. და ესმა მას იესუდსთვს და მიავლინნა მისა მოხუცებულნი ჰურიათანი ვედრებად მისა, რადთა მოვიდეს და განკურნოს მონად იგი მისი. 4. ხოლო რომელნი იგი მოვიდეს იესუდსა, ჰლოცვიდეს მას მსწრაფლ და ეტყოდეს, ვითარმედ: ღირს არს, რომელი-ესე ჰყო მისთვს, 5. რამეთუ უყუარს ნათესავი ჩუენი და შესაკრებელი მან აღმიშენა ჩუენ. 6. და იესუ წარვიდა მათ თანა. ხოლო თავადი ვითარ მიახლებულ იყო სახლსა მას, მიუვლინნა ასისტავმან მან მეგობარნი და ჰრქუა: უფალო, ნუ მოშურები, რამეთუ არა ვარ ღირს, რადთა სართულსა სახლისა ჩემისასა შემოხვდე. 7. რომლისაგან არცა თავით ჩემით ღირს მიჩნდა მისლვად შენდა; არამედ სიტყვთ ხოლო თქუ, და განიკურნოს მონად ესე ჩემი. 8. რამეთუ მეცა კაცი ვარ ჰელმწიფებასა ქუემე განწესებული და მქონან ჩემ ქუემე ერისა-კაცნი; და ვჰრქვ მას: წარვედ! და წარვიდის; და სხუასა: მოვედ! და მოვიდის; და მონასა ჩემსა: ყავ ესე! და ყვის. 9. ხოლო ვითარცა ესმა ესე იესუს, დაუკვრდა სარწმუნოებად მისი, მიექცა ერსა მას და ჰრქუა: ამენ გეტყვ თქვენ, არცაღა ისრაჴლსა შორის ვპოვე ესე ვითარი სარწმუნოებად. 10. და მიიქცეს, რომელნი-იგი მოსრულ იყვნეს, სახიდ მისა და პოვეს მონად იგი მისი ცოცხალი.

11. და იყო ამისა შემდგომად და წარვიდოდა ქალაქად, რომელსა ჰრქუან ნაინ, და თანა-უვიდოდეს მას მოწაფენი მისნი და ერი მრავალი. 12. და ვითარ მიეახლა ბჭეთა ქალაქისათა, და აჰა ესერა გამოაქუნდა მკუდარი, ძე მხოლოდ-შობილი დედისა თვისისად, და იგი იყო ქურივ; და ერი მრავალი იყო ქალაქისად მის თანა. 13. და იხილა დედაკაცი იგი იესუ და შეეწყალა იგი და ჰრქუა მას: ნუ სტირ! 14. და მივიდა ცხედარსა მას და შეახო. ხოლო რომელთა აქუნდა ცხედარი იგი, დადგეს. და ჰრქუა მას: ჭაბუკო, შენ გეტყვ, აღდეგ! 15. და ზე წამოჯდა მკუდარი იგი და იწყო სიტყუად; და მისცა იგი დედასა თვისსა. 16. და შიში დაეცა მათ ყოველთა ზედა, და ადიდებდეს ღმერთსა და იტყოდეს, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელი დიდი აღდგომილ არს ჩუენ შორის და რამეთუ მოხენდა ღმერთმან ერსა თვისსა. 17. და განეფინა სიტყუად ესე ყოველსა ჰურიასტანსა მისთვს და ყოველსა მას გარემო სოფლებსა.

18. და უთხრეს იოვანეს მოწაფეთა მისთა ამის ყოვლისათჳს. 19. და მოუწოდა იოვანე ორთა მოწაფეთა თჳსთა და მიაგლინნა იესუდსა და ჰრქუა: შენ ხარა მომავალი, ანუ სხუასა მოველოდით? 20. და მი-რად-ვიდეს მისა კაცნი იგი, ჰრქუეს: იოვანე ნათლის-მცემელმან მომავლინნა ჩუენ შენდა და თქუა: შენ ხარა მომავალი, ანუ სხუასა მოველოდით? 21. მას ჟამსა შინა განკურნნა მრავალნი სნეულებათაგან და საღმობათა და სულთაგან უკეთურთა და მრავალთა ბრმათა მიჰმადლა ხედვად. 22. და მიუგო და ჰრქუა მათ იესუ: მივედით და უთხართ იოვანეს, რად-ესე იხილეთ და გესმა: ბრმანი აღიხილვენ, მკელობელნი ვლენან, კეთროვანნი განწმდებიან, ყრუთა ესმის, მკუდარნი აღდგებიან, და გლახაკთა ეხარების. 23. და ნეტარ იყო, რომელი არა დაჰბრკოლდეს ჩემდა მომართ. 24. და ვითარცა წარვიდეს მოციქულნი იგი იოვანესნი, იწყო სიტყუად იესუ ერისა მის მიმართ იოვანესთჳს: რადსა გამოხუედით უდაბნოდ ხილვად? ლერწმისა, ქარისაგან შერყეულისა? 25. არამედ რადსა გამოხუედით ხილვად? კაცისა, სამოსლითა ჩჩვლითა მოსილისა? აჰა ესერა რომელნი სამოსლითა დიდებულთა და საშუებელითა არიან, სამეუფოთა შინა არიან. 26. არამედ რადსა გამოხუედით ხილვად? წინაწარმეტყუელისა? ჰე, გეტყვ თქუენ, და უმეტეს წინაწარმეტყუელისა. 27. რამეთუ ესე არს, რომლისათჳს-იგი წერილ არს: აჰა ესერა მე წარვაგლინო ანგელოზი ჩემი წინაშე პირსა შენსა, რომელმან განჰმზადნეს გზანი შენნი წინაშე შენსა. 28. რამეთუ გეტყვ თქუენ: უფროდსი შობილთა შორის დედათადსა იოვანე ნათლის-მცემელისა წინაწარმეტყუელი არავინ არს, ხოლო უმცირესი სასუფეველსა ღმრთისასა უფროდსა მისა არს. 29. და ყოველსა ერსა ესმა და მეზუერეთა, განამართლეს ღმერთი და ნათელ-ილეს ნათლის-ცემითა იოვანესითა. 30. ხოლო ფარისეველთა და სჯულის-მოდღუართა ზრახვად ღმრთისად შეურაცხ-ყვეს თავისა თჳსისა, რამეთუ არა ნათელ-ილეს მისგან. 31. ვის ვამსგავსნე კაცნი ამის ნათესავისანი, და ვისა არიან მსგავს? 32. მსგავს არიან ყმათა, უბანთა ზედა მსხდომარეთა, რომელნი მოუწესედ მოყუასთა მათთა და ეტყვიან: გისტჳნევდით თქუენ, და არა ჰროკვედით; გიგოდებდით თქუენ, და არა სტიროდეთ. 33. რამეთუ მოვიდა იოვანე ნათლის-მცემელი, არცა ჭამდა პურსა, არცა სუმიდა ღვინოსა, და იტყვთ: ეშმაკეულ არს. 34. მოვიდა ძე კაცისად, ჭამს და სუამს, და იტყვთ: აჰა კაცი მჭამელი და მსუმელი ღვინისად და მეგობარი მეზუერეთა და ცოდვილთად. 35. და განმართლდა სიბრძნე ყოველთაგან შვილთა თჳსთა.

36. ევედრებოდა ვინმე მას ფარისეველთაგანი, რადთა ჭამოს პური მის თანა; და შევიდა სახლსა მის ფარისეველისასა და დაჯდა. 37. და იყო დედაკაცი ვინმე ქალაქსა მას შინა, რომელი იყო ცოდვილი. ესმა, რამეთუ არს იგი სახლსა შინა მის ფარისეველისასა, მოიღო ალაბასტრი ნელსაცხებელისად. 38. და დადგა ფერჯთა თანა მისთა, ტიროდა და იწყო დაღტობად ცრემლითა ფერჯთა მისთა და თმითა თავისა მისისადთა წარჰკოცდა და ამბორს-უყოფდა ფერჯთა მისთა და სცხებდა ნელსაცხებელსა. 39. ვითარცა იხილა ფარისეველმან მან, რომელმანცა იგი ჰხადა მას, თქუა გულსა თჳსსა: ესე უკუეთუმცა იყო წინაწარმეტყუელი, უწყოდამცა, ვინ და რაბამი დედაკაცი შეეხების მას, რამეთუ ცოდვილ არს. 40. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სიმონ, მაქუს რადმე შენდა სიტყუად. ხოლო მან თქუა: მოძღუარ, იტყოდე! 41. და თქუა: ორნი თანა-მდებნი იყვნეს მასესხებელისა ვისნიმე: ერთსა თანა-ედვა ხუთასი დრაჰკანი, ხოლო ერთსა მას – ერგასისი. 42. და ვითარ არარად აქუნდა მათ, ორთავე მიუტევა. აწ თქუ შენ: ვინ უფროდს შეიყუაროს იგი? 43. მიუგო სიმონ და თქუა: მე ვგრე ვჰგონებ, ვითარმედ რომელსაცა-იგი უფროდსი მიუტევა. ხოლო თავადმან თქუა: სამართლად საჯე. 44. და მიექცა დედაკაცსა მას და სიმონს ეტყოდა:

ხედავა ამას დედაკაცსა? შემოვედ სახლსა შენსა, წყალი ფერკთა ჩემთა არა მეც, ხოლო ამან ცრემლითა დაალტვნა ფერკნი ჩემნი თმითა თვსითა წარკოცნა; 45. ამბორის-ყოფად არა მომეც მე, ხოლო ესე ვინადთგან შემოვიდა, არა დასცხრების ამბორის-ყოფითა ფერკთა ჩემთადთა. 46. ზეთი თავსა ჩემსა არა მცხე, ხოლო ამან ნელსაცხებელი სცხო ფერკთა ჩემთა. 47. რომლისა მადლისათვს გეტყვ შენ: მიეტევნენ მაგას ცოდვანი მაგისნი მრავალნი, რამეთუ შეიყუარა ფრიად. ხოლო რომელსა მცირედი მიეტეოს, მცირედცა შეიყუაროს. 48. და ჰრქუა მას: მიგეტევნენ შენ ცოდვანი შენნი! 49. და იწყეს თანა-მეინაკეთა მათ სიტყუად გულთა შინა მათთა: ვინ არს ესე, რომელი ცოდვათა მიუტევებს? 50. ჰრქუა დედაკაცსა მას: სარწმუნოებაამან შენმან გაცხოვნა შენ. გუალე, ვიდოდე მშვიდობით!

8

1. და იყო ამისა შემდგომად თავადი ვიდოდა ქალაქად-ქალაქად და დაბად-დაბად, ქადაგებდა და ახარებდა სასუფეველსა ღმრთისასა; და ათორმეტნი მოწაფენი მის თანა. 2. და დედანი ვინმე, რომელნი განკურნებულ იყვნეს სულთაგან არაწმიდათა და უძლურებათა: მარიამ, რომელსა ერქუა მაგდალენელი, რომლისაგან შვდნი ეშმაკნი განსრულ იყვნეს. 3. იოანნა, ცოლი ქოზადსი, ეზოდს-მოძღურისა ჰეროდესი, და სუსანა და სხუანი მრავანი, რომელნი ჰმსახურებდეს მას ნაყოფთაგან მათთა.
4. ხოლო რომელნი-იგი მისთანა იყვნეს ერნი მრავალნი და ქალაქად-ქალაქად რომელნი მოვიდოდეს მისა, ეტყოდა მათ იგავით: 5. გამოვიდა მთესვარი თესვად თესლისა თვსისა; და თესვასა მას მისსა რომელიმე დავარდა გზასა ზედა და დაითრგუნა, და მფრინველთა ცისათა შეჭამეს იგი. 6. და სხუად დავარდა კლდესა ზედა, აღმოსცენდა და განკმა, რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისად. 7. და რომელიმე დავარდა შორის ეკალთა; და აღმოსცენდეს ეკალნი და შეაშთვეს იგი. 8. და სხუად დავარდა ქუეყანასა კეთილსა და აღმოსცენდა და ყო ნაყოფი ასი წელი. ამას ეტყოდა ჳმითა: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ. 9. ჳკითხვიდეს მას მოწაფენი მისნი, ვითარმედ: რად არს იგავი ესე? 10. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: თქუენდა მოცემულ არს ცნობად საიდუმლოდ სასუფეველისა ღმრთისად, ხოლო სხუათა – იგავით, რადთა ხედვიდენ და ვერ იხილონ და ესმოდის და ვერ გულისკმა-ყონ. 11. ხოლო იგავი იგი ესე არს: თესლი იგი არს სიტყუად ღმრთისად. 12. ხოლო გზასა ზედა იგინი არიან, რომელთა ესმის, მერმე მოვიდის ეშმაკი და მოულის სიტყუად იგი გულისაგან მათისა, რადთა არა ჰრწმენეს და ცხოვნდენ. 13. ხოლო რომელი-იგი კლდესა ზედა, – რომელთა-იგი რაჟამს ისმინიან, სიხარულით შეიწყნარიან სიტყუად იგი, და ამათ ძირი არა უბნ, რომელთა-იგი ჟამ ერთ ჰრწამნ და ჟამსა განსაცდელისასა განდგიან. 14. ხოლო რომელი-იგი ეკალთა შორის დავარდა, ესე არიან რომელთა ისმინიან სიტყუად და ზრუნვისაგან და სიმდიდრისა და გემოთაგან ამის სოფლისათა ვლენედ და შეაშთვიან და არა ნაყოფიერ იქმნიან. 15. ხოლო რომელი-იგი კეთილსა ქუეყანასა დაეთესა, ესე არიან, რომელთა გულითა კეთილითა და სახიერითა ისმინიან სიტყუად და შეიკრძალიან და ნაყოფი გამოიღიან მოთმინებითა.
16. არავინ სანთელი აღანთის და დაფარის ჳურჭლითა, გინა ქუეშე ცხედარსა შედგიან, არამედ სასანთლესა ზედა დადგიან, რადთა შემავალნი იგი ნათელსა ხედვიდენ. 17. რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, არცა საიდუმლოდ, რომელი არა საცნაურ იყოს და ცხადად მოვიდეს. 18. იხილეთ უკუე, ვითარ-ეგე ისმენთ: რომელსა აქუნდეს, მიეცეს მას, და რომელსა არა

აქუნდეს და რომელღა-იგი ჰგონიეს, ვითარმედ აქუს, მო-ვე-ეღოს მას.

19. მოვიდეს მისა დედად და ძმანი მისნი, და ვერ ეძლო შემთხუევად მისა ერისა მისგან. 20. უთხრეს მას და ეტყოდეს: დედად შენი და ძმანი შენნი გარე დგანან და ხილვად შენი ჰნებავს. 21. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: დედად ჩემი და ძმანი ჩემნი ესე არიან, რომელთა სიტყუად ღმრთისად ისმინონ და ყონ იგი.

22. და იყო ერთსა შინა დღესა თავადი შევიდა ნავსა, და მოწაფენი მისნი მის თანა, და ჰრქუა მათ: განვიდეთ წიაღკერძო ტბასა მას; და აღვიდეს. 23. და მირად-ვიდოდეს იგინი ნავითა, მიეძინა. და გარდამოკდა არმური ქარისად ტბასა მას ზედა, და აღივსებოდა ნავი იგი, და იურვოდეს. 24. და მოვიდეს და განალჳძეს და ეტყოდეს: მოძღუარ, მოძღუარ, წარვწყმდებით. ხოლო თავადი აღდგა და შეჰრისხნა ქარსა მას და ღელვასა წყალთასა; და დასცხრეს, და იყო დაყუდებად დიდი. 25. და ჰრქუა მათ: სადა არს სარწმუნოებად თქუენი? ხოლო მათ შეეშინა და დაუკვრდა და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ-მე არს ესე, რამეთუ ქართაცა უბრძანებს და წყალთა, და ერჩიან მას?

26. და განვიდეს სოფელსა მას გადარინელთასა, რომელ არს წიაღკერძო გალილეასა. 27. და ვითარცა განვიდეს იგინი ქუეყანად, მო-ვინმე-ეგებვოდა კაცი ქალაქისასა, რომლისა თანა იყვნეს ეშმაკნი; და მრავალ ჟამ სამოსელი არა შეემოსა და სახლსა შინა არა იყოფოდა, არამედ საფლავებსა. 28. და ვითარცა იხილა მან იესუ, ღაღატ-ყო და შეუვრდა ფერჯთა მისთა და ჳმითა დიდითა იტყოდა: რად ძეს ჩემი და შენი, იესუ, ძეო ღმრთისა მაღლისაო? გვედრები, ნუ მტანჯავ მე. 29. რამეთუ უბრძანა სულსა მას არაწმიდასა განსლვად კაცისა მისგან; რამეთუ მრავალ-გზის წარიტაცის იგი, და შებორკილიან იგი ჯაჭვთა და საკრველითა და სცვედ, და განხეთქნის საკრველნი და იდევნებინ ეშმაკისა მისგან უდაბნოთა. 30. ჰკითხა მას იესუ: რად არს სახელი შენი? ხოლო მან ჰრქუა: ლეგეონ, რამეთუ ეშმაკნი მრავალნი შესრულ იყვნეს მისა. 31. და ევედრებოდეს მას, რადთა არა უბრძანოს მათ უფსკრულთა შთასლვად. 32. და იყო მუნ კოლტი ღორთად მრავალი, მძოვარი მთასა ზედა; და ევედრებოდეს მას, რადთა უბრძანოს მათ ღორებსა მას შესლვად. და თავადმან უბრძანა მათ. 33. და გამოვიდეს ეშმაკნი იგი კაცისა მისგან და შევიდეს ღორთა მათ. და მიიძართა ყოველმან კოლტმან კბოდესა მას ტბად და დაიშთვნეს. 34. ვითარცა იხილეს მწყემსთა მათ საქმე ესე, ივლტოდეს და შევიდეს და უთხრეს ქალაქსა და დაბნებსა. 35. და გამოვიდეს ხილვად, რომელი-იგი იქმნა, და მოვიდეს იესუდსა და იხილეს კაცი იგი მჯდომარე, რომლისაგან ეშმაკნი იგი განსრულ იყვნეს, შემოსილი და გონიერი, ფერჯთა თანა იესუდსთა, და შეეშინა. 36. რამეთუ უთხრეს, რომელთა-იგი ეხილვა, ვითარ-იგი ცხოვნდა ეშმაკეული. 37. და ევედრებოდეს მას ყოველი იგი სიმრავლე გარემო სოფლებისად მის გადარინელთადსად, რადთა წარვიდეს მათგან, რამეთუ შიშითა დიდითა შეპყრობილ იყვნეს. ხოლო თავადი შევიდა ნავსა და მიიქცა მუნვე. 38. ევედრებოდა მას კაცი იგი, რომლისაგან ეშმაკნი განსრულ იყვნეს, რადთა იყოს მის თანა. ხოლო თავადმან განუტევა იგი და ჰრქუა: 39. მიიქცე სახიდ შენდა და მიუთხარ, რაოდენი გიყო შენ ღმერთმან. და წარვიდა ყოველსა მას ქალაქებსა და ქადაგებდა, რად-იგი ყო მისთჳს იესუ.

40. და იყო მიქცევასა მას იესუდსსა მუნვე შეიწყნარა იგი ერმან მან, რამეთუ ყოველნივე მოელოდეს მას. 41. და აჰა ესერა მოვიდა კაცი, და სახელი მისი იაიროს, და ესე მთავარი იყო შესაკრებელისად; და დავარდა ფერჯთა თანა იესუდსთა და ევედრებოდა მას, რადთა შევიდეს სახლსა მისსა. 42. რამეთუ ასული მარტოდ ესუა მას, რომელი იყო ათორმეტის წლის, და იგი მოკუდებოდა. და მისლვასა მას მისსა ერი იგი შეკრებებოდა მისა. 43. და იყო

ვინმე დედაკაცი წყაროდთა სისხლისადთა ათორმეტით წლითგან, რომელსა ყოველი მონაგები მისი წარეგო მკურნალთა ზედა, და ვერვის განეკურნა. 44. და მოვიდა ზურგით კერძო და შეახო ფესუსა სამოსლისა მისისასა. და მეყსეულად დასცხრა წყაროდ იგი სისხლისა მისისად. 45. და თქუა იესუ: ვინ შემახო მე? და ვითარცა უვარ-ჰყოფდეს ყოველნი, ჰრქუა პეტრე და მისთანათა: მოძღუარ, ერნი გარე მოგადგან და შეგაიწრებენ შენ, და შენ იტყვ: ვინ შემახო მე? 46. ხოლო იესუ ჰრქუა: შე-ვინმე-მახო მე, რამეთუ მე ვცან ძალი, განსრული ჩემგან. 47. და იხილა რად დედაკაცმან მან, რამეთუ არა დაეფარა, მოვიდა ძრწოლით და შეუვრდა მას და, რომლისა ბრალისათჳს შეახო, უთხრა წინაშე ყოვლისა ერისა, და ვითარ-იგი მეყსეულად განიკურნა. 48. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: ნუ გეშინინ, ასულო, სარწმუნოებაჲმან შენმან გაცხოვნა შენ, ვიდოდე მშჳდობით! 49. და ვითარ იგი ეტყოდა ოდენ, მო-ვინმე-ვიდა შესაკრებელის-მთვარისად მის და ჰრქუა მას, ვითარმედ: ასული შენი მოკუდა, ნუ დააშრობ მოძღუარსა. 50. ხოლო იესუს ვითარცა ესმა, ჰრქუა მას: ნუ გეშინინ, გარნა გრწმენინ, და ცხოვნდეს იგი. 51. და ვითარცა მოვიდა იესუ სახლსა მას, არავინ უტევა შესლვად მის თანა, გარნა პეტრე და იაკობ და იოვანე და მამად და დედად მის ყრმისად. 52. სტიროდეს მას ყოველნი და ეტყებდეს. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ნუ სტიროდეს, რამეთუ ყრმად ეგე არა მომკუდარ არს, არამედ სძინავს. 53. ხოლო იგინი ჰბასრობდეს მას, უწყოდეს, რამეთუ მომკუდარ იყო. 54. და თავადმან გამოასხა ყოველი და უპყრა კელი ყრმისად მის და კმა-უყო: ყრმაო, აღდეგ! 55. და მოიქცა სული მისი, და მეყსეულად აღდგა. და უბრძანა, რადთა სცენ მას ჭამადი. 56. და განუკურდებოდა მამა-დედათა მისთა. ხოლო თავადმან ამცნო მათ, რადთა არავის უთხრან საქმე იგი.

სახარებად ლუკადს თავი

9

1. და მოუწოდა იესუ ათორმეტთა მათ მოწაფეთა თჳსთა და მისცა მათ ძალი და კელმწიფებად ყოველთა ზედა ეშმაკთა და სენთა განკურნებად. 2. და წარავლინნა იგინი ქადაგებად სასუფეველსა ღმრთისასა და განკურნებად უძღურთა. 3. და ჰრქუა მათ: ნურარად გაქუნ გზასა ზედა, ნუცა კუერთხი, ნუცა ვაშკარანი, ნუცა პური, ნუცა ვეცხლი, ნუცა ორი სამოსელი გაქუნ. 4. და რომელსა სახლსა შეხვდეთ, მუნ დაადგერით და მიერ გამოვედით. 5. და რაოდენთა არა შეგიწყნარნენ თქუნ, გამო-რად-ხვდოდით მიერ ქალაქით, მტურერი ფერკთა თქუნთაგან განიყარეთ საწამებელად მათა. 6. და გამო-რად-ვიდეს, მიმოვიდოდეს დაბნებსა მას და ახარებდეს და განჰკურნებდეს სნეულთა ყოველთა ადგილთა.

7. ესმნეს ჰეროდეს მეოთხედ მთავარსა ყოველნი იგი საქმენი, რომელნი მის მიერ იქმნებოდეს, და განიზრახვიდა, რამეთუ იტყოდეს ვინმე, ვითარმედ: იოვანე ნათლის-მცემელი აღდგომილ არს მკუდრეთით. 8. ხოლო რომელნიმე იტყოდეს: ელია გამოჩნდა; და სხუანი იტყოდეს: წინაწარმეტყუელი ვინმე პირველთაგანი აღდგომილ არს. 9. ხოლო ჰეროდე თქუა: იოვანეს მე თავი მოვჰკუეთე, ხოლო ესე ვინ არს, რომლისათჳს ესე ვითარი მესმის, არა ვიცი. და უნდა ხილვად მისი.

10. და მოიქცეს მოციქულნი და უთხრეს იესუს, რაოდენი ქმნეს. და წარიყვანნა იგინი და განემორა თუსაგან ადგილსა უდაბნოსა ქალაქისასა, რომელსა ჰრქვან ბეთსაიდად. 11. ხოლო ერმან მან აგრძნა და მისდევდეს მას. და შეიმთხვნა იგინი და ეტყოდა მათ სასუფეველისათუს ღმრთისა, და რაოდენთა უკმდა განკურნებად, განჰკურნებდა. 12. და ვითარცა იწყო დღემან მიდრეკად, მოვიდეს ათორმეტნი იგი და ჰრქუეს მას: განუტევე ერი ესე, რადთა წარვიდენ გარემო დაბნებსა და აგარაკებსა და დაადგრენ მუნ და პოონ საზრდელი თავისა მათისად, რამეთუ აქა უდაბნოსა ადგილსა ვართ. 13. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: თქუენ ეცით მაგათ ჭამადი. და მათ ჰრქუეს: არა არს ჩუენ თანა უფროდს, გარნა ხუთი კუეზად პური და ორი თევზი; გარნა თუ ჩუენ წარვიდეთ და უყიდოთ ყოველსა ამას ერსა საზრდელი? 14. რამეთუ იყვნეს კაცნი იგი ვითარ ხუთ ათას ოდენ. ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თუსთა: დასხით კაცები ეგე პურისმტედ-პურისმტედ ერგასეული. 15. და მათ ყვეს ეგრე და დასხეს ყოველი იგი ერი. 16. ხოლო თავადმან მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი და აღიხილნა თუალნი ზეცად და აკურთხნა იგინი და დამუსრა და მისცემდა მოწაფეთა, რადთა დაუგონ ერსა მას. 17. და ჭამეს და განძღეს ყოველნი; და აღიღეს, რომელ-იგი დაუშთა მათ ნამუსრევი, ათორმეტი გოდორი.

18. და იყო ლოცვასა მას მისსა თუსაგან, მის თანა იყვნეს მოწაფენი. ჰკითხვიდა მათ და ჰრქუა: ვინ ვჰგონიე მე ერსა ამას და რად თქვან ჩემთუს ყოფად? 19. ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს: იოვანე ნათლის-მცემელი; და სხუათა – ელია; და რომელნიმე იტყვან: წინაწარმეტყუელი ვინმე პირველთაგანი აღდგომილ არს. 20. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: თქვენ ვინ გგონიე მე? მიუგო პეტრე და ჰრქუა: ცხებული ღმრთისად. 21. ხოლო თავადმან შეჰრისხნა მათ და ამცნო, რადთა არავის უთხრან ესე. 22. და ჰრქუა მათ, ვითარმედ: ჯერ-არს ძისა კაცისად ფრიად ვნებად და შეურაცხ-ყოფად მოხუცებულთაგან და მღდელთ-მოძღუართა და მწიგნობართა და მოკლვად და მესამესა დღესა აღდგომად.

23. და იტყოდა ყოველთა მიმართ: რომელსა უნებს შემოდგომად ჩემდა, უვარ-ყავნ თავი თუსი და აღიღენ ჯუარი თუსი და მომდევდინ მე. 24. რამეთუ რომელსა უნდეს განრინებად სულისა თუსისა, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თუსი ჩემთუს, მან პოოს იგი. 25. რად სარგებელ არს კაცისა, შე-თუ-იძინოს სოფელი ყოველი და თავი თუსი წარიწყმიდოს, გინა იზღვიოს? 26. რომელსა სირცხულ უჩნდეს ჩემდა მომართ? მას ძემანცა კაცისამან არცხვნოს, ოდეს მოვიდეს დიდებითა თუსითა და მამისადთა და წმიდათა ანგელოზთადთა. 27. გეტყვ თქუენ: არიან ვინმე აქა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოდ სიკუდილისად, ვიდრემდე იხილონ სასუფეველი ღმრთისად.

28. და იყო შემდგომად სიტყუათა ამათ ვითარ რვა ოდენ დღე, და წარიყვანნა იესუ პეტრე და იაკობ და იოვანე და აღვიდა მთასა ლოცვად. 29. და იყო ლოცვასა მას მისსა ხილვად პირისა მისისად სხუა და სამოსელი მისი სპეტაკ და ელვარე. 30. და აჰა ესერა ორნი კაცნი მის თანა ზრახვიდეს, რომელნი იყვნეს მოსე და ელია. 31. რომელნი გამოჩნდეს დიდებითა და იტყოდეს განსლვასა მას მისსა, რომელი ეგულებოდა აღსრულებად იერუსალჴმს. 32. ხოლო პეტრე და მისთანანი დამძიმებულ იყვნეს ძილითა; ხოლო გან-რად-იღუძეს, იხილეს დიდებად მისი და ორნი კაცნი მის თანა მდგომარენი. 33. და

იყო განშორებასა მას მათსა მისგან ჰრქუა პეტრე იესუს: მოძღუარ, კეთილ არს ჩუენდა აქა ყოფად, და ვქმნეთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენდა და ერთი მოსესა და ერთი ელიადსა, – რამეთუ არა იცოდა, რასა იტყოდა. 34. და ვითარცა ამას იტყოდა, აჰა ღრუბელი აგრილობდა მათ, და შეეშინა მათ შესლვად ღრუბელსა მას. 35. და ჳმად იყო ღრუბლით გამო: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, ამისი ისმინეთ. 36. და ესე რად იყო ჳმად, იპოვა იესუ მარტოდ. და მათ დაიდუმეს და არად ვის უთხრეს მათ დღეთა შინა, რომელ-იგი იხილეს.

37. და იყო მერმესა დღესა გარდამოსლვასა მათსა მიერ მთით მოეგებვოდა მას ერი მრავალი. 38. და აჰა კაცმან ვინმე ღალატ-ყო ერსა მას შორის და ჰრქუა: მოძღუარ, გვედრები შენ, მოიხილე ძესა ზედა ჩემსა, რამეთუ ესე ხოლო მარტოდ მივის. 39. და სულმან უკეთურმან შეიპყრის იგი, და მეყსეულად ღალატ-ყვის, და დააკუეთის იგი, და პეროინ, და ძნიად განეშორის მისგან და შემუსრის იგი. 40. და ვევედრე მოწაფეთა შენთა, რადთამცა განაშორეს იგი, და ვერ შეუძლეს. 41. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა: ა ნათესავი ურწმუნოდ და გულარძნილი! ვიდრემდე ვიყო თქუენ თანა და თავს-ვიდებდე თქუენსა? მომგუარე მე აქა ძე შენი! 42. და ვიდრე იგი მოვიდოდა, დააკუეთა იგი ეშმაკმან მან და აძრწოლებდა მას. შეჰრისხნა იესუ სულსა მას არაწმიდასა და განკურნა ყრმად იგი და მისცა მამასა თვსსა. 43. და განუკვრდებოდა ყოველთა დიდებასა მას ზედა ღმრთისასა, და ყოველნი დაკვრვებულ იყვნეს ყოველსა მას ზედა, რომელსა იქმოდა იესუ. ხოლო იესუ ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა: 44. დაისხნით თქუენ სიტყუანი ესე ყურთა თქუენთა, რამეთუ ძე კაცისად მიცემად არს ჳელთა კაცთასა. 45. ხოლო იგინი უმეცარ იყვნეს სიტყუასა ამას ზედა, და იყო დაფარულ მათგან, რადთა ვერ გულისჳმა-ყონ იგი, და ეშინოდა მათ კითხვად მისა სიტყუსა ამისთვს. 46. შევიდა მათდა გულის-სიტყუადცა: ვინ-ძი უდიდეს იყოს შორის მათსა? 47. ხოლო იესუ იცნოდა გულის ზრახვანი მათნი და მოიყვანა ყრმად და დაადგინა იგი წინაშე მათსა 48. და ჰრქუა მათ: რომელმან შეიწყნაროს ესე ყრმად სახელითა ჩემითა, მე შემიწყნარა; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შეიწყნაროს მომავლინებელი ჩემი. ხოლო უმცირესი თქუენ ყოველთა შორის იგი არს დიდ.

49. მიუგო იოვანე და ჰრქუა: მოძღუარ, ვიხილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა ეშმაკთა განასხმიდა, და ჩუენ ვაყენებდით მას, რამეთუ არა შემოგვდგეს ჩუენ. 50. ჰრქუა მას იესუ: ნუ აყენებთ, რამეთუ რომელი არა არს ჩუენდა მტერ, იგი ჩუენ კერძო არს.

51. და იყო აღსრულებასა მას დღეთა ამაღლებისა მისისათა და თავადმან დაამტკიცა პირი თვსი აღსლვად იერუსალჳმდ. 52. და წარავლინნა მოციქულნი წინაშე მისსა. და იგინი წარვიდეს და შევიდეს დაბასა სამარიტელთასა, რადთა მო-რადმე-უმზადონ მას. 53. და არა შეიწყნარეს იგინი, რამეთუ პირი მისი იყო მისლვად იერუსალჳმდ. 54. ვითარცა იხილეს მოწაფეთა მისთა იაკობ და იოვანე, თქუეს: უფალო, გნებავსა, რადთა ვთქუათ, და ცეცხლი გარდამოვდეს ზეცით და აღვოცნეს იგინი, ვითარცა ელია ყო? 55. მიექცა იესუ და შეჰრისხნა მათ და ჰრქუა: არა იცით, რომლისა სულისანი ხართ თქუენ? 56. რამეთუ ძე კაცისად არა მოვიდა წარწყმედად სულსა კაცთასა, არამედ ცხოვრებად. და წარვიდეს სხუასა დაბასა.

57. და იყო სლვასა მას მათსა გზასა ზედა ჰრქუა ვინმე მას: მიგდევდე შენ ვიდრეცა მიხუალ. 58. ჰრქუა მას იესუ: მელთა ვურელი უჩნს და მფრინველთა ცისათა საყოფელი, ხოლო ძესა კაცისასა არა აქუს, სადა თავი მიიდრიკოს. 59. ხოლო სხუასა ჰრქუა: შენ მომდევდი მე. და მან ჰრქუა: უფალო, მიბრძანე მე პირველად მისლვად და დაფლვად მამისა ჩემისა. 60. ჰრქუა მას იესუ: აცადენ მკუდარნი დაფლვად თვსთა მკუდართა; ხოლო შენ წარვედ და მიმოსდევ სასუფეველი ღმრთისად. 61. ჰრქუა მას სხუამან: მეცა მიგდევდე შენ, უფალო, ხოლო პირველად მიბრძანე მე ჯმნად სახლეულთა ჩემთაგან. 62. ჰრქა მას იესუ: არავინ დასდვის ჳელი საწნველსა, და ხედავენ იგი გარეუკუნ და წარმართებულ არნ სასუფეველსა ღმრთისასა.

10

1. და ამისა შემდგომად გამოირჩინა უფალმან სხუანი სამეოც და ათნი და წარავლინნა იგინი ორ-ორნი წინაშე მისსა ყოველსა ქალაქებსა და დაბნებსა, ვიდრეცა ეგულებოდა მას მისლვად. 2. და ეტყოდა მათ: სამკალი ფრიად არს, ხოლო მუშაკნი მცირედ. ევედრენით უკუე უფალსა სამკალისასა, რადთა მოავლინნეს მუშაკნი სამკალსა თვსსა. 3. წარვედით! აჰა ესერა მიგავლინებ თქუენ, ვითარცა კრავთა შორის მგელთა. 4. ნუ წარგაქუნ ბალანტი, ნუცა ვაშკარანი, ნუცა შესასხმელი ფერჯთად და ნუცა ვის გზასა ზედა მოიკითხავთ. 5. და რომელსაცა სახლსა შეხვდეთ, პირველად თქუთ: მშუდობად სახლსა ამას! 6. და უკუეთუ იყოს მუნ ძქ მშუიდობისად, განისუენოს მის ზედა მშუდობამან თქუენმან, უკუეთუ არა – თქუენდავე მოიქცეს. 7. მასვე სახლსა შინა იყვებით, ჭამდით და სუემდით მათ თანა, რამეთუ ღირს არს მუშაკი სასყიდლისა თვსისა, ნუ მიხუალთ სახლითი სახლად. 8. და რომელსა ქალაქსა შეხვდეთ, და შეგიწყნარნენ თქუენ, ჭამდით წინა-დაგებულსა თქუენსა 9. და განჰკურნებდით მას შინა უძღურთა და ეტყოდეთ მათ: მოახლებულ არს თქუენ ზედა სასუფეველი ღმრთისად. 10. და რომელსა ქალაქსა შეხვდეთ, და არა შეგიწყნარნენ თქუენ, გამო-რად-ხვდოდით უბანთა მისთა, არქუთ მათ: 11. აჰა ესერა მტუერი რომელ აღევრა ფერჯთა ჩუენთა ქალაქისაგან თქუენისა, განვიყრით თქუენ ზედა; გარნა ესემცა უწყით, რამეთუ მოახლებულ არს სასუფეველი ღმრთისად. 12. გეტყვ თქუენ: სოდომელთა უმოლხინეს იყოს მას დღესა შინა, ვიდრე ქალაქისა მის. 13. ვად შენდა, ქორაზინ, და ვად შენდა, ბეთსაიდა, რამეთუ ტვროსს და სიდონს თუმცა იქმნნეს ძალნი, რომელ იქმნნეს თქუენ შორის, პირველვემცა ძაძითა და ნაცარსა ზედა მსხდომარეთა შეინანეს. 14. ხოლო ტვროსი და სიდონი უმოლხინეს იყოს სასჯელსა მას, ვიდრე თქუენ. 15. და შენ, კაპერნაუმ, ნუ ცადმდე აჰმაღლდები, არამედ ჯოჯოხეთადმდე შთაჰკდე. 16. რომელმან თქუენი ისმინოს, ჩემი ისმინა; და რომელმან თქუენ შეურაცხ-გყვნეს, მე შეურაცხ-მყოფს; და რომელმან მე შეურაცხ-მყოფს, შეურაცხ-ჰყოფს მომავლინებელსა ჩემსა.

17. და მოიქცეს სამეოც და ათნი იგი სიხარულითა და იტყოდეს: უფალო, ეშმაკნიცა დაგუმორჩილებიან სახელითა შენითა. 18. ჰრქუა მათ იესუ: ვხედევდ ეშმაკსა ვითარცა ელვასა, ზეცით გარდამოვრდომილსა. 19. აჰა მიგცემ თქუენ ჳელმწიფებასა დათრგუნვად გუელთა და ღრიაკალთა და ყოველსა ზედა ძალსა მტერისასა, და თქუენ არარად გევნოს. 20. ხოლო ამას ზედა ნუ გიხარინ, რამეთუ სულნი უკეთურნი დაგემორჩილებიან, არამედ

გინაროდენ, რამეთუ სახელები თქუენი დაიწერა ცათა შინა. 21. მას ჟამსა შინა იხარებდა იესუ სულითა და თქუა: აღვიარებ შენ, მამაო, უფალო ცისა და ქუეყანისო, რამეთუ დაჰფარე ესე ბრძენთაგან და მეცნიერთა და გამოუცხადე ესე ჩიხლთა. 36. მამაო, რამეთუ ესრეთ სათნო-იყო შენ წინაშე. 22. და მიექცა მოწაფეთა და ჰრქუა: ყოველივე მომეცა მე მამისა ჩემისა მიერ, და არავინ იცის, ვინ არს მამად, გარნა ძემან; და არცა ვინ იცის, ვინ არს ძე, გარნა მამამან; და ვისა უნდეს ძესა გამოცხადების, გამოუცხადოს. 23. და მიექცა მოწაფეთა მისთა თვსაგან და ჰრქუა: ნეტარ არიან თუალნი, რომელნი ხედვენ, რომელსა თქუენ ხედავთ, და ყურნი, რომელთა ესმის რომელი თქუენ გესმის. 24. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: მრავალთა წინაწარმეტყუელთა და მეფეთა უნდა ხილვად, რომელსა თქუენ ხედავთ, და ვერ იხილეს, და სმენად, რომელი თქუენ გესმის, და ვერ ესმა.

25. და აჰა ესერა სჯულის-მეცნიერი ვინმე აღდგა და გამოსცდიდა იესუს და ეტყოდა: მოძღუარ, რად ვქმნე, რადთა ცხორებად საუკუნოდ დავიმკვდრო? 26. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: სჯულსა ვითარ წერილ არს? ვითარ აღმოიკითხავ? 27. ხოლო მან ჰრქუა: შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოვლითა გულითა შენითა და ყოვლითა სულითა შენითა და ყოვლითა ძალითა შენითა და ყოვლითა გონებითა შენითა, და მოყუასი შენი – ვითარცა თავი თვსი. 28. ჰრქუა მას იესუ: მართლ მომიგე, მაგას იქმოდე და სცხონდე. 29. ხოლო მას უნდა განმართლებად თავი თვსი და ჰრქუა იესუს: და ვინ არს მოყუას ჩემდა? 30. მიუგო იესუ და ჰრქუა: კაცი ვინმე გარდამოვიდოდა იერუსალჴმით იერიქოდ, და ავაზაკნი დაესხნეს, განძარცუეს იგი, დაწყლეს და წარვიდეს და დაუტევეს მწყდარი. 31. ხოლო დამთხუევით მღდელი ვინმე შთავიდოდა მასვე გზასა და იხილა იგი და თანა-წარჰკცა. 32. და ეგრეთვე ლევიტელი მასვე ადგილსა მივიდა და იხილა იგი და თანა-წარჰკცა. 33. მერმე სამარიტელი ვინმე წარვიდოდა, მოვიდა მასვე ადგილსა, იხილა იგი და შეეწყალა. 34. და მოვიდა მისა და შეუხზა წყლული იგი და დაასხა ზეთი და ღვინოდ და აღსუა იგი კარაულსა თვსსა და მოიყვანა იგი ყოველთასა მას სადგურსა და ილუაწა იგი. 35. და ხვალისაგან, გამო-რად-ვიდოდა, ორი დრაჰკანი მისცა ყოველთა სადგურისა მოლუაწესა მას და ჰრქუა: ილუაწე ეგე და, სხუად თუ რადმე წარავო უმეტესი, მო-რად-ვიდე, მიგცე შენ. 36. ვინ უკუე ამათ სამთაგანი გგონიეს შენ მოყუას მისა, რომელ იგი შევარდა ავაზაკთა მათ? 37. ხოლო მან ჰრქუა: რომელმან ყო წყალობად მის თანა. ჰრქუა მას იესუ: ვიდოდე და ჰყოფდ შენცა ეგრევე.

38. და იყო ვითარცა წარვიდეს ესენი, და თავადი შევიდა დაბასა რომელსამე. და იყო ვინმე მუნ დედაკაცი, რომლისა სახელი მართა, და შეიყვანა თავადი სახიდ თვსა. 39. და იყო დად მისი, რომელსა ერქუა მარია, რომელი დაჯდა ფერკთა თანა იესურსთა და ისმენდა სიტყუათა მისთა. 40. ხოლო მართა მიმოდარუნვიდა მრავლისა მსახურებისათვს, ზედა მიადგა და ჰრქუა: უფალო, არა ილუწი, რამეთუ დამან ჩემმან მარტოდ დამიტევა მე მსახურებად. არქუ მას, რადთა შემეწეოდის მე. 41. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მართა, მართა! ზრუნავ და შფოთ ხარ მრავლისათვს, აქა ერთისად არს საწმარ. 42. ხოლო მარია კეთილი ნაწილი გამოირჩია, რომელი არასადა მიეღოს მისგან.

1. და იყო ადგილსა რომელსამე თავადი ილოცვიდა. და ვითარცა დასცხრა ლოცვისაგან, ჰრქუა ვინმე მას მოწაფეთაგანმან: უფალო, გუასწავე ლოცვად, ვითარცა იოვანე ასწავა მოწაფეთა თვსთა. 2. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: რაჟამს ილოცვიდეთ, თქუთ: მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, მოვედინ სუფევად შენი, იყავნ ნებად შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქუეყანასა ზედა. 3. პური ჩუენი არსობისად მომეც ჩუენ დღითი-დღედ. 4. და მომიტევენ ჩუენ ცოდვანი ჩუენნი, და რამეთუ ჩუენცა მიუტევებთ ყოველთა თანა-მდებთა ჩუენთა, და ნუ შემიყვანებ ჩუენ განსაცდელსა, არამედ მიქსნენ ჩუენ ბოროტისაგან. 5. და ეტყოდა მათ: ვის თქუენგანსა ესუას მეგობარი და მოვიდეს მისა შუვა-ღამეს და ჰრქუას მას: მეგობარო, მოვასხენ მე სამნი პურნი, 6. რამეთუ მეგობარი მოვიდა ჩემდა გზით, და არარად მაქუს, რად დაუგო მას. 7. მან მიუგოს შინადთ გამო და ჰრქუას: ნუ შრომასა შემამთხუევ მე, რამეთუ კარი დაკშულ არს და ყრმანი ჩემნი ჩემ თანა არიან სარეცელსა ზედა; ვერ ძალ-მიც აღდგომად და მიცემად შენდა. 8. გეტყვ თქუენ: დაღაცათუ არა ეძლოს მას აღდგომად და მიცემად, რამეთუ არს იგი მეგობარ მისა, წყინებისა მისთვის მისისა აღდგეს და მისცეს, რაოდენი უქმდეს მას. 9. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: ითხოვდით და მოგეცეს თქუენ, ეძიებდით და ჰპოოთ, ირევდით და განგეღოს თქუნ. 10. რამეთუ ყოველი რომელი ითხოვდეს, მოიღოს, და რომელი ეძიებდეს, პოოს, და რომელი ირევდეს, განეღოს. 11. ვის უკუე თქუენგანსა მამასა სთხოვდეს ძე პურსა, ნუუკუე ქვად მისცეს მას? გინა თუ თევზსა სთხოვდეს, ნუუკუე თევზისა წილ გუელი მისცესა მას? 12. გინა თუ კუერცხსა სთხოვდეს, ნუუკუე ღრიაკალი მისცეს მას? 13. უკუეთუ თქუენ უკეთურთა იცით მისაცემელი კეთილი მიცემად შვილთა თქუენთა, რაოდენ უფროდს მამამან ზეცით მოსცეს სული წმიდად, რომელნი სთხოვდენ მას.

14. და კაცისა ვისგანმე განაძო ეშმაკი, რომელი იყო ყრუდ. და იყო განსლვასა მას ეშმაკისასა იტყოდა ყრუდ იგი. და უკვრდა ყოველსა მას ერსა. 15. ხოლო რომელთამე მათგანთა თქუეს: ბელზებულითა, მთავრითა მით ეშმაკთადთა, განასხამს ეშმაკთა. 16. და სხუანი ვინმე გამოცდით სასწაულსა ზეცით ითხოვდეს მისგან. 17. ხოლო თავადმან იცნოდა ზრახვანი მათნი და ჰრქუა მათ: ყოველი მეუფებად, რომელი თავსა თვსსა განევლთის, მოღწრდის, და სახლი სახლსა ზედა დაეცის. 18. და უკუეთუ ეშმაკი თავსა თვსსა განევლთა, ვითარ დამტკიცნეს მეუფებად მისი? რამეთუ იტყვთ ჩემთვის, ვითარმედ: ბელზებულითა განვასხამ ეშმაკთა. 19. უკუეთუ მე ბელზებულითა განვასხამ ეშმაკთა, ძენი თქუენნი რადთა განასხმენ? ამისათვს იგინივე მსაჯულ გექმნენ თქუენ. 20. უკუეთუ მე თითითა ღმრთისადთა განვასხამ ეშმაკთა, მო-სამე-წევნულ არს თქუენ ზედა სასუფეველი ღმრთისად. 21. რაჟამს ძლიერი შეჭურვილი სცვიდეს ეზოსა თვსსა, მშვდობით არნ მონაგები მისი. 22. და ოდეს უძლიერესი მისი ზედა-მოუკდის, სძლის მას და საჭურველი მისი მოულის, რომელსა-იგი ესვიდა, და ნატყუნავი მისი განუყვის. 23. რომელი არა არს ჩემ თანა, მტერი ჩემი არს; და რომელი არა შეჰკრებს ჩემ თანა, იგი განაბნევს. 24. რაჟამს სული არაწმიდად განვიდის კაცისაგან, მიმოვალნ ურწყულთა ადგილთა და ეძიებნ განსუენებასა და არა პოვის, თქვს: მივიქცე სახლსავე ჩემსა, ვინადცა გამოვედ. 25. და მოვიდის და პოვის იგი განშუენებული და შემკული. 26. მაშინ წარვიდეს და მოიყვანნის სხუანი მზდნი სულნი, უბოროტესნი მისსა, და შევიდის და დაიმკვდრის მას შინა და იქმნის

უკუანადსკნელი კაცისად მის უძვრეს პირველისა.

27. და იყო ვიდრე იტყოდადა იგი ამას, აღ-ვინმე-ილო დედაკაცმან ჳმად ერსა მას შორის და ჰრქუა მას: ნეტარ არს მუცელი, რომელმან გიჯვრთა შენ, და ძუძუნი რომელთა სწოვდი. 28. ხოლო თავადმან თრქუა: არამედ ნეტარ არიან, რომელთა ისმინონ სიტყუად ღმრთისად და დაიმარხონ იგი.

29. და ვითარცა შეკრებებოდა ერი იგი, იწყო სიტყუად მათდა: ნათესავი ესე ნათესავი ბოროტი არს, სასწაულსა ითხოვს, და სასწაული არა ეცეს მას, არამედ სასწაული იონა წინაწარმეტყუელისად. 30. ვითარცა-იგი ექმნა იონა სასწაულ ნინეველთა, ეგრეთ ეყოს ძე კაცისად ნათესავსა ამას. 31. დედოფალი იგი სამხრისად აღდგეს სასჯელსა მას კაცთა თანა ამის ნათესავისათა და დასჯიდეს მათ, რამეთუ მოვიდა კიდით ქუეყანისადთ სმენად სიბრძნესა სოლომონისსა; და აჰა ესერა უფროდს სოლომონისსა არს აქა. 32. კაცნი იგი ნინეველნი აღდგენ სასჯელსა მას ნათესავისა ამის თანა და დასჯიდენ მათ, რამეთუ შეინანეს ქადაგებასა მას იონადსსა; და აჰა ესერა უფროდს იონადსსა არს აქა. 33. არავინ აღანთის სანთელი და დადგის ფარულად, გინა კვძირსა ქუეშე, არამედ სასანთლესა ზედა, რადთა შემაავალნი ხედვიდენ ნათელსა. 34. სანთელი გუამისად არს თუალი; ოდეს თუალი შენნი განმარტებულ იყოს, ყოველი გუამი შენი ნათელ იყოს და უკუეთუ თუალი შენი ბოროტ იყოს, ყოველი გუამი შენი ბნელ იყოს. 35. იხილე, ნუუკუე ნათელი იგი შენ შორის ბნელ იყოს. 36. უკუკეთუ ყოველი გუამი შენი ნათელ არს და არა რად აქუნდეს ადგილი რადმე ბნელისად, იყოს იგი ყოვლად ნათელ, ვითარცა-იგი სანთელი ელვითა განგანათლოს შენ.

37. და ვითარცა იტყოდა ამას თავადი, ჰლოცვიდა ვინმე ფარისეველი, რადთა პური ჭამოს მის თანა; და შევიდა და დაჯდა. 38. ხოლო ფარისეველმან მან ვითარცა იხილა, უკვრდა, რამეთუ პირველად არა იბანა, ვიდრე სადილობადმდე. 39. ჰრქუა მას უფალმან: აწ თქუენ, ფარისეველთა, გარეშე სასუმელისად და პინაკისად განსწმიდით, და შინაგანი თქუენი სავსე არნ ნატაცებითა და უკეთურებითა. 40. ორგულნო, ანუ არა რომელმან-იგი გარეშე შექმნა, მანვე შინაგანი შექმნა? 41. გარნა ესე, რომელი ჯერ არს, მიეცით მოწყალებად, და აჰა თქუენი ყოველი წმიდა არს. 42. არამედ ვად თქუენდა, ფარისეველნო, რამეთუ ათეულსა აღიღებთ პიტნაკისა და ტეგანისასა და ყოვლისა მხლისასა და თანა-წარჰვალთ სამართალსა და სიყუარულსა ღმრთისასა. ესე ჯერ-იყო ყოფად და იგი არა დატევებად. 43. ვად თქუენდა, ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ გიყუარს თქუენ ზემოჯდომად შესაკრებელთა შორის და მოკითხვად უბანთა ზედა. 44. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ ხართ, ვითარცა საფლავნი უჩინონი, და კაცნი ზედა ვლენან და არა იციან. 45. მიუგო სჯულის-მეცნიერმან ვინმე და ჰრქუა მას: მოძღუარ, მაგას რად იტყვ, ჩუენცა გუაგინებ. 46. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: თქუენდაცა, სჯულის-მეცნიერთა, ვად არს, რამეთუ აღჰკიდით კაცთა ტვრთი ძნიად სატვრთავი და თქუენ ერთითაცა თითითა არა შეახით ტვრთსა მას. 47. ვად თქუენდა, რამეთუ აშენებთ საფლავებსა წანადსწარმეტყუელთასა, ხოლო მამათა თქუენთა მოსწყვდნეს იგინი. 48. ეწამებით სამე და თანა-სათნო-ეყოფვით საქმესა მამათა თქუენთასა, რამეთუ მათ მოსწყვდნეს იგინი, და თქუენ საფლავთა მათთა აშენებთ. 49.

ამისთვისცა-იგი სიბრძნემან ღმრთისამან თქუა: მოვაგლინნე მათა წინაწარმეტყუელნი და მოციქულნი, და მათგანნი მოწყდნენ და დევნენ. 50. რადთა იდიოს სისხლი ყოველთა წინაწარმეტყუელთად, დათხეული დასაბამითგან სოფლისადთ ნათესავისა ამისგან, 51. სისხლითგან აბელისით, ვიდრე სისხლადმდე ზაქარიადსა, რომელი წარწყმდა შორის საკურთხეველისა მის და ტაძრისა. 3ე, გეტყვ თქუენ, იდიოს ნათესავისა ამისგან. 52. ვად თქუენდა, სჯულის-მოძღუარნო, რამეთუ დაჰმალენით კლიტენი მეცნიერებისანი; თქუენ არა შე-ხუალთ და შემავალთა აყენებთ. 53. და ვითარ-იგი თავადი ეტყოდა მათ ამას წინაშე ყოვლისა მის ერისა, იწყეს მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა განზრახვად ბოროტისა და უძნდა სიტყუად იგი და ჰგმობდეს მას მრავლისა მისთვის სიტყუსა. 54. და უმზირდეს მას პოვნად რასმე სიტყუასა პირისაგან მისისა, რადთა შეასმინონ იგი.

12

1. რომელთა ზედა შევრებულ იყო ბევრეული ერი, ვიდრემდე დასთრგუნვიდეს ურთიერთას. იწყო პირველად სიტყუად მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა: ეკრძალენით თავთა თქუენთა ცოდისაგან ფარისეველთადსა, რომელ არს ორგულებად. 2. ხოლო არარად არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, და დამალული, რომელი არა საცნაურ იყოს. 3. ამისათვის რომელი ბნელსა შინა სთქუათ, ნათელსა შინა ისმეს, და რომელსა ყურსა ეტყოდით საუნჯეთა შინა, იქადაგოს ერდოთა ზედა. 4. ხოლო გეტყვ თქუენ, მეგობართა ჩემთა: ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოსწყდნენ კორცნი და ამისა შემდგომად ვერარად აქუს უმეტესი, რად გიყონ თქუენ. 5. ხოლო გიჩუენო თქუენ, ვისა გეშინოდის: გეშინოდენ მისა, რომელსა შემდგომად მოწყუედისა ჯელ-ეწიფების მთავდებად გეჰენიასა. 3ე, გეტყვ თქუენ, მისა გეშინოდენ. 6. ანუ არა ხუთი სირი განისყიდების ორის ასარის? და ერთიცა მათგანი არა არს დაფარულ წინაშე ღმრთისა. 7. არამედ თმანიცა თავისა თქუენისანი ყოველნი განრაცხილ არიან. ნუუკუე გეშინინ, რამეთუ მრავალთა სირთა უმჯობეს ხართ. 8. ხოლო გეტყვ თქუენ: ყოველმან რომელმან აღიაროს ჩემდა მომართ წინაშე კაცთა, ძემანცა კაცისამან აღიაროს იგი წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა. 9. და რომელმან უვარ-მყოს მე წინაშე კაცთა, უვარ-იქმნეს იგიცა წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა. 10. და ყოველმან რომელმან თქუას სიტყუდ ძისა მიმართ კაცისა, მიეტეოს მას. ხოლო სულისა წმიდისა მგმობარსა არა მიეტეოს. 11. და ოდეს შეგიყვანნენ თქუენ შესაკრებელთა და წინაშე მთავართა და ჯელმწიფეთა, ნუ ჰზრუნავთ, ვითარ, ანუ რად სიტყუად მიუგოთ, ანუ რად სთქუათ, 12. რამეთუ სულმან წმიდამან გასწაოს თქუენ მას ჟამსა შინა, რად-იგი სთქუათ.

13. ჰრქუა ვინმე მას მის ერისაგანმან: მოძღუარ, არქუ ძმასა ჩემსა, რადთა განმეყოს მე სამკვდრებელსა. 14. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: კაცო, ვინ დამადგინა მე მსაჯულად და განმყოფელად თქუენდა? 15. და ეტყოდა მათ: ეკრძალენით და დაიცვენით თავნი თქუენი ყოვლისაგან ანგაჰრებისა, რამეთუ არა ნამეტნავისაგან ვისამე არნ ცხორებად მისი ნაყოფთა მისთაგან. 16. და ეტყოდა მათ იგავსაცა და ჰრქუა მათ: კაცისად ვისიმე მდიდრისად ნაყოფიერ იყო აგარაკი. 17. და განიზრახვიდა გულსა შინა თვსსა და თქუა: რად-მე ვყო, რამეთუ არა მაქუს, სადა შევიკრიბო ნაყოფი ჩემი? 18. და თქუა: ესე ვყო:

დავარღვნიე საუნჯენი ჩემნი და უფროდსნი აღვაშენნიე და შევიკრიბო მუნ
ყოველი ნაყოფი და კეთილი ჩემი. 19. და ვჰრქუა სულსა ჩემსა: სულო, გაქუს
მრავალი კეთილი დაუნჯებული მრავალთა წელთა: განისუენე, ჭამე და სუ და
იხარებდ. 20. ჰრქუა მას ღმერთმან: უგუნურო, ამას ღამესა მიგიღონ სული შენი
შენგან; ეგე, რომელ მოიმზადე ვისა იყოს? 21. ეგრეცა, რომელი იუნჯებდეს
თავისა თვისისა და არა ღმრთისა მიერ განმდიდრდებოდის. 22. და ჰრქუა იესუ
მოწაფეთა თვისთა: ამისთვის გეტყვ თქუენ: ნუ ჰზრუნავთ სულისა თქუენისა, რად
სჭამოთ, და ნუცა ჯორცთა თქუენტა, რად შეიმოსოთ, 23. რამეთუ სული უფროდს
არს საზრდელისა და ჯორცნი სამოსლისა. 24. განიცადენით ყორანნი, რამეთუ
არა სთესვენ, არცა მკიან, რომელთა არა აქუს საუნჯე, ანუ სადა შეიკრიბონ, და
ღმერთი ზრდის მათ. რაოდენ თქუენ უმჯობეს ხართ მფრინველთა? 25. ვინ-მე
უკუე თქუენგანი ზრუნვიდეს და შეუძლოს შეძინებად ჰასაკსა თვისსა წყრთა
ერთ? 26. უკუეთუ არცა უმცირესსა შემძლებელ ხართ, რადსაღა სხუასა მას
ჰზრუნავთ? 27. განიცადენით შრომანნი, ვითარ-იგი აღორძნდის: არცა შურების,
არცა სთავს. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: არცა სოლომონ ყოველსა
დიდებასა თვისსა შეიმოსა, ვითარცა ერთი ამათგანი. 28. უკუეთუ ველსა გარე,
რომელი დღეს თივად არს და ხვალე თორნესა შთაეგზნეს, ღმერთმან ესრეთ
შემოსის, რაოდენ უფროდს თქუენ, მცირედ-მორწმუნენო? 29. და თქუენ ნუ
ეძიებთ, რად სჭამოთ და რად ჰსუათ, და ნუცა განსცხრებით, 30. რამეთუ ამას
ყოველსა ნათესავნი სოფლისანი ეძიებენ, ხოლო მამამან თქუენმან იცის, რად
გიჰმს ამათ ყოველთაგანი. 31. გარნა ეძიებდით სასაუფეველსა ღმრთისასა, და
ესე ყოველი შეგეძინოს თქუენ. 32. ნუ გეშინინ მცირესა მაგას სამწყსოსა,
რამეთუ სათნო-იყო მამამან თქუენმან ზეცათამან მოცემად თქუენდა
სასუფეველი. 33. განყიდენით მონაგებნი თქუენნი და მიეცით ქველის-საქმე და
ყავთ თავისა თქუენისა საფასე, რომელი არა დაძუელდეს, და საუნჯე
მოუკლებელი ცათა შინა, სადა-იგი მპარავი არა მიეხების, არცა მღილმან
განრყუნის. 34. სადაცა არს საუნჯე თქუენი, მუნცა იყოს გული თქუენი. 35.
იყვნედ წელნი თქუენნი მორტყმულ და სანთელნი თქუენნი აღთებულ. 36. და
თქუენ ემსგავსენით კაცთა მათ, რომელნი მოელიედ უფალსა თვისსა, ოდეს
მოვიდეს ქორწილისაგან, რადთა, რაჟამს მოვიდეს და ირეკოს, მეყსეულად
განუყონ მას. 37. ნეტარ იყვნენ იგი მონანი, რომელთად მოვიდეს უფალი მათი
და პოვნეს იგინი მღუძარენი. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მოირტყნეს და
დასხნეს იგინი, წარმოუდგეს და ჰმსახურებდეს მათ. 38. დაღათუ მეორესა
საწუმილავსა და მესამესა მოვიდეს და პოვნეს ესრეთ, ნეტარ იყვნენ იგინი. 39.
ხოლო ესემცა უწყით: უკუეთუმცა იცოდა სახლისა უფალმან, რომელსა ჟამსა
მპარავი მოვალს, იღუძებდამცა და არა უტევა დათხრად სახლისა თვისისა. 40.
და თქუენცა იყვნით განმზადებულ, რამეთუ ჟამსა, რომელსა არა ჰკონებდეთ,
ძე კაცისად მოვიდეს. 41. ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, ჩუენდა მომართ ხოლო
იტყვ იგავსა ამას, ანუ სხუათა ყოველთა მიმართ? 42. და ჰრქუა იესუ: ვინ-მე არს
მნე იგი სარწმუნოდ და გონიერი, რომელი დაადგინოს უფალმან მონათა
თვისთა ზედა მიცემად იფქლი ჟამსა თვისსა? 43. ნეტარ არს იგი მონად,
რომლისად მოვიდეს უფალი მისი და პოოს იგი ესრეთ მოქმედი. 44. ამენ გეტყვ
თქუენ, რამეთუ ყოველთა ზედა მონაგებთა მისთა დაადგინოს იგი. 45. უკუეთუ
თქუას მონამან მან გულსა შინა თვისსა: ყოვნის უფალი ჩემი მოსლვად, და
იწყოს გუემად მონათა და მკვევალთა და ჭამად და სუმად და დათრობად. 46.
მოვიდეს უფალი იგი მონისად მის დღესა, რომელსა არა მოელოდის, და ჟამსა,
რომელი არა იცის, და ორგან განკუეთოს იგი და ნაწილი მისი დადვას
ურწმუნოთა თანა. 47. ხოლო მონამან რომელმან იცის ნებად უფლისა თვისისად
და არა განემზადოს ნებისაებრ მისისა, იტანჯოს იგი ფრიად. 48. ხოლო
რომელმან არა იცის და ქმნეს რადმე ღირსი ტანჯვისად, იგუემოს მცირედ.

რამეთუ ყოველსა რომელსა მიეცა დიდად, დიდადცა იძიოს მისგან, და რომელსა მიეცა ფრიად, უმეტესი მოჰკადონ მას. 49. ცეცხლისა მოვედ მიფენად ქუეყანასა ზედა და რად მნებავს, რადთა აწვე აღევზნეს! 50. ხოლო ნათლის-ღებად მაქუს ნათლის-ღებად და ვითარ შეურვებულ ვარ, ვიდრემდე აღესრულოს! 51. ეგრე ჰგონებთ, ვითარმედ მშვიდობისა მოვედ მიფენად ქუეყანასა ზედა? არა, გეტყვ თქუენ, არამედ განყოფად. 52. რამეთუ იყვნენ ამიერიტგან ხუთნი სახლსა შინა ერთსა განყოფილ: სამნი ორთაგან და ორნი სამთაგან. 53. განყოფად მამად ძისაგან და ძე მამისაგან; და დედად ასულისაგან და ასული დედისაგან; დედამთილი ძის-ცოლისაგან მისისა და სძალი დედამთილისაგან. 54. ეტყოდა იესუ ერსაცა მას: რაჟამს იხილით ღრუბელი, აღმომავალი დასავალით, მეყსეულად სთქვთ, ვითარმედ: წჳმად მოაქუს, და არნ ეგრეთ. 55. და რაჟამს სამხრით ქარი ქრინ, სთქვთ, ვითარმედ: სიცხე იყოს, და არნ ეგრეთ. 56. ორგულნო, პირი სამე ქუეყანისად და ცისად იცით გამოცდად, ხოლო ჟამი ესე ვითარ არა გამოიცადეთ? 57. ანუ რადსა თავით თვისით არა სჯით სამართალსა? 58. რამეთუ ოდეს მიხუალ მოსაჯულისა შენისა თანა მთავრისა წინაშე გზასა ზედა, მიეც საქმარი განთავისუფლებად მისგან, ნუუკუე მიგიყვანოს შენ მსაჯულისა, და მსაჯულმან მიგცეს შენ მეხარკესა, და მეხარკემან მიგცეს შენ საპყრობილედ. 59. გეტყვ შენ: ვერ გამოხვდე მიერ, ვიდრემდე უკანაღსკნელიცა იგი მი-გე-სცე მწულილი.

13

1. მო-ვინმე-სრულ იყვნეს მას ჟამსა ოდენ და უთხრეს მას გალილეველთა მათთვის, რომელთად-იგი სისხლი პილატე შეჰრია მსხუერპლთა მათთა. 2. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ეგრე გგონიეს, ვითარმედ გალილეველნი ესე უფროდს ყოველთა გალილეველთა იყვნეს ცოდვილ, რამეთუ ესე ვითარი ევნო მათ? 3. გეტყვ თქუენ: არა; არამედ უკუეთუ არა შეინანოთ, ეგრევე სახედ ყოველნი წარსწყმდეთ. 4. ანუ იგი, რომელ ათრვამეტთა ზედა სილოამს გოდოლი დაეცა და მოსწყუნა იგინი, ჰგონებთ, ვითარმედ იგინი ხოლო თანამდებ იყვნეს უფროდს ყოველთა კაცთა, რომელნი მკვდრ არიან იერუსალჳმს? 5. გეტყვ თქუენ: არა; არამედ უკუეთუ არა შეინანოთ, ყოველნივე ეგერეთ წარსწყმდეთ. 6. და ეტყოდა მათ იგავსა ამას: ლელჳ ვისმე ედგა ნერგი სავენაჳესა თვისსა, მოვიდა და ეძიებდა ნაყოფსა მისგან და არა პოვა. 7. და ჰრქუა ვენანის მოქმედსა მას: ესერა სამი წელი არს, ვინადთგან მოვალ და ვეძიებ ნაყოფსა ლელუსა ამას შინა და არა ვჰპოვებ. მოჰკუეთე ეგე, რადსათჳს ქუეყანადცა დაუპყრიეს უქმად? 8. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: უფალო, უტევე ეგე ამასცა წელსა, ვიდრემდე მოუთოვნო მას გარემო და სკორე დაუდვა, 9. ყოს ხოლო თუ ნაყოფი; უკუეთუ არა, მერმე მოჰკუეთე იგი.

10. და ასწავებდა მათ იესუ შესაკრებელსა ერთსა შაბათსა შინა. 11. და აჰა ესერა დედაკაცი იყო, რომლისა თანა იყო სული უძლურებისად ათრვამეტ წლითგან; და იყო იგი დაღონებულ და ვერ ეძლო ზე აღხილვად ყოვლითურთ. 12. იხილა იგი იესუ, მოუწოდა და ჰრქუა მას: დედაკაცი, განტევებულ ხარ უძლურებისაგან შენისა. 13. და დაასხნა მას ზედა კელინი, და მეყსეულად აღემართა და ვიდოდა და ადიდებდა ღმერთსა. 14. მიუგო შესაკრებლის-მთავარმან მან რისხვით, რამეთუ შაბათსა განკურნა იგი იესუ, და ეტყოდა ერსა მას: ექუსნი დღენი არიან, რომელთა შინა ჯერ-არს საქმედ; მათ შინა

მომავალი განიკურნებოდეთ და ნუ დღესა შაბათსა. 15. მიუგო მას იესუ და ჰრქუა: ორგულო, კაცად-კაცადმან თქუენმან არა აღჰქსნისა შაბათსა შინა კარი გინა ვირი ბაგათაგან მათთა და წარიბის და ასჯს მას წყალი? 16. ხოლო ესე ასული აბრაჰამისი იყო, რომელი შეეკრა ეშმაკსა, აჰა ესერა ათრვამეტი წელი არს; არა ჯერ-იყო განქსნად საკრველთაგან მისთა დღესა შაბათსა? 17. და ამას რად იტყოდა თავადი, ჰრცხუენოდა ყოველთა წინა-აღმდგომთა მისთა; და ყოველსა მას ერსა უხაროდა ყოველთა მათ ზედა დიდებულებათა მისთა, რომელნი იქმნებოდეს მის მიერ.

18. და იტყოდა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისად, და ვისა მსგავს არს იგი? 19. მსგავს არს იგი მარცუალსა მდოგვსასა, რომელი მოილო კაცმან და დასთესა იგი მტილსა თვსსა; და აღორძინდა და იქმნა იგი ხე დიდ, და მფრინველთა ცისათა და დაიმკვდრეს რტოთა მისთა. 20. მერმე კუალად თქუა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისად? 21. ვამსგავსო იგი ცომსა, რომელი მოილო დედაკაცმან და შეჰრთო იგი ფქვილსა სამსა საწყაულსა, ვიდრემდე აღაფუნვოს ყოველი.

22. და მიმოვიდოდა ქალაქებსა და დაბნებსა და ასწავებდა და წარიგზავნებოდა იერუსალჴმდ. 23. და ჰრქუა ვინმე მას: უფალო, უკუეთუ მცირედ არიან ცხორებულნი? ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: 24. ილუაწეთ შესლვად იწროდსა მისგან კარისა. ხოლო გეტყვ თქუენ: მრავალნი ეძიებდენ შესლვად და ვერ უძლონ. 25. ვინადთგან აღდგეს სახლისა უფალი და დაჰქმას კარი, და გარეშე სდგეთ და იწყოთ რეკად კარსა და იტყოდით: უფალო, უფალო, განგვლე ჩუენ! მოგიგოს და გრქუას თქუენ: არა გიცნი თქუენ, ვინანი ხართ. 26. მაშინ იწყოთ სიტყუად: ვჭამდით წინაშე შენსა და ვსუემდით, და უბანთა ჩუენტა ზედა გუასწავებდ. 27. და გრქუას: არა გიცნი, ვინანი ხართ; განმემორენით ჩემგან ყოვლნი მოქმედნი უსჯულოებისანი. 28. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილთად, რაჟამს იხილოთ აბრაჰამი, ისაკი და იაკობი და ყოველნი წინაწარმეტყუელნი სასუფეველსა ღმრთისასა და თქუენ განსხმულნი გარეშე. 29. და მოვიდოდიან მზისა-აღმოსავალით და მზისა-დასავალით, ჩრდილოდთ და სამხრით, და ინაჴ-იდგმიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა. 30. და აჰა ესერა არიან უკუანადსკნელნი, რომელნი იყვნენ პირველ, და არიან პირველნი, რომელნი იყვნენ უკანადსკნელ.

31. მას დღესა შინა მო-ვინმე-ვიდეს იესუდსა ფარისეველნი და ეტყოდეს მას: განვედ და წარვედ ამიერ, რამეთუ ჰეროდე გეძიებს შენ მოკლვად. 32. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: მივედით და არქუთ მელსა მას: აჰა ესერა განვასხამ ეშმაკთა და კურნებათა აღვასრულებ დღეს და ხვალე, და ზეგე აღვესრულები. 33. რამეთუ ჯერ-არს ჩემდა დღეს და ხვალე და ზეგე წარსლვად, რამეთუ ვერ ეგების წინაწარმეტყუელი გარეშე იერუსალჴმსა წარწყმედად. 34. იერუსალჴმ, იერუსალჴმ, რომელმან მოსწყვდენ წინაწარმეტყუელნი და ქვად დაჰკრიბე მოვლინებულთა შენდა, რაოდენ-გზის მინდა შეკრებად შვილთა შენთად, ვითარცა სახედ მფრინველმან თვსნი მართუენი ფრთეთა ქუემე, და არა ინებეთ! 35. აჰა ესერა დაუტევნეთ თქუენ სახლნი თქუენნი ოკრად. გეტყვ თქუენ: არღარა მიხილოთ მე ამიერითგან, ვიდრემდე სთქუათ: კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისადთა.

1. და იყო მო-რად-ვიდა იესუ სახლსა ვისმე მთავრისა ფარისევლისასა დღესა შაბათსა ჭამად პურისა, და იგინი უმზირდეს მას. 2. და აჰა ესერა იყო ვინმე კაცი წყლით მანკიერი წინაშე მისსა. 3. მიუგო იესუ და ჰრქუა სჯულის-მოდღუართა მათ და ფარისევლთა: უკუეთუ ჯერ-არს შაბათსა განკურნებად? 4. ხოლო იგინი დუმნეს. და მოიყვანა კაცი იგი, განკურნა და განუტევა. 5. და ჰრქუა მათ: ვისი თქუენგანისად შვილი გინა კარი შთავარდეს ჯურღმულსა, არა-მე მეყსეულად აღმოიქუას იგი დღესა შაბათსა? 6. და ვერარად მიუგეს მას ამისთჳს. 7. და ეტყოდა ჩინებულთა მათ იგავსა და შეასწავებდა, ვითარ-იგი ზემოჯდომასა ირჩევდეს, და ეტყოდა მათ: 8. რაჟამს გხადოს ვინმე ქორწილსა, ნუ დასჯდები პირველსა საინაჰესა, ნუუკუე უპატიოსნესი შენსა იყოს ჩინებული მისგან; 9. და მოვიდეს, რომელმან-იგი შენ და მას გხადა, და გრქუას შენ: ადგილ-ეც ამას! მაშინ იწყო სირცხულით უკანადსკნელსა ადგილსა დაპყრობად. 10. არამედ ოდეს გხადოს ვინმე, მივედ და დაჯედ უკანადსკნელსა ადგილსა, რადთა მოვიდეს, რომელმან-იგი გხადა შენ, და გრქუას: მეგობარო, აღმოგუალე ზემოკერძო! მაშინ იყოს შენდა დიდება წინაშე ყოველთა მეინჴეთა შენთა. 11. რამეთუ ყოველმან რომელმან აღიმაღლოს თავი თჳსი, იგი დამდაბლდეს; და რომელმან დაიმაბლოს თავი თჳსი, ამაღლდეს. 12. ეტყოდა მასცა, რომელმან-იგი ხადა მას: ოდეს ჰყოფდე სამხარსა გინა სერსა, ნუ ჰხადი მეგობართა შენთა, ნუცა ძმათა შენთა, ნუცა ნათესავთა შენთა, ნუცა მოძმეთა მდიდართა, ნუუკუე მათცა კუალად გხადონ შენ, და გექმნეს შენ მოსაგებელ. 13. არამედ ოდეს ჰყოფდე შენ სამხარსა, ჰხადე გლახაკთა უმეცართა, მკვლობელთა და ბრმათა, 14. და ნეტარ იყო, რამეთუ არარად აქუს, რადმცა მოგაგეს შენ, და მოგეგოს შენ აღდგომასა მას მართალთასა.

15. ესმა ვისმე მის თანა მეინაჴესა ესე, და ჰრქუა მას: ნეტარ არს, რომელმან ჭამოს პური სასუფეველსა ღმრთისასა! 16. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: კაცმან ვინმე იყო პური დიდი და მოუწოდა მრავალთა. 17. და წარავლინა მონად თჳსი ჟამსა პურისასა, რადთა ჰრქუას ჩინებულთა მათ მოსლვად, რამეთუ: აჰა ესერა პური ჩემი მზა არს ყოველი. 18. და იწყო თითოეულმან ყოველმან ჯმნად. პირველმან მან ჰრქუა მას: აგარაკი ვიყიდე და უნებელი ზედა-მაც მისლვად და ხილვად იგი. გლოცავ შენ, განმიტევე, ჯმნულმცა ვარ შენგან. 19. და სხუამან თქუა: უღლეული კართად ვიყიდე ხუთი და მივალ გამოცდად მათა. გლოცავ შენ, ჯმნულმცა ვარ. 20. და მერმე სხუამან ჰრქუა: ცოლი შევირთე და მის გამო ვერ კელ-მეწიფების მოსლვად. 21. და მოვიდა მონად იგი და უთხრა ესე უფალსა თჳსსა. მაშინ განრისხნა სახლისა უფალი იგი და ჰრქუა მონასა მას თჳსსა: განვედ ადრე უბანთა და ყურეთა ქალაქისათა და გლახაკთა და უცხოთა და ბრმათა და მკვლობელთა შემოჰხადე აქა. 22. და თქუა მონამან მან: უფალო, იქმნა ბრძანებად შენი, და ადგილი არსლა. 23. და ჰრქუა უფალმან მან მონასა მას: განვედ გზათა ზედა და ფოლოცთა და აიძულე შემოსლვად, რადთა აღივსოს სახელი ჩემი. 24. ხოლო გეტყვ თქუენ: არავინ მათ კაცთაგანმან გემოდ იხილოს სერობისა ამის ჩემისად, რამეთუ მრავალნი არიან ჩინებულ და მცირედნი რჩეულ.

25. და შეკრებებოდა მისა ერი მრავალი, მიექცა და ჰრქუა მათ: 26. რომელი მოვალს ჩემდა და არა მოიძულოს მამად თჳსი და დედად თჳსი და ცოლი და

შვილნი და ძმანი და დანი და მერმე კუალად სულიცა თჳსი, ვერ ჳელ-ეწიფების მოწაფე ყოფად ჩემდა. 27. და რომელმან არა აღიღოს ჳუარი თჳსი და შემომიდგეს მე, ვერ ჳელ-ეწიფების მოწაფე ყოფად ჩემდა. 28. ვის-მე უკუე თქუნგანსა უნდეს გოდოლი შენებად, არა-მეა პირველად დაჯდეს და აღრაცხოს, რაოდენი წარაგოს, უკუეთუ აქუს, რადთა კმა-ეყოს მას აღსრულებადმდე. 29. ნუუკუე დადვას საფუძველი და ვერ შეუძლოს აღსრულებად მისა, და ყოველნი რომელნი ხედვიდენ მას, იწყონ კიცხევად მისა 30. და თქუან, ვითარმედ: კაცმან ამან იწყო შენებად და ვერ შეუძლო აღსრულებად. 31. ანუ რომელი მეფე მივალნ სხჳსა მეფისა ბრძოლად, არა-მე პირველად დაჯდის და განიზრახის, უკუეთუ შემძლებელ არს ათითა ათასითა შემთხუევად ოცითა ათასითა მომავალსა მის ზედა? 32. უკუეთუ არა, ვიდრე შორსლა არნ, მოციქული მიუვლინის და მოიკითხის იგი მშჳდობით. 33. ეგრეცა ყოველმანვე თქუნგანმან რომელმან არა იჳმნეს ყოვლისაგან მონაგებისა თჳსისა, ვერ ჳელ-ეწიფების მოწაფე ყოფად ჩემდა. 34. კეთილ არს მარილი. უკუეთუ მარილი იგი განქარდეს, რადთა დაიმარილოს? 35. არცა ქუეყანასა, არცა სკორესა სარგებელ არს, არამედ გარე განდვან იგი. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ესმოდენ!

15

1. და იყვნეს ყოველნი მეზუერენი და ცოდვილნი მახლობელად მისა და ისმენდეს მისსა. 2. და დრტჳნიდეს ფარისეველნი და მწიგნობარნი და იტყოდეს, ვითარმედ: ესე ცოდვილთა შეიწყნარებს და მათ თანა ჳამს და სუამს. 3. და ეტყოდა მათ იგავსა ამას და ჳრქუა: 4. ვის თქუნგანსა კაცსა ედვას ასი ცხოვარი და წარუწყმდეს მას ერთი მათგანი, არა-მე დაუტევნესა ოთხმეოც და ათცხრამეტნი იგი უდაბნოსა ზედა და წარვიდეს წარწყმედულისა მისთჳს, ვიდრემდე პოოს იგი? 5. და პოოს რად, დაისუას იგი მჳართა თჳსთა ზედა სიხარულით; 6. და მო-რად-ვიდეს იგი სახედ თჳსა, მოუწოდოს მეგობართა და მოძმეთა და ჳრქუას მათ: ჩემ თანა გიხაროდენ, რამეთუ ვპოვე ცხოვარი ჩემი წარწყმედული. 7. გეტყვ თქუნ: ესრეთ იყოს სიხარული ცათა შინა ერთისათჳს ცოდვილისა, რომელმან შეინანოს, ვიდრელა არა ოთხმეოც და ათცხრამეტთა მათ მართალთა, რომელთა არა უჳმს სინანული. 8. გინა დედაკაცსა, რომელსა აქუნდა დრაქმად ათი და წარწყმიდის ერთი, არა-მე აღანთისა სანთელი და მოჳმართის სახლი და ეძიებნ გულს-მოდგინედ, ვიდრემდე პოოს იგი? 9. და პოოს რად, მოუწოდის მეგობართა და მოძმეთა და ჳრქჳს მათ: ჩემ თანა გიხაროდენ, რამეთუ ვპოვე დრაქმად იგი, რომელი წარვწყმიდე. 10. გეტყვ თქუნ: ესრეთ იყოს სიხარული წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა ერთსა ზედა ცოდვილსა, რომელმან შეინანოს.

11. მერმე იტყოდა და თქუა: კაცსა ვისმე ესხნეს ორ ძე. 12. და ჳრქუა უმრწემესმან მან მამასა თჳსსა: მამაო, მომეც მე, რომელი მხუდების ნაწილი სამკვდრებელისად. და განუყო მათ საცხორებელი იგი. 13. და შემდგომად არა მრავალთა დღეთა შეიკრიბა ყოველი უმრწემესმან მან ძემან და წარვიდა შორსა სოფელსა და მუნ განაბნია ნაყოფი იგი მისი, რამეთუ ცხოვნდებოდა იგი არაწმიდებით. 14. და ვითარცა წარაგო მან ყოველივე მისი, იყო სიყმილი ძლიერი მას სოფელსა, და იწყო მან მოკლებად. 15. და მივიდა და შეუდგა ერთსა მოქალაქესა მის სოფლისასა, ხოლო მან წარავლინა იგი ველად თჳსა ძოვნად ღორთა. 16. და გული-ეტყოდა განძლებად მუცლისა რქისა მისგან, რომელსა ჳამედ ღორნი, და არავინ სცის მას. 17. და მოეგო რად თავსა თჳსსა,

თქუა: რაოდენთა სასყიდლით-დადგინებულთა მამისა ჩემისათა ჰმატს პური, და მე აქა სიყმილითა წარვწყმდები. 18. აღვდგე და წარვიდე მამისა ჩემისა და ვჰრქუა მას: მამაო, ვცოდე ცად მამართ და წინაშე შენსა, 19. და არღარა ღირს ვარ მე წოდებად ძედ შენდა, არამედ მყავ მე ვითარცა ერთი მუშაკთაგანი. 20. და აღდგა და მოვიდა იგი მამისა თვისისა. და ვიდრე შორსლა იყო, იხილა იგი მამამან მისმან და შეეწყალა. და მირბიოდა იგი და დავარდა ქედსა ზედა მისსა და ამბორს-უყოფდა მას. 21. და ჰრქუა მას ძემან მან: მამაო, ვცოდე ცად მიმართ და წინაშე შენსა და არღარა ვარ მე ღირს წოდებად ძედ შენდა. 22. ჰრქუა მამამან მისმან მონათა თვისთა: გამოიღეთ სამოსელი პირველი და შეჰმოსეთ მას და შეაჯუთ ბეჭედი ჯელსა მისსა და ჯამლნი ფერჯთა მისთა. 23. და მოიბთ ზუარაკი იგი ჭამებული და დაკალთ, და ვჭამოთ და ვიხარებდეთ, 24. რამეთუ ძე ესე ჩემი მომკუდარ იყო და განცოცხლდა, წარწყმედულ იყო და იპოვა. და იწყეს განცხრომად. 25. და იყო ძე იგი მისი უხუცესი ველსა გარე. და ვითარცა მოვიდოდა და მოეახლა სახლსა მას, ესმა ჯმად სიხარულისად და განცხრომისად. 26. და მოუწოდა ერთსა მონათაგანსა და ჰკითხვიდა, ვითარმედ: რად არს ესე? 27. ხოლო მან ჰრქუა მას, რამეთუ: ძმად შენი მოსრულ არს, და მამამან შენმან დაკლა ზუარაკი იგი ჭამებული, რამეთუ ცოცხლებით მოვიდა იგი. 28. ხოლო იგი განრისხნა და არა უნდა შინა შესლვად. ხოლო მამად მისი გამოვიდა ჰლოცვიდა მას. 29. და მან მიუგო და ჰრქუა მამასა თვისსა: აჰა ესერა ესოდენნი წელნი გმონენ შენ და არასადა მცნებასა შენსა გარდავჰკვედ, და არასადა მომეც ერთი თიკანი, რადთამცა მეგობართა ჩემთა თანა ვიხარე. 30. და ოდეს ძე ესე შენი მოვიდა, რომელმან შეჭამა საცხორებელი შენი მეძავთა თანა, დაუკალ მას ზუარაკი იგი ჭამებული. 31. ხოლო მან ჰრქუა მას: შვილო, შენ მარადის ჩემ თანა ხარ, და ჩემი ყოველი შენი არს. 32. ხოლო აწ მხიარულებად და სიხარული ჯერ-არს, რამეთუ ძმად ესე შენი მომკუდარ იყო და განცოცხლდა, წარწყმედულ იყო და იპოვა.

16

1. და ეტყოდა მოწაფეთაცა: კაცი ვინმე იყო მდიდარი, რომელსა ესუა მნე. და ესე შეასმინეს მას, ვითარმედ განაბნია ნაყოფი მისი. 2. და მოუწოდა და ჰრქუა მას: რად არს ესე, რომელ მესმის შენთვის? მომეც მე სიტყუად სამნოდსა შენისად, რამეთუ არღარა ჯელ-გეწიფების ამიერიტგან მნეობად. 3. ხოლო მნემან მან თქუა გულსა თვისსა: რად ვყო, რამეთუ უფალი ჩემი მიმიღებს სამნოსა ჩემსა? საქმედ არა ძალ-მიც, თხოვად მრცხუნის. 4. უწყი, რად ვყო, რადთა, რაჟამს გარდავდგე მნობისაგან, შემიწყნარონ მე სახლთა მათთა. 5. და მოუწოდა კაცად-კაცადსა, თანა-მდებსა უფლისა თვისისასა და ჰრქუა პირველსა მას: რაოდენი თანა-გაც უფლისა ჩემისად? 6. და მან თქუა: ასი საწნეხელი ზეთისად. და ჰრქუა მას: მიიღე ჯელით-წერილი შენი და დაჯედ ადრე და დაწერე ერგასისი. 7. მერმე სხუასა ჰრქუა: შენ რაოდენი თანა-გაც? ხოლო მან თქუა: ასი სათოელი იფქლისად. ჰრქუა მასცა: მიიღე ჯელით-წერილი შენი და დაწერე: ოთხმეოცი. 8. და აქო უფალმან მნე იგი სიცრუვისად, რამეთუ გონიერად ყო. რამეთუ ძენი ამის სოფლისანი უგონიერეს არიან უფროდს ძეთა ნათლისათა ნათესავსა შორის მათსა. 9. და მე გეტყვ თქუენ: ისხენით თავისა თქუენისა მეგობარნი მამონადსა მისგან სიცრუვისა, რადთა, რაჟამს მოაკლდეთ თქუენ ამიერ, შეგიწყნარნენ თქუენ საუკუნეთა მათ საყოფელთა. 10. სარწმუნოდ იგი მცირესა ზედა და მრავალსა ზედაცა სარწმუნო არს; და რომელი მცირესა ზედა ცრუ არს, მრავალსაცა ზედა ცრუ არს. 11. უკუეთუ სიცრუვისა ამას მამონასა

სარწმუნო არა იქმნნეთ, ჭეშმარიტი იგი ვინ გარწმუნოს თქვენ? 12. და უკუეთუ სხვასა ამას სარწმუნო არა იქმნნეთ, თქუენი იგი ვინ მოგცეს თქუენ? 13. არავის მონასა ჳელ-ეწიფების ორთა უფალთა მონებად: ანუ ერთი იგი მოიძულოს და ერთი შეიყუაროს, და ანუ ერთისად თავს-იდვას და ერთი შეურაცხ-ყოს. ვერ ჳელ-ეწიფების ღმრთისა მონებად და მამონადსა. 14. ესმოდა ესე ყოველი ფარისეველთაცა, რამეთუ ვეცხლის-მოყუარე იყვნეს და შეურაცხ-ჰყოფდეს მას. 15. და ეტყოდა მათ: თქუენ ხართ, რომელნი განიმართლებთ თავსა თვსთა წინაშე კაცთა, ხოლო ღმერთმან იცნის გულნი თქუენნი, რამეთუ კაცთა შორის მაღალი საძაგელ არს წინაშე ღმრთისა. 16. რამეთუ სჯული და წინაწარმეტყუელნი ვიდრე იოვანესამდე: მიერთგან სასუფეველი ღმრთისად ეხარების, და ყოველივე მისა მიმართ იიძულების. 17. უადვილეს არს ცისა და ქუეყანისა წარსლვად ვიდრედა სჯულისა ერთი რქად დავრდომად. 18. ყოველმან რომელმან განუტეოს ცოლი თვსი და სხუად შეირთოს, მან იმრუშა; და რომელმან განტევებული ქმრისაგან შეირთოს, მანცა იმრუშა. 19. კაცი ვინმე იყო მდიდარი და იმოსებოდა ძოწეულითა და ბისონითა და იხარებდა დღითი-დღე ბრწყინვალედ. 20. გლახაკი ვინმე იყო, სახელით ლაზარე, დავრდომილი წინაშე ბჭეთა მისთა და ქუე ძურებოდა. 21. და გული-ეტყოდა განძღებად ნამუსრევისაგან, გარდამოცვენებულისა ტაბლისაგან მის მდიდრისა. არამედ ძაღლნიცა მოვიდოდეს და ჰლოშნიდეს წყლულსა მას მისსა. 22. იყო სიკუდილი გლახაკისად მის და მიიყვანა იგი ანგელოზთაგან წიაღთა აბრაჰამისთა. მოკუდა მდიდარიცა იგი და დაეფლა. 23. და ჯოჯოხეთს შინა აღიხილნა თუალნი თვსნი, იყო რად სატანჯველსა შინა, და იხილა აბრაჰამი შორით და ლაზარე წიაღთა მისთა. 24. და მან ჳმა-ყო და თქუა: მამაო აბრაჰამ, შემიწყალე მე და მოავლინე ლაზარე, რადთა დააწოს მწუერვალი თითისა მისისად წყალსა და განმიგრილოს ენად ჩემი, რამეთუ ვიტანჯები მე ალითა ამით ცეცხლისადთა. 25. ხოლო აბრაჰამ ჰრქუა მას: შვილო, მოიჳსენე, რამეთუ მიიღე კეთილი შენი ცხორებასა შენსა, და ლაზარე ეგრევე მსგავსად ბოროტი. და აწ ესერა აქა ესე ნუგეშინის-ცემულ არს, ხოლო შენ იტანჯები. 26. და ამას ყოველსა თანა შორის ჩუენსა და შენსა დანახეთქი დიდი დამტკიცებულ არს, რადთა რომელთა უნდეს წიაღსლვად ამიერ თქუენდა, ვერ ჳელ-ეწიფოს, არცა მაგიერ ჩუენდა წიაღმოსლვად. 27. ხოლო მან ჰრქუა: გლოცავ შენ, მამაო, მიავლინე ეგე სახლსა მამისა ჩემისასა, 28. რამეთუ მისხენ ხუთნი ძმანი, რადთა აუწყოს მათ, და არა მოვიდენ იგინიცა ადგილსა ამას სატანჯველისასა. 29. ჰრქუა მას აბრაჰამ: ჰქონან მოსე და წინაღწარმეტყუელნი, მათი ისმინედ. 30. ხოლო მან თქუა: არა, მამაო აბრაჰამ, არამედ უკუეთუ ვინმე მკუდრეთით აღდგეს და მივიდეს, მათ შეინანონ. 31. ჰრქუა მას აბრაჰამ: უკუეთუ მოსესი და წინაწარმეტყუელთად არა ისმინონ, არცაღა, მკუდრეთით თუ ვინმე აღდგეს, ჰრწმენეს მათ.

17

1. ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თვსთა: შეუგვანებელ არს საცთურისა არა მოსლვად, ხოლო ვად, ვისგან მოვიდეს! 2. უადვილეს არს მისა, უკუეთუმცა ლოდი ვირით საფქველისად ზედა ედვა ქედსა მისსა და შთავრდომილ იყო ზღუასა, ვიდრე არა დაბრკოლებად ერთსა ამას მცირეთაგანსა. 3. არამედ ეკრძალენით თავთა თქუენტა. უკუეთუ შეგცოდოს შენ ძმამან შენმან, შეჰრისხენ მას; და უკუეთუ შეინანოს, მიუტევე მას. 4. დაღათუ შვდ-გზის დღესა შინა შეგცოდოს და შვდ-გზის მოაქციოს და გრქუას შენ: შევინანე, მიუტევე მას. 5. და ჰრქუეს

მოციქულთა უფალსა: შემძინე ჩუენ სარწმუნებად! 6. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუ გაქუნდეს სარწმუნობად, ვითარცა მარცუალი მდოგვსად, არქუთმცა ლელუსულელსა ამას: აღიფხუერ და დაენერგე ზღუასა შინა, ისმინამცა თქუენი. 7. ვის-მე თქუენგანსა მონად ესუას მწნველი გინა მწყემსი, რომელიმცა მოვიდა ველით, და მეყსეულად ჰრქუა მას: წარმოკედ და დაჯედ! 8. ანუ არა-მე ჰრქუასა მას: მზა-მიყავ მე, რადთა ვისერო, და მოირტყენ და მმსახურებდ მე, ვიდრემდე ვჭამო და ვსუა, და ამის შემდგომად ჭამე და სუ შენცა? 9. ნუუკუე მადლ-იპყრასა მონისად მის, რამეთუ ყო ბრძანებად მისი? არა ვჰგონებ. 10. ეგრეცა თქუენ, ოდეს ჰყოთ ბრძანებული თქუენდა, თქუთ, ვითარმედ: მონანი ვართ უკმარნი; რომელი თანა-გუედვა ყოფად, ვყავთ.

11. და იყო მისლვასა მას მისსა იერუსალჴმდ და თავადი განვიდოდა შორის სამარიასა და გალილეასა. 12. და შე-რად-ვიდა იგი დაბასა რომელსამე, მოეგებვოდეს მას ათნი კეთროვანნი კაცნი, რომელნი დადგეს შორს. 13. და მათ აღიმაღლეს კმად მათი და იტყოდეს: იესუ მოძღუარ, შემიწყალენ ჩუენ! 14. და თავადმან ვითარცა იხილნა იგინი, ჰრქუა მათ: წარვედით და უჩუენენით თავნი თქუენნი მდღელთა. და იყო ვითარცა წარ-ოდენ-ვიდეს იგინი მისგან, განწმიდნეს კეთროვნებისა მისგან. 15. ხოლო ერთმან მათგანმან იხილა, რამეთუ განიკურნა, მოიქცა და კმითა დიდითა ადიდებდა ღმერთსა. 16. და დავარდა წინაშე ფერკთა იესუდსთა და ჰმადლობდა მას. და ესე იყო სამარიტელი. 17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: არა ათნივე განიკურნნესა? და ცხრანი იგი სადა არიან? 18. ვერ იპოვნეს ეგოდენ, რადთამცა მოიქცეს და მისცეს დიდებად ღმერთსა, გარნა უცხო-თესლი ხოლო ესე? 19. და ჰრქუა მას: აღდეგ და წერვედ! სარწმუნობამან შენმან გაცხოვნა შენ.

20. ჰკითხეს მას ფარისეველთა: ოდეს მოიწიოს სასუფეველი ღმრთისად? მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა მოვიდეს სასუფეველი ღმრთისად ზმნით; 21. არცა თქუან: აჰა აქა, ანუ იქი. და აჰა ეგერა სასუფეველი ღმრთისად შორის თქუენსა არს. 22. და ჰრქუა მოწაფეთა: მოვლენან დღენი, ოდეს გული-გითქუმიდეს თქუენ დღეთათჳს ძისა კაცისათა ხილვად და არა იხილოთ. 23. და გრქუან თქუენ: აჰა აქა არს, და: აჰა იქი არს, ნუ განხუალთ, ნუცა შეუდგთ. 24. რამეთუ ვითარცა ელვად რად ელავნ ქუეშე ცისადთგან, ვიდრე ქუეშე ცისამდე ბრწყინავნ, ესრეთ იყოს ძე კაცისად დღეთა მისთა. 25. ხოლო პირველად ჯერ-არს მისა ფრიად ვნებად და შეურაცხ-ყოფად ნათესავისა ამისგან. 26. და ვითარცა-იგი იყო დღეთა მათ ნოესთა, ეგრეთ იყოს დღეთა მით ძისა კაცისათა: 27. ჭამდეს და სუმიდეს, იქორწინებოდეს და განჰქორწინებდეს ვიდრე დღემდე შესლვად ნოესა კიდობნად. და მოიწია წყლით-რღუნად და წარწყმიდნა ყოველნი. 28. და ეგრევე ვითარცა-იგი იყო დღეთა ლოთისთა: ჭამდეს და სუმიდეს, იყიდდეს და განჰყიდდეს, ნერგსა ასხმიდეს და აშენებდეს; 29. და რომელსა დღესა განვიდა ლოთ სოდომით, აწჳმა ცეცხლი და წუნწუბად ზეცით და წარწყმიდნა ყოველნი. 30. ესრეთვე იყოს დღე იგი, ოდეს ძე კაცისად გამოჩნდეს. 31. მას დღესა შინა რომელი იყოს ერდოსა ზედა და ჭურჭელი მისი სახლსა შინა, ნუ გარდამოვალნ აღებად მისა; და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ გარე-მოიქცევინ კუალად. 32. მოიწსენეთ ცოლისა მის ლოთისი. 33. რომელსა უნდეს სულისა თჳსისა განრინებად, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს, მან აცხოვნოს იგი. 34. გეტყჳ თქუენ: მას ღამესა ორნი იყვნენ ერთსა ცხედარსა: ერთი იგი წარიტაცოს, და ერთი იგი დაეტეოს. 35. ორნი ფქვიდენ ერთად: ერთი იგი წარიტაცოს, და ერთი იგი დაშთეს. 36.

[ორნი იყვნეს ველსა: ერთი იგი წარიტაცოს, და ერთი იგი დაშთეს]. 37. და მიუგეს და ჰრქუეს მას: ვიდრე, უფალო? ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: სადაცა კორცი, მუნცა ორბები შეკრბეს.

18

1. ეტყოდა მათ იგავსაცა, ვითარ-იგი ჯერ-არს მათა მარადის ლოცვად, და რადთა არა ეწყინებოდის ლოცვასა შინა. 2. და იტყოდა: მსაჯული ვინმე იყო ქალაქსა შინა, ღმრთისა არა ეშინოდა და კაცთაგან არა ჰრცხუენოდა. 3. და ქურივი ვინმე იყო მასვე ქალაქსა შინა. და მოვიდის მისა და ეტყვნ: მისაჟე მე წინამოსაჯულისაგან ჩემისა. 4. და არა ისმინის მისი, ვიდრე რომლად ჟამადმდე. ამისა შემდგომად თქუა გულსა შინა თვსსა: დაღათუ ღმრთისა არა მეშინის და კაცთაგან არა მრცხუენის, 5. ამისთვის, რამეთუ შრომასა შემამთხუევს მე მარადის ქურივი ესე, უსაჯო მას, რადთა არა მარადის მოვიდოდის და მაწყინებდეს მე. 6. და ჰრქუა მათ უფალმან: ისმინეთ, რასა-იგი მსაჯული სიცრუვისად იტყვს. 7. ხოლო ღმერთმან არა-მე ყოსა შურის-გებად რჩეულთა მისთად, რომელნი დაღადებენ მისა დღე და ღამე, და სულგრძელ არს მათ ზედა? 8. გეტყვ თქუენ: ყოს შურის-გებად მათთვის ადრე, ხოლო მო-რად-ვიდეს ძე კაცისად, პოვოს-მეა სარწმუნოებად ქუეყანასა ზედა?

9. თქუა ვიეთამე მიმართ იგავი ესე, რომელნი ესვენ თავთა თვსთა, ვითარმედ მართალ არიან, და შეურაცხ-ჰყოფენ სხუათა, 10. ვითარმედ: ორნი კაცნი აღვიდოდეს ლოცვად ტაძარსა მას: ერთი ფარისეველი და ერთი მეზუერე. 11. ფარისეველი იგი წარდგა და ამას ილოცვიდა თვსაგან: ღმერთო, გმადლობ შენ, რამეთუ არა ვარ, ვითარცა სხუანი კაცნი, მტაცებელ, ცრუ და მეძრუშე, გინა ვითარცა ესე მეზუერე, 12. ვიმარხავ ორ-გზის შაბათსა შინა და ათეულსა შევსწირავ ყოვლისაგან მონაგებისა ჩემისა. 13. ხოლო მეზუერე იგი შორს დგა და არა იკადრებდა თუალთაცა ზე ახილვად, არამედ იცემდა მკერდსა და იტყოდა: ღმერთო, მილხინე ცოდვილსა ამას. 14. გეტყვ თქუენ: გარდამოვიდა ესე განმანათლებული სახედ თვსა, ვიდრე ფარისეველი იგი, რამეთუ ყოველმან რომელმან აღიმაღლოს თავი თვსი, იგი დამდაბლდეს; და რომელმან დაიმდაბლოს თავი თვსი, იგი ამაღლდეს.

15. მოჰგურიდეს მას ყრმებსაცა, რადთა მიეახლნენ მას. და ვითარცა იხილეს მოწაფეთა, აყენებდეს მათ. 16. ხოლო იესუ მოუწოდა მათ და ჰრქუა: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსლვად ჩემდა და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგევითართად არს სასუფეველი ღმრთისად. 17. ამენ გეტყვ თქუენ: რომელმან არა შეიწყნაროს სასუფეველი ღმრთისად, ვითარცა ყრმად, ვერ შევიდეს მას შინა.

18. და ჰკითხა ვინმე მას მთავარმან და ჰრქუა: მოძღუარო სახიერო, რად საქმე ვქმნე, რადთა ცხორებად საუკუნოდ დავიმკვდრო? 19. ჰრქუა მას იესუ: რადსა მეტყვ მე სახიერით? არავინ არს სახიერ, გარნა მხოლოდ ღმერთი. 20. მცნებანი იცნი: ნუ იძრუშებ, ნუ კაც-ჰკლავ, ნუ იპარავ, ნუ ცილსა სწამებ, პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა. 21. ხოლო მან თქუა: ეგე ყოველნი დავიმარხე სიყრმით ჩემითგან. 22. ესმა რაი ესე იესუს, ჰრქუა მას: ერთიღა გაკლს შენ: ყოველი, რადცა გაქუს, განყიდე და მიეც გლახაკთა და გაქუნდეს საუნჯე ცათა შინა და

მოვედ და შემომიდეგ მე. 23. და ვითარცა ესმა ესე მას, მწუხარე იქმნა, რამეთუ იყო მდიდარ ფრიად. 24. ვითარცა იხილა იგი იესუ, რამეთუ შეწუხნა, თქუა, ვითარმედ: ძნიად შევიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა, რომელთა აქუნდეს საფასე! 25. უადვილეს არს მანქანისა საბელი ჯურელსა ნემსისასა განსლვად, ვიდრე მდიდარი შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა. 26. ხოლო რომელთა-იგი ესმა, ჰრქუეს მას: და ვის ჯელ-ეწიფების ცხორებად? 27. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: შეუძლებელი კაცთაგან შესაძლებელ არს ღმრთისა მიერ. 28. ჰრქუა მას პეტრე: აჰა ესერა ჩუენ დაუტევეთ ყოველი და შეგიდევით შენ. 29. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ არავინ არს, რომელმან დაუტევა სახლი, გინა მამად, გინა დედად, გინა ძმანი, გინა ცოლი, გინა შვილი სასუფეველისათჳს ღმრთისა, 30. რომელმან არა მიიღოს მრავალი წილი ჟამსა ამას და საუკუნესა მომავალსა ცხორებად საუკუნოდ.

31. და წარიყვანნა ათორმეტნი იგი და ჰრქუა მათ: აჰა ესერა აღვალთ იერუსალჴმდ, და აღესრულნენ ყოველნი წერილნი წინაწარმეტყუელთანი ძესა ზედა კაცისასა: 32. რამეთუ მიეცეს ჯელთა წარმართთასა, და ეკიცხევდენ მას, და იგინოს, და ჰნერწყვიდენ 33. და ტანჯონ და მოკლან იგი, და მესამესა დღესა აღდგეს. 34. და მათ არარად გულისჴმა-ყვეს ესე, არამედ იყო სიტყუად იგი დაფარულ მათგან, და არა იცოდეს თქუმული იგი.

35. და იყო ვითარცა მიეახლნეს იერიქოდ, ბრმად ვინმე ჯდა გზასა ზედა მთხოველად. 36. ვითარცა ესმა, ვითარმედ ერი წარმოვალს, იკითხვიდა: რად-მე არს ესე? 37. უთხრეს მას, ვითარმედ: იესუ ნაზარეველი წარმოვალს. 38. და მან ღაღატ-ყო და თქუა: იესუ, ძეო დავითისო, შემიწყალე მე! 39. ხოლო რომელნი წინა-უძლოდეს, ჰრისხვიდეს მას, რადთა დადუმნეს. ხოლო იგი უფროდს ღაღადებდა და იტყოდა: იესუ, ძეო დავითისო, შემიწყალე მე! 40. და დადგა იესუ და ბრძანა მოწოდებად მისი. და ვითარცა მოეახლა იგი, ჰკითხა მას: 41. რად გნებავს, და გიყო შენ? ხოლო მან ჰრქუა: უფალო, რადთა აღვიხილნე თუალნი. 42. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: აღიხილენ! სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. 43. და მეყსეულად აღიხილნა და მისდევდა მას და აღიდებდა ღმერთსა. და ყოველმან ერმან იხილეს და აქებდეს ღმერთსა.

19

1. და შევიდა და განვიდოდა იერიქოდთ. 2. და აჰა ესერა კაცი ვინმე, და სახელი მისი ზაქე, და იყო იგი მთავარი მეზუერეთად, და ესე იყო მდიდარ ფრიად. 3. და უნდა ხილვად იესუდსი, ვინ-ძი არს, და ვერ უძლო ხილვად ერისა მისგან, რამეთუ ჰასაკითა იყო მცირე. 4. და წარბიოდა წინა და აღკდა ლელუსულელსა, რადთა იხილოს იგი, რამეთუ მიერ წარსლვად იყო. 5. და მოვიდა ადგილსა მას, მიხედა იესუ და ჰრქუა მას: ზაქე, ისწრაფე და გარდამოკედ, რამეთუ დღეს სახლსა შინა შენსა ჯერ-არს ჩემი ყოფად. 6. და ისწრაფა და გარდამოკდა და შეიყვანა იგი სიხარულით. 7. და იხილეს ყოველთა და დრტუნვიდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: ცოდვილისა კაცისა თანა შევიდა დადგომად. 8. აღდგა ზაქე და ჰრქუა უფალსა: აჰა, უფალო, ზოგი ნაყოფთა ჩემთად მივსცე გლახაკთა; და უკუეთუ ვისმე ცილი დავსდევ, მივაგო ოთხი წილი. 9. ჰრქუა მას იესუ: დღეს იქმნა ცხორებად სახლისად ამის, რამეთუ ესეცა შვილი აბრაჴამისი არს. 10. რამეთუ მოვიდა ძე კაცისად მოძიებად და

ცხორებად წარწყმედულისა.

11. და ვითარცა ესმოდა ესე ერსა მას, შესძინა და თქუა იგავი ამისთვის, რამეთუ მოახლებულ იყო იგი იერუსალჴმსა, და ჰგონებდეს იგინი, ვითარმედ მეყსეულად გამოჩნდეს სასუფეველი ღმრთისად. 12. და ჰრქუა მათ: კაცი ვინმე აზნაური წარვიდა შორსა სოფელსა მოღებად თავისა თვისისა მეუფებისა და მოქცევად. 13. და მოუწოდა ათთა მონათა თვსთა და მისცა მათ ათი მნად და ჰრქუა მათ: ვაჭრობდით ამას, ვიდრემდე მოვიდე. 14. ხოლო მოქალაქეთა მისთა სძულდა იგი და მიავლინნეს მოციქულნი შემდგომად მისა და ჰრქუეს მას: არა გუნებავს მაგისი მეუფებად ჩუენ ზედა. 15. და იყო მოქცევასა მას მისსა, მო-რად-აქუნდა მეუფებად თვისი, და ბრძანა მოწოდებად მათ მონათად, რომელთადა მიეცა ვეცხლი იგი, რადთა უწყოდის, რად-იგი ივაჭრეს. 16. და მოვიდა პირველი იგი და ჰრქუა: უფალო, შენმან ვეცხლმან ათი სხუად შესძინა სასწორი. 17. ჰრქუა მას: კეთილ, სახიერო მონაო, რამეთუ მცირედსა ზედა სარწმუნო იქმენ, იყავ შენ კელმწიფე ათთა ზედა ქალაქთა. 18. და მოვიდა მეორე იგი და ჰრქუა: უფალო, ვეცხლმან შენმან სხუადლა ხუთი სასწორი ყო. 19. ჰრქუა მასცა: და შენცა იყავ ხუთთა ზედა ქალაქთა. 20. და მესამე იგი მოვიდა და ჰრქუა: უფალო, აჰა ვეცხლი შენი, რომელი მაქუნდა დაკრძალული სუდარსა, 21. რამეთუ შემეშინა, ვითარმედ კაცი ხარ სასტიკი: მოილი, სადა არა დასდვი, და მოიმკი, სადა არა დასთესი. 22. და ჰრქუა მას: პირისა შენისაგან გსაჯო შენ, მონაო ბოროტო; იცოდე, რამეთუ მე კაცი ვარ სასტიკი: მოვილი, სადა არა დავდვი, და მოვიმკი, სადა არა დავსთესი. 23. და რადსათჴს არა დასდევ ვეცხლი ჩემი სავაჭროსა, მო-მცა-ვედ მე და ვახშითურთ ვქმენ იგი. 24. და ჰრქუა წინაშე მდგომელთა მათ: მოუღეთ ვეცხლი იგი და მიეცით, რომელს-იგი აქუს ათი სასწორი ვეცხლი. 25. და მათ ჰრქუეს მას: უფალო, აქუს ათი სასწორი. 26. გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ყოველსა რომელსა აქუნდეს, მიეცეს; ხოლო რომელსა არა აქუნდეს და რომელსა-იგი აქუნდეს, მო-ვე-ელოს მისგან. 27. ხოლო მტერნი იგი ჩემნი, რომელთა-იგი არა უნდა მეუფებად ჩემი მათ ზედა, მომგუარენით მე აქა და მოწყვდენით წინაშე ჩემსა.

28. და ვითარცა ესე წართქუა, ვიდოდა წინაშე მათსა და აღვიდოდა იერუსალჴმდ. 29. და იყო, ვითარცა მიეახლა ბეთბაგედ და ბეთანიად, მათსა თანა, რომელსა ჰრქუან ზეთისხილთად, წარავლინნა ორნი მოწაფეთაგანნი. 30. და ჰრქუა მათ: წარვედით წინაშე დაბასა მაგას, რომელსა შეხვდეთ და ჰპოოთ კიცჴ დაბმული, რომელსა კაცი არღავინ დაჯდომილ არს; აღჴჴსენით და მომგუარეთ მე. 31. და უკუეთუ ვინმე გკითხვიდეს: რადსათჴს აღჴჴსენით? ესრეთ არქუთ, ვითარმედ: უფალსა უჴმს ეგე. 32. და ვითარცა წარვიდეს, რომელნი-იგი მიავლინნა, პოვეს ეგრეთ, ვითარცა-იგი ჰრქუა მათ. 33. და აღ-რად-ჴჴსნიდეს იგინი კიცჴსა მას, ჰრქუეს მათ უფალთა მათ მისთა: რადსათჴს აღჴჴსენით კიცჴსა მაგას? 34. ხოლო მათ ჰრქუეს, ვითარმედ: უფალსა უჴმს ეგე. 35. და მოჴგუარეს იგი იესუს და დაასხეს სამოსელი კიცჴსა მას, და დაჯდა იესუ მას ზედა. 36. და ვითარ შევიდოდა იგი, დაუფენდეს სამოსელსა მათსა გზასა ზედა. 37. და ვითარცა მიიწია იგი შთასავალსა მას მთისა ზეთისხილთადსა, იწყო ყოველმან სიმრავლემან მოწაფეთამან სინარულით ქებად ღმრთისა ჴმითა დიდითა ყოველთა მათთვის, რომელნი იხილნეს ძალნი, 38. და იტყოდეს: კურთხეულ არს მომავალი მეუფე სახელითა უფლისადთა! მშვდობად ცათა ზედა და დიდებად მაღალთა შინა! 39. და ფარისეველნი ვინმე ერისა მისგანნი ეტყოდეს მას და ჰრქუეს: მოძღუარ, შეჴრისხენ მოწაფეთა შენთა! 40. ხოლო

იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: გეტყვ თქუენ: დაღათუ ესენი დუმნენ, ქვანი დაღადებდენვე. 41. და ვითარცა მიეახლა, იხილა ქალაქი იგი და ტიროდა მას ზედა 42. და იტყოდა, ვითარმედ: უკუეთუმცა გეცნა შენ დღესა ამას მშუდობად შენდა! ხოლო აწ დაეფარა თუალთაგან შენთა. 43. რამეთუ მოვლენან დღენი შენ ზედა, და მოგადგან შენ მტერთა შენთა ლაშქარი და გარე-მოგადგენ შენ და შეგვრიბონ შენ ყოვლით კერძო. 44. და დაგარღვონ შენ, და შვილნი შენნი შენ შორის დაეცნენ, და არა დაშთეს ქვაჲ ქვასა ზედა შენ შორის ამისთჳს, რამეთუ არა გულისკმა-ჰყავ ჟამი მოხედვისა შენისად.

45. და ვითარცა შევიდა ტაძარსა მას, იწყო გამოსხმად მსყიდელთა მათ და მომსყიდელთა 46. და ჰრქუა მათ: წერილ არს: სახლი ჩემი სახლ სალოცველ არს, ხოლო თქუენ ჰყავთ იგი ქუაბ ავაზაკთა.

47. და იყო მუნ და ასწავებდა დღითი-დღედ ტაძარსა მას შინა. ხოლო მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი და მთავარნი ერისანი ეძიებდეს მას წარწყმედად. 48. და ვერარას ჰპოებდეს, რად უყონ მას, რამეთუ ყოველი ერი დამორჩილებულ იყო სმენად მისგან.

20

1. და იყო მათ დღეთა შინა, ასწავებდა რად ერსა მას და ახარებდა ტაძარსა შინა, ზედა-მიუკდეს მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი მოხუცებულთურთ, 2. ეტყოდეს მას და ჰრქუეს: გვთხარ ჩუენ, რომლითა კელმწიფებითა ამას იქმ, ანუ ვინ მოგცა შენ კელმწიფებაჲ ესე? 3. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: გვითხო თქუენ მეცა სიტყუად ერთი, და მითხართ მე: 4. ნათლის-ცემად იოვანესი ზეცით იყო ანუ ვაცთაგან? 5. ხოლო იგინი შეიზრახნეს ურთიერთას და იტყოდეს: უკუეთუ ვთქუათ, ვითარმედ: ზეცით იყო, მრქუას ჩუენ: რადსათჳს არა გრწმენა მისი? 6. და უკუეთუ ვთქუათ: ვაცთაგან, ყოველმან ერმან ქვაჲ დამკრიბოს ჩუენ, რამეთუ სარწმუნო არს იოვანე წინაწარმეტყუელად. 7. და მიუგეს და ჰრქუეს: არა ვიცით, ვინად იყო. 8. და იესუ ჰრქუა მათ: არცა მე გითხრა თქუენ, რომლითა კელმწიფებითა ამას ვიქმ.

9. და იწყო იგავით სიტყუად მათა: ვაცმან ვინმე დაასხა ვენაჲ და მისცა იგი მოქმედთა და წარვიდა მრავალთა ჟამთა. 10. და ჟამსა თჳსსა მიუვლინა მოქმედთა მათ მონად, რადთა ნაყოფისა მისგან მოსცენ მას. ხოლო მოქმედთა მათ სცეს და ტანჯეს და წარავლინეს იგი ცალიერი. 11. და შესძინა მივლინებაჲ სხუად მონად. ხოლო მათ იგიცა გუემეს და წარავლინეს ცუდი. 12. მერმე კუალად მიავლინა მესამე. ხოლო მათ შეიპყრეს და დასდვეს მას წყლულებად და გამოაძეს იგი. 13. და თქუა უფალმან მის ვენაჲსამან: რად ვყო? მივავლინო ძე ჩემი საყუარელი, ვინ უწყის, შეიკდიმონ. 14. ხოლო ვითარცა იხილეს იგი ქუეყანის-მოქმედთა მათ, ზრახვა-ყვეს ურთიერთას და თქუეს: ესე არს მკვდრი, მოვედით და მოვკლათ იგი, რადთა ჩუენდა იყოს სამკვდრებელი. 15. და განიყვანეს იგი გარემე სავენაჲსა მას და მოკლეს. აწ რად უყოს მათ უფალმან სავენაჲსამან? 16. მოვიდეს და წარწყმიდნეს ქუეყანის-მოქმედნი იგი და მისცეს ვენაჲ იგი სხუათა. ხოლო მათ ესმა ესე და თქუეს: ნუ იყოფინ. 17. ხოლო თავადმან მან მიხედა მათ და ჰრქუა: ვითარ არს წერილი ესე: ლოდი,

რომელ შეურაუხ-ყვეს მაშენებელთა, იგი იქმნა თავ კიდეთა? 18. ყოველი, რომელი დაეცეს ლოდსა მას ზედა, შეიმუსროს; და რომელსა ზედა დაეცეს, განანქროს იგი. 19. და უნდა მღდელთ-მოძღუართა მათ და მწიგნობართა დასხმად წელთა მათთა მას ჟამსა შინა და ეშინოდა ერისა მის, რამეთუ გულისწმა-ყვეს, ვითარმედ მათთვის თქუა იგავი ესე.

20. და მზირ-უყვეს მას და მიავლინნეს მზირნი ორგულნი, რომელნი მართლად იტყოდეს თავთა თვსთა, რადთა პოღონ რადმე სიტყუად მის თანა და მისცენ იგი მთავრობასა და წელმწიფებასა მთავრისასა. 21. და ჰკითხეს მას და ეტყოდეს: მოძღუარ, ვიცით, რამეთუ მართალსა იტყვ და ასწავებ და არავის თუალ-აღებ პირსა, არამედ ჭემმარიტად გზასა ღმრთისასა ასწავებ. 22. ჯერ-არსა კეისრისა ხარკისა მიცემად ანუ არა? 23. და ვითარცა გულისწმა-ყო ზაკულებად იგი მათი, ჰრქუა მათ: რადსა გამოძცდით მე? 24. მიხუენეთ მე დრაჰკანი! ხოლო მათ უხუენეს და ჰრქუა: ვისი არს ხატი და ზედაწერილი? ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს: კეისრისად. 25. და იესუ ჰრქუა მათ: აწ უკუე მიეცით კეისრისად კეისარსა და ღმრთისად ღმერთსა. 26. და ვერარად პოვეს მისთვის სიტყვს-გებად წინაშე ერისა მის. და უკვრდა სიტყვს-მიგებად იგი მისი და დადუმნეს.

27. მო-ვინმე-უწდეს მას ჟამსა შინა სადუკეველნი, რომელნი აცილობენ, ვითარმედ აღდგომად არა არს, და ჰკითხეს მას და ეტყოდეს: 28. მოძღუარ, მოსე ესრეთ დამიწერა ჩუენ: უკუეთუ ვისმე ძმად მოუკუდეს და ესუას მას ცოლი და იგი უშვილო უყოს, რადთა შეირთოს ცოლი იგი მისი ძმამან მისმან და აღუდგინოს თესლი ძმასა თვსსა. 29. შუდნი უკუე ძმანი იყვნეს ჩუენ შორის. და პირველმან მან შეითრო ცოლი და მოკუდა უშვილოდ. 30. და მეორემან და მესამემან, 31. და მოწყდეს უშვილონი. და ეგრეთვე ვიდრე მეშუდედმდე, და არა დაშთა შვილი. 32. შემდგომად მათ ყოველთადას მოკუდა დედაკაციცა იგი. 33. აწ უკუე აღდგომასა მას მკუდართასა ვისა მათგანისა იყოს ცოლ, რამეთუ შუდთავე მათ ესუა იგი ცოლად? 34. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ნაშობნი ამის სოფლისანი იქორწინებიან და განჰქორწინებენ; 35. ხოლო რომელნი-იგი ღირს იქმნენ საუკუნესა მას მიმთხუევად და აღდგომასა მას მკუდრეთით, არცა იქორწინებოდნან, არცა განჰქორწინებდენ, 36. არცაღა მერმე სიკუდილად კელ-ეწიფების, რამეთუ სწორ ანგელოზთა არიან და ძენი ღმრთისანი და აღდგომისანი არიან. 37. ხოლო რამეთუ აღდგენ მკუდარნი, მოსეცა აუწყა მაყულოვანსა მას ზედა, ვითარცა-იგი იტყვს უფალსა ღმერთსა აბრაჰამისსა და ღმერთსა ისაკისსა და ღმერთსა იაკობისსა. 38. რამეთუ არა არს ღმერთი მკუდართად, არამედ ცხოველთად, რამეთუ ყოველნი ცხოველ არიან მის წინაშე. 39. მი-ვიეთმე-უგეს მწიგნობართა და ჰრქუეს: მოძღუარ კეთილად სთქუ. 40. და ვერლარა იკადრეს კითხვად მისა მიერიტგან. და ჰრქუა მათ უფალმან:

41. ვითარ უკუე იტყვან ქრისტესა ძედ დავითისა? 42. რამეთუ თვთ იგი დავით იტყვს წიგნსა ფსალმუნთასა: ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, 43. ვიდრემდე დავსხნე მტერნი შენნი ქუემე ფერჯთა შენთა. 44. თვთ იგი დავით უფლით ხადის, და ვითარ ძე მისი არს? 45. და ვითარცა ესმოდა ესე ყოველსა მას ერსა, ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა: 46. ეკრძალენით მწიგნობართაგან, რომელთა ჰნებაგს სამოსლითა სლვად და რომელთა უყუარს უბანთა ზედა მოკითხვად და პირველად ჯდომად კრებულსა შორის და

ზემჯდომად პურსა ზედა, 47. რომელნი შესჭამენ სახლებსა ქურივთასა და მიზეზით განგრძობილად ილოცვედ. ამათ მოიღონ უმეტესი სასჯელი.

21

1. და მიჰხედა და იხილა, რომელნი-იგი დასდებდეს შესაწირავსა ფასის-საცავსა მას მდიდარნი. 2. და იხილა ვინმე ქურივი გლახაკი, რომელმან დადვა ორი მწულილი, 3. და თქუა: ჭემმარიტად გეტყვ თქუენ, რამეთუ ქურივმან ამან გლახაკმან უმეტეს ყოველთასა შეწირა, 4. რამეთუ ამათ ყოველთა ნამეტნავისაგან მათისა დადვეს შესაწირავსა ამას ღმრთისასა, ხოლო ამან ნაკლულევანებისაგან თვისისა ყოველი, რადცა აქუნდა საცხორებელი, შეწირა.

5. და რომელნიმე იტყოდეს ტაძრისათჳს, ვითარმედ: ქვითა კეთილითა და პატიოსნითა შენებულ არს; და თქუა იესუ: 6. ხედავთა ამას? მოვლენან დღენი, რომელთა შინა არა დაშთეს ქვად ქვასა ზედა, რომელი არა დაირღუეს. 7. ჰკითხეს მას მოწაფეთა: მოძღუარ, ოდეს უკუე იყოს ესე, და რად არს სასწაული, რაჟამს ესე ყოფად არს? 8. ხოლო თავადმან თქუა: იხილეთ, ნუუკუე სცთეთ, რამეთუ მრავალნი მოვიდოდიან სახელითა ჩემითა და იტყოდიან, ვითარმედ: მე ვარ და ჟამი მოწევნულ არს, არამედ ნუ მიხუალთ შედგომად მათდა. 9. და ოდეს გესმოდინ ბრძოლანი და შფოთნი, ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე პირველად ყოფად, და არღა მეყსეულად იყოს აღსასრული. 10. მაშინ ეტყოდა მათ: აღდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა და მეუფებად მეუფებასა ზედა; 11. და იყვნენ ძრვანი დიდ-დიდნი ადგილ-ადგილ, სიყმილნი და სრვანი; საშინელებანი ზეცით, და სასწაულნი დიდ-დიდნი იყვნენ. 12. ხოლო ამათ ყოველთა წინა დაგასხნენ თქუენ ზედა ჴელნი მათნი და გდევნიდენ და მიგცნენ თქუენ შესაკრებელთა და საპყრობილეთა, და მეფეთა წინაშე და მთავართა მიგიყვანნენ სახელისა ჩემისათჳს. 13. და გექმნეს თქუენ ესე საწამებელ. 14. დაისხენით ესე გულთა თქუენთა, რადთა არა წინადსწარ იწურთიდეთ, რად სიტყუად მიუგოთ. 15. რამეთუ მე მოგცე თქუენ პირი და სიბრძნე, რომელსა ვერ უძლონ წინა-აღდგომად და სიტყვს-გებად ყოველთა წინა-აღმდგომთა თქუენთა. 16. რამეთუ მიეცნეთ თქუენ მამა-დედათაგან და ძმათა და მეგობართა და ნათესავთა, და მოჰკლვიდენ თქუენგანთა. 17. და იყვნეთ თქუენ მოძულეებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათჳს. 18. და თმად თავისა თქუენისად არა წარწყმდეს. 19. და მოთმინებითა თქუენითა მოიპოვნეთ სულნი თქუენნი. 20. რაჟამს იხილოთ იერუსალჴმსა გარე-მოდგომილი ერი მჴედრებისად, მაშინ გულისჴმა-ყავთ, რამეთუ მოახლებულ არს მოოჴრებად მისი. 21. მაშინ ყოველნი იყვნენ ჰურიასტანს, ივლტოდედ მთად; და რომელნი იყვნენ შორის მისა, განივლტოდედ; და რომელნი ველსა იყვნენ, ნუ შევლენედ მუნ. 22. რამეთუ დღენი შურის-გებისანი ესე არიან, რადთა აღესრულნენ ყოველნი წერილნი. 23. ხოლო ვად მუცელ-ქუმულთა და რომელნი აწოებდენ მათ დღეთა შინა, რამეთუ იყოს მაშინ ჴირი დიდი ქუეყანასა ზედა და რისხვად ერსა ამას ზედა. 24. და დაეცნენ პირითა მახვილისადთა და წარიტყუენნენ ყოველთა მიერ წარმართთა; და იერუსალჴმი დათრგუნვილ იყოს წარმართთაგან, ვიდრემდე აღესრულნენ ჟამნი წარმართთანი. 25. და იყოს სასწაული მზესა შინა და მთოვარესა და ვარსკულავთა, და ქუეყანასა ზედა შეკრებად თესლებისად განკვრვებითა ოხრისადთა ზღუსაგან და ძრვისა. 26. სულითა კაცთადთა შიშისაგან და მოლოდებისა მომავალისა ზედა სოფელსა

ამას, რამეთუ ძალნი ცათანი შეიძრნენ. 27. და მაშინ იხილონ ძე კაცისად, მომავალი ღრუბელთა ძალითა და დიდებითა მრავლითა. 28. და ვითარცა იწყოს ამან ყოველმან ყოფად, აღიხილენით თუალნი და აღიპყრენით თავნი თქუენნი, რამეთუ მოწევნულ არს გამოქსნად თქუენი. 29. და ეტყოდა მათ იგავსა: იხილეთ ლელუ და ყოველნი ხენი. 30. რაჟამს გამოვალნ ფურცელი, თვთ უწყოდით, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული. 31. ეგრეცა თქუენ, რაჟამს იხილოთ ესე ყოველი ყოფილი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს სასუფეველი ღმრთისად. 32. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ: არა წარკდეს ნათესავი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იყოს. 33. ცანი და ქუეყანად წარკდენ, ხოლო სიტყუანი ჩემნი არა წარკდენ. 34. ეგრძალენით თავთა თქუენთა, ნუუკუე დამძიმდენ გულნი თქუენნი შუებითა და მთრვალობითა და ზრუნვითა ამის სოფლისადთა, და მეყსეულად მოიწიოს თქუენ ზედა დღე იგი. 35. რამეთუ ვითარცა საფრევე მოუკდეს მსხდომარეთა ზედა პირსა ყოვლისა ქუეყანისასა. 36. იღუძებდით უკუე ყოველსა ჟამსა და ევედრებოდეთ, რადთა ღირს იქმნეთ განზრინებად ამის ყოვლისაგან, რომელი ყოფად არს, და დადგომად წინაშე ძისა კაცისა.

37. და იყოფვოდა თავადი ტაძარსა მას შინა დღისი და ასწავებდა; ხოლო ღამე განვიდის და იქცევიან მთასა მას, რომელსა ჰრქვან ზეთისხილთად. 38. და ყოველმან ერმან აღიმსთჳს მისა ტაძარსა მას შინა სმენად სიტყუათა მისთა.

22

1. და მოახლებულ იყო დღესასწაული იგი უცომოებისად, რომელსა ჰრქვან პასქად. 2. და ეძიებდეს მას მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი, რადთამცა მოკლეს იგი, ხოლო ეშინოდა ერისა მას.

3. და შეუკდა ეშმაკი იუდას, რომელსა ერქუა ისკარიოტელ და იყო იგი რიცხვსაგან ათორმეტთადსა. 4. და მივიდა, ეზრახა მღდელთ-მოძღუართა და მწიგნობართა და ერისა წინამძღუართა, ვითარმცა იგი მისცა მათ. 5. ხოლო მათ განიხარეს და აღუთქუეს მას ვეცხლი მიცემად. 6. და აღუვარა მათ და ეძიებდა ჟამსა მარჯუესა, რადთა მისცეს იგი მათ თვნიერ ერისა.

7. მოიწინეს დღენი იგი უცომოებისანი, ოდეს ღირდა პასქად იგი დაკლვად. 8. და წარავლინნა პეტრე და იოვანე და ჰრქუა მათ: წარვედით და მომიმზადეთ ჩუენ პასქად, რადთა ვჭამოთ. 9. ხოლო მათ ჰრქუეს: სადა გნებავს, და მოგიმზადოთ? 10. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: აჰა ეგერა შესლვასა ოდენ თქუენსა ქალაქად შეგემთხზოს თქუენ კაცი, რომელსა ლაგვნი წყლითა ზე ედგას; შეუდევით მას სახიდ, ვიდრეცა შევიდეს. 11. და არქუთ სახლისა უფალსა მას: გეტყვს შენ მოძღუარი: სადა არს სავანე, რომელსა პასქად ესე მოწაფეთა ჩემთა თანა ვჭამო? 12. და მან გიჩუენოს თქუენ ქორი დაგებული დიდი; მუნ მზა-მიყავთ ჩუენ. 13. და წარვიდეს და პოვეს ეგრე, ვითარცა-იგი ჰრქუა მათ, და მოუმზადეს პასქად იგი.

14. და ოდეს იყო ჟამი, დაჯდა, და ათორმეტნი მოციქულნი მის თანა. 15. და ჰრქუა მათ: გულის-სიტყვთ გული-მითქუმიდა პასექსა ამას ჭამად თქუენ თანა

ვიდრე ვნებადმდე ჩემდა. 16. ხოლო გეტყვ თქვენ: არღარა ვჭამო ამიერიტგან, ვიდრემდე აღესრულოს სასუფეველსა შინა ღმრთისასა. 17. და მოილო სასუმელი და ჰმადლობდა და თქუა: მიიღეთ და განიყავთ თავისა თქუენისა. 18. ხოლო გეტყვ თქვენ: ამიერიტგან არღარა ვსუა ნაყოფისაგან ვენაჯისა, ვიდრემდე სასუფეველი ღმრთისად მოვიდეს. 19. და მოილო პური, ჰმადლობდა და განტეხა და მისცა მათ და თქუა: ესე არს ჯორცი ჩემი, თქუენთჳს მიცემული; ამას ჰყოფდით მოსაჯსენებლად ჩემდა. 20. ეგრეთვე სასუმელი შემდგომად სერობისა და თქუა: ესე სასუმელი ახალი სჯული სისხლისა ჩემისად თქუენთჳს დათხეული. 21. ხოლო აჰა ველი განმცემელისა ჩემისად ჩემ თანა ტაბლასა ზედა. 22. ძე სამე კაცისად, მსგავსად განჩინებულისა მისისა, წარვალს, ხოლო ვად არს კაცისა მის, ვის მიერ მიცემის იგი! 23. და მათ იწყეს გამოძიებად ურთიერთას: ვინ-მე არს მათგანი, რომელსა ეგულების ესე ყოფად?

24. და იყო ცილობადცა მათ შორის, ვითარმედ: ვინ-მე იყოს დიდ მათ შორის? 25. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: მეფენი წარმართთანი უფლებენ მათ ზედა, და რომელთა ჰელმწიფებად აქუნ მათ ზედა, ქველის-მოქმედ ჰრქუან. 26. ხოლო თქუენ არა ეგრე იყვნეთ, არამედ უდიდესი იგი თქუენ შორის იყავნ მრწემ, და წინამძღუარი იგი ვითარცა მსახური. 27. ვინ არს უფროდსი: რომელი ინაკით-ზის ანუ რომელი ჰმსახურებს? ანუ არა რომელ-იგი ინაკით-ზის? ხოლო მე ვარ შორის თქუენსა ვითარცა მსახური. 28. და თქუენ ხართ, რომელნი დაადგერიით ჩემ თანა განსაცდელთა შინა ჩემთა. 29. და მე აღვითქუამ თქუენ, ვითარცა მე აღმითქუა მამამან ჩემმან, სასუფეველსა, 30. რადთა სჭამდეთ და სუმიდეთ ტაბლასა ზედა ჩემსა და სასუფეველსა შინა ჩემსა დასხდეთ ათორმეტთა საყდართა და სჯიდეთ ათორმეტთა ტომთა ისრაელისათა. 31. და თქუა უფალმან: სიმონ, სიმონ, აჰა ესერა ემბაკმან გამოგითხოვნა თქუენ აღცრად, ვითარცა იფქლი. 32. ხოლო მე ვევედრე მამასა ჩემსა შენთჳს, რადთა არა მოგაკლდეს სარწმუნოებად შენი, და შენ ოდესმე მიიქეც და განამტკიცენ ძმანი შენნი. 33. ხოლო მან თქუა: უფალო, მე შენ თანა მზა ვარ საპყრობილედ და სიკუდილად მისლვად. 34. ხოლო თავადმან თქუა: გეტყვ შენ, პეტრე: არღა ეყივლოს ქათამსა დღეს, ვიდრემდე სამ-გზის უვარ-მყო, ვითარმედ არა მიცი მე. 35. და ჰრქუა მათ: ოდეს-იგი წარგავლინენ თქუენ თჳნიერ ბალანტისა და ვაშკარანისა და ფერკთა-შესასხმელთა, ნუ გაკლდა რაღა თქუენ? ხოლო მათ ჰრქუეს: არარად გუაკლდა. 36. და მერმე ჰრქუა მათ: არამედ აწ რომელსა აქუნდეს საქუფთე, აღიღენ; ეგრეთვე მსგავსად ვაშკარანიცა; და რომელსა არა აქუნდეს, განყიდენ სამოსელი თჳსი და იყიდენ მახული. 37. გეტყვ თქუენ: ესე ხოლოღა წერილი ჯერ-არს ჩემ ზედა აღსრულებად, ვითარმედ: უსჯულოთა თანა შეირაცხა, და რამეთუ ჩემთჳს აღსასრული იყოს. 38. ხოლო მათ ჰრქუეს: უფალო, აჰა ესერა არიან აქა ორ დანაკ. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: კმა არს.

39. და გამოვიდა მიერ და წარვიდა, ვითარცა ჩუეულებად აქუნდა, მთასა მას ზეთისხილთასა, და მისდევდეს მას მოწაფენიცა მისნი. 40. და მი-რად-ვიდა ადგილსა მას, ჰრქუა მათ: ილოცევდით, რადთა არა შეხზდეთ განსაცდელსა. 41. და თავადი განემორა მათგან ვითარ ქვის-სატყორცებელ ოდენ და დაიდგა მუკლნი, ილოცვიდა 42. და იტყოდა: მამაო, უკუეთუ ვნებავს თანა-წარსლვად სასუმელი ესე ჩემგან, ხოლო ნუ ნებად ჩემი, არამედ ნებად შენი იყავნ! 43. და ეჩუენა მას ანგელოზი ზეცით, განაძლიერებდა მას. 44. და იყო იგი ღუაწლსა შინა, უმეტესდა ილოცვიდა და იქმნა ოფლი მისი, ვითარცა ცუარი სისხლისად გარდამომავალი ქუეყანასა ზედა. 45. და აღდგა მიერ ლოცვისაგან და მოვიდა

მოწაფეთა თვსთა და პოვნა იგინი მძინარენი მწუხარებისა მისგან 46. და ჰრქუა მათ: რადსა გძინავს? აღდეგით, ილოცევდით, რადთა არა შეხვდეთ განსაცდელსა.

47. და ვიდრე იგი ამას იტყოდალა, აჰა ერი და, რომელსა ერქუა იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათორმეტთაგანი, წინა-უძლოდა მათ და მიეახლა იესუს ამბორის-ყოფად მისა, რამეთუ ესე სასწაული მიეცა მათა და ჰრქუა: რომელსა მე ამბორს-უყო, იგი არს. 48. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: იუდა, ამბორის-ყოფითა მისცემა ძესა კაცისასა? 49. იხილეს რად მისთანათა მათ საქმე ესე, ჰრქუეს მას: უფალო, უკუეთუ მოვსრნეთ ესენი მახვლითა? 50. და სცა ვინმე მათგანმან ერთმან მონასა მღდელთ-მოდღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი მარჯუენე. 51. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: აცადეთ აქამომდე, და შეახო კელი ყურსა მისსა და განკურნა იგი. 52. ჰრქუა იესუ მოსრულთა მათ მის ზედა მღდელთ-მოდღუართა და ერისთავთა ტაძრისათა და ხუცესთა: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოსრულ ხართ მახვლითა და წათებითა. 53. დღითი-დღე ვიყავ მე თქუენ თანა ტაძარსა მას შინა, და არა განჰყავთ კელი ჩემ ზედა; არამედ ესე არს ჟამი თქუენი და კელმწიფებად ბნელისად.

54. და ვითარცა შეიპყრეს იგი, წარიყვანეს და შეიყვანეს სახლსა მღდელთ-მოდღურისასა. ხოლო პეტრე მისდევდა შორით. 55. და აღაგზნეს ცეცხლი შორის ეზოსა მას და გარე მოასხდეს იგინი; დაჯდა პეტრეცა შორის მათსა. 56. და იხილა იგი მკევალმან ვინმე მჯდომარე ნათელსა მას, მიჰხედა მას და თქუა: ესეცა მის თანა იყო. 57. ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: დედაკაცო, არა ვიცი იგი. 58. და მცირედრე შემდგომად იხილა იგი სხუამან და თქუა: და შენცა მათთანად ხარ. ხოლო პეტრე თქუა: კაცო, არა ვარ მათთანად. 59. და ვითარცა წარჰკდა ჟამი ერთი, სხუად ვინმე დაამტკიცებდა და იტყოდა: ჭემმარიტად ესეცა მის თანავე იყო, და რამეთუ გალილეველ არს. 60. ხოლო პეტრე ჰრქუა მას: კაცო, არა ვიცი, რასა იტყვ. და მეყსეულად, ვიდრე იტყოდალა იგი ამას, ქათამმან იყივლა. 61. და მოიქცა უფალი და მიხედა პეტრეს. და მოეწსენა პეტრეს სიტყუად იგი უფლისად, რომელ ჰრქუა მას, ვითარმედ: ვიდრე ქათმისა კმობადმდე სამ-გზის უვარ-ყო მე. 62. და განვიდა გარე და ტიროდა მწარედ.

63. ხოლო კაცთა მათ რომელთა შეეპყრა იესუ, ეკიცხევდეს მას და სცემდეს. 64. და დაჰბურეს მას თავსა და სცემდეს პირსა და ჰკითხვიდეს და ეტყოდეს: წინაწარმეტყუელებდ, ვინ არს, რომელმან გცა შენ. 65. და სხუასა მრავალსა სიტყუასა ჰგმობდეს და იტყოდეს მისთვის.

66. და ვითარცა განთენა დღე, შეკრბეს მოხუცებულნი ერისანი, მღდელთ-მოდღუარნი და მწიგნობარნი და აღიყვანეს იგი საკრებულოსა მას მათსა 67. და ეტყოდეს: უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, მითხარ ჩუენ. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუ ვითხრა თქუენ, არა გრწმენეს ჩემი; 68. და უკუეთუ გკითხო თქუენ, ვერადვე მომიგოთ მე გინა განმიტეოთ. 69. ამიერითგან იყოს ძე კაცისად მჯდომარე მარჯუენით ძლიერებასა ღმრთისასა. 70. და ჰრქუეს მას ყოველთა: შენ უკუე ხარა ძე ღმრთისად? ჰრქუა მათ იესუ: თქუენ იტყვთ, ვითარმედ მე ვარ. 71. და მათ თქუეს: რადსაღა გვკმან მოწამენი? რამეთუ ჩუენ თვთ გუესმის პირისაგან მაგისისა.

1. და აღდგა ყოველი იგი სიმრავლე მათი და მოიყვანეს იგი პილატესა. 2. და იწყეს შესმენად მისა და იტყოდეს: ესე ვპოეთ, რამეთუ გარდააქცევდა ნათესავსა ჩუენსა და აყენებდა ხარკსაცა მიცემად კეისრისა და იტყოდა თავსა თვსსა ქრისტედ და მეუფე ყოფად. 3. და ჰკითხა მას პილატე და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ჰურიათად? ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: შენ იტყუ. 4. ხოლო პილატე ჰრქუა მღდელთ-მოძღუართა და ერსა მას: არარას ბრალსა ვჰპოებ კაცისა ამის თანა. 5. ხოლო იგინი უფროდს განძლიერდებოდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: აღაშფოთებს ერსა და ასწავებს ყოველსა ჰურიასტანსა, უწყის გალილეადთ ვიდრე აქამომდე. 6. ხოლო პილატეს რად ესმა გალილეად, ჰკითხა მათ: უკუეთუ გალილეადთ არს კაცი ესე? 7. და გულისჴმა-ყო, რამეთუ ჴელმწიფებისაგან ჰეროდესისა არს; მიუძღუანა იგი ჰეროდეს, რამეთუ იყო იგიცა მაშინ იერუსალჴმს მათ დღეთა შინა. 8. ხოლო ჰეროდე ვითარცა იხილა იესუ, განიხარა ფრიად, რამეთუ უნდა მისი ხილვად მრავლით ჟამითგან ამისთვის, რამეთუ ესმოდა მისთვის და სწადოდა ხილვად რადსამე სასწაულისა ყოფასა მისგან. 9. და ჰკითხვიდა მას სიტყუთა მრავლითა, ხოლო თავადმან არარად მიუგო მას. 10. დგეს მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი და განკრძალულად შეასმენდეს მას. 11. ხოლო ჰეროდე შეურაცხ-ყო იგი და ერმან მისმან, და განკიცხეს იგი და შეჰმოსეს მას სამოსელი ბრწყინვალე და მიუძღუანეს პილატეს. 12. და იქმნნეს მეგობარ პილატე და ჰეროდე ურთიერთას მას დღესა შინა, რამეთუ პირველ მტერ იყვნეს იგინი. 13. ხოლო პილატე მოუწოდა მღდელთ-მოძღუართა მათ და მთავართა და ერსა მას. 14. და ჰრქუა მათ: მომგუარეთ მე კაცი ესე, ვითარცა გარდამაქცეველი ერისად, და მე წინაშე თქუენსა განვიკითხე და არარად ვპოე ბრალი კაცისა ამის თანა, რასა-იგი შეასმენდით მას. 15. და არცა ჰეროდე, რამეთუ მიუძღუანე მას, და აჰა არარად ღირსი სიკუდილისად საქმე არს მის თანა. 16. ვსწავლო იგი და განუტევო. 17. რამეთუ უნებელად ედებოდა მას განტევებად დღესასწაულსა მას ერთი. 18. ღალატ-ყვეს ყოველმან მან სიმრავლემან და იტყოდეს: აღიღე ეგე და მოგვტევე ჩუენ ბარაბა, 19. რომელი შფოთისა ყოფასა ქალაქსა შინა და კაცის-კლვისათჴს შეგდებულ იყო საპყრობილესა. 20. კუალად უკუე მოუწოდა მათ პილატე, რამეთუ უნდა განტევებად იესუდსი. 21. ხოლო იგინი ღალადებდეს და იტყოდეს: ჯუარს-აცუ, ჯუარს-აცუ ეგე! 22. ხოლო მან მესამედ ჰრქუა მათ: რად ბოროტი უქმნიეს ამას? არარად ბრალი სიკუდილისად ვპოე ამის თანა. ვსწავლო ეგე და განუტევო. 23. ხოლო იგინი ზედა დაესხმოდეს ჴმითა დიდითა და გამოითხოვდეს მას ჯუარ-ცუმად; და განძლიერდებოდეს ჴმანი მათნი და მღდელთ-მოძღუართანი. 24. მაშინ პილატე საჯა თხოვისაებრ მათისა 25. და მიუტევა მათ ბარაბა, რომელი-იგი შფოთისათჴს და კაცის-კლვისა შეგდებულ იყო საპყრობილესა, რომელსაცა ითხოვდეს, ხოლო იესუ მისცა ნებასა მათსა.

26. და ვითარცა წარიყვანეს იგი, შეიპყრეს სიმონ ვინმე კურინელი, მომავალი ველით, და დასდევს მას ზედა ჯუარი იგი, და მიაქუნდა შემდგომად იესუდსა. 27. და შეუდგა მას სიმრავლე ერისად და დედებისად, რომელნი ეტყებდეს და სტიროდეს მას. 28. მიექცა მათ იესუ და ეტყოდა: ასულნო იერუსალჴმისანო, ნუ სტირთ ჩემ ზედა, არამედ თავთა თქუენტა სტიროდეთ და შვილთა თქუენტა. 29. რამეთუ აჰა ესერა მოვლენან დღენი, რომელთა შინა თქუან: ნეტარ არიან ბერწნი და მუცელნი, რომელთა არა შვნეს, და ძუძუნი, რომელთა არა განზარდნეს 30. მაშინ იწყონ სიტყუად მათათა: დამეცენით ჩუენ ზედა! და

ბორცუთა: დამფარენით ჩუენ! 31. რამეთუ უკუეთუ ნედლსა ხესა ესრეთ უყოფენ, ჳმელსა მას რად-მე ეყოს? 32. მაშინ მოჰყვანდეს სხუანიცა ორნი ძვრის-მოქმედნი მოკლვად მის თანა.

33. და ვითარცა მოჰყვანდეს ადგილისა მას, რომელსა ჰრქვან თხემისა ადგილი, და მუნ ჯუარს-აცუეს იგი და ძვრის-მოქმედნიცა იგი მის თანა, რომელიმე მარჯუენით და რომელიმე მარცხენით მისა ჯუარს-აცუნეს. 34. ხოლო იესუ იტყოდა: მამაო, მიუტევე ამათ, რამეთუ არა იციან, რასა იქმან. ხოლო გან-რად-იყოფდეს სამოსელსა მისსა, განიგდეს წილი. 35. და დგა ერი იგი და ხედვიდა. ხოლო შეურაცხ-ჰყოფდეს მას მთავარნიცა იგი მათ თანა და იტყოდეს: სხუანი აცხოვნნა, იცხოვნენ თავიცა თჳსი, უკუეთუ ეგე არს ქრისტე, რჩეული ღმრთისდ. 36. ემღერდეს მას ერის-კაცნიცა იგი, მოუკდიან მას და ძმარი მოართჳან 37. და ეტყუად: შენ თუ ხარ მეუფე ჰურიათად, იჳსენ თავი შენი. 38. ხოლო იყო ზედაწერილიცა, რომელი დაწერილ იყო მას ზედა წიგნითა ბერძულითა და ჰრომაელეებრითა და ებრაელეებრითა, ვითარმედ: ესე არს იესუ, მეუფე ჰურიათად. 39. ხოლო ერთი იგი დამოკიდებულთაგანი ძვრის-მოქმედი ჰგმობდა მას და ეტყოდა: შენ თუ ხარ ქრისტე, იჳსენ თავი შენი და ჩუენცა. 40. მიუგო ერთმან მან მოყუასმან, შეჰრისხნა მას და ეტყოდა: არცაღა გეშინის შენ ღმრთისა, რამეთუ მასვე სასჯელსა შინა ხარ? 41. და ჩუენ სამართლად ღირსი, რომელი ვქმენით, მოგუეგების, ხოლო ამან არარად უჯეროდ ქმნა. 42. და ეტყოდა იესუს: მომიჳსენე მე, უფალო, ოდეს მოხვდე სუფევითა შენითა. 43. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: ამინ გეტყჳ შენ: დღეს ჩემ თანა იყო სამოთხესა. 44. და იყო ჟამი მეექუსე, და ბნელი იყო ყოველსა ქუეყანასა ვიდრე მეცხრედ ჟამადმდე. 45. და დაბნელდა მზე, და განიპო კრეტსაბმელი ტაძრისად მის შორის. 46. და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა იესუ და თქუა: მამაო, ჳელთა შენთა შევჰვედრებ სულსა ჩემსა. და ესე რად თქუა, განუტევა სული. 47. და ვითარცა იხილა ასისთავმან მან საქმე ესე, ადიდებდა ღმერთსა და იტყოდა: ჳემშარიტად კაცი ესე მართალი იყო. 48. და ყოველნი მათ თანა მოსრულნი და რომელთა იხილეს ხილვად ესე და საქმენი ესე, იცემდეს მკერდსა მათსა და წარვიდოდეს. 49. და დგეს ყოველნი მეცნიერნი მისნი შორით; და დედანი, რომელნი შეუდგეს მას გალილეადთ, ხედვიდეს მას.

50. და აჰა ესერა კაცი, სახელით იოსებ, მზრახვალი, იყო კაცის სახიერი და მართალი; 51. ესე არა თანა-შერთულ იყო ზრახვასა მათსა და საქმესა. იყო იგი არიმათიადთ, ქალაქისაგან ჰურიათადსა, რომელი-იგიცა მოელოდა სასუფეველსა ღმრთისასა. 52. ესე მივიდა პილატესა და მოითხოვა გუამი იგი იესუდსი. 53. და გარდამოჰჳსნა იგი და შეჰმოსა მას არდაგი და დადვა იგი საფლავსა გამოკუეთილსა კლდისაგან, სადა არავინ დადებულ იყო. 54. და დღე იგი იყო პარასკევი, შაბათად განთენდებოდა.

55. შეუდგეს მას დედანიცა, რომელნი მის თანა მოსრულ იყვნეს გალილეადთ, და იხილეს საფლავი და ვითარ დასდებდეს გუმასა მისსა. 56. და წარვიდეს და მოჰმზადეს საკუმეველი სულნელი და ნელსაცხებელი და შაბათი იგი და-ღა-იდუმეს მცნებისა მისთჳს.

1. ხოლო ერთსა მას შაბათსა, ცისკარსა მსთუად მოვიდეს საფლავსა მას და მოაქუნდა, რად-იგი მოემზადა სულნელი და ნელსაცხებელი, და სხუანი ვინმე მათ თანა. 2. და პოვეს ლოდი იგი გარდაგორვებული საფლავისა მისგან. 3. და შე-რად-ვიდეს შინა, არა პოვეს გუამი იგი უფლისა იესუდსი. 4. და იყო განზრახვასა მას მათსა ამისთვის, და აჰა ესერა ორ კაც ზედა მოადგეს მათ სამოხლოთა ელვართა. 5. და ვითარ შეშინებულ იყვნეს იგინი და დაედრიკნეს პირნი მათნი ქუეყანად, ჰრქუეს მათ: რადსა ეძიებთ ცხოველსა მას მკუდართა თანა? 6. არა არს აქა, არამედ აღდგა. მოივსენეთ, ვითარ-იგი გეტყოდა თქუენ, ვიდრე იყოლა იგი გალილეას, 7. და თქუა, ვითარმედ: ჯერ-არს ძისა კაცისა მიცემად ჰელთა კაცთა ცოდვილთასა და ჯუარ-ცუმად და მესამესა დღესა აღდგომად. 8. და მოევსენნეს სიტყუანი მისნი. 9. და მიიქცეს საფლავით და უთხრეს ესე ყოველი ათერთმეტა მათ და სხუათა ყოველთა. 10. ხოლო იყვნეს მაგდალენელი მარიამ და იოანა და მარიამ იაკობისი და სხუანი მათ თანა, რომელნი უთხრობდეს მოციქულთა ამას. 11. და უჩნდეს სიტყუანი მათნი, ვითარცა სიჩქურისანი, მათ წინაშე და არა ჰრწმენა მათი. 12. ხოლო პეტრე აღდგა და მირბიოდა საფლავად და შთაჰხედნა საფლავსა მას და იხილნა ტილონი იგი ხოლო მდებარენი და წარვიდა თვსაგან და დაუკვრდა საქმე ესე.

13. და აჰა ორნი მათგანნი მოვიდოდეს მასვე დღესა შინა დაბასა, რომელი შორავს იერუსალჴმსა სამეოც უტევან, რომლისა სახელი ემმაოს. 14. და ესენი ზრახვიდეს ურთიერთას ყოვლისა ამისთვის, რომელი იქმნა. 15. და იყო ზრახვასა მას მათსა და გამოძიბასა, და თავადი იესუ მიეახლა მათ და თანა-უვიდოდა. 16. ხოლო თუალნი მათნი შეპყრობილ იყვნეს, რადთა ვერ იცნან იგი. 17. და ჰრქუა მათ: რად არიან სიტყუანი ესე, რომელთა იცილობით ურთიერთას სლვასა შინა და ხართ თქუენ მწუხარე? 18. მიუგო ერთმან მათგანმან, რომლისა სახელი კლეოპა, და ჰრქუა მას: შენ ხოლო მწირ ხარ იერუსალჴმს და არა სცანა, რად-ესე იქმნა მას შინა ამათ დღეთა? 19. და მან ჰრქუა მათ: რომელი? ხოლო მათ ჰრქუეს: იესუდსთვს ნაზარეველისა, რომელი იყო კაცი წინაწარმეტყუელი, ძლიერი საქმითა და სიტკთა, მისითა წინაშე ღმრთისა და ყოვლისა ერისა; 20. ვითარ-იგი მისცეს მღდელთ-მოძღუართა და მთავართა ჩუენტა სასჯელსა სიკუდილისასა და ჯუარს-აცუეს იგი. 21. ხოლო ჩუენ ვესავთ, ვითარმედ იგი არს, რომელმან ივსნეს ისრაელი; და ამას ყოველსა თანა ესე მესამე დღე არს, ვინადგან ესე იქმნა. 22. არამედ დედათაცა ვიეთმე ჩუენტაგანთა დამაკვრვნეს ჩუენ, ვითარ-იგი მივიდეს ცისკარსა საფლავსა მას 23. და არა პოვეს გუამი მისი. მოვიდეს და თქუეს, ვითარმედ ხილვადცა ანგელოზთად იხილეს, რომელთა ჰრქუეს მათ, ვითარმედ: ცხოველ არს იგი. 24. და მი-ვინმე-ვიდეს ჩუენგანნიცა საფლავად და პოვეს ეგრე, ვითარცა დედათა მათ თქუეს, ხოლო იგი თავადი ვერ იხილეს. 25. ხოლო მან ჰრქუა მათ: მ უცნობელნო და მძიმენო გულითა სარწმუნოებისათვს ყოველსა ზედა, რომელსა იტყოდეს წინაწარმეტყუელნი! 26. ანუ არა ესრეთ ჯერ-იყო ვნებად ქრისტესა და შესლვად დიდებასა თვსსა? 27. და იწყო მოსესითაგან და წინაწარმეტყუელთა და გამოუთარგმანებდა მათ ყოველთაგან წიგნთა მისთვის. 28. და მიეახლნეს დაბასა მას, ვიდრეცა ვიდოდეს, ხოლო თავადმან მიზეზ-ყო უშორესადრე წარსლვად. 29. ხოლო იგინი აიძულებდეს მას და ეტყოდეს: დაადგერ ჩუენ თანა, რამეთუ მწუხრ არს, და მიდრევილ არა დღე. და შევიდა დადგომად მათ თანა. 30. და იყო ინაკით-ჯდომას მას მისსა მათ თანა მოილო

პური, აკურთხა და განტეხა და მისცემად მათ. 31. ხოლო მათ თუალნი მათნი განეხუნეს და იცნეს იგი. და თავადი მიეფარა მათგან. 32. და იგინი იტყოდეს ურთიერთას: ანუ არა გულნი ჩუენნი განჭურვებულ იყვნეს ჩუენ შორის, ვითარ-იგი მეტყოდა ჩუენ გზასა ზედა და ვითარ-იგი გამომითარგმანებდა ჩუენ წიგნთა? 33. და აღდგეს მასვე ჟამსა შინა და მოიქცეს იერუსალჴმდ და პოვნეს კრებულად ათერთმეტნი იგი და სხუანი მათთანანი, 34. იტყოდეს რად, ვითარმედ: ნანდჴლვე აღდგა უფალი და ეჩუენა სიმონს. 35. და იგინი უთხრობდეს გზისასა მას და ვითარ იგი გამოეცხადა მათ განტეხასა მას პურისასა.

36. და ვითარ იგინი ამას იტყოდეს ოდენ, და თავადი იესუ დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჴდობად თქუენ თანა! 37. ხოლო იგინი შეძრწუნდეს და შეეშინა, ეგონა, ვითარმედ სული რადმე იხილეს. 38. და თავადმან ჰრქუა მათ: რადსა შეძრწუნებულ ხართ, და რადსათჴს გულის-სიტყუანი მრავალნი მოვლენან გულთა თქუენთა? 39. იხილენით კელნი ჩემნი და ფერჴნი, რამეთუ თავადი მე ვარ; კელი შემახეთ მე და იხილეთ, რამეთუ სულსა ჴორჴ და ძუალ არა ასხენ, ვითარცა-ესე მე მხედავთ, რამეთუ მასხენ. 40. და ესე რად თქუა, უჩუენნა მათ კელნი და ფერჴნი მისნი. 41. და ვიდრე-იგი არღა ჰრწმენა მათ სიხარულისა მისგან და საკჴრველებისა, ჰრქუა მათ იესუ: გაქუს რად აქა ჴამადი? 42. ხოლო მათ მიუპყრეს მას თევზისა მწურისა ნახევარი და თაფლისაგან გოლი. 43. და ჴამა წინაშე მათსა და მოილო ნეშტი იგი და მისცა მათ 44. და ჰრქუა: ესე იგი სიტყუანი არიან, რომელთა გეტყოდე თქუენ, ვიდრე-იგი ვიყავდა თქუენ თანა, ვითარმედ: ჟერ-არს აღსრულებად ყოველი წერილი სჴულსა მოსესსა და წინაწარმეტყუელთასა და ფსალმუნთა ჩემთჴს. 45. მაშინ განუხუნა გონებანი მათნი გულისჴმის-ყოფად წიგნთა. 46. და ჰრქუა მათ, რამეთუ: ესრეთ ჟერ-იყო ვნებად ქრისტესა და აღდგომად მკუდრეთით მესამესა დღესა. 47. და ქადაგებად სახელითა მისითა სინანული და მოტევებად ცოდვათად ყოველთა მიმართ წარმართთა, იწყეთ იერუსალჴმით, 48. რამეთუ თქუენ ხართ მოწამე ამის ყოვლისა. 49. და აჴა ესერა მე მოგივლინო თქუენ აღთქუემად იგი მამისა ჩემისად. ხოლო თქუენ დასხედით ქალაქსა ამას შინა იერუსალჴმსა, ვიდრემდე შეიმოსოთ ძალი ძალით.

50. და განიყვანნა იგინი გარე ვიდრე ბეთანიადმდე და აღიპყრნა კელნი თჴსნი და აკურთხნა იგინი. 51. და იყო კურთხევასა მას იესუდსსა მათა მიმართ განემორა მათგან და აღვიდოდა ზეცად. 52. და იგინი თაყუანის-სცემდეს მას და მოიქცეს იერუსალჴმდ სიხარულითა დიდითა. 53. და იყოფვოდეს ტაძარსა მას შინა მარადის, აქებდეს და აკურთხევდეს ღმერთსა. ამინ.

სახარებად იოვანეს თავი

1

1. პირველითგან იყო სიტყუად, და სიტყუად იგი იყო ღმრთისა თანა, და ღმერთი იყო სიტყუად იგი. 2. ესე იყო პირველითგან ღმრთისა თანა. 3. ყოველივე მის მიერ შეიქმნა, და თვნიერ მისა არცა ერთი რად იქმნა, რაოდენი-რად იქმნა. 4. მის თანა ცხორებად იყო და ცხორებად იგი იყო ნათელ კაცთა. 5. და ნათელი იგი ბნელსა შინა ჩანს, და ბნელი იგი მას ვერ ეწია.

6. იყო კაცი მოვილინებული ღმრთისა მიერ, და სახელი მისი იოვანე. 7. ესე მოვიდა მოწამედ, რადთა წამოს ნათლისა მისთვის, რადთა ყოველთა ჰრწმენეს მისგან. 8. არა თუ იგი იყო ნათელი, არამედ რადთა წამოს ნათლისა მისთვის. 9. იყო ნათელი ჭეშმარიტი, რომელი განანათლებს ყოველსა კაცსა, მომავალსა სოფლად. 10. სოფელსა შინა იყო, და სოფელი მის მიერ შეიქმნა, და სოფელმან იგი ვერ იცნა. 11. თვსთა თანა მოვიდა, და თვსთა იგი არა შეიწყნარეს. 12. ხოლო რაოდენთა-იგი შეიწყნარეს, მოსცა მათ კელმწიფებად შვილ ღმრთისა ყოფად, რომელთა ჰრწამს სახელი მისი, 13. რომელნი არა სისხლთაგან, არცა ნებითა ჯორცთადთა, არცა ნებითა მამაკაცისადთა, არამედ ღმრთისაგან იშვნეს. 14. და სიტყუად იგი ჯორციელ იქმნა და დაემკვდრა ჩუენ შორის, და ვიხილეთ დიდებად მისი, დიდებად ვითარცა მხოლოდ შობილისად მამისა მიერ, სავსე მადლითა და ჭეშმარიტებითა. 15. იოვანე წამა მისთვის, ღაღატ-ყო და თქუა: ესე არს, რომლისათვს-იგი ვთქუ: რომელი ჩემსა შემდგომად მოვალს, ჩემსა უწინარეს იყო, რამეთუ პირველ ჩემსა არს. 16. და სავსებისაგან მისისა ჩუენ ყოველთა მოვილეთ, და მადლი მადლისა წილ. 17. რამეთუ სჯული მოსესგან მოეცა, ხოლო მადლი და ჭეშმარიტებად ქრისტე იესუდს მიერ იქმნა. 18. ღმერთი არავინ სადა იხილა; მხოლოდ-შობილმან ძემან, რომელი იყო წიაღთა მამისათა, მან გამოთქუა.

19. და ესე არს წამებად იოვანესი, ოდეს მიავლინნეს მისა ჰურიათა იერუსალჴმით მღდელნი და ლევიტელნი, რადთა ჰკითხონ მას, ვითარმედ: შენ ვინ ხარ? 20. და აღიარა და არა უვარ-ყო; აღიარა, ვითარმედ: მე არა ვარ ქრისტე. 21. და მათ ჰკითხეს მას: და უკუე ვინ ხარ შენ? ელია ხარა? და მან თქუა: არა ვარ; წინაწარმეტყუელნი იგი ხარა შენ? და მიუგო: არა. 22. და ჰრქუეს: გუარქუ ჩუენ, ვინ ხარ შენ, რადთა სიტყუად მივართუათ მომავლინებელთა ჩუენტა, რასა იტყვ შენთვის? 23. და თქუა: მე – ჳმად ღაღადებისად უდაბნოსა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი, ვითარცა თქუა ესაია წინაწარმეტყუელმან. 24. და მივლინებულნი იგი იყვნეს ფარისევლთაგანნი. 25. ჰკითხეს მას და ჰრქუეს: და რადსათვს ნათელ-სცემ, უკუეთუ არა ხარ შენ ქრისტე, არცა ელია, არცა წინაწარმეტყუელი იგი? 26. მიუგო იოვანე და ჰრქუა მათ: მე ნათელ-ვსცემ წყლითა, ხოლო შორის თქუენსა დგას, რომელი თქუენ არა იცით, 27. რომელი ჩემსა შემდგომად მოსლვად არს, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რომლისა არა ღირს ვარ მე, რადთა განვჰსნნე საბელნი ჳამლთა მისთანი. 28. ესე ბეთაბრას იყო, წიაღ-იორდანესა, სადა-იგი იყო იოვანე და ნათელ-სცემდა.

29. ხვალისაგან იხილა იოვანე იესუ, მომავალი მისა, და თქუა: აჰა ტარიგი ღმრთისად, რომელმან აიხუნეს ცოდვანი სოფლისანი. 30. ესე არს, რომლისათჳს-იგი ვთქუ: შემდგომად ჩემსა მოვალს კაცი, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რამეთუ უპირატეს ჩემსა არს. 31. და მე არა ვიცოდე იგი, არამედ რადთა გამოეცხადოს ისრაჴლსა, ამისთჳს მოვედ მე წყლითა ნათლის-ცემად. 32. და წამა იოვანე და თქუა, რამეთუ: ვიხილე სული ღმრთისად ვითარცა ტრედი გარდამომავალი ზეცით, და დაადგრა მას ზედა. 33. და მე არა ვიცოდე იგი, არამედ რომელმან მომავლინა მე ნათლის-ცემად წყლითა, მან მრქუა მე: რომელსა ზედა იხილო სული გარდამომავალი და დადგრომილი მის ზედა, იგი არს, რომელმან ნათელ-გცეს სულითა წმიდითა. 34. და მე ვიხილე და ვწამე, რამეთუ ესე არს ძე ღმრთისად.

35. ხვალისა დღე დგა კუალად იოვანე და მოწაფეთა მისთაგანნი ორნი. 36. და მიჰხედა იესუს, ვიდოდა რად იგი, და თქუა: აჰა ტარიგი ღმრთისად. 37. და ესმა მისი ორთა მათ მოწაფეთა, იტყოდა რად ამას, და მისდევდეს იესუს. 38. მოექცა იესუ და იხილნა იგინი, მი-რად-სდევდეს მას, და ჰრქუა მათ: რასა ეძიებთ? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რაბი (რომელი ითარგმანების „მოძღუარ“), სადა იყოფი? 39. ჰრქუა მათ: მოვედით და იხილეთ. და მივიდეს და იხილეს, სადა იყოფოდა, და მის თანა დაადგრეს მას დღესა შინა. ჟამი იყო ვითარ მეთე. 40. იყო ანდრეა, ძმად სიმონ-პეტრესი, ერთი ორთაგანი, რომელთა ესმა იოვანესგან, და მისდევდეს მას. 41. პოვა ამან პირველად ძმად თჳსი სიმონ და ჰრქუა მას: ვპოეთ მესია, რომელ არს თარგმანებით: „ქრისტე“. 42. ამან მოიყვანა იგი იესუდსა. მიხედა მას იესუ და ჰრქუა: შენ ხარ სიმონ, ძე იონადსი, შენ გეწოდოს კეფა, რომელი ითარგმანების „კლდე“.

43. ხვალისაგან უნდა იესუს განსლვად გალილეად და პოვა ფილიპე და ჰრქუა მას იესუ: მომდევდი მე. 44. ხოლო იყო ფილიპე ბეთსაიდადთ, ქალაქისაგან ანდრეადსა და პეტრესა. 45. პოვა ფილიპე ნათანაელ და ჰრქუა მას: რომელი-იგი დაწერა მოსე სჯულსა და წინაწარმეტყუელთა, ვპოეთ: იესუ, ძე იოსებისი, ნაზარეთით. 46. და ჰრქუა მას ნათანაელ: ნაზარეთით შესაძლებელ არსა კეთილისა რადსამე ყოფად? ჰრქუა მას ფილიპე: მოვედ და იხილე. 47. იხილა რად იესუ ნათანაელ, მომავალი მისა, და თქუა მისთჳს: აჰა ჭემმარიტად ისრაიტელი, რომლისა თანა ზაკუვად არა არს. 48. ჰრქუა მას ნათანაელ: ვინად მიცი მე? მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: პირველ ფილიპეს ჳმობადმდე შენდა, იყავ რად ლელუსა ქუეშე, ვიხილე შენ. 49. მიუგო მას ნათანაელ და ჰრქუა: რაბი, შენ ხარ ძე ღმრთისად, შენ ხარ მეუფე ისრაჴლისად. 50. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას, რამეთუ: გარქუ შენ, ვითარმედ: ვიხილე შენ ლელუსა ქუეშე, და გრწამს; უფროდსი ამათსა იხილო. 51. და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: ამიერითგან იხილნეთ ცანი განხუმულნი და ანგელოზნი ღმრთისანი, აღმავალნი და გარდამომავალნი ძესა ზედა კაცისასა.

2

1. და მესამესა დღესა ქორწილი იყო კანას გალილეადსასა, და მუნ იყო დედად იესუდსი. 2. მიჰხადეს იესუს და მოწაფეთა მისთა ქორწილსა მას. 3. და ვითარ

მოაკლდა ღვინოდ, ჰრქუა იესუს დედამან მისმან: ღვინოდ არა აქუს. 4. ჰრქუა მას იესუ: რად არს ჩემდა და შენდა, დედაგაცო? არღა მოწევნულ არს ჟამი ჩემი. 5. ჰრქუა დედამან მისმან მსახურთა მათ, ვითარმედ: რადცა გრქუას თქუენ, ყავთ! 6. იყვნეს მუნ სარწყულნი ქვისანი ექუსნი, მდგომარენი, მსგავსად განწმენდისა მის ჰურიათადსა. რომელთა შთაისხიან საწყაული ორ-ორი გინა სამ-სამი. 7. და ჰრქუა მათ იესუ: აღავსენით სარწყულნი ეგე წყლითა! და მათ აღავსნეს იგინი პირისპირ. 8. და ჰრქუა მათ: აღმოავსეთ აწ და მოართუთ პურისა უფალსა! ხოლო მათ მოართუეს. 9. და ვითარცა გემოდ იხილა პურისა უფალმან წყალი იგი, რომელი ღვინო იქმნა, და არა უწყოდა, ვინად იყო, გარნა მსახურთა მათ უწყოდეს, რომელთა აღავსნეს წყლითა, მოუწოდა პურისა უფალმან მას სიძესა 10. და ჰრქუა მას: ყოველმან ვაცმან კეთილი ღვინოდ პირველად წარმოდგის, და ოდეს დაითრგნიან, მაშინ უჯერესიცა. ხოლო შენ დაჰმარხე ღვინოდ კეთილი აქამომდე. 11. ესე ქმნა დასაბამად სასწაულთა იესუ კანას გალილეადსასა და გამოუცხადა დიდებად თვისი, და ჰრწმენა მისი მოწაფეთა მისთა.

12. ამისა შემდგომად შთავიდა იესუ კაპერნაუმდ, იგი და დედად მისი და ძმანი მისნი და მოწაფენი მისნი მის თანა, და მუნ დაადგრა არა მრავალ დღე. 13. და მოახლებულ იყო პასექი იგი ჰურიათად, და აღვიდა იესუ იერუსალჴმდ. 14. და პოვნა ტაძარსა მას შინა მოფარდულნი ზროხათანი და ცხოვართანი და ტრედთანი და მეკერმენი მსხდომარენი. 15. და შექმნა შოლტი საბლისად და ყოველი იგი გამოასხა ტაძრით: ზროხად და ცხოვარი; და კერმის-მსყიდველთა მათ დაუთხია კერმად და ტაბლები იგი დაუმკუა. 16. და ტრედის-მოფარდულთა მათ ჰრქუა: აღიღეთ ესე ამიერ და ნუ ჰყოფთ სახლსა მამისა ჩემისასა სახლ სავაჭრო. 17. და მოეკსენა მოწაფეთა მისთა, რამეთუ წერილ არს: შურმან სახლისა შენისამან შემჭამა მე. 18. მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: რასა სასწაულსა მიხუენებ ჩუენ, რამეთუ ამას იქმ? 19. მიუგო იესუ და ჰრქუა: დაჰკსენით ტაძარი ესე, და მესამესა დღესა აღვადგინო ეგე. 20. ჰრქუეს მას ჰურიათა: ორმეოცდაექუსსა წელსა აღეშენა ტაძარი ესე, და შენ სამთა დღეთა აღადგინო იგი? 21. ხოლო იგი იტყოდა ტაძრისათვის გუამისა თვისისა. 22. და ოდეს აღდგა მკუდრეთით, მოეკსენა მოწაფეთა მისთა, რამეთუ ამისთვის იტყოდა, და ჰრწმენა წიგნისად და სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მათ იესუ.

23. და ოდეს იყო იგი იერუსალჴმს პასქასა მას დღესასწაულსა, მრავალთა ჰრწმენა სახელისა მისისად, რამეთუ ხედვიდეს სასწაულთა მისთა, რომელთა იქმოდა. 24. ხოლო თვთ იესუ არა არწმუნებდა მათ თავით თვისით, რამეთუ ყოველთა იცოდეს იგი. 25. და რამეთუ არა უკმდა, რადთა წამოს ვინმე კაცისა მისთვის, რამეთუ მან თვთ იცოდა, რად იყო კაცისა მის თანა.

3

1. იყო ვინმე კაცი ფარისეველთაგანი, სახელით ნიკოდიმოს, მთავარი ჰურიათად. 2. ესე მოვიდა იესუდსა ღამე და ჰრქუა მას: რაბი, უწყით, რამეთუ ღმრთისა მიერ მოსრულ ხარ მოძღურად, რამეთუ ვერვის ჴელ-ეწიფების სასწაულთა ამათ საქმედ, რომელთა შენ იქმ, უკუეთუ არა ღმერთი იყოს მის

თანა. 3. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ამენ, ამენ გეტყვ შენ: უკუეთუ ვინმე არა იშვეს მეორედ, ვერ ჰელ-ეწიფების ხილვად სასუფეველი ცათად. 4. ჰრქუა მას ნიკოდიმოს: ვითარ ჰელ-ეწიფების კაცსა ბერსა შობად? ნუუკუე შესაძლებელ არს მუცელსა დედისა თვისისასა შესლვად მეორედ და შობად? 5. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ამენ, ამენ გეტყვ შენ: უკუეთუ ვინმე არა იშვეს წყლისაგან და სულისა, ვერ ჰელ-ეწიფების შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა. 6. შობილი იგი კორცთაგან კორცი არს და შობილი იგი სულისაგან სული არს. 7. ნუ გიკვრნ, რამეთუ გარქუ შენ ესე: ჯერ-არს თქუენდა მეორედ შობად. 8. სულსა ვიდრეცა უნებნ, ქრინ, და ჰმად მისი გესმის, არამედ არა იცი, ვინად მოვალს და ვიდრე ვალს. ესრეთ არს ყოველი შობილი სულისაგან. 9. მიუგო ნიკოდიმოს და ჰრქუა მას: ვითარ შესაძლებელ არს ყოფად ესე? 10. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: შენ ხარ მოძღუარი ისრაჴლისად და ესე არა იცია? 11. ამენ, ამენ გეტყვ შენ, რამეთუ: რომელი ვიცით, ვიტყვთ, და რომელი ვიხილეთ, ვწამებთ, და წამებასა ჩუენსა არა შეიწყნარებთ. 12. უკუეთუ ქუეყანისად გითხარ თქუენ, და არა გრწამს, ვითარ უკუე ზეცისად გითხრა თქუენ, და გრწმენეს? 13. და არავინ აღჴდა ზეცად, გარნა რომელი-იგი გარდამოჴდა ზეცით – ძე კაცისად, რომელი არს ზეცათა შინა. 14. და ვითარცა-იგი მოსე აღამაღლა გუელი უდაბნოს, ეგრეთ ჯერ-არს ამაღლებად ძისა კაცისად. 15. რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არა წარწყმდეს, არამედ აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ. 16. რამეთუ ესრეთ შეიყუარა ღმერთმან სოფელი ესე, ვითარმედ ძეცა თვისი მხოლოდ-შობილი მოსცა მას, რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არა წარწყმდეს, არამედ აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ. 17. რამეთუ არა მოავლინა ღმერთმან ძე თვისი სოფლად, რადთა დასაჯოს სოფელი, არამედ რადთა აცხოვნოს სოფელი მის მიერ. 18. რომელსა ჰრწმენეს მისი, არა დაისაჯოს; ხოლო რომელსა არა ჰრწმენეს, აწვე დასჯილ არს, რამეთუ არა ჰრწმენა სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა მხოლოდ-შობილისა. 19. და ესე არს სასჯელი, რამეთუ ნათელი მოვიდა სოფლად, და შეიყუარეს კაცთა ბნელი, ვიდრე ნათელი, რამეთუ იყვნეს საქმენი მათნი ბოროტ. 20. რამეთუ ყოველი რომელი ბოროტსა იქმს, სძულს მას ნათელი და არა მოვალს ნათელსა, რადთა არა ემხილნენ საქმენი მისნი. 21. ხოლო რომელი იქმნ ჴემმარიტებასა, მოვალს ნათლად, რადთა ცხად იყვნენ საქმენი მისნი, რამეთუ ღმრთისა მიერ ქმნულ არიან.

22. ამისა შემდგომად მოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი ქუეყანად ჰურიასტანისა და მუნ იყოფოდა მათ თანა და ნათელ-სცემდა. 23. იყო იოვანეცა და ნათელ-სცემდა ენონს, მახლობელად სალიმსა, რამეთუ წყალნი ფრიად იყვნეს მუნ, და მოვიდოდეს და ნათელს-იღებდეს მისგან. 24. რამეთუ არღა შევრდომილ იყო იოვანე საპყრობილედ. 25. და იყო გამოძიებად მოწაფეთაგან იოვანესთა ჰურიათა თანა განწმედისათჴს. 26. და მოვიდეს იოვანესა და ჰრქუეს მას: რაბი, რომელი-იგი იყო შენ თანა წიაღ იორდანესა, რომლისათჴს შენ სწამე, აჴა იგი ნათელ-სცემს, და ყოველნი მივლენან მისა. 27. მიუგო იოვანე და ჰრქუა მათ: ვერ ჰელ-ეწიფების კაცსა მოღებად თავით თვისით არცა ერთი რად, უკუეთუ არა არს მოცემულ მისა ზეცით. 28. თქუენ თვთ მეწამებით მე, რამეთუ ვთქუ: არა ვარ მე ქრისტე, არამედ მოვლინებულ ვარ წინაშე მისსა. 29. რომელსა აქუნდეს სძალი, იგი სიძე არს; ხოლო მეგობარი სიძისად რომელი დგას და ესმის მისი, სიხარულით უხარის ჴმითა სიძისადთა. ესე უკუე სიხარული ჩემი აღსრულებულ არს. 30. მისა ჯერ-არს აღორძინებად, ხოლო ჩემდა მოკლებად. 31. ზეგარდამომაგალი იგი ყოველთა ზედა არს. და რომელი არს ქუეყანით, ქუეყანისაგანი არს და ქუეყანისასა იტყვს, ხოლო ზეცით მომაგალი ყოველთა ზედა არს. 32. და რომელი იხილა და ესმა, ამას წამებს, და

წამებასა მისსა არავინ მიიღებს. 33. რომელმან მიიღო წამებად მისი, დაჰბეჭდა, რამეთუ ღმერთი ჭეშმარიტ არს. 34. და რომელი მოავლინა ღმერთმან, სიტყუათა ღმრთისათა იტყვს, რამეთუ არა ზომით მოსცა ღმერთმან სული. 35. მამასა უყუარს ძე და ყოველივე მოსცა ჯელთა მისთა. 36. რომელსა ჰრწმენეს ძე, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ, ხოლო რომელი ურჩ იყოს ძისა, არა იხილოს ცხორებად, არამედ რისხვად ღმრთისად დადგრომილ არს მის ზედა.

4

1. ვითარცა გულისკმა-ყო უფალმან, რამეთუ ესმა ფარისეველთა, ვითარმედ იესუს უმრავლესნი მოწაფენი უსხენ და ნათელ-სცემს, ვიდრე იოვანეს, 2. რამეთუ თვს იესუ არა ნათელ-სცემდა, არამედ მოწაფენი მისნი, 3. დაუტევა ჰურიასტანი და წარვიდა გალილეად. 4. ხოლო თავადი განსლვად იყო სამარიადთ. 5. და მივიდა ქალაქსა სამარიტელთასა, რომელსა ჰრქვან სუქარ, მახლობელად დაბასა, რომელი მისცა იაკობ იოსებს, ძესა თვსსა. 6. და იყო მუნ წყაროდ იაკობისი. ხოლო იესუ, მაშურალი გზისა სლვისაგან, ჯდა წყაროსა მას ზედა. ჟამი იყო ვითარ მეექუსე. 7. მოვიდა დედაკაცი სამარიადთ ვსებად წყლისა. ჰრქუა მას იესუ: მასუ მე წყალი. 8. რამეთუ მოწაფენი მისნი წარსრულ იყვნეს ქალაქად, რადთა საზრდელი იყიდონ. 9. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან სამარიტელმან: ვითარ, შენ ჰურიად ხარ და ჩემგან წყალსა ითხოვ, სამარიტელისა დედაკაცისაგან? რამეთუ არა შეეხნიან ჰურიანი სამარიტელთა. 10. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: უკუეთუმცა იცოდე შენ ნიჭი ღმრთისად და ვინ არს, რომელი გეტყვს შენ: „მეც მე წყალი, რადთა ვსუა“, შენმცა სთხოვე მას, და გცამცა წყალი ცხოველი. 11. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: უფალო, არცა სავსებელი გაქუს, და ჯურღმული ესე ღრმა არს. ვინად გაქუს შენ წყალი ცხოველი? 12. ხუუკუე შენ უფროდს ხარა მამისა ჩუენისა იაკობისა, რომელმან ესე ჯურღმული მომცა ჩუენ? და იგი თავადი ამისგან სუმიდა და ძენი მისნი და საცხოვარი მისი. 13. მიუო იესუ და ჰრქუა მას: ყოველი რომელი სუმიდეს წყლისა ამისგან, სწყუროდის კუალადცა, 14. ხოლო რომელმან სუას წყლისა მისგან, რომელი მე მივსცე მას, არღარა სწყუროდის უკუნისამდე, არამედ წყალი, რომელი მე მივსცე მას, იქმნეს მის შორის წყარო წყლის, რომელი ვიდოდეს ცხორებად საუკუნოდ. 15. ჰრქუა დედაკაცმან მან: უფალო, მეც მე წყალი ესე, რადთა არა მწყუროდის, არცაღა მოვიდე აქა ვსებად. 16. ჰრქუა მას იესუ: წარვედ და მოხადე ქმარსა შენსა და მოვედ აქა. 17. მიუგო დედაკაცმან მან და ჰრქუა: არა მივის ქმარი. ჰრქუა მას იესუ: ვეთილად სთქუ, ვითარმედ: არა მივის ქმარი, 18. რამეთუ ხუთ ქმარ გესხნეს, და აწ რომელი გივის, არა არს ქმარი შენი; ესე ჭეშმარიტი სთქუ. 19. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: უფალო, ვხედავ, რამეთუ წინაწარმეტყუელი ხარ შენ. 20. მამანი ჩუენნი მთასა ამას თაყუანის-სცემდეს, და თქუენ იტყვთ, ვითარმედ: იერუსალჴმს არს ადგილი, სადა ჯერ-არს თაყუანის-ცემად. 21. ჰრქუა მას იესუ: დედაკაცო, გრწმენინ ჩემი, რამეთუ მოვალს ჟამი, ოდეს არცა ამას მთასა, არცა იერუსალჴმს თაყუანის-სცემდეთ მამასა. 22. თქუენ თაყუანის-სცემთ, რომელი არა იცით, ხოლო ჩუენ თაყუანის-ვსცემთ, რომელი ვიცით, რამეთუ ცხორებად ჰურიათაგან არს. 23. არამედ მოვალს ჟამი, და აწვე არს, ოდეს ჭეშმარიტნი თაყუანის-მცემელნი თაყუანის-სცემდენ მამასა სულითა და ჭეშმარიტებითა, რამეთუ მამადცა ეგვევითართა ეძიებს თაყუანის-მცემელთა მისთა. 24. სულ არს ღმერთი, და თაყუანის-მცემელთა მისთა სულითა და ჭეშმარიტებითა თანა-აც თაყუანის-ცემად. 25. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: ვიცი, რამეთუ მესია მოვალს,

რომელსა ჰრქვან ქრისტე. ოდეს მოვიდეს იგი, მითხრას ჩუენ ყოველი. 26. ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ, რომელი გეტყვ შენ. 27. და ამას ოდენ სიტყუასა ზედა მოვიდეს მოწაფენი მისნი და უკვრდა, რამეთუ დედაკაცისა თანა იტყოდა. და არავინ ჰრქუა მას: რასა ეძიებ, ანუ რასა იტყვ მის თანა? 28. დაუტევა უკუე სარწყული იგი მისი დედაკაცმან და წარვიდა ქალაქად და უთხრა კაცთა მათ: 29. მოვედით და იხილეთ კაცი, რომელმან მითხრა მე ყოველი, რადცა ვქმენ. ნუუკუე იგი არს ქრისტე? 30. გამოვიდეს ქალაქით და მოვიდოდეს მისა.

31. და ვიდრე-იგი მოვიდოდეს, ამას ოდენ სიტყუასა ეტყოდეს მას მოწაფენი და ჰრქუეს: რაბი, ჭამე! 32. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: მე ჭამადი მაქუს ჭამად, რომელი თქუენ არა იცით. 33. იტყოდეს მოწაფენი ურთიერთას: ნუუკუე მოვინმე-ართუა მას ჭამადი? 34. ჰრქუა მათ იესუ: ჩემი ჭამადი არს, რადთა ვყო ნებად მომავლინებელისა ჩემისად და აღვასრულო საქმე მისი. 35. არა თქუენ იტყვთა, ვითარმედ: ოთხდა თუე არიან, და მოვალს მკად? აჰა ესერა მე გეტყვ თქუენ: აღიხილენით თუალნი თქუენნი და იხილეთ ყანები, რამეთუ სპეტაკ არიან სამკალად აწვე. 36. და მომკალმან სასყიდელი თჳსი მოიღოს და შეიკრიბოს ნაყოფი ცხორებად საუკუნოდ, რადთა მთესვარსა და მომკალსა ერთბამად უხაროდის მის თანა. 37. რამეთუ ამით არს ჭემმარიტ სიტყუად იგი, ვითარმედ სხუად არს მთესვარი და სხუად არს მომკალი. 38. მე წარგავლინებ თქუენ მკად, რომელსა თქუენ არა დაშუერთით, სხუანი დამაშურალ არიან, და თქუენ შრომილსა მათსა შემოხუედით. 39. ხოლო ქალაქისა მისგანთა მრავალთა ჰრწმენა მისა მიმართ, სამარიტელთა მათ, სიტყვთა მის დედაკაცისადთა, რამეთუ წამებდა, ვითარმედ: ყოველივე მითხრა მე, რაოდენი ვქმენ. 40. და ვითარცა მოვიდეს მისა სამარიტელნი იგი, ევედრებოდეს მას, რადთა დაადგრეს მათ თანა. და დაადგრა მუნ ორ დღე. 41. და უფროდსსა სიმრავლესა ჰრწმენა სიტყუათა მისთად. 42. და ეტყოდეს დედაკაცსა მას, ვითარმედ: არღარა სიტყვთა შენითა გურწამს, რამეთუ ჩუენ თვთ გუესმა მისგან და უწყით, რამეთუ ესე არს ჭემმარიტად მაცხოვარი სოფლისად, ქრისტე.

43. შემდგომად ორისა მის დღისა გამოვიდა მიერ და წარვიდა გალილეად. 44. რამეთუ თავადი იესუ წამებდა, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელსა თჳსსა სოფელსა პატივი არა აქუს. 45. და ოდეს მივიდა გალილეად, შეიწყნარეს იგი გალილეველთა, რამეთუ ყოველი ეხილვა, რაოდენი ქმნა იერუსალჴმს დღესასწაულსა მას და რამეთუ იგინიცა მოსრულ იყვნეს დღესასწაულსა მას.

46. მოვიდა იესუ მერმეცა კანად გალილეადსა, სადა-იგი ქმნა წყალი ღვინოდ. და იყო ვინმე სამეუფოდთ მოსრული კაცი, რომლისა ძე სნეულ იყო კაპერნაუმს. 47. ამას ესმა, ვითარმედ: იესუ მოსრულ არს ჰურიასტანით გალილევას; მოვიდა მისა და ევედრებოდა, რადთა მივიდეს მის თანა და განკურნოს ძე იგი მისი, რომელი მიახდა სიკუდიდ. 48. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ არა იხილოთ სასწაულები და ნიშები, არა გრწმენეს. 49. ჰრქუა მას სამეუფოდსა კაცმან მან: უფალო, მოვედ პირველად სიკუდილადმდე ძისა ჩემისა. 50. ჰრქუა მას იესუ: ვიდოდე, ცოცხალ არს ძე შენი. და ჰრწმენა კაცსა მას სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მას იესუ, და წარვიდა. 51. და ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდა იგი, მონანი მისნი მოეგებვოდეს მას და უთხრეს და ჰრქუეს, ვითარმედ: ძე შენი ცოცხალ არს. 52. ჰკითხვიდა მათ: რომელსა ჟამსა უმოლხინეს იქმნა? ჰრქუეს მას: გუშინ

მეშვდესა ჟამსა ოდენ დაუტევა იგი მკურვალეებამან. 53. მოეკსენა მამასა მის ყრმისასა, რამეთუ მას ჟამსა ოდენ ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: ძე შენი ცოცხალ არს. და ჰრწმენა მას და ყოველთა სახლეულთა მისთა. 54. ესე კუალად მეორე სასწაული ქმნა იესუ, მო-რად-ვიდა ჰურიასტანით გალილეად.

5

1. ამისა შემდგომად იყო დღესასწაული ჰურიათად, და აღვიდა იესუ იერუსალმში. 2. და არს იერუსალმში ცხოვართა საბანელსა მას ტბად, რომელსა ჰრქვან ებრაელებრ ბეთეზდა, და ხუთ სტოვა იყო. 3. ამას შინა ისხა სიმრავლე უძღურთად, ბრმები, მკელობლები, განკმელები, რომელნი მოელიედ წყლისა მის აღმრღუევასა. 4. რამეთუ ანგელოზი წლითი წლად გარდამოვიდოდა საბანელსა მას და აღამრღვის წყალი იგი; და რომელიცა პირველ შთავიდის აღმრღუევასა მას წყლისასა, განიკურნის, რომლითაცა შეპყრობილ არს სნეულებითა. 5. იყო ვინმე მუნ კაცი, რომელსა ოც და ათრვამეტი წელი დაეყო უძღურებასა შინა. 6. ესე იხილა იესუ მდებარე და გულისკმა-ყო, რამეთუ მრავალი წელი აქუს უძღურებასა შინა. ჰრქუა მას იესუ: გნებაგსა, რადთა განიკურნო? 7. მიუგო უძღურმან მან და ჰრქუა: უფალო, კაცი არა მაქუს, რადთა, რაჟამს წყალი ესე აღიმრღუეს, და შთა-მცა-მაგდო საბანელსა ამას. ვიდრე მე მოვიდოდი, სხუად უწინარეს ჩემსა შთავიდის და განიკურნის. 8. ჰრქუა მას იესუ: აღდეგ, აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე! 9. და მესესულად განცოცხლდა კაცი იგი და აღიღო ცხედარი თვისი და წარვიდა. ხოლო იყო შაბათი დღე იგი. 10. ეტყოდეს მას ჰურიანი იგი: შაბათი არს, და არა ჯერ-არს შენდა აღებად ცხედარი შენი. 11. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელმან-იგი განმკურნა მე, მან მჰრქუა: აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე! 12. ჰკითხვიდეს უკუე მას ჰურიანი იგი და ჰრქუეს: ვინ არს კაცი იგი, რომელმან გრქუა შენ: აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე? 13. ხოლო განკურნებულმან მან არა უწყოდა, ვინ არს, რამეთუ იესუ მიეფარა, რამეთუ ერი იყო ადგილსა მას. 14. ამისსა შემდგომად პოვა იგი იესუ ტაძარსა მას შინა და ჰრქუა მას: აჰა ცოცხალ იქმენ, ნულარა სცოდავ, რადთა არა უძვრესი რადმე გეყოს შენ. 15. წარვიდა კაცი იგი და უთხრა ჰურიათა მათ, ვითარმედ: იესუ არს, რომელმან განმკურნა მე.

16. და ამისთვის სდევნიდეს ჰურიანი იგი იესუს და ენება მოკლვად მისი, რამეთუ ამას იქმოდა შაბათთა შინა. 17. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მამად ჩემი მოაქამომდე იქმს, და მეცა ვიქმ. 18. ამისთვის უფროდს ხოლო ეძიებდეს ჰურიანი იგი მოკლვად იესუს, რამეთუ არა ხოლო თუ შაბათსა დაჰქსნიდა, არამედ ღმერთსაცა მამად თვისა იტყოდა და თავსა თვისსა სწორ-ჰყოფდა ღმრთისა. 19. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა კელ-ეწიფების ძესა კაცისასა საქმედ თავით თვისით არცა ერთი რად, უკუეთუ არა იხილოს რადმე მამისაგან საქმე, რამეთუ რავდენსა-იგი მამად იქმს, მას ძე ევრეთვე მსგავსად იქმს. 20. რამეთუ მამასა უყუარს ძე და ყოველსავე უჩუენებს მას, რაოდენსაცა იგი იქმს, და უფროდისცა ამისა უჩუენოს მას საქმე, რადთა თქუენ გიკვრდეს. 21. რამეთუ ვითარცა-იგი მამად აღადგინებს მკუდართა და აცხოვნებს, ევრეცა ძე, რომელთად ჰნებაგს, აცხოვნებს. 22. არცაღა მამად სჯის არავის, არამედ ყოველი სასჯელი მოსცა ძესა, 23. რადთა

ყოველნი პატივ-სცემდენ ძესა, ვითარცა-იგი პატივ-სცემენ მამასა, რამეთუ
 რომელმან არა პატივ-სცეს ძესა, მან არა პატივ-სცა მამასა, რომელმან
 მოავლინა იგი. 24. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ რომელმან სიტყუანი ჩემნი
 ისმინნეს და ჰრწმენეს მომავლინებელი ჩემი, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ,
 და სასჯელსა იგი არა შევიდეს, არამედ გარდაიცვალოს იგი სიკუდილისაგან
 ცხორებად. 25. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მოვალს ჟამი, და აწვე არს,
 ოდეს მკუდართა ისმინნენ სიტყუანი ძისა ღმრთისანი; და რომელთა ისმინნენ,
 ცხონდენ. 26. რამეთუ ვითარცა-იგი მამასა აქუს ცხორებად თავისა თვისისა
 თანა, ეგრეცა ძესა მოსცა, რადთა აქუნდეს ცხორებად თავისა თვისისა თანა. 27.
 და ჯელმწიფებად მოსცა მას სასჯელისადა ყოფად, რამეთუ ძე კაცისად არს. 28.
 ნუ გიკვრნ ესე, რამეთუ მოვალს ჟამი, რომელსა ყოველნი რომელნი ისხნენ
 საფლავებსა, ისმინონ ჯმისა მისისად. 29. და გამოვიდოდნიან კეთილის-
 მოქმედნი აღდგომასა ცხორებისასა, ხოლო ბოროტის-მოქმედნი აღდგომასა
 სასჯელისასა. 30. არა ჯელ-მეწიფების მე საქმედ თავით თვსით არარად,
 არამედ ვითარცა მესმის, ვსჯი, და სასჯელი ჩემი მართალ არს, რამეთუ არა
 ვეძიებ ნებასა ჩემსა, არამედ ნებასა მომავლინებელისა ჩემისა მამისასა. 31.
 უკუეთუ მე ვწამებდე თავისა ჩემისათვს, წამებად ჩემი არა არს ჭეშმარიტ. 32.
 სხუად არს, რომელი წამებს ჩემთვს, და უწყი, რამეთუ ჭეშმარიტ არს წამებად
 მისი, რომელსა წამებს ჩემთვს. 33. თქუენ მიავლინეთ იოვანესა, და წამა
 ჭეშმარიტი. 34. ხოლო მე წამებად კაცისაგან არა მოვილო, არამედ ამას ვიტყვ,
 რადთა თქუენ სცხონდეთ. 35. იგი იყო სანთელი აღნთებული და საჩინოდ,
 ხოლო თქუენ ინებეთ ჟამ ერთ სინარული ნათელსა მისსა. 36. ხოლო მე მაქუს
 წამებად უფროდს იოვანესსა, რამეთუ საქმენი, რომელნი მომცნა მე მამამან,
 რადთა აღვასრულნე იგინი, ესევე საქმენი წამებენ ჩემთვს, რომელთა მე ვიქმ,
 რამეთუ მამამან მომავლინა მე. 37. და რომელმან მომავლინა მე, მამამან, მან
 წამა ჩემთვს. თქუენ არცა ჯმად მისი გესმა სადამე, არცა ხატი მისი იხილეთ. 38.
 და სიტყუად მისი არა არს თქუენ თანა დადგრომილ, რამეთუ რომელი-იგი
 მოავლინა ღმერთმან, ესე თქუენ არა გრწამს. 39. გამოიძიებდით წიგნთა,
 რამეთუ თქუენ ჰგონებთ, ვითარმედ გაქუს ცხორებად საუკუნოდ მათ შინა; და
 იგინი არიან, რომელნი წამებენ ჩემთვს. 40. და თქუენ არა გნებავს მოსლვად
 ჩემდა, რადთა ცხორებად გაქუნდეს. 41. დიდებად კაცთაგან არა მოვილო. 42.
 არამედ გიცნი თქუენ, რამეთუ სიყუარული ღმრთისად არა გაქუს თავთა შინა
 თქუენთა. 43. მე მოვედ სახელითა მამისა ჩემისადთა, და არა შემიწყნარებთ.
 უკუეთუ სხუად მოვიდეს სახელითა თვისითა, იგი შეიწყნაროთ. 44. ვითარ უკუე
 ჯელ-გეწიფების თქუენ რწმუნებად, რამეთუ დიდებასა ურთიერთას მიიღებთ
 და დიდებასა მხოლოდსა ღმრთისასა არა ეძიებთ. 45. ნუ ჰგონებთ, ვითარმედ
 მე შეგასმინნე თქუენ მამასა ჩემსა; არს შემასმენელი თქუენი მოსე, რომელსა
 თქუენ ესავთ. 46. უკუეთუმცა გრწმენა მოსესი, გრწმენამცა ჩემიცა, რამეთუ მან
 ჩემთვს დაწერა. 47. უკუეთუ მისთა წიგნთად არა გრწამს, ჩემთა სიტყუათად
 ვითარ-მე გრწმენეს?

6

1. ამისა შემდგომად წიაღჳდა იესუ წიაღ ზღუასა მას გალილეადსასა, რომელ
 არს ტიბერიადსად. 2. და მისდევდა მას ერი მრავალი, რამეთუ ხედვიდეს
 სასწაულთა მათ, რომელთა იქმოდა უძლურთა ზედა. 3. და აღვიდა მთასა და
 მუნ დაჯდა მოწაფითურთ თვისით. 4. და იყო მოახლებულ პასქად, დღესასწაული
 იგი ჰურიათად. 5. აღიხილნა თუალნი თვისნი იესუ და იხილა, რამეთუ მრავალი

ერი მოვალს მისა. ჰრქუა ფილიპეს: ვინად ვიყიდოთ პური, რადთა ჭამონ ამათ?
6. ამას რად ეტყოდა, გამოსცდიდა მას, ხოლო თუთ უწყოდა, რად ეგულეობდა
ყოფად. 7. ჰრქუა ფილიპე: ორასისა დრაჰკნისა პური ვერ კმა არს ამათა, რადთა
კაცად-კაცადმან მცირედ რადმე მიიღოს. 8. ჰრქუა მას ერთმან მოწაფეთა
მისთაგანმან, ანდრია, ძმამან სიმონ-პეტრესმან: 9. არს აქა ყრმად, რომელსა
აქუს ხუთი პური ქრთილისად და ორი თევზი, არამედ ესე რად არს ესოდენტა
წინაშე? 10. ჰრქუა მათ იესუ: დასხით კაცები ესე. და იყო თივად ფრიად ადგილსა
მას, და დასხდა კაცები იგი, რიცხვთ ვითარ ხუთ ათას ოდენ. 11. და მოიხუნა
იესუ პურნი იგი და ჰმადლობდა და მისცემდა მოწაფეთა, და მოწაფენი
მისცემდეს ერსა მას, რომელნი-იგი დასხდეს. ეგრეცა თევზთა მათგანი,
რაოდენი-იგი უნდა მათ. 12. და ვითარცა განძღეს, ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა:
შეკრიბეთ ნემჭი ეგე ნამუსრევი, რადთა ნუმცა რად წარწყმდების. 13. ხოლო მათ
შეკრიბეს და აღავსეს ათორმეტი გოდორი ნამუსრევითა ხუთთა მათ პურთაგან
ქრთილისათა, რომელ-იგი დაუშთა მათ, რომელთა-იგი ჭამეს. 14. ხოლო კაცთა
მათ ვითარცა იხილეს სასწაული იგი, რომელ ქმნა იესუ, იტყოდეს: ესე არს
ჭემმარიტად წინაწარმეტყუელი, რომელი მოსრულ არს სოფლად. 15. ხოლო
იესუ გულისკმა-ყო, რამეთუ მოვიდოდეს წარტაცებად, რადთამცა ყვეს იგი
მეფე, და განემორა და წარვიდა მთად იგი ხოლო მარტოდ.

16. და ვითარცა შემწუხრდა, შთავიდეს მოწაფენი მისნი ზღუად. 17. და შევიდეს
ნავსა და მოვიდოდეს წიაღ ზღუასა მას კაპერნაუმდ. და ვითარ შე-ოდენ-
რიჟუდებოდა, და არღა მოსრულ იყო მათა იესუ, 18. და ზღუად იგი ქარისაგან
დიდისა აღიძრვოდა. 19. და შე-ოდენ-სრულ იყვნეს ვითარ ოც და ხუთ უტევან
გინა ოც და ათ, იხილეს იესუ, ვიდოდა რად ზღუასა ზედა; და მოეახლა რად
ნავსა მას, შეეშინა მათ. 20. ხოლო თავადმან მან ჰრქუა მათ: მე ვარ, ნუ გეშინინ!
21. უნდა მათ, რადთამცა შეიყვანეს იგი ნავსა მას. და მეყსეულად იპოვა ნავი
იგი ქუეყანასა მას, ვიდრეცა მივიდოდეს.

22. ხვალისაგან ერი იგი რომელი დგა წიაღ ზღუასა მას, უწყოდეს, რამეთუ
სხუად ნავი არა იყო მუნ, გარნა ერთი იგი ხოლო, რომელსა შესრულ იყვნეს
მოწაფენი იესუდსნი, და რამეთუ არა შევიდა იესუ მოწაფეთა თანა ნავსა მას,
არამედ მოწაფენი ხოლო მისნი შევიდეს. 23. მოვიდეს უკუე სხუანიცა ნავნი
ტიბერიით, მახლობელად ადგილსა მას, სადა-იგი ჭამეს პური, რომელი-იგი
აკურთხა უფალმან და ჰმადლობდა. 24. ვითარცა იხილა ერმან მან, ვითარმედ
იესუ არა მუნ არს, არცა მოწაფენი მისნი, მოადგინეს მათ ნავები იგი და
მოვიდეს კაპერნაუმდ და ეძიებდეს იესუს. 25. და პოვეს იგი წიაღ ზღუასა მას
და ჰრქუეს მას: რაბი, ოდეს მოუხუედ აქა? 26. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ,
ამენ გეტყვ თქუენ: მეძიებთ მე, არა თუ რამეთუ იხილენით სასწაულნი, არამედ
რამეთუ სჭამეთ პურთა მათგან და განსძელით. 27. იქმოდეთ ნუ საზრდელსა
წარსაწყმედელსა, არამედ საზრდელსა, რომელი ჰგვის ცხორებად საუკუნოდ,
რომელი ძემან კაცისამან მოგცეს თქუენ, რამეთუ ამას მამამან დაჰბეჭდა,
დმერთმან. 28. ჰრქუეს მას: რად ვყოთ, რადთა ვიქმოდით საქმესა დმრთისასა?
29. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ესე არს საქმე დმრთისად, რადთა გრწმენეს,
რომელი-იგი მან მოავლინა. 30. და მათ ჰრქუეს მას: რასა სასწაულსა იქმ,
რადთა ვიხილოთ და გურწმენეს შენი? რასა იქმ? 31. მამანი ჩუენნი ჭამდეს
მანანასა უდაბნოსა ზედა, ვითარცა წერილ არს: პური ზეცით მოსცა მათ ჭამად.
32. ჰრქუა მას იესუ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა მოსე მოგცა თქუენ პური
ზეცით, არამედ მამამან ჩემმან მოგცა თქუენ პური ჭემმარიტი ზეცით. 33.

რამეთუ პური ღმრთისად არს, რომელი გარდამოკდა ზეცით და მოსცა ცხორებად სოფელსა. 34. ჰრქუეს მას: უფალო, მარადის მომეც ჩუენ პური ესე. 35. ჰრქუა მათ იესუ: მე ვარ პური ცხორებისად; რომელი მოვიდეს ჩემდა, არა შიოდის, და რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, არასადა სწყუროდის. 36. არამედ გარქუ თქუენ, ვითარმედ: მიხილეთ მე და არა გრწამს. 37. ყოველი რომელი მომცა მე მამამან ჩემმან, ჩემდა მოვიდეს; და რომელი მოვიდეს ჩემდა, არა განვაძო გარე. 38. რამეთუ გარდამოვკედ ზეცით, არა რადთა ვყო ნებად ჩემი, არამედ ნებად მომავლინებელისა ჩემისა მამისად. 39. ხოლო ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისა მამისად, რადთა ყოველი რომელი მომცა მე, არა წარვწყმიდო მისგან, არამედ აღვადგინო იგი უკუანადსკნელსა მას დღესა. 40. რამეთუ ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისად, რადთა ყოველი რომელი ხედვიდეს ძესა და ჰრწმენეს მისი, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანადსკნელსა მას დღესა. 41. დრტუნვიდეს მისთვის ჰურიანი იგი, რამეთუ თქუა: მე ვარ პური იგი, რომელი ზეცით გარდმოვკედ, 42. და იტყოდეს: არა ესე არსა იესუ, ძე იოსებისი, რომლისა მამად და დედად ჩუენ ვიცით? ვითარ უკუე იტყვს ესე, ვითარმედ: ზეცით გარდამოვკედ? 43. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ნუ სდრტუნავთ ურთიერთას. 44. ვერვის კელ-ეწიფების მოსლვად ჩემდა, უკუეთუ არა მამამან, მომავლინებელმან ჩემმან, მოიყვანოს იგი ჩემდა, და მე აღვადგინო იგი უკუანადსკნელსა მას დღესა. 45. წერილ არს წინაწარმეტყუელთა შინა, ვითარმედ: იყვნენ ყოველნი ღმრთივ სწავლულ. ყოველსა რომელსა ესმეს მამისა ჩემისაგან და ისწავოს, მოვიდეს ჩემდა. 46. არა თუ მამად ვის უხილავს, არამედ რომელი-იგი არს ღმრთისაგან, ამან იხილა მამად. 47. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ. 48. მე ვარ პური ცხორებისად. 49. მამათა თქუენთა ჭამეს მანანად უდაბნოსა და მოწყდეს. 50. ესე არს პური, რომელი ზეცით გარდამოკდა; უკუეთუ ვინმე ჭამოს მისგანი, არა მოკუდეს. 51. მე ვარ პური ცხოველი, რომელი ზეცით გარდამოვკედ. უკუეთუ ვინმე ჭამდეს ამის პურისაგან, არა მოკუდეს, არამედ ცხოვნდეს უკუნისამდე. და პური, რომელი მე მივსცე, კორცი ჩემი არს, რომელსა მე მივსცემ ცხორებისათჳს სოფლისა. 52. ილაღვიდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი და იტყოდეს: ვითარ-მე კელ-ეწიფების ამას მოცემად ჩუენდა კორცი თჳსი ჭამად? 53. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვი თქუენ: უკუეთუ არა სჭამოთ კორცი ძისა კაცისად და სუათ სისხლი მისი, არა გაქუნედეს ცხორებად თავთა შორის თქუენთა. 54. ხოლო რომელი ჭამდეს კორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, აქუნდეს ცხორებად საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანადსკნელსა მას დღესა. 55. რამეთუ კორცი ჩემი ჭემმარიტი საჭმელი არს, და სისხლი ჩემი ჭემმარიტი სასუმელი არს. 56. და რომელი ჭამდეს კორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, იგი ჩემ თანა დადგომილ არს, და მე მის თანა. 57. ვითარცა მომავლინა მე ცხოველმან მამამან, და მეცა ცხოველ ვარ მამისა თანა; და რომელი ჭამდეს ჩემგან, იგიცა ცხოვნდეს ჩემ მიერ. 58. რამეთუ ესე არს პური, რომელი ზეცით გარდამოკდა. არა ეგრეთ, ვითარ-იგი ჭამეს მამათა თქუენთა მანანად და მოსწყდეს. ხოლო რომელი ჭამდეს ამას პურსა, ცხოვნდეს უკუნისამდე. 59. ესე თქუა შესაკრებელსა შორის და ასწავებდა გაპერნაუმს.

60. მრავალთა უკუე მოწაფეთა მისთაგანთა ესმა ესე და იტყოდეს: ფიცხელ არს სიტყუად ესე: ვის კელ-ეწიფების სმენად მისა? 61. იცოდა იესუ თავით თჳსით, რამეთუ დრტუნვენ მოწაფენი მისნი ამისჳს, და ჰრქუა მათ: ესე დაგაბრკოლებსა თქუენ? 62. უკუეთუ იხილოთ ძე კაცისად აღმავალი, სადაცა იყო პირველ? 63. სული არს განმაცხოველებელ, ხოლო კორცნი არად

სარგებელ არიან; სიტყუათა რომელთა გეტყვ თქუენ, სულ არიან და ცხორება. 64. არამედ არიან ვინმე თქუენგანნი, რომელთა არა ჰრწამს. რამეთუ იცოდა იესუ პირველითგან, თუ ვინ არიან იგინი, რომელთა არა ჰრწამს, ანუ ვინ არს მიმცემელი მისი. 65. და ეტყოდა: ამისთვის გარქუ თქუენ: ვერვის ჯელ-ეწიფების მოსლვად ჩემდა, უკუეთუ არა არს მოცემულ მისა მამისაგან ჩემისა. 66. ამის გამო მრავალნი მოწაფეთა მისთაგანნი უკუნიქცეს და არღარა ვიდოდეს მის თანა. 67. ჰრქუა იესუ ათორმეტთა მათ: ნუუკუე თქუენცა გნებავს წარსლვის? 68. მიუგო მას სიმონ-პეტრე და ჰრქუა: უფალო, ვისა მივიდეთ ჩუენ? რამეთუ სიტყუანი ცხორებისა საუკუნოდსანი გქონან შენ. 69. და ჩუენ გურწმენა და გვცნობიეს, რამეთუ შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოველისად. 70. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა-მე ათორმეტნი გამოგირჩიენა? და ერთი თქუენგანი ემმაკი არს. 71. ხოლო იტყოდა იუდას სიმონისსა, ისკარიოტელსა, რომელი იყო ერთი ათორმეტთაგანი, რამეთუ ამას ეგულებოდა მიცემად მისი.

7

1. ამისა შემდგომად იქცეოდა იესუ გალილეას და არა უნდა მისლვად ჰურიასტანს, რამეთუ ეძიებდეს მას ჰურიანი იგი მოკლვად. 2. ხოლო იყო მახლობელ დღესასწაული იგი ჰურიათად, რომელ არს კარვობისად. 3. ჰრქუეს მას ძმათა მისთა: გარდაგუალე ამიერ და წარვედ ჰურიასტანად, რადთა მოწაფეთაცა შენთა იხილნენ საქმენი შენნი, რომელთა იქმ. 4. რამეთუ არავინ ფარულად რასმე იქმნ და ეძიებნ, რადთამცა განცხადებულ იყო. უკუეთუ ამას იქმ, გამოუცხადე თავი შენი სოფელსა. 5. რამეთუ არცაღა ძმათა მისთა ჰრწმენა მისი. 6. ჰრქუა მათ იესუ: ჟამი ჩემი არღა მოწევნულ არს, ხოლო ჟამი თქუენი ოდესვე განმზადებულ არს. 7. ვერ ჯელ-ეწიფების სოფელსა მოძულებად თქუენდა, ხოლო მე ვსძულ, რამეთუ ვწამე მისთვის, ვითარმედ საქმენი მისნი ბოროტ არიან. 8. თქუენ აღვედით დღესასწაულსა ამას, ხოლო მე არა აღვალ დღესასწაულსა ამას, რამეთუ ჟამი ჩემი არღა აღსრულებულ არს. 9. ესე ჰრქუა მათ და დაადგრა გალილეას. 10. და ვითარცა აღვიდეს ძმანი მისნი დღესასწაულსა მას, მაშინ თავადიცა იესუ აღვიდა არა განცხადებულად, არამედ ვითარცა ფარულად. 11. ხოლო ჰურიანი იგი ეძიებდეს მას დღესასწაულსა მას და იტყოდეს: სადა-მე არს იგი? 12. და იყო მრავალი დრტუნვად მისთვის ერსა შორის. რომელნიმე იტყოდეს: კეთილ არს; ხოლო სხუანი იტყოდეს: არა, არამედ აცთუნებს ერსა. 13. და არავინ განცხადებულად იტყოდა მისთვის შიშისათვის ჰურიათადსა.

14. და ვითარცა დღესასწაული იგი გან-ოდენ-ზოგებულ იყო, აღვიდა იესუ ტაძრად და ასწავებდა. 15. უკვრდა ჰურიათა მათ და იტყოდეს: ვითარ უკუე ამან წიგნი იცის უსწავლელად? 16. მიუგო იესუ და ჰრქუა: ჩემი ესე მოძღურებად არა არს ჩემი, არამედ მომავლინებელისა ჩემისად. 17. უკუეთუ ვინმე ნებასა მისსა ჰყოფდეს, ცნას მან მოძღურებად ესე, ვითარ რად არს: ღმრთისაგან არს, ანუ მე თავით თვსით ვიტყვ. 18. რომელი თავით თვსით იტყვნ, დიდებასა თავისა თვსისასა ეძიებნ; ხოლო რომელი ეძიებნ დიდებასა მომავლინებელისა თვსისასა, იგი ჭეშმარიტ არს, და სიცრუე არა არს მის თანა. 19. ანუ არა მოსე მოგცა თქუენ სჯული? და არავინ თქუენგანი ჰყოფს სჯულსა. რადსათვის მეძიებთ მე მოკლვად? 20. მიუგო ერმან მან და ჰრქუა: ემმაკი არს შენ თანა. ვინ გეძიებს შენ მოკლვად? 21. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ერთი საქმე ვქმენ თქუენ

შორის, და ყოველთა გიკვრს. 22. ამისთვის მოსე მოგცა თქვენ წინადაცუეთად. არა თუ მოსესგან არს, არამედ მამათაგან, და შაბათსა წინადაცუეთის კაცმან. 23. უკუეთუ წინადაცუეთილებად მოიღის კაცმან შაბათსა, რადთა არა განქარდეს სჯული მოსესი, მე მაბრალებთა, რამეთუ ყოვლადვე განვაცოცხლე კაცი შაბათსა შინა? 24. ნუ სჯით თუალ-ლებით, არამედ სამართალი სასჯელი საჯეთ. 25. იტყოდეს ვინმე იერუსალჴმელთაგანნი: არა ესე არსა, რომელსა ეძიებდეს მოკლვად? 26. აჰა ესერა განცხადებულად იტყვს, და არარას ეტყვან მას. ნუუკუე ჭეშმარიტად ცნეს მთავართა მათ, ვითარმედ ესე არს ჭეშმარიტად ქრისტე? 27. არამედ ესე ვიცით, ვინად არს. ხოლო ქრისტე ოდეს მოვიდეს, არავინ უწყოდის, თუ ვინად არს. 28. ღალად-ყო იესუ ტაძარსა მას შინა, ასწავებდა და ეტყოდა: მეცა მიცით და იცით, ვინად ვარ; და თავით ჩემით არა მოსრულ ვარ, და არს ჭეშმარიტ, რომელმან-იგი მომავლინა მე, რომელი თქვენ არა იცით. 29. ხოლო მე ვიცი იგი, რამეთუ მის მიერ ვარ, და მან მომავლინა მე. 30. ეძიებდეს მას შეპყრობად, და არავინ დაასხნა მას კელნი, რამეთუ არღა მოწევნულ იყო ჟამი მისი. 31. და მრავალთა ერისა მისგანთა ჰრწმენა მისა მიმართ და იტყოდეს: ქრისტე ოდეს მოვიდეს, ნუუკუე უმრავლესნი სასწაულნი ქმნნესა, რომელნი ამან ქმნნა? 32. და ესმა ფარისეველთა ერისა მის დრტვნვად მისთვის. და მიავლინნეს მღდელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა მსახურნი, რადთა შეიპყრან იგი. 33. და თქუა იესუ: მცირედ ჟამ თქვენ თანა ვარ და წარვალ მომავლინებელისა ჩემისა. 34. მეძიებდეთ მე და არა მპოვოთ; და სადა-იგი მე ვიყო, თქვენ ვერ ძალ-გიც მოსლვად. 35. იტყოდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი: ვიდრე-მე ეგულების ამას წარსლვად, და ჩუენ არა ვპოვოთ იგი? ნუუკუე განთესულთა მათ წარმართთასა ეგულების მისლვად და სწავლად მუნ წარმართთა? 36. რად არს სიტყუად ესე, რომელსა იტყვს: მეძიებდეთ მე და არა მპოვოთ, და სადა მე ვიყო, თქვენ ვერ ველ-გეწიფების მოსლვად? 37. და დასასრულსა მას დიდისა მის დღესასწაულისასა დადგა იესუ, ღალატ-ყო და თქუა: უკუეთუ ვისმე სწყუროდის, მოვედინ ჩემდა და სუემდინ. 38. და რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, ვითარცა თქუა წიგნმან, მდინარენი მუცლისა მისისაგან დიოდინ წყლისა ცხოველისანი. 39. ესე თქუა სულისა მისთვის, რომელი მიღებდა იყო მორწმუნეთა მათ მისა მიმართ, რამეთუ არღა მოცემულ იყო სული წმიდად, რამეთუ იესუ არღა იყო დიდებულ. 40. მრავალთა ერისა მისგანთა ისმინეს სიტყუად ესე და იტყოდეს: ესე არს ჭეშმარიტად წინაწარმეტყუელი. 41. სხუანი იტყოდეს: ესე არს ქრისტე; ხოლო სხუანი იტყოდეს: ნუუკუე გალილეადთ მოსლვად არსა ქრისტე? 42. არა წიგნი იტყვსა, ვითარმედ თესლისაგან დავითისა და ბეთლემით დაბით, სადა იყო დავით, მოვიდეს ქრისტე? 43. და განწვალებად იყო მისთვის ერსა შორის. 44. და რომელთამე მათგანთა უნდა შეპყრობად მისი, და არავინ მიყვნა კელნი მის ზედა. 45. მოვიდეს მსახურნი იგი მღდელთ-მოდღუართანი და ფარისეველთანი, და ჰრქუეს მათ: რად არა მოიყვანეთ იგი? 46. მიუგეს მსახურთა მათ და ჰრქუეს: არასადა ვინ იტყოდა კაცი ესრეთ, ვითარ ესე კაცი. 47. მიუგეს ფარისეველთა მათ და ჰრქუეს: თქვენცა ნუუკუე შე-ვე-ცთომილ ხართა? 48. ნუუკუე მთავართაგანთა ვიეთმე ჰრწმენაა მისი ანუ ფარისეველთა? 49. არამედ ერსა ამას, რომელმან არა იცის სჯული, დაწყეულ არიან. 50. ჰრქუა მათ ნიკოდიმოს, რომელი-იგი მოსრულ იყო პირველ მისა, იყო ერთი მათგანი: 51. ნუუკუე სჯული ჩუენი დასჯის კაცსა, უკუეთუ არა პირველად ისმინოს მისგან და ცნას, რასა იქმს? 52. მიუგეს მათ და ჰრქუეს მას: ნუ შენცა გალილეადთ ხარ? გამოიძიე და იხილე, რამეთუ გალილეადთ წინაწარმეტყუელი არა აღდგომილ არს. 53. და წარვიდა კაცად-კაცადი სახიდ თვსად.

1. ხოლო იესუ წარვიდა მთასა მას ზეთის ხილთასა. 2. და განთიად კუალად მოვიდა ტაძრად. და ყოველი ერი მოვიდოდა მისა მიართ, და დაჯდა და ასწავებდა მათ. 3. ხოლო მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა მოიყვანეს მისა დედაკაცი, რომელი ცხადად ერსა ზედა დაეპყრა მრუშებასა, და დაედგინეს იგი შორს 4. და ჰრქუეს მას: მოძღუარ, ესე დედაკაცი ცხადად მრუშებასა დაეპყრა. 5. და მოსე ამცნო სჯულსა შინა ჩუენსა ესევეითართა ქვისა დაკრებად. შენ უკუე რასა იტყვ? 6. ხოლო ესე თქუეს და გამოსცდიდეს მას, რადთა აქუნდეს შესმენად მისა, ხოლო იესუ ქუეყანად დადრკა და თითითა ქუეყანასა წერდა და არარას ეტყოდა. 7. და ვითარ მყოვარ დგეს და ჰკითხვიდეს მას, აღემართა ზე და ჰრქუა მათ: ვინ უცოდველ არს თქუენგანი, პირველად მან დაუტევენ ქვად მაგას ზედა. 8. და კუალად ქუე დადრკა და წერდა ქუეყანასა. 9. ხოლო მათ, ვითარცა ესმა, მხილებულნი სუნდისისაგან, განვიდოდეს თითოდ, იწყეს მოხუცებულთგან, ვიდრემდის დაშთა თავადი მარტოდ, და დედაკაცი იგი დგა შორის. 10. ხოლო იესუ აღემართა და არავინ იხილა, გარნა დედაკაცი იგი და ჰრქუა მას: სადა არიან შემასმენელნი შენნი? არავინ განგიკითხა შენ? 11. ხოლო მან ჰრქუა: არავინ, უფალო! ხოლო იესუ ჰრქუა მას: არცა მე განგიკითხავ შენ; წარვედ და ამიერთგან ნუღარა სცოდავ.

12. მერმეცა ეტყოდავე იესუ და ჰრქუა მათ: მე ვარ ნათელი სოფლისად. რომელი შემომიდგეს მე, არა ვიდოდის ბნელსა, არამედ აქუნდეს ნათელი ცხორებისად. 13. ჰრქუეს მას ფარისეველთა: შენ თავისა შენისათვს სწამებ, და წამებად შენი არა არს ჭეშმარიტ. 14. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: დალაცათუ მე ვწამო თავისა ჩემისათვს, ჭეშმარიტ არს წამებად ჩემი, რამეთუ ვიცი, ვინად მოსრულ ვარ და ვიდრე მივალ; ხოლო თქუენ არა იცით, ვინად მოვედ და ვიდრე ვალ. 15. თქუენ ჯორცთაებრ სჯით, ხოლო მე არავის ვსჯი. 16. უკუეთუ ვსჯიდე მე, სასჯელი ჩემი ჭეშმარიტ არს, რამეთუ არა ვარ მარტოდ, არამედ მე და მომავლინებელი ჩემი მამად. 17. რამეთუ სჯულსაცა თქუენსა წერილ არს, ვითარმედ: ორისა კაცისა წამებად ჭეშმარიტ არს. 18. მე ვარ, რომელი ვწამებ ჩემთვს, და წამებს ჩემთვს მომავლინებელი ჩემი მამად. 19. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: სადა არს მამად შენი? მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არცა მე მიცით, არცა მამად ჩემი. უკუეთუმცა მიცოდეთ მე, მამადცამცა ჩემი იცოდეთ. 20. ამას სიტყუასა ეტყოდა ფასის საცავსა მას თანა და ასწავებდა ტაძარსა შინა. და არავინ შეიპყრა იგი, რამეთუ არლა მოსრულ იყო ჟამი მისი.

21. მერმე ჰრქუა მათ იესუ: მე წარვალ, და მეძიებდეთ მე და არა მპოოთ და ცოდვათა შინა თქუენტა მოსწყდეთ; და ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ კვლ-გეწიფების მოსლვად. 22. იტყოდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი: ნუუკუე მოიკლავს თავსა თვსსა, რამეთუ იტყვს: ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ კვლ-გეწიფების მოსლვად? 23. და ეტყოდა მათ იესუ: თქუენ ქუეყანისაგანნი ხართ, ხოლო მე ზეცისაგანი ვარ; თქუენ ამის სოფლისაგანნი ხართ, ხოლო მე არა ამის სოფლისაგანი ვარ. 24. გარქუ თქუენ, ვითარმედ მოსწყდეთ ცოდვათა შინა თქუენტა; უკუეთუ არა გრწმენეს ჩემი, რამეთუ მე ვარ, მოსწყდეთ ცოდვათა შინა თქუენტა. 25. ეტყოდეს მას: და შენ ვინ ხარ? ჰრქუა მათ იესუ: პირველად,

რამეთუ მე გეტყვ თქვენ. 26. მრავალი მაქუს თქუენდა სიტყუად და განკითხვად, არამედ რომელმან მომავლინა მე, ჭემმარიტ არს, და რად-იგი მესმა მისგან, მას ვიტყვ სოფელსა ამას შინა. 27. ხოლო მათ არა ცნეს, რამეთუ მამასა თვსსა უთხრობდა მათ. 28. მერმე ჰრქუა მათ იესუ: ოდეს აღამაღლოთ ძე კაცისად, მაშინ სცნათ, რამეთუ მე ვარ და თავით ჩემით არას ვიქმ, არამედ ვითარცა მასწავა მე მამამან, მასცა ვიტყვ. 29. და რომელმან მომავლინა მე, ჩემ თანა არს; არა დამიტევა მე მარტოდ მამამან, რამეთუ მე სათნოებასა მისსა ვიქმ მარადის. 30. ამას რად იტყოდა, ჰრწმენა მრავალთა მისი.

31. და ეტყოდა იესუ მორწმუნეთა მათ მისთა ჰურიათა: უკუეთუ თქუენ დაადგრეთ სიტყუათა ჩემთა, ჭემმარიტად მოწაფენი ჩემნი ხართ. 32. და სცნათ ჭემმარიტი, და ჭემმარიტებამან განგათავისუფლნეს თქუენ. 33. მიუგეს ჰურიათა მათ და ჰრქუეს მას: ჩუენ ნათესავნი აბრაჰამისნი ვართ და არასადა ვის ვჰმონებდით; ვითარ-ეგე შენ იტყვ, ვითარმედ: განსთავისუფლდეთ? 34. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველმან რომელმან ქმნეს ცოდვად, მონად არს იგი ცოდვისად. 35. და მონამან არა დაიმკვდროს სახლსა შინა უკუნისამდე, ხოლო ძემან დაიმკვდროს უკუნისამდე. 36. უკუეთუ ძემან განგათავისუფლნეს, ჭემმარიტად თავისუფალ იყვნეთ. 37. უწყი, რამეთუ ნათესავნი აბრაჰამისნი ხართ, არამედ მეძიებთ მე მოკლვად, რამეთუ სიტყუად ჩემი ვერ დაეტევის თქუენ შორის. 38. მე რომელი ვიხილე მამისა ჩემისა თანა, მას ვიტყვ; და თქუენ რომელი იხილეთ მამისა თქუენისა თანა, მას ჰყოფთ. 39. მიუგეს და ჰრქუეს მას: მამად ჩუენი აბრაჰამი არს. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: უკუეთუმცა შვილნი აბრაჰამისნი იყვენით, საქმეთამცა აბრაჰამისთა იქმოდეთ. 40. ხოლო აწ მეძიებთ მე მოკლვად, კაცსა, რომელი ჭემმარიტსა გეტყვ თქუენ, რომელი მესმა ღმრთისაგან. ესე აბრაჰამ არა ქმნა. 41. ხოლო თქუენ იქმით საქმესა მამისა თქუენისასა. ჰრქუეს მას: ჩუენ სიძვით არა შობილ ვართ, ერთი მამად ვიცით – ღმერთი. 42. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუმცა ღმერთი მამად თქუენი იყო, გიყუარდითცა მე, რამეთუ ღმრთისაგან გამოვედ და მოსრულ ვარ, რამეთუ არა თავით თვსით მოსრულ ვარ, არამედ მან მომავლინა მე. 43. რადსათვს სიტყუანი ჩემნი არა იცნით? რამეთუ ვერ ძალ-გიც სიტყუათა ჩემთა სმენად. 44. თქუენ მამისა ეშმაკისანი ხართ და გულის-თქუმათა მამისა თქუენისათა გნებავს ყოფად; რამეთუ იგი კაცის-მკვლელი იყო დასაბამითგან და ჭემმარიტებასა არა დაადგრა, რამეთუ ჭემმარიტებად არა არს მის თანა. ოდეს იტყვნ ტყუვილსა, თვსისაგან გულისა იტყვნ, რამეთუ მტყუვარ არს, და რამეთუ მამადცა მისი მტყუვარი არს. 45. ხოლო მე ჭემმარიტსა გეტყვ თქუენ, და არა გრწამს ჩემი. 46. ვინ თქუენგანმან მამხილოს მე ცოდვისათვს? უკუეთუ ჭემმარიტსა გეტყვ თქუენ, რადსათვს არა გრწამს ჩემი? 47. რომელი ღმრთისაგან არს, სიტყუათა ღმრთისათა ისმენს; ამისთვს არა ისმენთ თქუენ, რამეთუ არა ხართ ღმრთისაგან. 48. მიუგეს ჰურიათა მათ და ჰრქუეს მას: არა კეთილად ვთქუთა, ვითარმედ: სამარიტელ ხარ შენ, და ეშმაკი არს შენ თანა? 49. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ჩემ თანა ეშმაკი არა არს, არამედ პატივ-ვსცემ მამასა ჩემსა, და თქუენ მაგინებთ მე. 50. ხოლო მე არა ვეძიებ დიდებასა ჩემსა; არს, რომელი ეძიებს და სჯის. 51. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ვინმე სიტყუად ჩემი დაიმარხოს, სიკუდილი არა იხილოს უკუნისამდე.

52. ჰრქუეს მას ჰურიათა: აწ გვცნობიეს, რამეთუ ეშმაკეულ ხარ: აბრაჰამ მოკუდა და წინაწარმეტყუელნიცა, და შენ იტყვ: უკუეთუ ვინმე სიტყუად ჩემი

დაიმარხოვს, არა იხილოს გემოდ სიკუდილისად უკუნისამდე. 53. ნუუკუე შენ უფროდს ხარა მამისა ჩუენისა აბრაჰამისა, რომელი მოკუდა, და წინაწარმეტყუელნი მოწყდეს? შენ ვის ჰყოფ თავსა შენსა? 54. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: უკუეთუ მე ვადიდებდე თავსა ჩემსა, დიდებად ჩემი არარად არს; არამედ არს მამად ჩემი, რომელი მადიდებს მე, რომელი თქუენ სთქუთ, ვითარმედ: ღმერთი ჩუენი არს იგი. 55. და არა იცით იგი, ხოლო მე ვიცი იგი. და უკუეთუ ვთქუა, ვითარმედ: არა ვიცი იგი, ვიყო მეცა მსგავს თქუენდა მტყუვარ, არამედ ვიცი იგი და სიტყუასა მისსა ვიმარხავ. 56. აბრაჰამს, მამასა თქუენსა, უხაროდა, რადთა იხილოს დღე ესე ჩემი, იხილა და განიხარა. 57. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: ერგასის წლის არლა ხარ და შენ აბრაჰამი გიხილავსა? 58. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: პირველ აბრაჰამის ყოფადმდე მე ვარ. 59. აღიღეს ქვეები ჰურიათა მათ, რადთა დაჰკრიბონ მას. ხოლო იესუ დაეფარა და განვიდა ტაძრით, განვლო შორის მათსა და წარვიდა ესრეთ.

9

1. და ვითარცა წარვიდოდა იესუ, იხილა კაცი, ბრმად შობითგან. 2. ჰკითხვიდეს მოწაფენი მისნი და ეტყოდეს: რაბი, ვინ ცოდა: ამან ანუ მშობელთა ამისთა, რამეთუ ბრმად იშვა? 3. ჰრქუა მათ იესუ: არცა ამან ცოდა, არცა მშობელთა ამისთა, არამედ რადთა გამოცხადნეს საქმე ღმრთისად მაგას ზედა. 4. და ჩემდა ჯერ-არს საქმედ საქმესა მომავლინებელისა ჩემისასა, ვიდრე დღე არსლა; მოვალს ღამე, ოდეს ვერვის ჰელ-ეწიფოს საქმედ. 5. ვიდრემდე ვარ სოფელსა შინა, ნათელი ვარ სოფლისად. 6. და ესე ვითარცა თქუა ჰნერწყუა ქუეყანასა და შექმნა თიჲად ნერწყუსაგან და სცხო თიჲად იგი თვალთა მის ბრმისათა 7. და ჰრქუა მას: წარვედ და დაიბანე საბანელსა მას სილოამისასა, რომელი ითარგმნების „მოვლინებულად“. წარვიდა კაცი იგი და დაიბანა, მოვიდა და ხედვიდა.

8. ხოლო მოძმენი და რომელთა ეხილვა იგი პირველად, რამეთუ მთხოველი იყო, იტყოდეს: არა ესე არსა, რომელი ზინ და ითხოვნ? 9. სხვანი იტყოდეს: ესე არს; ხოლო რომელნიმე იტყოდეს: არა, არამედ მსგავსი მისი არს; ხოლო იგი იტყოდა: მე ვარ. 10. ჰკითხვიდეს მას: ვითარ აღგეხილნეს თუალნი შენნი? 11. მან მიუგო და ჰრქუა მათ: ვაცმან რომელსა ჰრქუან იესუ, თიჲად შექმნა და მცხო თვალთა ჩემთა და მრქუა მე: წარვედ საბანელსა მას სილოამისასა და დაიბანე. მივედ და დავიბანე და აღვიხილენ. 12. ჰრქუეს მას: სადა არს იგი? ხოლო მან რქუა მათ: არა უწყი. 13. იყო შაბათი, ოდეს-იგი თიჲად შექმნა იესუ და აღუხილნა თვალნი მისნი.

14. მოიყვანეს იგი წინაშე ფარისეველთა, რომელი-იგი პირველად ბრმად იყო. 15. კუალად ჰკითხვიდეს მას ფარისეველნიცა იგი: ვითარ აღიხილენ? ხოლო მან ჰრქუა მათ: თიჲად დამდვა თუალთა ჩემთა, და დავიბანე და აწ ვხედავ. 16. იტყოდეს ვინმე ფარისეველთაგანნი: ესე კაცი არა არს ღმრთისაგან, რამეთუ შაბათსა არა იმარხავს. სხუანი იტყოდეს: ვითარ ჰელ-ეწიფების კაცსა ცოდვილსა ესე ვითარისა სასწაულისა საქმედ? და ცილობად იყო მათ შორის. 17. ჰრქუეს მას, რომელი-იგი პირველ ბრმად იყო: შენ რასა იტყვ მისთვს, რამეთუ აღვიხილნა თუალნი შენნი? ხოლო მან ჰრქუა მათ: წინაწარმეტყუელი არს. 18. არა ჰრწმენა ჰურიათა მისთვს, ვითარმედ ბრმად იყო და აღიხილნა თუალნი,

ვიდრემდე მოუწოდეს მამა-დედათა მისთა, რომელმან-იგი აღიხილნა, 19. ჰკითხვიდეს მათ და ჰრქუეს: ესე არსა ძქ იგი თქუენი, რომელისად თქუენ სთქუთ, ვითარმედ: ბრმა იშვა? აწ უკუე ვითარ ხედავს? 20. მიუგეს მამა-დედათა მისთა და ჰრქუეს: უწყით, რამეთუ ესე არს ძქ ჩუენი და რამეთუ ბრმა იშვა. 21. ხოლო აწ ვითარ ხედავს, ჩუენ არა ვიცით; ანუ ვინ აღუხილნა მაგას თუალნი, ჩუენ არა უწყით; მაგას ჰკითხეთ, ჰასაკი აქუს, ეგე თავისა თვისისათჳს იტყოდენ. 22. ამისთჳს ესე თქუეს მშობელთა მისთა, რამეთუ ეშინოდა ჰურიათაგან, რამეთუ შეთქუმულ იყვნეს ჰურიანი, რადთა აღ-თუ ვინმე-იაროს იგი ქრისტედ, კრებულისაგან განჰადონ იგი. 23. ამისთჳს თქუეს მამა-დედათა მისთა, ვითარმედ: ჰასაკი აქუს, მაგას ჰკითხეთ. 24. მოუწოდეს კაცსა მას მეორედ, რომელი-იგი პირველ ბრმა იყო, და ჰრქუეს მას: მიეც დიდებად ღმერთსა; ჩუენ უწყით, რამეთუ კაცი ესე ცოდვილ არს. 25. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: ცოდვილი თუ არს, მე არა უწყი; ხოლო ერთი ესე უწყი, რამეთუ ბრმა ვიყავ და აწ ვხედავ. 26. მერმე ჰრქუეს მას: რად გიყო შენ? ვითარ აღიხილნა თუალნი შენნი? 27. მიუგო და ჰრქუა მათ: გარქუ თქუენ პირველვე, და არა გესმა; რადსაღა გნებავს კუალად სმენად? ანუ თქუენცა გნებავს მოწაფე ყოფად მისა? 28. ხოლო იგინი აგინებდეს მას და ჰრქუეს: შენ ხარ მოწაფე მისი, ხოლო ჩუენ მოწაფენი მოსესნი ვართ. 29. უწყით, რამეთუ მოსეს ეტყოდა ღმერთი, ხოლო ესე არა ვიცით, ვინად არს. 30. მიუგო კაცმან მან და ჰრქუა მათ: საკვრველი ესე არს, რამეთუ თქუენ არა იცით, ვინად არს, და მე აღმიხილნა თუალნი. 31. ესე უწყი, რამეთუ ცოდვილისად არა ისმინის ღმერთმან, არამედ უკუეთუ ვინმე არნ ღმრთის-მსახურ და ნებასა ღმრთისასა ჰყოფნ, ამისი ისმინის ღმერთმან. 32. საუკუნითგან არასადა ისმა, ვითარმცა აღ-ვინმე-უხილნა თუალნი შობითგან ბრმისანი. 33. უკუეთუმცა არა იყო ესე ღმრთისაგან, ვერმცა რას შემძლებელ იყო საქმედ. 34. მიუგეს და ჰრქუეს მას: ცოდვათა შინა შობილ ხარ შენ ყოვლად და შენ გუასწავებ ჩუენ? და განჰადეს იგი გარე. 35. ესმა იესუს, რამეთუ განაძეს იგი გარე, პოვა იგი და ჰრქუა მას: შენ გრწამსა ძე ღმრთისად? 36. მან მიუგო და ჰრქუა: ვინ არს იგი, უფალო, რადთა მრწმენეს იგი? 37. ჰრქუა მას იესუ: იხილე იგი, და რომელი იტყვს შენ თანა, იგი არს. 38. ხოლო მან ჰრქუა მას: მრწამს, უფალო, და თაყუანის-სცა მას. 39. და თქუა იესუ: სჯად სოფელსა ამას მოსრულ ვარ მე, რადთა რომელნი არა ხედვიდეს, ხედვიდენ; და რომელნი ხედვიდეს, დაბრმენ. 40. ესმა ესე ფარისევლთაგანთა, რომელნი იყვნეს მის თანა, და ჰრქუეს: ნუუკუე ჩუენცა ბრმანი ვართა? 41. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუმცა ბრმანი იყვნით, ცოდვადმცა არა გაქუნდა; ხოლო აწ იტყვთ, ვითარმედ: ვხედავთ, და ცოდვანი თქუენნი ჰკიან.

10

1. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელი არა შევალს კარით ეზოსა ცხოვართასა, არამედ სხუთ კერძო შევალს, იგი მპარავი არს და ავაზაკი. 2. ხოლო რომელი შევალს კარით, მწყემსი არს ცხოვართად. 3. ამას მეკარემანცა განულის, და ცხოვართა ჳმისა მისისად ისმინიან, და თჳსთა ცხოვართა უწყსნ სახელით და განიყვანნის იგინი. 4. და ოდეს თჳსნი იგი ყოველნი განიყვანნის, წინაშე მათსა ვიდოდის, და შეუდგენ მას ცხოვარნი იგი, რამეთუ იციან ჳმად მისი. 5. ხოლო უცხოსა არა შეუდგენ, არამედ ივლტოდინ მისგან, რამეთუ არა იციან ჳმად უცხოდსად მის. 6. ამას იგავსა ეტყოდა მათ იესუ, და მათ არა გულისჳმა-ყვეს, რასა-იგი ეტყოდა მათ. 7. ხოლო იესუ მერმეცა ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ

თქვენ: მე ვარ კარი ცხოვართად. 8. ყოველნი, რომელნი ჩემსა პირველად მოვიდეს, მპარავნი იყვნეს და ავაზაკნი, არამედ არა ისმინეს მათი ცხოვართა. 9. მე ვარ კარი: ჩემ მიერ თუ ვინმე შევიდეს, ცხონდეს; შევიდეს და გამოვიდეს და საძოვარი პოვოს. 10. ხოლო მპარავი იგი არა მოვიდის, არამედ რადთა იპაროს და დაკლას და წარწყმიდოს. ხოლო მე მოვედ, რადთა ცხორებად აქუნდეს და უმეტესი აქუნდეს. 11. მე ვარ მწყემსი კეთილი: მწყემსმან კეთილმან სული თვისი დადვის ცხოვართათჳს. 12. ხოლო სასყიდლით-დადგინებულმან და რომელი არა არნ მწყემსი, რომლისა არა არიედ ცხოვარნი თვისნი, იხილის რად მგელი მომავალი, დაუტევნის ცხოვარნი და ივლტინ, და მგელმან წარიტაცნის იგინი და განაბნინის ცხოვარნი. 13. ხოლო სასყიდლით დადგინებული იგი ივლტინ, რამეთუ სასყიდლით დადგინებული არნ და არარად სჭირნ მას ცხოვართათჳს. 14. მე ვარ მწყემსი კეთილი და ვიცი ჩემნი იგი, და მიციან ჩემთა მათ. 15. ვითარცა მიცის მე მამამან, ვიცი მეცა მამად და სულსა ჩემსა დავსდებ ცხოვართათჳს. 16. და სხუანიცა ცხოვარნი მიდგან, რომელნი არა არიან ამის ეზოღსაგანნი, იგინიცა ჯერ-არიან მოყვანებად ჩემდა, და ჳმისა ჩემისად ისმინონ და იყვნენ ერთ სამწყსო და ერთ მწყემს. 17. ამისთჳს უყუარ მე მამასა, რამეთუ მე დავსდებ სულსა ჩემსა, რადთა კუალად მოვილო იგი. 18. არავინ მიმიღოს იგი ჩემგან, არამედ მე დავსდებ მას თავით ჩემით. ჳელ-მეწიფების დადებად მისა და ჳელ-მეწიფების კუალად მოღებად მისა. ესე მცნებად მომიღებთ მამისა ჩემისაგან. 19. და იყო განწვალებად კუალად ჳურიათა მათ შორის ამის სიტყჳსათჳს. 20. და იტყოდეს მრავალნი მათგანნი: ეშმაკეულ არს და ცბის. რადსა ისმინეთ მისსა? 21. და სხუანი იტყოდეს: ესე სიტყუანი არა ეშმაკეულისანი არიან. ნუუკუე ეშმაკსა ჳელ-მეწიფების ბრმისა თუალთა ახილვად?

22. და იყო მაშინ სატფურებად იერუსალჳმს; ზამთარი იყო. 23. და იქცეოდა იესუ ტაძარსა მას შინა და სტოასა სოლომონისსა. 24. გარე მოადგეს მას ჳურიანი იგი და ეტყოდეს: ვიდრემდის სულთა ჩუენთა წარგუჳდი? უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, გვთხარ ჩუენ განცხადებულად. 25. მიუგო იესუ და ჳრქუა: გარქუ თქუენ, და არა გრწამს; საქმეთა, რომელთა ვიქმ სახელითა მამისა ჩემისადთა, ესენი წამებენ ჩემთჳს. 26. და თქუენ არა გრწამს ჩემი, რამეთუ არა ხართ ცხოვართა ჩემთაგანნი, ვითარცა გარქუ თქუენ. 27. ცხოვართა ჩემთა ჳმისა ჩემისად ისმინიან, და მე ვიცი იგინი, და მომდევენ მე. 28. და მე ცხორებად საუკუნოდ მივსცე მათ, და არა წარწყმედენ უკუნისამდე, და არავინ მიმტაცნეს იგინი ჳელთაგან ჩემთა. 29. მამად ჩემი, რომელმან მომცნა იგინი, უფროდს ყოველთასა არს, და არავის ჳელ-მეწიფების მიტაცებად მათა ჳელთაგან მამისა ჩემისათა. 30. მე და მამად ჩემი ერთ ვართ. 31. აქუნდა კუალად ქვები ჳურიათა მათ, რადთამცა დაჳკრიბეს მას. 32. მიუგო იესუ და ჳრქუა მათ: მრავალი საქმე კეთილი გიჩუენე თქუენ მამისა ჩემისა მიერ; რომლისა მათგანისა საქმისათჳს ქვასა დამკრებთ მე? 33. მიუგეს ჳურიათა და ჳრქუეს მას: კეთილისა საქმისათჳს ქვასა არა დაგკრებთ შენ, არამედ გმობისათჳს, და რამეთუ კაცი ხარ შენ და გიყოფიეს თავი შენი ღმერთ. 34. მიუგო იესუ და ჳრქუა მათ: არა წერილ არსა სჯულსა, ვითარმედ: მე ვთქუ: ღმერთნი სამე ხართ? 35. უკუეთუ იგინი თქუნა ღმერთად, რომელთა მიმართ იყო სიტყუად ღმრთისად, და ვერ ჳელ-მეწიფების დაჳსნად წერილი. 36. და რომელი-იგი მამამან წმიდა-ყო და მოავლინა სოფლად, თქუენ იტყუთ, ვითარმედ: გმობს, რამეთუ ვთქუ, ვითარმედ: ძე ღმრთისად ვარი მე. 37. უკუეთუ არა ვიქმ საქმესა მამისა ჩემისასა, ნუ გრწამნ ჩემი. 38. უკუეთუ ვიქმ, დაღაცათუ ჩემი არა გრწამს, საქმენი გრწმენედ, რადთა სცნათ და უწყოდით, რამეთუ მამად ჩემ თანა არს, და

მე მამისა თანა. 39. ეძიებდეს კუალად შეპყრობად მას, და განვიდა კვლთაგან მათთა.

40. და წიაღჳდა მიერ იორდანესა, ადგილსა მას, სადა ნათელ-სცემდა პირველად იოვანე, და დაადგრა მუნ. 41. და მრავალნი მოვიდოდეს მისა და იტყოდეს, ვითარმედ: იოვანე სასწაული არარდ ქმნა; ხოლო ყოველი, რომელი თქუა იოვანე ამისთვის, ჳემშარიტ იყო. 42. და მრავალთა ჰრწმენა მისი მუნ.

11

1. იყო ვინმე უძღური ლაზარე ბეთანიადთ, დაბისაგან მარიამისა და მართაჲსა, დისა მისისა. 2. ესე იყო მარიამ, რომელმან სცხო ნელსაცხებელი უფალსა და თმითა თვსითა წარჰკოცნა ფერჳნი მისნი, რომლისად ძმად მისი ლაზარე სნეულ იყო. 3. მიუვლინეს იესუს დათა მისთა და ჰრქუეს: უფალო, აჰა, რომელი გიყუარს, სნეულ არს. 4. ხოლო ვითარცა ესმა იესუს, თქუა: ესე სნეულებად არა არს სასიკუდინე, არამედ დიდებისათჳს ღმრთისა, რადთა იდიდოს ძე ღმრთისად მისგან. 5. უყუარდა იესუს მართა და დად მისი და ლაზარე. 6. ვითარცა ესმა, რამეთუ სნეულ არს, მაშინ და-ლა-ადგრა ადგილსა მას, სადაცა იყო, ორ დღე. 7. მერმე ამისა შემდგომად ჰქუა მოწაფეთა თვსთა: გუალებთ, წარვიდეთ კუალად ჰურიასტანად. 8. ჰრქუეს მას მოწაფეთა: მოძღუარ, აწლა გეძიებდეს შენ ჰურიანი ქვისა დაკრებად, და კუალად მუნვე მიხუალა? 9. ჰრქუა მათ იესუ: არა ათორმეტნი ჟამნი არიანა დღისანი? უკუეთუ ვინმე ვიდოდის დღისი, არა წარსცეს ფერჳნი, რამეთუ ნათელსა ამის სოფლისასა ხედავს. 10. და უკუეთუ ვინმე ვიდოდის ღამესა შინა, უბრკუმეს მას, რამეთუ ნათელი არა არს მას შინა. 11. ესე თქუა და ამისა შემდგომად ჰრქუა მათ: ლაზარე, მეგობარმან ჩემმან, დაიძინა, არამედ მე მივიდე და განვაღჳძო იგი. 12. ჰრქუეს მას მოწაფეთა: უფალო, უკუეთუ დაიძინა, ცხონდეს. 13. ხოლო იესუ ჰრქუა სიკუდილისა მისისათჳს, და მათ ეგონა, ვითარმედ მძინარებისათჳს ძილისა თქუა. 14. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ განცხადებულად: ლაზარე მოკუდა. 15. და მე მიხარის თქვენთვის, რადთა გრწმენეს ჩემი, რამეთუ არა ვიყავ მუნ. არამედ მოგუალებდ, მივიდეთ მისა. 16. ჰრქუა უკუე თომა, რომელსა ერქუა მარჩბიგ, მისთანათა მათ მოწაფეთა: მოგუალებთ, მივიდეთ, რადთა მოვსწყდეთ ჩუენცა მისთანა.

17. და ვითარცა მოვიდა იესუ ბეთანიად, პოვა იგი, რამეთუ ოთხი დღე აქუნდა საფლავსა შინა. 18. ხოლო იყო ბეთანიად მახლობელ იერუსალჳმსა, ვითარ ათხუთმეტ ოდენ უტევენ. 19. და მრავალნი ჰურიათაგანნი მოსრულ იყვნეს მართაჲსა და მარიამისა, რადთა ნუგეშინის-სცენ მათ ძმისა მათისათჳს. 20. ხოლო მართას ვითარცა ესმა, რამეთუ იესუ მოვალს, მიეგებვოდა მას, ხოლო მარიამ სახლსა შინა ჯდა. 21. ჰრქუა მართა იესუს: უფალო, უკუეთუმცა აქა იყავ, არამცა მომკუდარ იყო ძმად იგი ჩემი. 22. არამედ და აწცა უწყი, ვითარმედ: რადცა-იგი სთხოო ღმერთსა, მოგცეს შენ ღმერთმან. 23. ჰრქუა მას იესუ: აღდგეს ძმად შენი. 24. ჰრქუა მას მართა: უწყი, რამეთუ აღდგეს აღდგომასა მას უკუანადსკნელსა დღესა. 25. ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ აღდგომად და ცხონებად. რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, მო-ლათუ-კუდეს, ცხონდესვე. 26. და ყოველი რომელი ცოცხალ არს და ჰრწმენეს ჩემი, არა მოკუდეს იგი უკუნისამდე. გრწამსა ესე? 27. ჰრქუა მას მართა: ჰე, უფალო, მრანამს, რამეთუ

შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისად, მომავალი სოფლად. 28. და ვითარცა ესე თქუა, წარვიდა და მოუწოდა მარიამს, დასა თვისსა, იდუმალ და რქუა მას: მოძღუარი მოსრულ არს და გიწესს შენ. 29. ხოლო მას ვითარცა ესმა, აღდგა ადრე და მივიდოდა მისა. 30. რამეთუ არღა მოსრულ იყო იესუ დაბად, არმედ მუნღა იყო ადგილსა მას, სადაცა მიეგებვოდა მას მართა. 31. ხოლო ჰურიანი იგი, რომელნი იყვნეს მისთანა სახლსა შინა და ნუგეშინის-სცემდეს მათ, ვითარცა იხილეს მარიამ, რამეთუ ადრე აღდგა და გამოვიდა, მისდევს მას, ჰგონებდეს, ვითარმედ საფლავად მივალს ტირილდ მისა. 32. ხოლო მარიამ ვითარცა მოვიდა, სადა-იგი იყო იესუ, ვითარცა იხილა იგი, დავარდა ფერწთა მისთა თანა და ჰრქუა მას: უფალო, უკუე 12 თუმცა აქა ყოფილ იყავ, არამცა მოძკუდარ იყო ძმად იგი ჩემი. 33. ხოლო იესუ ვითარცა იხილა იგი, რამეთუ ტიროდა, და მის თანა მოსრულნი იგი ჰურიანიცა ტიროდეს, შეძრწუნდა სულითა, ვითარცა რისხვით, 34. და ჰრქუა მათ: სადა დასდევით იგი? ჰრქუეს მას: მოვედ და იხილე. 35. და ცრემლოდა იესუცა. 36. იტყოდეს უკუე ჰურიანი იგი: აჰა ვითარ სამე უყვარდა იგი! 37. ვიეთნიმე მათგანნი იტყოდეს: არამცა ეძლო ამას, რომელ მან აღუხილნა თუალნი ბრმასა, ყოფად რადმე, რადთამცა ესეცა არა მოკუდა? 38. ხოლო იესუ კუალად, ვითარცა განრისხებული თავსა შორის თვისსა, მოვიდა საფლავსა მას. ხოლო იყო ქუაბი, და ლოდი ზედა ედვა მას. 39. ჰრქუა მათ იესუ: აღიღეთ ლოდი ეგე. ჰრქუა მას მართა, დამან მის მკუდრისამან: უფალო, ყროდისლა, რამეთუ მეოთხე დღე არს. 40. ჰრქუა მას იესუ: არა გარქუ შენ, ვითარმედ, უკუეთუ გრწმენეს, იხილო დიდებად ღმრთისად? 41. აღიღეს უკუე ლოდი იგი, სადა მდებარე იყო მკუდარი იგი. ხოლო იესუ აღიხილნა თუალნი ზეცად და თქუა: მამაო, გმადლობ შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი. 42. და მე ვიცი, რამეთუ მარადის ისმენ ჩემსა, არამედ ერისა ამისთვის, რომელი გარე მომადგს მე, ვთქუ, რადთა ჰრწმენეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე. 43. და ესე ვითარცა თქუა, ჰმითა დიდითა ღაღატ-ყო: ღაზარე, გამოვედ გარე! 44. და გამოვიდა მკუდარი იგი შეკრული ჰელით და ფერწით სახუევლითა, და პირი მისი დაბურვილ იყო სუდარითა. ჰრქუა მათ იესუ: განჰჰსენით ეგე და უტევეთ, ვიდოდის.

45. მრავალთა უკუე ჰურიათაგანთა, რომელნი მოსულ იყვნეს მარიამისა და მართადსა, იხილეს, რომელ-იგი ქმნა იესუ, და ჰრწმენა მისა მიმართ. 46. ხოლო რომელნიმე მათგანნი წარვიდეს და უთხრეს ფარისეველთა მათ, რად-იგი ქმნა იესუ. 47. და შეკრბეს მღდელთ-მოძღუართა მათ და ფარისეველთა კრებული და იტყოდეს: რად-მე ვყოთ, რამეთუ კაცი ესე მრავალსა სასწაულსა იქმნ? 48. უკუეთუ დაუტეოთ იგი ესრეთ, ყოველთა ჰრწმენეს მისა მიმართ, და მოვიდენ ჰრომნი და მიგვლონ ჩუენ ადგილიცა ჩუენი და ნათესავიცა. 49. ერთმან ვინმე მათგანმან, კაიაფა, რომელი იყო მღდელთ-მოძღუარი მის წელიწადისად, ჰქუა მათ: თქუენ არა იცით არცა ერთი, 50. არცა განგიზრახავს, რამეთუ უმჯობეს არს ჩუენდა, რადთა ერთი კაცი მოკუდეს ერისათვის, და არა ყოველი ნათესავი წარწყმდეს. 51. ესე თავით თვისით არა თქუა, არამედ მღდელთ-მოძღუარი იყო მის წელიწადისად და წინაწარმეტყუელა, რამეთუ ეგულებოდა იესუს მოსიკუდიდ ნათესავთათვის. 52. და არა ხოლო ნათესავთათვის, არამედ რადთა შვილნიცა ღმრთისანი განბნეულნი შეკრიბნეს ერთად. 53. მიერ დღითგან შეიზრახნეს ჰურიანი, რადთა მოკლან იგი. 54. ხოლო იესუ არღარა განცხადებულად ვიდოდა ჰურიათა შორის, არამედ წარვიდა მიერ სოფელსა, მახლობელად უდაბნოსა, ქალაქსა, რომელსა ჰრქუან ეფრაიმ, და მუნ დაადგრა მოწაფითურთ თვისით. 55. ხოლო იყო მახლობელ პასექი იგი ჰურიათად, და აღვიდეს მრავალნი იერუსალჰმდ სოფლებიდან უწინარეს მის პასექისა,

რადთა განიწმიდნენ თავნი თვსნი. 56. ხოლო ჰურიანი ეძიებდეს იესუს და იტყოდეს ურთიერთას, დგეს რად ტაძარსა შინა: ვითარ ჰგონებთ თქუენ, არა-მე მოვიდესა დღესასწაულსა ამას? 57. რამეთუ მიეცა მცნებად მღდელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა, რადთა, უკუეთუ ვინმე უწყოდის, სადა არს, აუწყოს მათ, რადთა შეიპყრან იგი.

12

1. ხოლო იესუ უწინარეს ექუსისა დღისა ვნებისა მის მოვიდა ბეთანიად, სადა-იგი იყო ლაზარე მოძკუდარი, რომელი-იგი აღადგინა მკუდრეთით. 2. და მოუმზადეს მას მუნ სერი, და მართა ჰმსახურებდა მას, ხოლო ლაზარე იყო ერთი მეინაკეთაგანი მის თანა. 3. ხოლო მარიამ მოიღო ლიტრად ერთი ნელსაცხებელი ნარდისა სარწმუნოდსად მრავალ-სასყიდლისად და სცხო ფერწთა იესუდსთა და თმითა თვსითა წარჰკოცნა ფერწნი მისნი, და სახლი იგი ყოველი აღივსო სულნელებითა მის ნელსაცხებელისადთა. 4. თქუა ვინმე ერთმან მოწაფეთა მისთაგანმან, იუდა სიმონისმან, ისკარიოტელმან, რომელსა ეგულებოდა მიცემად მისი: 5. რადსათჳს ნელსაცხებელი ესე არა განისყიდა სამასის დრაჰკნის და მიეცა გლახაკთა? 6. ხოლო ესე თქუა, არა თუ გლახაკთად რადმე ზრუნვად ედვა გულსა მისსა, არამედ რამეთუ მპარავი იყო და გუადრუცი იგი მას აქუნდა და შთასადებელი იგი მას ჰკიდავენ. 7. და თქუა იესუ: უტევე მაგას, დღედ დაფლვისა ჩემისა დამიმარხა ეგე. 8. რამეთუ გლახაკნი მარადის თქუენ თანა არიან, ხოლო მე არა მარადის თქუენ თანა ვარ. 9. აგრძნა უკუე ყოველმან ერმან ჰურიათამან, რამეთუ იესუ მუნ არს; მოვიდეს არა ხოლო თუ იესუდსთჳს, არამედ რადთა ლაზარეცა იხილონ, რომელ-იგი აღადგინა მკუდრეთით. 10. ხოლო ზრახვა-ყვეს მღდელთ-მოდღუართა მათ, რადთა ლაზარეცა მოკლან. 11. რამეთუ მრავალნი ჰურიათაგანნი მისთჳს მოვიდოდეს და ირწმუნებდეს იესუდსსა.

12. ხვალისაგან ერი მრავალი რომელ-იგი მოსრულ იყვნეს დღესასწაულსა მას, რამეთუ ესმა, ვითარმედ იესუ მოვალს იერუსალჴმდ, 13. მოიღეს რტოები დანაკისკუდთაგან და განვიდეს მიგებებად მისა, ღაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისადათა, მეუფე ისრაჴლისად! 14. და პოვა იესუ ვირი და დაჯდა მას ზედა, ვითარცა წერილ არს: 15. ნუ გეშინინ, ასულო სიონისაო! აჰა ესერა მეუფე შენი მოვალს შენდა და ზე ზის იგი კიცუსა ვირისასა. 16. ხოლო ესე არა ეცნა მოწაფეთა მისთა პირველად, არამედ ოდეს იდიდა იესუ, მაშინ მოეკსენა, რამეთუ ესრეთ წერილ იყო მისთჳს, და ესე უყვეს მას. 17. და ეწამებოდა მას ერი იგი, რომელი იყო მისთანა, რაჟამს ლაზარეს უწოდა საფლავით და აღადგინა იგი მკუდრეთით, 18. ამისთჳსცა მიეგებვოდა მას ერი იგი, რამეთუ ესმინა, ვითარმედ ესე სასწაული ქმნა იესუ. 19. ხოლო ფარისეველთა მათ თქუეს ურთიერთას: ხედავთა, რამეთუ არა ირგებთ არარას? აჰა ესერა სოფელი ყოველი მივიდა შედგომად მისა.

20. იყვნეს ვინმე წარმართთაგანიცა აღმოსრულთა მათგანნი, რადთა თაყუანის-სცენ დღესასწაულსა მას. 21. ესენი მოვიდეს ფილიპესა, რომელი-იგი იყო ბეთსაიდადთ გალილეადსადთ, და ეტყოდეს მას: უფალო, გუნებავს იესუდსი ხილვად. 22. მივიდა ფილიპე და ჰრქუა ანდრეას; და მოვიდეს ანდრეა და ფილიპე და ჰრქუეს იესუს. 23. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მოიწია ჟამი,

რადთა იდიდოს ძე კაცი სად. 24. ამენ, ამენ გეტყვ თქვენ: უკეთუ არა მარცუალი იფქლისად დავარდეს ქუეყანასა და მოკუდეს, იგი მარტოდ ხოლო ეგოს; ხოლო უკუეთუ მოკუდეს, მრავალნ ნაყოფნი გამოიღოს. 25. რომელსა უყვარდეს სული თვისი, წარიწყმიდოს იგი; და რომელსა სძულდეს სული თვისი ამას სოფელსა, ცხორებად საუკუნოდ დაიმარხოს იგი. 26. უკუეთუ ვინმე მე მმსახურებდეს, მე შემომიდეგინ; და სადაცა მე ვიყო, მუნცა მსახური ჩემი იყოს. და უკუეთუ ვინმე მე მმსახურებდეს, პატივ-სცეს მას მამამან ჩემმან. 27. აწ სული ჩემი შეძრწუნებულ არს და რად-მე ვთქუა? მამაო, მივსენ მე ჟამისა ამისაგან. არამედ ამისთვის მოვედ ჟამსა ამას. 28. მამაო, ადიდე ძე შენი. მოიწია მისა ჳმად ზეცით: და ვადიდე და კუალადცა ვადიდო. 29. ხოლო ერი იგი, რომელი დგა და ესმა, იტყოდეს, ვითარმედ: ქუხილი იყო; ხოლო სხუანი იტყოდეს: ანგელოზი ეტყოდა მას. 30. მიუგო იესუ და პრქუა მათ: არა ჩემთვის იყო ჳმად ესე, არამედ თქუენთვის. 31. აწ არს სასჯელი ამის სოფლისად, აწ მთავარი იგი ამის სოფლისად განვარდეს გარე. 32. და მე ოდეს ავმალდე ქუეყანით, ყოველნი მოვიზიდნე ჩემდა. 33. ხოლო ამას რად იტყოდა, აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ეგულებოდა სიკუდილად. 34. მიუგო მას ერმან მან და რქუა: ჩუენ გუასმიეს სჯულისაგან, ვითარმედ ქრისტე უკუნისამდე ეგოს. და შენ ვითარ იტყვ, ვითარმედ ჯერ-არს ამაღლება ძისა კაცისად? ვინ არს ესე ძე კაცისად? 35. რქუა მათ იესუ: მცირედ ჟამ ნათელი თქუენ თანა არს. ვიდოდეთ, ვიდრე ნათელი გაქუსლა, რადთა არა გეწიოს თქუენ ბნელი, რამეთუ რომელი ვალნ ბნელსა, არა უწყინ, ვიდრე ვალნ. 36. ვიდრე ნათელი გაქუს, გრწმენინ ნათელი, რადთა ძე ნათლის იყვნეთ. ამას ეტყოდა იესუ და წარვიდა და დაეფარა მათგან.

37. და ესოდენნი სასწაულნი ქმნნა წინაშე მათსა, და არა პრწმენა მისა მიმართ. 38. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი ესაია წინაწარმეტყუელისად, რომელსა იტყვს: უფალო, ვის-მე პრწმენა სასმენელი ჩუენი? და მკლავი უფლისად ვის გამოეცხადა? 39. ამისთვის ვერ პრწმენდა, რამეთუ მერმეცა თქუა ესაია: 40. დაუბრმეს მათ თუალნი მათნი, რადთა ვერ იხილონ თუალითა, და დაუსულებეს გულნი მათნი, რადთა არა გულისჳმა-ყონ გულითა და მოიქცენ, და მე განვკურნნე იგინი. 41. ესე თქუა ესაია, ოდეს-იგი იხილა დიდებად მისი და იტყოდა მისთვის. 42. ხოლო მთავართაგანთაცა მრავალთა პრწმენა მისა მიმართ, არამედ ფარისევლთათვს ვერ აღიარეს, რადთა არა კრებულისაგან განასხნენ. 43. რამეთუ შეიყუარეს დიდებად კაცთად უფროდს, ვიდრე დიდებად ღმრთისად. 44. ხოლო იესუ ღაღატ-ყო და თქუა: რომელსა ვპრწმენე მე, არა მე ვპრწმენე, არამედ მომავლინებელი ჩემი. 45. და რომელმან მიხილა მე, იხილა მომავლინებელი ჩემი. 46. მე ნათელი სოფლად მოვივლინე, რადთა ყოველსა რომელსა პრწმენეს ჩემი, ბნელსა შინა არა დაადგრეს. 47. და რომელმან ისმინეს სიტყუანი ჩემნი და არა პრწმენენ, მე არა ვსაჯო იგი, რამეთუ არა მოვედ მე სჯად სოფლისა, არამედ რადთა ვაცხოვრო სოფელი. 48. ხოლო რომელმან შეურაცხ-მყოს მე და არა შეიწყნარნეს სიტყუანი ჩემნი, აქუს მსაჯული თვისი: სიტყუასა რომელსა ვიტყოდე, მან საჯოს იგი უკუანადსკნელსა დღესა. 49. რამეთუ მე თავით თვისით არარას ვიტყოდე, არამედ რომელმან მომავლინა მე, მამამან, მან მომცა მე მცნებად, რად ვთქუა და რასა ვიტყოდი. 50. და უწყი, რამეთუ მცნებად მისი ცხორება საუკუნოდ არს. და რომელსა ვიტყვ მე, ვითარცა მამცნო მე მამამან, ეგრეცა ვიტყვ.

1. და უწინარეს დღესასწაულისა მის პასექისა იცოდა იესუ, რამეთუ მოიწია ჟამი მისი, რადთა განვიდეს ამიერ სოფლით და მივიდეს მამისა, რამეთუ შეიყუარნა თვისნი იგი ამას სოფელსა შინა და სრულიად შეიყუარნა ივინი. 2. და ვითარცა სერობად იგი იყო, და ეშმაკი შესრულ იყო გულსა იუდაისსა, სიმონ ისკარიოტელისასა, რადთა განსცეს იგი. 3. იცოდა იესუ, რამეთუ ყოველივე მოსცა მას მამამან კელთა მისთა, და რამეთუ ღმრთისაგან გამოვიდა და ღმრთისა მივალს. 4. აღდგა სერობისა მისგან და დადვა სამოსელი თვისი და მოიღო არდაგი და მოირტყა იგი. 5. და მოიღო წყალი და შთაასხა საბანელსა მას და იწყო ბანად ფერკთა მოწაფეთა თვისთა და წარჰკოცდა არდაგითა მით, რომელი მოერტყა. 6. და მოვიდა სიმონ-პეტრესა. ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, შენ დამბანა ფერკთა ჩემთა? 7. მიუგო იესუ და ჰრქუა: რომელსა მე ვიქმ, არა იცი აწ, ხოლო სცნა ამისა შემდგომად. 8. ჰრქუა მას პეტრე: არა დამბანენ ფერკნი ჩემნი უკუნისამდე. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ არა დაგბანენ შენ ფერკნი, არა გაქუნდეს ნაწილი ჩემ თანა. 9. ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე: უფალო, ნუ ხოლო ფერკნი ჩემნი, არამედ კელნიცა და თავიცა ჩემი. 10. ჰრქუა მას იესუ: განბანილსა მას არა უქმს, გარნა ფერკნი ხოლო დაბანად, რამეთუ ყოვლად წმიდა არს იგი, და თქუენცა წმიდა ხართ, არამედ არა ყოველნი. 11. რამეთუ იცოდა იესუ მიმცემელი იგი. ამისთვის თქუა, ვითარმედ: არა ყოველნი წმიდა ხართ.

12. და ოდეს დაჰბანნა ფერკნი მათნი, მოიღო სამოსელი თვისი და ინაჱ-იდგა და მერე ჰრქუა მათ: უწყითა, რად-ესე გიყავ თქუენ? 13. თქუენ მხადით მე: მოძღუარო და უფალო, და კეთილად სთქუთ, რამეთუ ვარ. 14. უკუეთუ მე დაგბანენ ფერკნი, უფალმან და მოძღუარმან, თქუენცა თანა-გაც ურთიერთას დაბანად ფერკთა. 15. რამეთუ სახე მიგვეც თქუენ, რადთა, ვითარცა-ესე მე გიყავ თქუენ, ეგრეთვე თქუენცა ჰყოფდეთ. 16. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა არს მონად უფროდს უფლისა თვისისა, არცა მოციქული უფროდს მომავლინებელისა თვისისა. 17. ესე თუ სცნათ, ნეტარ ხართ, უკუეთუ ჰყოფდეთ ამას. 18. არა თქუენ ყოველთათვის ვიტყვ, რამეთუ მე ვიცნი, რომელნი გამოვირჩიენ, არამედ რადთა წერილნი იგი აღესრულნენ: რომელი ჭამდა ჩემ თანა პურსა, აღიღო ჩემ ზედა ბრჭალი მისი. 19. ამიერითგან გეტყვ თქუენ ვიდრე ყოფადმდე, რადთა, რაჟამს იყოს, გრწმენეს თქუენ, რამეთუ მე ვარ. 20. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ვინმე შეიწყნაროს, რომელი მე მივავლინო, მე შემიწყნარებს; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შეიწყნარებს მომავლინებელსა ჩემსა. 21. ესე თქუა იესუ და შეძრწუნდა სულითა და წამა და თქუა: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ერთმან თქუენგანმან მიმცეს მე. 22. ხედვიდეს უკუე ურთიერთას მოწაფენი და არა იცოდეს, ვისთვის იტყოდა. 23. და იყო ერთი მოწაფეთა მისთაგანი მიყრდნობილ წიაღთა თანა იესუდსთა, რომელი-იგი უყუარდა იესუს. 24. წამ-უყვნა მას სიმონ-პეტრე, რადთა ჰკითხოს, ვინ არს, რომლისათვის იტყვს? 25. ხოლო იგი მიყრდნა მკერდსა იესუდსსა და ჰრქუა მას: უფალო, ვინ არს? 26. მიუგო იესუ და ჰრქუა: რომელსა მე დავაწლო პური და მივსცე, იგი არს. და დააწყო პური იგი და მისცა იუდას სიმონისსა, ისკარიოტელსა. 27. და შემდგომად მიღებისა იუდაისა პურისა მის შევიდა მისა ეშმაკი. და ჰრქუა მას იესუ: რომელი გეგულეების საქმედ, ყავ ადრე. 28. ესე უკუე არავინ ცნა ინაკით-მჯომარეთაგანმან იესუდს თანა, რადსათვის ჰრქუა მას. 29. რამეთუ რომელნიმე ჰგონებდეს: ვინადთგან გუადრუცი იგი იუდას აქუნდა, ვითარმედ ჰრქუა მას

იესუ: იყიდე, რად-იგი გვკმდეს დღესასწაულსა ამას, გინა თუ მიცემად რადმე გლახაკთა. 30. ხოლო მან მიიღო პური იგი და მეყსეულად განვიდა. და იყო ღამე.

31. და ვითარცა განვიდა იუდა, თქუა იესუ: აწ იდიდა ძე კაცისად, და ღმერთიცა იდიდა მის თანა. 32. უკუეთუ ღმერთი იდიდა მის თანა, ღმერთმანცა ადიდოს იგი თავისა თვისისა თანა და მეყსეულად ადიდოს იგი. 33. შვილნო, მცირედ ჟამ თქუენ თანა ვარ. და მეძიედეთ მე, და ვითარცა-იგი ვარქუ პურიათა, ვითარმედ: ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ ჰელ-გეწიფების მოსლვად; და აწ თქუენ გეტყვ. 34. მცნებასა ახალსა მიგცემ თქუენ, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მე შეგიყუარენ თქუენ, რადთა თქუენცა იყუარებოდით ურთიერთას. 35. ამით ცნან ყოველთა, ვითარმედ ჩემნი მოწაფენი ხართ, უკუეთუ იყურებოდით ურთიერთას. 36. ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე: უფალო, ვიდრე ხუალ? ჰრქუა მას იესუ: ვიდრე-იგი მე მივალ, შენ ვერ ძალ-გიც მოსლვად აწ, ხოლო მერმე მომდევდე მე. 37. ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, რადსა ვერ ძალ-მიც მიდევნებად შენდა? აწ სული ჩემი შენთვის დავდვა. 38. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სული შენი ჩემთვის დასდვა? ამენ, ამენ გეტყვ შენ: არღარა ეყივლოს ქათამსა, ვიდრემდის უვარ-მყო მე სამ-გზის.

14

1. ნუ შეძრწუნდებიან გულნი თქუენნი, გრწმენინ ღმრთისად და გრწმენინ ჩემდა მომართ. 2. სახლსა მამისა ჩემისასა სავანე მრავალ არიან. უკუეთუ არა, გარქუმცა თქუენ, ვითარმედ: მე წარვიდე და განგიმზადო თქუენ ადგილი. 3. და უკუეთუ წარვიდე და განგიმზადო თქუენ ადგილი, კუალად მოვიდე და წარგიყვანნე თქუენ თავისა ჩემისა თანა, რადთა სადაცა მე ვიყო, მუნცა თქუენ იყვნეთ. 4. და ვიდრე-იგი მე მივალ, უწყით და გზადცა იგი იცით. 5. ჰრქუა მას თომას: უფალო, არა ვიცი, ვიდრე ხუალ, და ვითარ შემძლებელ ვართ გზისა მის ცნობად? 6. ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ გზად და მე ვარ ჭემმარიტებად და ცხორებად; არავინ მოვიდეს მამისა, გარნა ჩემ მიერ. 7. უკუეთუმცა მიცოდეთ მე, მამადცამცა ჩემი იცოდეთ. ამიერითგან იცით იგი და გინილავს იგი. 8. ჰრქუა მას ფილიპე: უფალო, მიხუენე ჩუენ მამად შენი, და კმა არს ჩუენდა. 9. ჰრქუა მას იესუ: ესოდენ ჟამ თქუენ თანა ვარ, და არა მიცი მე, ფილიპე? რომელმან მიხილა მე, იხილა მამად ჩემი, და შენ ვითარ მეტყვ მე: მიხუენე ჩუენ მამად შენი? 10. არა გრწამსა, რამეთუ მე მამისა თანა ვარ, და მამად ჩემ თანა არს? სიტყუათა რომელთა გეტყვ თქუენ, თავით ჩემით არა გეტყვ, არამედ მამად ჩემი, რომელი ჩემ თანა არს, იგი იქმს საქმესა. 11. გრწამსა, რამეთუ მე მამისა თანა ვარ, და მამად ჩემ თანა არს? უკუეთუ არა, საქმეთა ამათგან გრწმენინ ჩემი. 12. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, საქმესა რომელსა მე ვიქმ, მანცა ქმნეს და უფროდსილა ამისსა ქმნეს, რამეთუ მე მამისა მივალ. 13. და რადცა ითხოვოთ სახელითა ჩემითა, იგი ვყო, რადთა იდიდოს მამად ძისა თანა. 14. და უკუეთუ რაოდენი ითხოვოთ სახელითა ჩემითა, მე ვყო.

15. უკუეთუ გიყუარ მე, მცნებანი ჩემნი დაიმარხენით. 16. და მე ვჰკითხო მამასა ჩემსა, და სხუად ნუგეშინის-მცემელი მოგივლინოს თქუენ, რადთა თქუენ თანა დაადგრეს უკუნისამდე. 17. სული იგი ჭემმარიტებისად, რომელი სოფელსა ვერ ჰელ-ეწიფების მოღებად, რამეთუ არა ჰხედავს მას, არცა იცის იგი, ხოლო

თქვენ იცით იგი, რამეთუ თქვენ თანა არს და თქვენ თანა იყოს. 18. არა დაგიტევნე თქვენ ობლად, მოვიდე თქვენდა. 19. მცირედლა, და სოფელი ესე არა მხედვიდეს, ხოლო თქვენ მხედვიდეთ მე, რამეთუ მე ცხოველ ვარ, და თქვენცა ცხოველ იყვნეთ. 20. მას დღესა შინა სცნათ თქვენ, რამეთუ მე მამისა ჩემისა თანა, და თქვენ ჩემ თანა, და მე თქვენ შორის. 21. რომელსა აქუნდენ მცნებანი ჩემნი და დაიმარხნეს იგინი, იგი არს, რომელსა უყუარ მე. ხოლო რომელსა უყუარდე მე, საყუარელ იყოს მამისა ჩემისა მიერ, და მეცა შევიყუარო იგი და გამოუცხადო მას თავი ჩემი. 22. ჰრქუა მას იუდა, არა ისკარიოტელმან: უფალო, რად არს, რამეთუ ჩუენ გამოგვცხადებ თავსა შენსა და არა სოფელსა? 23. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: უკუეთუ ვისმე უყუარდე მე, სიტყუანი ჩემნი დაიმარხნეს, და მამამანცა ჩემმან შეიყუაროს იგი, და მოვიდეთ მისა და მის თანა დავადგრეთ. 24. ხოლო რომელსა არა უყუარდე მე, სიტყუანი ჩემნი არა დაიმარხნეს; და სიტყუანი, რომელ გესმიან, არა ჩემნი არიან, არამედ მომავლინებელისა ჩემისა მამისანი.

25. ამას გეტყოდე თქვენ, რამეთუ თქვენ თანა ვიყავ. 26. ხოლო ნუგემინის-მცემელი იგი სული წმიდად, რომელი მოავლინოს სახელითა ჩემითა მამამან, მან გასწაოს თქვენ ყოველი და მოგაჯსენოს თქვენ ყოველი, რაოდენი გარქუ თქვენ. 27. მშუდობასა დაგიტევებ თქვენ, მშუდობასა ჩემსა მიგცემ თქვენ; არა ვითარ სოფელმან მისცის, მიგცემ თქვენ. ნუ შეძრწუნდებიან გულნი თქვენნი, ნუცა ეშინინ. 28. გესმა, რამეთუ გარქუ თქვენ: წარვალ და მოვიდე თქვენდა. უკუეთუმცა გიყუარდი მე, გიხაროდამცა, რამეთუ მივალ მამისა ჩემისა, რამეთუ მამად ჩემი უფროდს ჩემსა არს. 29. და აწ გარქუ თქვენ, ვიდრე ყოფადმდე, რადთა, რაჟამს იყოს, გრწმენეს. 30. არღარა მრავალსა ვიტყოდი თქვენ თანა, რამეთუ მოვალს მთავარი იგი ამის სოფლისადა და ჩემ თანა პოოს არარად. 31. არამედ რადთა ცნას სოფელმან, რამეთუ მიყუარს მე მამად, და ვითარცა მამცნო მე მამამან, ეგრეთცა ვყო. აღდევით და წარვიდეთ ამიერ.

15

1. მე ვარ ვენაჰი ჭემმარიტი, და მამად ჩემი მოქმედი არს. 2. ყოველმან რტომან რომელი ჩემ თანა არს და არა მოიღოს ნაყოფი, აღიღოს იგი; და ყოველმან რომელმან მოიღოს ნაყოფი, განწმიდოს იგი, რადთა უფროდსი ნაყოფი გამოიღოს. 3. ხოლო თქვენ აწვე წმიდა ხართ სიტყუთა მით, რომელსა გეტყოდე თქვენ. 4. დაადგერით თქვენ ჩემთანა, და მე თქვენ თანა: ვითარცა-იგი ნასხლევსა ვერ კელ-ეწიფების ნაყოფისა გამოღებად თავით თუსით, უკუეთუ არა ეგოს ვენაჰსა ზედა, ეგრეთვე არცა თქვენ, უკეთუ არა დაადგრეთ ჩემთანა. 5. მე ვარ ვენაჰი და თქვენ რტონი. რომელი დაადგრეს ჩემ თანა, და მე მის თანა, ამან მოიღოს ნაყოფი მრავალი, რამეთუ თვნიერ ჩემსა არარად ძალ-გიც ყოფად არცა ერთი. 6. უკუეთუ ვინმე არა დაადგრეს ჩემ თანა, განვარდეს გარე, ვითარცა ნასხლევი, და განკმეს, და შევრიბონ იგი და ცეცხლსა დაასხან, და დაიწუას. 7. უკეთუ დაადგრეთ ჩემ თანა, და სიტყუანი ჩემნი თქვენ თანა ეგნენ, რადცა გინდეს, ითხოვეთ, და გეყოს თქვენ. 8. ამით იდიდოს მამად ჩემი, რადთა

ნაყოფი მრავალი გამოიღოთ და იყვნეთ ჩემდა მოწაფე. 9. ვითარცა შემიყუარა მე მამამან, მეცა შეგიყუარენ თქვენ, დაადგერთ სიყუარულსა ჩემსა ზედა. 10. უკუეთუ მცნებანი ჩემნი დაიმარხნეთ, ჰკიეთ სიყუარულსა ზედა ჩემსა, ვითარცა მე მცნებანი მამისა ჩემისანი დავიმარხენ და ვჰკიე სიყუარულსა ზედა მისსა. 11. ამას გეტყოდეთ თქვენ, რადთა სიხარული ჩემი თქვენ თანა ეგოს, და სიხარული თქუენი სავსებით იყოს. 12. რამეთუ ესე არს მცნებად ჩემი, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მე შეგიყუარენ თქვენ. 13. უფროდსი ამისსა სიყუარული არავის აქუს, რადთა სული თვისი დადვას მეგობართა თვისთათვის. 14. თქვენ მეგობარნი ჩემნი ხართ, უკუეთუ ჰყოთ, რომელსა-ესე გამცნებ თქვენ. 15. არღარა გეტყვ თქვენ მონად, რამეთუ მონამან არა იცინ, რასა იქმნ უფალი მისი. ხოლო თქვენ გარქუ მეგობრად, რამეთუ ყოველი, რაოდენი მესმა მამისა ჩემისაგან, გაუწყე თქვენ. 16. არა თქვენ გამოძირჩიეთ მე, არამედ მე გამოვიჩინე თქვენ და დაგადგინენ თქვენ, რადთა თქვენ წარხვდეთ და ნაყოფი გამოიღოთ, და ნაყოფი თქუენი ეგოს სავსებით, რადთა, რად-იგი სთხოვთ მამასა ჩემსა სახელითა ჩემითა, მოგცეს თქვენ. 17. ამას გამცნებ თქვენ, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას.

18. უკეთუ სოფელი გძულობს თქვენ, უწყოდეთ, რამეთუ პირველად მე მომიძულა. 19. უკუეთუმცა სოფლისაგანნი იყვენით, სოფელიმცა თვისთა ჰყუარობდა; რამეთუ არა სოფლისაგანნი ხართ თქვენ, არამედ მე გამოვიჩინე თქვენ სოფლისაგან, ამისთვის სძულთ თქვენ სოფელსა. 20. მოიკსენეთ სიტყუად იგი, რომელ გარქუ თქვენ: არა არს მონად უფროდს უფლისა თვისისა. უკუეთუ მე მდევნეს, თქუენცა გდევნენ; უკუეთუ სიტყუანი ჩემნი დაიმარხნეს, თქუენნიცა დაიმარხნენ. 21. არამედ ესე ყოველი გყონ თქვენ სახელისა ჩემისათვის, რამეთუ არა იციან მომავლინებელი ჩემი. 22. უკუეთუმცა არა მოვედ და ვეტყოდეთ მათ, ცოდვადმცა არა აქუნდა; ხოლო აწ მიზეზი არა აქუს ცოდვათა მათთათვის. 23. რომელსა ვსძულდეთ მე, მამადცა ჩემი სძულს. 24. უკუეთუმცა არა ვქმნენ საქმენი იგი მათ შორის, რომელნი სხუამან არავინ ქმნა, ცოდვადმცა არა აქუნდა. ხოლო აწ მიხილეს და მომიძულეს მეცა და მამადცა ჩემი. 25. არამედ რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი, რომელი სჯულსა მათსა წერილ არს, რამეთუ: მომიძულეს მე ცუდად. 26. ხოლო რაჟამს მოვიდეს ნუგეშინის-მცემელი იგი, რომელი მე მოვაგლინო თქუენდა მამისა ჩემისა მიერ, სული ჭეშმარიტებისად, რომელი მამისაგან გამოვალს, მან წამოს ჩემთვის. 27. და თქუენცა მოწამე ხართ, რამეთუ დასაბამითგან ჩემ თანა ხართ.

16

1. ამას გეტყოდეთ თქვენ, რადთა არა დაჰბრკოლდეთ. 2. კრებულისაგან განგასხნენ თქვენ. არამედ მოვალს ჟამი, რადთა ყოველმან რომელმან მოგწყვდნეს თქვენ, ჰკონებდეს, ვითარმედ მსხუერპლი შეწირა ღმრთისა. 3. და ესე გიყონ თქვენ, რამეთუ არა იციან მომავლინებელი ჩემი მამად, არცა მე. 4. არამედ ამას გეტყოდეთ თქვენ, რადთა რაჟამს მოიწიოს ჟამი იგი, მოიკსენოთ მათი, რამეთუ მე გარქუ თქვენ. ესე პირველითგან არა გარქუ თქვენ, რამეთუ თქვენ თანა ვიყავ. 5. ხოლო აწ მივალ მომავლინებელისა ჩემისა, და არავინ თქუენგანი მკითხავს მე, ვითარმედ: ვიდრე ხუალ? 6. არამედ ამას რად გეტყოდეთ თქვენ, მწუხარებამან აღავსნა გულნი თქუენნი. 7. არამედ მე ჭეშმარიტსა გეტყვ თქვენ: უმჯობეს არს თქუენდა, რადთა მე წარვიდე; უკუეთუ

მე არა წარვიდე, ნუგეშინის-მცემელი იგი არა მოვიდეს თქუენდა; უკუეთუ მე წარვიდე, მოვავლინო იგი თქუენდა. 8. და მოვიდეს იგი და ამხილოს სოფელსა ცოდვისათჳს და სიმართლისათჳს და სასჯელისათჳს: 9. ცოდვისათჳს ესრეთ, რამეთუ არა ჰრწმენა ჩემდა მომართ; 10. ხოლო სიმართლისათჳს, რამეთუ მე მამისა ჩემისა მივალ, და არღარა მხედვიდეთ მე; 11. ხოლო სასჯელისათჳს, რამეთუ მთავარი იგი ამის სოფლისად დასჯილ არს. 12. ფრიადლა მაქუს სიტყუად თქუენდა, არამედ აწ არღარა ძალგიც ტვრთვად. 13. ხოლო ოდეს მოვიდეს სული იგი ჭეშმარიტებისად, გიძლოდის თქუენ ჭეშმარიტებასა ყოველსა, რამეთუ არა იტყოდის თავით თჳსით, არამედ რაოდენი-რად ესმეს, იტყოდის და მომავალი იგი ვითხრას თქუენ. 14. მან მე მადიდოს, რამეთუ ჩემგან მიიღოს და ვითხრას თქუენ. 15. ყოველი, რაოდენი აქუს მამასა, ჩემი არს; და ამისთჳს გარქუ თქუენ, რამეთუ: ჩემგან მიიღოს და ვითხრას თქუენ. 16. მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედლა, და მიხილოთ მე, რამეთუ მე მივალ მამისა ჩემისა. 17. ჰრქუეს უკუე მოწაფეთა მისთა ურთიერთას: რად არს, რომელსა-ესე მეტყვს ჩუენ: მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედლა, და მიხილოთ მე, და რამეთუ მე მივალ მამისა ჩემისა? 18. და იტყოდეს უკუე: რად არს ესე „მცირედ“? არა უწყით, რასა იტყვს. 19. გულისკმა-ყო იესუ, რამეთუ უნდა ვითხვის, და ჰრქუა მათ: ამისთჳს გამოეძიებთა ურთიერთას, რამეთუ ვთქუ: მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედ, და მიხილოთ მე? 20. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ სტიროდით და ჰგოდებდეთ თქუენ, ხოლო სოფელსა უხაროდის, და თქუენ სწუხდეთ, არამედ მწუხარებად თქუენი სიხარულად გარდაიქცეს. 21. დედაკაცი რაჟამს შობნ, მწუხარე არნ, რამეთუ მოიწია ჟამი მისი. ხოლო რაჟამს შვის ყრმად, არღარა მოეწენის ჭირი იგი სიხარულითა მით, რამეთუ იშვა კაცი სოფელსა შინა. 22. ხოლო თქუენ აწ ჭირი გაქუს. და მერმე კუალად გიხილნე თქუენ, და უხაროდის გულთა თქუენთა, და სიხარული თქუენი არავინ მიგიღოს თქუენგან. 23. და მას დღესა შინა მე არარად მკითხოთ. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ რაოდენიცა-რად სთხოოთ მამასა სახელითა ჩემითა, მოგცეს თქუენ. 24. აქამომდე არარად ვითხოვიეს სახელითა ჩემითა. ითხოვდით და მოიღოთ, რადთა სიხარული თქუენი სავსებით იყოს. 25. ამას იგავით გეტყოდე თქუენ. ხოლო მოვალს ჟამი, ოდეს არღარა იგავით გეტყოდი თქუენ, არამედ განცხადებულად მამისა ჩემისათჳს ვითხრა თქუენ. 26. მას დღესა შინა ითხოოთ სახელითა ჩემითა, და არა გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: მე ვჰკითხო მამასა ჩემსა თქუენთჳს. 27. რამეთუ თჳთ მამასა ჩემსა უყუართ თქუენ, რამეთუ თქუენ მე შემიყუარეთ და გრწმენა რამეთუ მე ღმრთისაგან გამოვედ. 28. გამოვედ მამისაგან და მოვედ სოფლად და კუალად დაუტეობ სოფელსა და მივალ მამისა. 29. ჰრქუეს მას მოწაფეთა მისთა: აჰა აწ განცხადებულად იტყვ და იგავსა არცა ერთსა რას იტყვ. 30. და აწ უწყით ჩუენ, რამეთუ ყოველივე იცი და არა გიკმს, რადთა გკითხოს ვინმე. ამის გამო გურწამს, რამეთუ ღმრთისაგან გამოხუედ. 31. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: აწ სამე გრწამს? 32. აჰა მოვალს ჟამი და მოწევნულ არს, რამეთუ განიბნინეთ კაცად-კაცადი თჳსად ადგილად და მე მარტოდ დამიტეოთ; და არა ვარ მე მარტოდ, არმედ მამად ჩემი ჩემ თანა არს. 33. ამას გეტყოდე თქუენ, რადთა ჩემ თანა მშდობად გაქუნდეს. სოფელსა ამას ჭირი გაქუს, არამედ ნუ გეშინინ, რამეთუ მე მიძლევიეს სოფელსა.

1. ამას იტყვოდა იესუ და აღიხილნა თუალნი თჳსნი ზეცად და თქუა: მამაო, მოიწია ჟამი ჩემი, ადიდე ძე შენი, რადთა ძემანცა შენმან გადიდოს შენ. 2. ვითარცა-ესე მოეც მას ჳელმწიფებად ყოველთა ჳორციელთად, რადთა ყოველი რომელი მოეც მას, მისცეს მათ ცხორებად საუკუნოდ. 3. და ესე არს ცხორებად საუკუნოდ, რადთა გიცოდინა შენ მხოლოდ ჳემმარიტი ღმერთი და რომელი მოავლინე იესუ ქრისტე. 4. მე გადიდე შენ ქუეყანასა ზედა, საქმე აღვასრულე, რომელი მომეც მე, რადთა ვყო. 5. და აწ მადიდე მე, მამაო, თავისა შენისა თანა დიდებითა მით, რომელი მაქუნდა წინაშე შენსა უწინარეს სოფლის დაბადებისა. 6. გამოუცხადე სახელი შენი ვაცთა, რომელნი მომცენ მე სოფლისა ამისგან; შენნი იყვნეს და მე მომცენ იგინი, და სიტყუდ შენი დაუმარხავს. 7. და აწ უცნობიეს, რამეთუ ყოველი, რომელი მომეც მე, შენგან არს. 8. რამეთუ სიტყუანი, რომელნი მომცენ მე, მივსცენ მათ, და მათ მიიხუნეს და ცნეს ჳემმარიტად, რამეთუ შენგან გამოვედ, და ჳრწმენა, რამეთუ შენ მომავლინე მე. 9. მე მათთჳს გკითხავ; არა თუ სოფლისათჳს გკითხავ, არამედ მათთჳს, რომელნი მომცენ მე, რამეთუ შენნი არიან. 10. და ჩემი ყოველი შენი არს, და შენი ჩემი არს, და დიდებულ ვარ მე მათ შორის. 11. და არღარა ვარ მე სოფელსა ამას, და ესენი სოფელსა შინა არიან, და მე შენდა მოვალ. მამაო წმიდაო, დაიცვენ ესენი სახელითა შენითა, რომელნი მომცენ მე, რადთა იყვნენ ერთობით, ვითარცა ჩუენ. 12. ოდეს ვიყავ მათ თანა სოფელსა შინა, მე ვსცევდ მათ სახელითა შენითა; რომელნი მომცენ მე, დავიცვენ, და არავინ მათგანი წარწყმდა, გარნა ძე იგი წარწყმედისად, რადთა წერილი აღესრულოს. 13. ხოლო აწ შენდა მოვალ და ამას ვიტყვ სოფელსა შინა, რადთა აქუნდეს მათ სიხარული ჩემი სავსებით. 14. მე მივსცენ მათ სიტყუანი შენნი, და სოფელმან მოიძულნა იგინი, რამეთუ არა არიან სოფლისა ამისგანნი, ვითარცა მე არა ვარ სოფლისა ამისგან. 15. არა ვიტყვ, რადთა აღიხუნე იგინი სოფლისაგან, არამედ რადთა დაიცვენ იგინი ბოროტისაგან. 16. სოფლისაგანნი არა არიან, ვითარცა მე არა სოფლისაგანი ვარ. 17. წმიდა-ყვენ ესენი ჳემმარიტებითა, რამეთუ სიტყუად შენი ჳემმარიტ არს. 18. ვითარცა მომავლინე მე სოფლად, მეცა წარვაკლინებ მათ სოფლად. 19. და მათთჳს წმიდა-ვჳყოფ თავსა ჩემსა, რადთა იგინიცა იყვნენ წმიდა ჳემმარიტებით. 20. და არა ამათთჳს ხოლო გკითხავ, არამედ ყოველთათჳს, რომელთა ჳრწმენეს სიტყუთა მათითა ჩემდა მომართ; 21. რადთა ყოველნი ერთ იყვნენ, ვითარცა შენ, მამაო, ჩემდამო, და მე შენდამი, რადთა იგინიცა ჩუენ შორის ერთ იყვნენ, რადთა სოფელსა ჳრწმენეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე. 22. და მე დიდებად, რომელი მომეც მე, მივეც მათ, რადთა იყვნენ ერთ, ვითარცა ჩუენ ერთ ვართ. 23. მე მათ შორის, და შენ ჩემ თანა, რადთა იყვნენ სრულ ერთობითა, და რადთა უწყოდის სოფელმან, რამეთუ შენ მომავლინე მე და შეიყუარენ იგინი, ვითარცა მე შემიყუარე. 24. მამაო, რომელნი-ესე მომცენ მე, მნებავს, რადთა, სადაცა მე ვიყო, იგინიცა ჩემ თანა იყვნენ, რადთა ხედვიდენ დიდებასა ჩემსა, რომელი მომეც მე, რამეთუ შემიყუარე მე უწინარეს სოფლის დაბადებისა. 25. მამაო მართალო, და სოფელმან შენ არა გიცნა, ხოლო მე გიცან შენ, და მათცა ცნეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე. 26. და ვაუწყე სახელი შენი და ვაუწყე, რადთა სიყუარულითა მით რომლითა შემიყუარე მე, მათ შორის იყოს, და მე მათ თანა.

18

1. ესე თქუა იესუ და გამოვიდა მოწფითურთ თჳსით წიაღ ჳევსა მას ნაძოვანსა, სადაცა-იგი იყო მტილი, რომელსა შევიდა თავადი და მოწაფენი მისნი. 2.

იცოდა იუდაცა, მიმცემელმან მისმან, ადგილი იგი, რამეთუ მრავალ-გზის შესრულ იყო მუნ იესუ მოწაფითურთ თჳსით. 3. ხოლო იუდა წარიყვანა ერი და მღდელთ-მოძღუართა და ფარისეველთაგან მსახურნი და მოვიდა მუნ სანთლებითა და ლამპრებითა და საჭურველითა. 4. ხოლო იესუ იცოდა ყოველი იგი მომავალი მის ზედა, გამოვიდა და ჰრქუა მათ: ვის ეძიებთ? 5. მიუგეს და ჰრქუეს მას: იესუს ნაზარეველსა. ჰრქუა მათ იესუ: მე ვარ. დგა იუდაცა, მიმცემელი იგი მისი, მათ თანა. 6. და ვითარცა ჰრქუა მათ: მე ვარ, გარეუკუნიქცეს და დაეცნეს ქუეყანასა. 7. მერმე კუალად ჰკითხა მათ: ვის ეძიებთ? და მათ ჰრქუეს მას: იესუს ნაზარეველსა. 8. ჰრქუა მათ იესუ: გარქუ თქუენ, ვითარმედ: მე ვარ. უკუეთუ მე მეძიებთ, უტევებით ესენი, წარვიდენ. 9. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი, რომელი თქუა, ვითარმედ: რომელნი მომცენ მე, არა წარვწყმიდე მათგანი არცა ერთი. 10. ხოლო სიმონ-პეტრეს აქუნდა მახვლი, აღმოიკადა იგი და სცა მონასა მღდელთ-მოძღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი მარჯუენე. ხოლო იყო სახელი მონისად მის მალქოზ. 11. ჰრქუა იესუ პეტრეს: დადევ მახვლი ქარქაშსა! სასუმელი, რომელი მომცა მე მამამან, არა შევსუა იგი?

12. ხოლო კრებულმან მან და ათასისთავმან და მსახურთა მათ ჰურიათამან შეიპყრეს იესუ და შეკრეს იგი. 13. და მიიყვანეს იგი პირველად ანნადსა, რამეთუ იყო სიმამრი კაიაფადსი, რომელი იყო მღდელთ-მოძღუარი მის წელიწადისად. 14. ხოლო ესე კაიაფა იყო, რომელმან აზრახა ჰურიათა, ვითარმედ: უმჯობეს არს კაცისა ერთისა სიკუდილი ერისათჳს. 15. მისდევდა იესუს სიმონ-პეტრე და სხუად იგი მოწაფეჲ. ხოლო მოწაფე იგი ერთი მეცნიერ იყო მღდელთ-მოძღურისა და შევიდა იესუდს თანა ეზოსა მღდელთ-მოძღურისასა. 16. ხოლო პეტრე დგა კარსა თანა გარეშე. განვიდა ერთი იგი მოწაფე, რომელი იყო მეცნიერ მღდელთ-მოძღურისა, და ჰრქუა მეკარესა მას დედაკაცსა და შეიყვანა პეტრე. 17. ჰრქუა მკვევალმან მან მეკარემან პეტრეს: ნუუკუე შენცა მოწაფეთაგანი ხარ მის კაცისათად? ხოლო პეტრე თქუა: არა ვარ. 18. დგეს მონანი იგი და მსახურნი მღდელთ-მოძღუართანი, და ნაკუერცხალი აღევზნა, რამეთუ ყინელი იყო, და ტფებოდეს. დგა მათ თანა პეტრეცა და ტფებოდა. 19. ხოლო მღდელთ-მოძღუარმან მან ჰკითხა იესუს მოწაფეთა მისთათჳს და მოძღურებისა მისისათჳს. 20. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მე განცხადებულად ვეტყოდე სოფელსა და მე მარადის ვასწავებდ შესაკრებელსა და ტაძარსა შინა, სადა-იგი ყოვლადვე ჰურიანი შეკრებიან, ხოლო ფარულად არარას ვეტყოდე. 21. რადსა მკითხავ მე? ჰკითხე მათ, რომელთა ესმოდა, რასა ვასწავებდ მათ. აჰა ამათ იციან, რასა-იგი ვეტყოდე მათ. 22. და ვითარცა ესე თქუა იესუ, ერთმან მსახურთაგანმან მუნ მდგომარემან სცა ყურიმალსა იესუს და ჰრქუა: ესრეთ სიტყუას-უგება მღდელთ-მოძღუარსა? 23. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ ბოროტსა ვიტყოდე, წამე ბოროტისათჳს; უკუეთუ კეთილსა, რადსათჳს მცემ? 24. და მიავლინა იგი ანა კრული კაიაფადსა, მღდელთ-მოძღურისა. 25. ხოლო სიმონ-პეტრე დგა და ტფებოდა. ჰრქუეს მას მუნ მდგომარეთა მათ: ნუუკუე შენცა მოწაფეთა მისთაგანი ხარ? ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: არა ვარ. 26. ჰრქუა მას ერთმან მონათაგანმან მღდელთ-მოძღურისამან – ნათესავი იყო მისი, რომელსა-იგი პეტრე წარჰკუეთა ყური – არა მე გინილუა მტილსა მას შინა მის თანა? 27. და კუალად უვარ-ყო პეტრე. და მეყსეულად ქათამმან იყივლა.

28. და მოიყვანეს იესუ კაიაფადსით ტაძრად. და იყო განთიად. და იგინი არა

შევიდეს ტაძრად, რადთა არა შეიგინნენ, არამედ რადთა ჭამონ პასექი. 29. გამოვიდა პილატე მათა გარე და ჰრქუა მათ: რასა შესმენასა მოიღებთ კაცისა ამისა ზედა? 30. მიუგეს და ჰრქუეს მას: უკუეთუმცა არა ბოროტის-მოქმედი იყო, არამცა მიგეცით შენ ეგე. 31. ჰრქუა მათ პილატე: მიიყვანეთ ეგე თქუენ და სჯულისა თქუენისაებრ განიკითხეთ ეგე. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: ჩუენდა არავისი ჯერ-არს მოკლვად. 32. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი იესუდსი, რომელ თქუა და აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ეგულებოდა მოსიკუდიდ. 33. კუალად უკუე შევიდა პილატე ტაძრად და შეხადა იესუს და ჰრქუა მას: შენ ხარა მეუფეჲ ჰურიათად? 34. ჰრქუა მას იესუ: შენ თავით თვისით იტყვ მაგას, ანუ სხუათა გითხრეს ჩემთვის? 35. მიუგო პილატე და ჰრქუა მას: ნუუკუე მე ჰურიად ვარა? ნათესავთა შენთა და მღდელთ-მოძღუართა მოუცემიხარ შენ ჩემდა. რად გიქმნიეს? 36. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მეუფებად ჩემი არა ამის სოფლისაგანი არს. უკუეთუმცა ამის სოფლისაგანი იყო მეუფებად ჩემი, მსახურნიმცა ჩემნი იღუწიდეს ჩემთვის, რადთა არამცა მიგეცი ჰურიათა. ხოლო აწ მეუფებად ჩემი არა არს ამიერ სოფლით. 37. ჰრქუა მას პილატე: უკუეთუ მეუფეჲ ხარ შენ? ჰრქუა მას იესუ: შენ იტყვ, რამეთუ მეუფე ვარ მე. ამისთვის შობილ ვარ და ამისათვის მოვივლინე სოფლად, რადთა ვწამო ჭეშმარიტი. ყოველი რომელი ჭეშმარიტებისგან იყოს, ისმინოს ჳმისა ჩემისად. 38. ჰრქუა მას პილატე: რად არს ჭეშმარიტებად? და ვითარცა ესე თქუა, კუალად გამოვიდა და ჰრქუა ჰურიათა მათ: მე არცა ერთსა ბრალსა ვჰპოვებ ამის თანა. 39. ხოლო არს ჩუეულებად თქუენი, რადთა ერთი მიგიტეო თქუენ დღესასწაულსა ამას. გნებაგსა, რადთა მიგიტევო თქუენ მეუფეჲ ჰურიათად? 40. კუალად უკუე ღაღატყვეს ყოველთა და თქუეს: ნუ ეგე, არამედ ბარაბა. და იყო ესე ბარაბა ავაზაკი.

19

1. მაშინ მოიყვანა პილატე იესუ და ტანჯა იგი. 2. და ერისაგანთა მათ შეთხზეს გვრგვნი ეკალთაგან და დაადგეს თავსა მისსა და სამოსელი ძოწეული შეჰმოსეს მას. 3. და მოვიდიან მისა და ეტყვედ მას: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო! და სცემდეს ყურიძალსა. 4. გამოვიდა უკუე კუალად გარე პილატე და ჰრქუა მათ: აჰა გამოვიყვანო იგი გარე თქუენდა, რადთა სცნათ, რამეთუ მის თანა არცა ერთი ბრალი ვპოე. 5. გამოვიდა იესუ გარე, და ედგა ეკლისა იგი გვრგვნი და ძოწეული სამოსელი. და ჰრქუა მათ პილატე: აჰა კაცი იგი! 6. და ვითარცა იხილეს იგი მღდელთ-მოძღუართა მათ და მსახურთა, ღაღად-ყვეს და თქუეს: ჯუარს-აცუ, ჯუარს-აცუ ეგე! ჰრქუა მათ პილატე: მიიყვანეთ ეგე თქუენ და ჯუარს-აცუთ, რამეთუ მე მაგის თანა ბრალსა არარას ვჰპოვებ. 7. მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: ჩუენ სჯული გუაქუს და, სჯულისა ჩუენისაებრ თანა-აც სიკუდილი, რამეთუ თავი თვისი ძედ ღმრთისა ყო. 8. ვითარცა ესმა სიტყუად ესე პილატეს, უფროდს შეეშინა. 9. და შევიდა კუალად მუნვე ტაძრად და ჰრქუა იესუს: ვინად ხარ შენ? ხოლო იესუ სიტყუად არა მიუგო მას. 10. ჰრქუა მას პილატე: მე არას მეტყვა? ანუ არა უწყია, რამეთუ კელმწიფებად მაქუს ჯუარს-ცუმად შენდა და კელმწიფებად მაქუს განტევებად შენდა? 11. ჰრქუა მას იესუ: არა გაქუს კელმწიფებად ჩემი არცა ერთი, უკუეთუმცა არა მოცემულ იყო შენდა ზეგარდამო. ამისათვის მიმცემელსა ჩემსა შენდა უდიდესი ცოდვად აქუს. 12. ამის გამო პილატეს უნდა განტევებად მისი, ხოლო ჰურიანი იგი ღაღადებდეს და იტყოდეს: უკუეთუ ეგე განუტეო, არა ხარ მოყუარე კეისრისად, რამეთუ ყოველი, რომელი მეუფედ იტყვნ თავსა თვისსა, სიტყუას-უგებნ კეისარსა. 13. ხოლო პილატეს რად ესმა სიტყუად ესე,

გამოიყვანა იესუ გარე და დაჯდა იგი საყდართა ზედა, ადგილსა მას, რომელსა
ჰრქჳან ქვაფენილ, ხოლო ებრაელებრ კაპპათა. 14. და იყო პარასკევი
პასქადსად, და ჟამი იყო მეექვსე. ჰრქჳა პილატე ჰურიათა მათ: აჰა მეუფე
თქუენი! 15. ხოლო იგინი ღაღადებდეს და იტყოდეს: აღიღე, აღიღე და ჟუარს-
აცუ ეგე! ჰრქჳა მათ პილატე: მეუფე თქუენი მე ჟუარს-ვაცუაა? მიუგეს
მღდელთ-მოძღუართა მათ და ჰრქჳეს: არა გვვის ჩვენ მეუფე, გარნა კეისარი.
16. მაშინ მისცა იგი მათ, რადთა ჟუარს-ეცუას. ხოლო მათ წარიყვანეს იესუ.

17. და ეკიდა თვთ ჟუარი თვისი, და განვიდა ადგილსა მას თხემისა, რომელსა
ჰრქჳან ებრაელებრ გოლგოთა. 18. და მუნ ჟუარს-აცუეს იგი, და მის თანა
სხუანი ორნი ამიერ და იმიერ და შორის იესუ. 19. და დაწერა პილატე ფიცარი
და დასდვა ჟუარსა მას ზედა. და იყო წერილი ესრე: იესუ ნაზარეველი, მეუფე
ჰურიათად. 20. ესე ფიცარი მრავალთა ჰურიათა აღმოიკითხეს, რამეთუ
მახლობელ იყო ქალაქსა ადგილი იგი, სადა ჟუარს-აცუეს იესუ. და იყო
წერილი ებრაელებრ და ჰრომაელებრ და ბერძლ. 21. ეტყოდეს უკუე პილატეს
მღდელთ-მოძღუარნი იგი ჰურიათანი: ნუ დასწერ მეუფედ ჰურიათა, არამედ
ვითარმედ მან თქუა: მეუფე ჰურიათად ვარი მე. 22. ჰრქჳა მათ პილატე:
რომელი დავწერე, დავწერე.

23. და ერისაგანთა მათ, რომელთა ჟუარს-აცუეს იესუ, მოიღეს სამოსელი მისი
და განიყვეს ოთხად ნაწილად, თითოეულმან ერისაგანმან ნაწილი. ხოლო
კუართი იგი, რომელი იყო უკერველ, ზეით გამოქსოვილ ყოვლად. 24. თქუეს
უკუე ურთიერთას: არა განვხიოთ ესე, არამედ წილ-ვიგდოთ ამას ზედა, ვისაცა
იყოს, რადთა აღესრულოს წერილი იგი: განიყვეს სამოსელი ჩემი თავისა
მათისა და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი. ერისაგანთა მათ ესე ყვეს. 25.
ხოლო დგეს ჟუარსა მას თანა იესუდსა დედად მისი და დედისა მისისად,
მარიამ კლეოპადსი, და მარიამ მაგდალენელი. 26. ხოლო იესუ ვითარცა იხილა
დედად თვისი და მოწაფე იგი, რომელი უყუარდა, წინაშე მდგომარენი, ჰრქჳა
დედასა თვისსა: დედაკაცო, აჰა ძე შენი! 27. და მერმე მოწაფესა მას ჰრქჳა: აჰა
დედად შენი! და მიერთგან წარიყვანა იგი მოწაფემან მან თვისთა თანა. 28.
ამისა შემდგომად იხილა იესუ, რამეთუ ყოველივე აღსრულებულ არს. და
რადთა აღესრულოს წერილი იგი, თქუა: მწყურის. 29. დგა მუნ ჭურჭელი ძმრითა
სავსე. და მათ ღრუბელი აღავსეს ძმრითა მით უსუჰსა თანა და დაადგეს
ლერწამი და მიუპყრეს პირსა მისსა. 30. და ოდეს მიიღო ძმარი იგი იესუ, თქუა:
ესეცა წერილი აღსრულებულ არს. და მიიდრიკა თავი და განუტევა სული.

31. ხოლო ჰურიათა მათ, რამეთუ პარასკევი იყო, რადთა არა დაადგრეს გუამი
მისი ჟუარსა ზედა შაბათადმდე, რამეთუ იყო დიდ დღე იგი შაბათისად მის,
ჰკითხეს პილატეს, რადთა წვნი მათნი განუტეხნენ და გარდამოიხუნენ. 32.
მოვიდეს ერისაგანნი იგი და პირველისანი მის განუტეხნეს წვნი, და ერთისად
მის ეგრეთვე, რომელნი ჟუარ-ცუმულ იყვნეს მის თანა. 33. ხოლო მო-რად-
ვიდეს იესუდსა და იხილეს იგი, რამეთუ მომკუდარ იყო, არა განუტეხნეს წვნი
მისნი, 34. არამედ ერთმან ერისაგანმან ლახურიითა უგუმირა გუერდსა მისსა,
და მეყსეულად გარდამოჳდა სისხლი და წყალი. 35. და რომელმან იხილა, წამა,
და ჭემმარიტ არს წამებად მისი, და მან უწყის, რამეთუ ჭემმარიტსა იტყვს,
რადთა თქუენცა გრწმენეს. 36. რამეთუ იყო ესე, რადთა წერილი აღესრულოს,
ვითარმედ: ძუალი მისი არა შეიმუსროს. 37. და სხუად წერილი იტყვს: იხილონ,

რომელსა-იგი უგმირეს.

38. ამისა შემდგომად ჰკითხა პილატეს იოსებ, რომელი იყო არიმათიადთ, რამეთუ იყო იგი მოწაფე იესუდსი ფარულად, შიშისათჳს ჰურიათაჲსა რადთა აღიღოს გუამი იესუდსი. და უბრძანა მას პილატე, მოვიდა და აღიღო გუამი მისი. 39. მოვიდა ნიკოდიმოსცა, რომელი-იგი მოსრულ იყო იესუდსა ღამე პირველ, და მოიღო აღრეული მურისა და ალოდსად ვითარ ასი ლიტრაჲ. 40. და მოიღეს გუამი იესუდსი და შეგრაგნეს იგი ტილოებითა სულნელთა მათ თანა, ვითარცა ჩუეულებად არს ჰურიათა დაფლვისად. 41. იყო ადგილსა მას, სადა ჯუარს-ეცუა, მტილი, და მტილსა მას შინა საფლავი ახალი, რომელსა არავინ დადებულ იყო. 42. მუნ დადვეს გუამი იესუდსი პარასკევისათჳს ჰურიათაჲსა, რამეთუ მახლობელ იყო საფლავი იგი.

20

1. ერთსა მას შაბათსა მოვიდა მარიამ მაგდალენელი განთიად, ვიდრე ბნელდა იყო, საფლავსა მას ზედა და იხილა ლოდი იგი აღებული ვარისა მისგან საფლავისა. 2. რბიოდა და მოვიდა სიმონ-პეტრესა და სხვსა მის მოწაფისა, რომელი უყუარდა იესუს, და რქუა მათ: აღიღეს უფალი საფლავისაგან, და არა უწყი, სადა დადვეს იგი. 3. გამოვიდა პეტრე და სხუად იგი მოწაფე და მოვიდოდეს საფლავად. 4. რბიოდეს ორნივე ზოგად. ხოლო სხუად იგი მოწაფე წინა რბიოდა უადრეს პეტრესსა და მოვიდა პირველად საფლავად. 5. და შთახედა საფლავსა მას და იხილნა ტილონი იგი ხოლო მდებარენი და შინა არა შევიდა. 6. მოვიდა სიმონ-პეტრეცა შემდგომად მისა და შევიდა საფლავად და იხილნა ტილონი იგი მდებარენი. 7. და სუდარი იგი, რომელი იყო თავსა მისსა არა ტილოთა თანა მდებარე, არამედ თჯსაგან შეკეცილი ერთსა ადგილსა. 8. მაშინ შევიდა სხუადცა იგი მოწაფე, რომელი მოვიდა პირველად პეტრესა საფლავად. და იხილეს და ჰრწმენა. 9. რამეთუ არღა იცოდეს წერილისად, ვითარმედ: ჯერ-არს მისი მკუდრეთით აღდგომად. 10. წარვიდეს უკუე კუალად თჯსაგან მოწაფენი იგი. 11. ხოლო მარიამ დგა გარეშე საფლავსა მას თანა და ტიროდა. და ვითარ ტიროდა, შთახედა საფლავსა მას. 12. და იხილნა ორნი ანგელოზნი, სპეტაკითა მოსილნი, მსხდომარენი ერთი თავით და ერთი ფერკით, სადა-იგი იდვა გუამი უფლისა იესუდსი. 13. და ჰრქუეს მას ანგელოზთა მათ: დედაკაცო, რაღსა სტირ? ხოლო მან ჰრქუა მათ, რამეთუ აღიღეს უფალი ჩემი საფლავით და არა უწყი, სადა დადვეს იგი. 14. ესე რად თქუა, მიიქცა გარე და იხილა იესუ მდგომარე და არა უწყოდა, რამეთუ იესუ არს. 15. ჰრქუა მას იესუ: დედაკაცო, რაღსა სტირ? ვის ეძიებ? მას ეგონა, ვითარმედ მემტილე იგი არს, და ჰრქუა მას: უფალო, უკუეთუ შენ აღილე იგი, მითხარ მე, სადა დასდევ, და მე წარმოვიღო იგი. 16. ჰრქუა მას იესუ: მარიამ! მიიხილა მან გარეთ და ჰრქუა ებრაელებრ: რაბბუნი! რომელსა ჰრქვან მოძღუარ, და მირბიოდა შემთხუევად მისა. 17. რქუა მას იესუ: ნუ შემომეხებო მე, რამეთუ არღა აღსრულ ვარ მამისა ჩემისა; წარვედ ძმათა ჩემთა და არქუ მათ: აღვალ მამისა ჩემისა და მამისა თქუენისა, ღმრთისა ჩემისა და ღმრთისა თქუენისა. 18. მოვიდა მარიამ მაგდალენელი თხრობად მოწაფეთა მისთა, რამეთუ იხილა უფალი და ესრეთ ჰრქუა მას.

19. და ვითარცა შემწუხრდა დღე იგი ერთშაბათისად მის, და კარნი იგი დაკშულ იყვნეს, სადა-იგი იყვნეს მოწაფენი შეკრებულ შიშისათჳს ჰურიათაჲსა, მოვიდა იესუ და დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჳდობად თქუენ თანა! 20. და ვითარცა ესე თქუა, უჩუენა მათ ჳელნი თჳსნი და გუერდი მისი. და განიხარეს მოწაფეთა, იხილეს რად უფალი. 21. რქუა მათ იესუ კუალად: მშჳდობად თქუენ თანა! ვითარცა მომავლინა მე მამამან, მეცა წარგავლინებ თქუენ. 22. და ვითარცა ესე თქუა შეჰბერა მათ და რქუა: მიიღეთ სული წმიდაჲ. 23. უკუეთუ ვიეთნიმე მიუტევნეთ ცოდვანი, მიეტევნენ მათ; და უკუეთუ ვიეთნიმე შეიპყრნეთ, შეპყრობილ იყვნენ. 24. ხოლო თომა, ერთი იგი ათორმეტთაგანნი, რომელსა ერქუა მარხბივ, არა იყო მათ თანა, ოდეს-იგი მოვიდა იესუ. 25. უთხრობდეს მას სხუანი იგი მოწაფენი, ვითარმედ: ვიხილეთ ჩვენ უფალი. ხოლო მან ჰრქუა მათ: უკუეთუ არა ვიხილო ჳელთა მისთა სახე იგი სამსჭუალთად და დავსხნე თითნი ჩემნი ადგილსა მას სამსჭუალთასა და დავსდვა ჳელი ჩემი გუერდსა მისსა, არასადა მრწმენეს. 26. და შემდგომად რვისა დღისა კუალად იყვნეს მოწაფენი მისნი შინაგან, და თომაცა მათ თანა. და შევიდა იესუ კართა კშულთა და დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჳდობად თქუენ თანა! 27. მერმე ჰრქუა თომას: მოყვენ თითნი შენნი და იხილენ ჳელნი ჩემნი და მოიღე ჳელი შენი და დამდეგ გუერდსა ჩემსა და ნუ იყოფი ურწმუნო, არამედ გრწმენინ. 28. მიუგო თომა და ჰრქუა: უფალი ჩემი და ღმერთი ჩემი! 29. ჰრქუა მას იესუ: რამეთუ მიხილე და გრწამს; ნეტარ არიან, რომელთა არა უხილავ და ვჰრწმენე.

30. მრავალნი სხუანიცა სასწაულნი ქმნნა იესუ წინაშე მოწაფეთა თჳსთა, რომელნი არა დაწერილ არიან წიგნსა ამას. 31. ხოლო ესე დაიწერა, რადთა გრწმენეს, რამეთუ იესუ არს ქრისტე, ძე ღმრთისად, და რადთა გრწმენეს და ცხორებაჲ გაქუნდეს სახელითა მისითა.

21

1. ამისა შემდგომად კუალად გამოუცხადა თავი თჳსი იესუ მოწაფეთა თჳსთა ზღუასა მას ჳედა ტიბერიისასა. ხოლო გამოუცხადა ესრეთ: 2. იყვნეს ზოგად სიმონ-პეტრე და თომა, რომელსა ერქუა მარხბივ, და ნათანაელ, რომელი იყო კანადთ გალილეაჲსადთ, და ძენი ჳებედესნი და სხუანი მოწაფეთაგანნი ორნი. 3. ჰრქუა მათ სიმონ-პეტრე: წარვიდე სათხევლობად. ჰრქუეს მას: მოვიდეთ ჩუენცა შენ თანა. განვიდეს და შევიდეს ნავსა. და მას ღამესა არარად იპყრეს. 4. და ვითარცა განთენდებოდა, დგა იესუ კიდესა ჳედა, და არა უწყოდეს მოწაფეთა, ვითარმედ უფალი არს. 5. ჰრქუა მათ იესუ: ყრმანო, საჭმელი ნუ გაქუს რაჲ? მიუგეს და ჰრქუეს: არა. 6. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: სდევით ბადე ეგე მარჯუენით კერძო ნავისა მაგის და ჰპოოთ. ხოლო მათ სდევს ბადე იგი და ვერღარა ეძლო გამოთრევად სიმრავლისა მისგან თევზთაჲსა. 7. ჰრქუა პეტრეს მოწაფემან მან, რომელი უყუარდა იესუს, ვითარმედ: უფალი არს. ხოლო სიმონ-პეტრეს ვითარცა ესმა, ვითარმედ უფალი არს, მოირტყა შესამოსელი თჳსი, რამეთუ შიშუელი იყო, და შთაიგდო თავი თჳსი ზღუად. 8. ხოლო სხუანი მოწაფენი ნავითა მოვიდოდეს, რამეთუ არა შორს იყვნეს ქუეყანისაგან, არამედ ორას წყრთა ოდენ, და გამოითრევდეს ბადესა მას თევზითა სავსესა. 9. და ვითარცა გამოკდეს ქუეყანად, იხილეს ნაკუერცხალი

მდებარე და თევზი მას ზედა და პური. 10. ჰრქუა მათ იესუ: მოიღეთ თევზთა მათგანი, რომელი იპყართ. 11. აღვიდა სიმონ-პეტრეცა და გამოითრევედა ბადესა მას ქუეყანად, სავსესა დიდ-დიდითა თევზითა, რომელი იყო ას ერგასის და სამ. ესოდენ იყო, და არა განსთქდა ბადე იგი. 12. ჰრქუა მათ იესუ: მოვედით და ისადილენით. და არავინ მოწაფეთაგანმან კითხვად მისა, ვითარმედ: შენ ვინ ხარ? იცოდეს ყოველთა, რამეთუ უფალი არს. 13. მოვიდა იესუ და მოიღო პური იგი და მისცა მათ, და თევზი იგი ეგრეთვე. 14. ესე სამ-გზის გამოეცხადა იესუ მოწაფეთა თჳსთა, აღ-რად-დგა მკუდრეთით.

15. და ოდეს ისადილნეს, ჰრქუა სიმონ-პეტრეს იესუ: სიმონ იონადსო, გიყუარ მება უფროდს ამათსა? ჰრქუა მას პეტრე: ჰე, უფალო, შენ უწყი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: აძოენ კრავნი ჩემნი. 16. ჰრქუა მას მერმეცა მეორედ: სიმონ იონადსო, გიყუარ მება? ჰრქუა მას პეტრე: ჰე, უფალო, შენ იცი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: დამწყსენ ცხოვარნი ჩემნი. 17. კუალად ჰრქუა მას იესუ მესამედ: სიმონ იონადსო, გიყუარ მება? შეწუნხა პეტრე, რამეთუ ჰრქუა მას მესამედ: გიყუარ მე? და ჰრქუა მას: უფალო, შენ ყოველი უწყი და ყოველი იცი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: დამწყსენ ცხოვარნი ჩემნი. 18. ამენ, ამენ გეტყვ შენ: ოდეს იყავ ჭაბუკ, შეირტყი თავით თჳსით და ხვდოდი, ვიდრეცა გნებავნ. ხოლო რაჟამს დაჰბერდე, განიპყრნე კელნი შენნი, და სხუამან შეგარტყას შენ და წარგიყვანოს, ვიდრეცა შენ არა გინდეს. 19. ხოლო ესე თქუა და აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ადიდოს ღმერთი. და ვითარცა ესე თქუა, ჰრქუა მას: შემომიდეგ მე. 20. მოიქცა პეტრე და იხილა მოწაფე იგი, რომელი უყუარდა იესუს, მისდევდა რად, რომელი-იგი მიეყრდნა სერობასა მას მკერდსა მისსა და ჰრქუა მას: უფალო, ვინ არს, რომელი მიგცემს შენ? 21. ესე ვითარცა იხილა პეტრე, ჰრქუა იესუს: უფალო, ხოლო ესე რად? 22. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ მინდეს ყოფად მაგისი, ვიდრემდე მოვიდე, შენდა რად? შენ მე შემომიდეგ. 23. და განკდა სიტყუად ესე ძმათა შორის, ვითარმედ: მოწაფე იგი არა მოკუდეს. და არა ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: არა მოკუდეს, არამედ: უკუეთუ მინდეს მაგისი ყოფად, ვიდრე მოსლვად ჩემდამდე, შენდა რად?

24. ესე არს მოწაფე იგი, რომელი წამებს ამათთჳს და რომელმან დაწერა ესე. და უწყით, რამეთუ ჭეშმარიტ არს წამებად მისი. 25. და არიან სხუანიცა მრავალ, რომელ ქმნნა იესუ, რომელნი თუმცა დაიწერებოდეს თითოეულად, არცაღა ვჰგონებ, ვითარმცა სოფელმან ამან დაიტიო აღწერილი წიგნები.

